

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீ ரங்கேச புரோகிதரான ஸ்ரீ பராசரபட்டர்

அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ர ங் க ரா ஜ ஸ் த வ ம்.

இஃது

திருமழிசை கோயில்கந்தாடை

ஸ்ரீமத்-உ-வே-அண்ணா அப்பங்காரால்

இட்டருளப்பட்ட

மணிப்ரவாள வ்யாக்யாநத்துடன்

அநேகதாள பத்ர சுத்த ஸ்ரீ கோஸங்களைக்கொண்டு

ஸ்ரீராமாயணத்தைப் ப்ரதிபததாத்பர்ய ஸம்ப்ரதாய

விசேஷார்த்தத்துடன் த்ரமிடத்தில் மொழிபெயர்த்து

அச்சிட்டு வரும்

பழந்தண்டலம்-மாடபூச்சி

ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியரால்

யதாமதி பரிசோதிக்கப்பட்டு

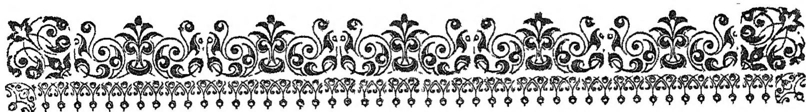
சென்னை:

ஸ்ரீநிகேதந முத்ராக்ஷரசாலையில்

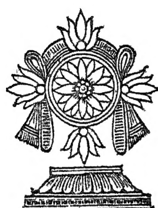
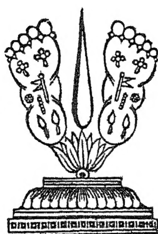
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

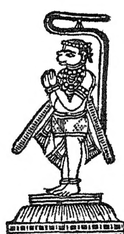
மன்மத ௵

இதன் விலை ரூபா-1.

ஶ்ரீ:.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பட்டர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.

ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவே – மணிப்ரவாளவ்யாக்யாநே

பூர்வஶதகப்ராரம்ப:.

ஶ்ரீபராஶரபட்டார்ய: ஶ்ரீரங்கேஶபுரோஹித: ।
ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஶ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸே மேऽஸ்து பூயஸே ॥

(அவதாரிகை.)

பரமகாருணிகனான ஸர்வேஶ்வரன், ஸர்வசேதநோஜ்ஜீவனார்த்தமாக ஸ்ரீபராஶரபட்டரை விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருள, அவற்றாலும், மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் வஞ்சமுக்குறும்பாம்குழியைக்கடக்கும நங்கூரத்தாழ்வானோடு, வித்யையாலும் ஜந்மத்தாலுமுண்டான ஸம்பந்தத்தாலும், ஸாக்ஷாத் க்ருதபராபர தத்வராய், பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாம் யர்ச்சாவதாரங்களில் வைசத்துக்கொண்டு, ப்ரமேயசரமமான பெரியபெருமாளை பெரியபிராட்டியாரோடு

நித்ய ஸம்ஸ்லிஷ்டரா யாஸ்ரயண ஸௌகர்ய கார்யாபாதகங்களான ஸௌலப்யாதிகளோடும, ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளோடுங்கூடி, என்னமுதனைக்கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவென்னும்படி நிரதிஸயபோக்யராயிருக்கையாலே, த்வயத்தில் சொல்லுகிற உபாயோபேயமன்றநுபவித்து, அவ்வநுபவமுள்ளடங்காமே, பெரியபிராட்டியாருடைய புருஷகார த்வோபேயத்வோபயோகிகளான குணங்களை, ஸ்ரீகுணரத்நகோஸத்தில் வெளியிட்டருளி, நாராயணஸப்தார்த்தங்களை ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவததில் வெளியிட த்திருவுள்ளமாய், பூர்வஸதகத்தில் ஸரணஸப்தார்த்தமான விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தைப பரக்கபரதிபாதித்து,உத்தரஸதகத்தில், தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ஸாஸ்த்ரப்ரதாநமபண்ண வவற்றாலே ஸதஸத்விவேகமபண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க,அதுசெய்யாதே விக்ரஹமிலலை குணமில்லை விபூதியில்லை,என்றிப்படிச்சொல்லுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, பகவத்குணங்களையும், குணபரீவாஹரூபங்களான அவதார சேஷ்டிதாதிகளையும், பரக்க வருளிச்செய்து அக்குணங்களுக்குத் தோற்று ஸ்வஸைச்யத்தையும் விஸ்தரேண வெளியிடுகிறார்.

அதில் முந்தரமுன்னம் குருபரம்பராநுஸந்தாநம், "[illegible]" என்றும, "[illegible]" என்றும், (வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து) என்றும் இத்யாதி ப்ரமாண ஸித்தமாகையாலே அதுசெய்யத் திருவுள்ளமாய், முதலடியிலே வித்யாஜந்மங்களாலே ஸ்வஜநகராய் மஹோபகாரகரான் ஆழ்வான்விஷயத்தில் ஸேஷத்வாத்யவஸாயயுக்தராய், யாதொத்தருடைய ஸ்ரீஸ்தவாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகள், ருக் யஜுஸ் ஸாமரூபங்களான வேதமாகிற ஒருஸ்திரீக்கு நாராயணை யநிஷ்டத்வமாகிற பாதிவ்ரத்திய ஸூசகமான மங்களஸூத்திரமாகிறதுகளோ! அப்படிப்பட்ட பூஜ்யரான வாழ்வான்பொருட்டு,ஸேஷத்வஸூசகமான நமஸ்ஸப்தத்தை அப்யஸிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

க. ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்யோ நம உக்திமதீமஹே।
யதுக்தயஸ்த்ரயீகண்டே யாந்தி மங்களஸூத்ரதாம்॥

(வ்யாக்யாநம்.)

யதுக்தய:-*“கயம்வர்ண்யதே கூரநாய:” என்னும்படியான வைபவமுடைய வாழ்வானுடைய ஸ்ரீஸ்தவாதி ரூபங்களான ஸ்ரீஸூக்திகள், த்ரயோவயவாஸ்த்ரயீ தஸ்யா: கண்ட: தஸ்மிந்-பாகத்வயாத்மகமான வேதத்ரயத்தினுடைய கண்டஸ்த்தாநமான உபநிஷத் பாகத்தில், மங்களாநி தாநி ஸூத்ராணிவ தேஷாம் பாவஸ்தத்தா தாம் - பாதிவ்ருத்திய ஸூசகமான மங்களஸூத்ரமாயிருக்கையை, யாந்தி-லபிக்கிறதுகள், ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நம்யஸ்ய ஸமவத்ஸஶநாபிதாஶ்ச தேமிஶ்ராஶ்ச தேப்ய:-(பூஜாயாம்பஹுவசநம்.) ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நரென்கிற திருநாமமுடையமிக்வும பூஜ்யரான வந்த வாழ்வான்பொருட்டு, நம உக்தி: நம இதி உக்திம்-பாரதந்த்ர்ய ஸூசகமான, நம: - என்கிற ஶப்தத்தை, அதீமஹி - அடுத்தடுத் தநுஸந்திக்கக் கடவோம். (அதீமஹே - என்று பாடமானபோது அநுஸந்திக்கிறோமென்றபடி.)

(தாத்பர்யார்த்தம்.)

(க) எம்பெருமானார் பெரியநம்பி நியமநப்படி, திருகோட்டியூர்நம்பி ஸந்நிதிக்கு பதினெட்டாவர்த்தி யெழுந்தருளி அவர் திருவடியைத்தொட்டு தேவரீராலருளிச் செய்யப்பட்ட அர்த்த விசேஷங்களை அடியே னொருவருக்கும் சொல்லுவதில்லையென்று அவர் திருஉள்ளப்படி ஶபதம்செய்து, பெரிய திருமந்திரார்த்தத்தை ப்ரஸாதிக்கப் பெறறு கிருதார்த்தராய் அதின் மற்றைநாள் அவ்வூரில் எம்பெருமானை தெக்காழ்வான் கோயிலிலே “மேரோர்வர்ஷ்மாதிக்ருத்ய கணநிஶ்சித்ய ஸர்வஸ்ய முக்திம் பராநுக்ரஹார்த்தி ஸஹிஷ்ணுர்வாநுஷ்ட்ரம் வ்ரதவாஸாஷ்ட்ருக்ருக” என்கிறபடியே, பரார்த்தத்தை ஸஹிக்கமாட்டாதவராய், அபேக்ஷித்த வநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெல்லாருக்கும் அப்பரமரஹஸ்யமான திருமந்திரார்த்தத்தை வெளியிட்டருளி, இப்படி தாம் குரோர்வசநாதிக்ரமணம் பண்ணினமையால் தமக்கு துர்கதியையே நிஶ்சயித்திருக்குங்காலத்திலே, ஆழ்வான, நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று ஸேவித்து தேவரீரை அநுபவிப்பதற்கு விரோதியான இந்த ஶரீரத்தை விடுவித்துத் தரவேணுமென்று கேட்க, பெருமாளுமுகந்து ஆகில். உமக்கும், உம்முடைய ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாருக்கும் பரமபதம் தந்தோமென்றருளிச்செய்ய, அப்பொழுது,*“ஸோயம் ராமாநுஜார்ய நிரவதிவிஷயஸ்தகிம்கரஸ்ஸாம்ஸ்தம்பயாஷ்டோ தநகயம் வர்ண்யதே கூரநாய:” என்கிறபடியே, திருமுடிஸம்பந்தத்தால் முன்னுசாரியர்களுக்

(அ-கை.) அநந்தரம், “ ஶாஸ்த்ராணாயோஹிதே ந்ருதே ” என்கிறபடியே, தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே அபிமாநித்து த்வயோபதேஶாதிகளாலே நேரே ஆசார்யரானவெம்பார விஷயத்தில், “ ஶாஸ்த்ராந்ஸ்ராத்மஜாஜவேத | தத்யீநஶ்ரவணே தத்வஸாக்ஷாத்காராபராயணோ ஹி ஸ:|| ஶாவீதவராகோ ஹக்ஷிம்ஶாஸ்த்ரதத்வயத்நஸ்ய: | தத் நிஷ்டாவஸாதீவதஜ்ஞாநஶாணஹஷ்டித: || யதா நாஜீவ ந்ருவதிம் யதா ஸக்தஸ்தவைவ தத் || ததைவ தேஶிகம் ஶிஷ்ய ஶுஶ்ரூஷாயாம் விநயாந்வித:| ஜாஸ்ரு ஹிதோ நாநாவ்ரஜ ஶ்ருஶ்ரூஷணம் கீர்த்தநம் ஸ்ருதி: ||” இத்யாதியான விஶிஷ்டாதிகாரி விஷய விஶேஷ ஶாஸ்திரத்தின்படியே நிரவதிக பக்தி ப்ரேரிதராய், கோவிந்தரென்று திருநாமமுடையராய், பெருமாளுக் கிளையபெருமாளைப்போலே யெம்பெருமானாருக்குத் திருவடிச் சாயைபோலே பிரியாதவராய், “ தத்யீநஶ்ரவணே தத ” என்கிறபடியே, அவரதீநமான ஸ்வரூபாதிகளையுடையராய், ஸம்ஸார தாபார்த்தரான வென்போல்வாருக் கொதுங்க நிழலான வெம்பாருக்குப் பல்லாண்டென்கிறார்.

கும், திருவடிஸம்பந்தத்தால பின்னுசாரிபர்களுக்கும் முக்திப்ரதராக ப்ரஸித்தரான வெம்பெருமானாரும், இதைக்கேட்டு உடுத்த காஷாயவஸ்திரத்தை வாங்கி ஆகாசத்தேரவெறிந்து நமக்காழ்வான் ஸம்பத்தாலன்றோ பரமபதம் ஸித்தித்ததென்று கூத்தாடினாரென்று ப்ரஸித்தமிறே, அப்படிப்பட்ட வெம்பெருமானாருக்கும் முக்தியைத் தரவல்லரான ஆழ்வானை ஸ்துதிப்ப தெங்ஙனம்? என்றபடி.

ஸர்வசேஷியான வெம்பெருமான், வெங்கதிரோன் குலத்திற்கோர் விளக்காய்த்தோன்றி,ஶரணமடைந்தோரை யிரக்ஷிப்போமென்கிற தம் திருவுள்ளக்கருத்தை ஸ்ரீராமாயணத்தில் வெளியிட்டவரும், தம்முடைய நிர்ஹேதுகமான கிருபை யொருவடிவுகொண்டு வந்ததோவெனும்படி விளங்கும் ஜநகன திருமகளுக்கு வல்லபனும், தம்மை யாஶ்ரியித்தவர்களான பரதன முதலானோருக்குத் தம்முடைய பாதுகைகளைத்தந்து அவர்களின் அநிஷ்டத்தை யொழித்தவரும், தமதவ்யாஜமான கிருபாதிசயத்தால் ஸம்ஸாரஸாகரத்திநின்று ஸகல சேதநாசேதநவர்க்கங்களை யிரக்ஷித்தவருமான சக்கரவர்த்தித்திருமகன், தம்மால் நன்காராதிக்கப்பட்ட தம் குலதநமான ஸ்ரீரங்கராஜனையே, இராக்ஷஸஜாதியாக இராவணனோடொருகுடல்பிறந்து, ஒரு குடியில வளர்ந்து, தம்மைச் சரணமடைந்த ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானையும்பொருட்டு அவிரோதமான புத்தி யொன்றுக்காகத்தந்தருளினாரன்றோ? அப்படிப்பட்ட அந்த திருவரங்கச்செல்வனை பெரியபெருமாளை, ஸ்ரீபராஶரபட்டர், பெரியபிராட்டியாரோடு ஸ்தோத்திரம் செய்ய நினைப்பிட்டவராய், முதலடியிலே மங்களம்செய்வது ஆவஶ்யகமாகையாலே, தமக்குப் பிதாவாய், மஹார்த்தங்களை யுபதேசித்த மஹோபகாரருமான ஸ்ரீவத்ஸாங்கரான கூரத்தாழ்வானடிபணிகிறதாகிற மங்களம் செய்தருளினாரென்று கருத்து.

உ. ராமாநுஜபதச்சாயா கோவிந்தாஹ்வாநபாயிநீ।
ததாயத்தஸ்வரூபாஸாஜீயாந்மத்விஶ்ரமஸ்தலீ॥

(வ்-ம) ராமாநுஜபதச்சாயா - இளையபெருமாளுடைய வவதாரமாயவர் திருநாமமுடைய வெம்பெருமானருடைய திருவடிச்சாயைபோ லிருப்பாராய், அநபாயிநீ - விஶ்லேஷத்தை யுடைத்தாகாதவராய், ததாயத்தஸ்வரூபா - அந்த வெம்பெருமானார் திருவடிக ளதீநமான ஸ்வரூபத்தையுடையராய், கோவிந்தாஹ்வா - கோவிந்தனென்று திருநாமமுடையரான, ஸா - ப்ரஸித்தரான, மத்விஶ்ரமஸ்தலீ - எனக் கிளப்பாறுகைக்கிடமான வெம்பார், ஜீயாத் - உத்கர்ஷத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கக்கடவர். (மத்விஶ்ரமஸ்தலீ என்றது, எம்பாரென்றதற்குப் பர்யாயமாய் விஶேஷ்யமாகவுமாம், அன்றிக்கே இது விசேஷணமாய், ராமாநுஜபதச்சாயா-என்றது விஶேஷ்யமாகவுமாம்.)

(அ-கை,) அநந்தரம் எம்பாருக்குப் பரமோத்தேஶ்யரான வெம்பெருமானார் விஷயமாக, "கலிஃ கலிர்விநஷ்டி" கலியுங்கெடுமென்று ஸூசிப்பிக்கப்பட்ட வைபவமுடையராய் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஶீலனான வெம்பெருமான்விஷயமான தைலதாராவத விச்சிந்ந ஸ்ம்ருதி ஸந்த திரூப ப்ரீதியாகிற பிஶாசோச்சாடந ஸாதநத்தாலே கலிகாலத்தினுடைய கோலாஹலஶப்தத்தோடுகூடின ஒரு லீலையென்றும்படியான பக்தி வைகல்ய ஸம்பாதநமாகிற நிர்நிபந்தந பிஶாசத்தை நிராகரித்த வெம்பெருமானார் ஸர்வோத்க்ருஷ்டராகக் கடவரென்கிறார்.

ங. ராமாநுஜமுநிர்ஜீயாத்யோ ஹரேர்ப்பக்தியந்த்ரதஃ।
கலிகோலாஹலக்ரீடாபிஶாசமஹரத்ஸதாம்॥

(வ்-ம்) யஃ - யாதொருத்தர், ஹரேஃ - விரோதி நிரஸநஶீலந விஷ்ணுவையான, பக்திரேவயந்த்ரம்தஸ்மாத் - (யந்த்ரதஃ என்று பாடமானபோது, பக்தியாகிற யந்திரத்தையுடையராயென்றபடி. பக்தியாகிற யந்த்ரத்தாலேயென்று முந்தினபக்ஷத்திலர்த்தம். யந்த்ரதாத் - என்றுபாடமுமுண்டு. அப்போது, யந்த்ரதம் - யந்த்ரணம் - ஸாமர்த்ய

(உ) மனிதனை விட்டுப்பிரியாத நிழல்போல், பெருமாளைவிட்டு ஒருக்ஷணமுமகலாமல் அவர் கைங்கரியமாகிற ஸம்பத்தையே ஸ்வரூபமாயுடைய இளையபெருமாளைப்போல் உடையவருடைய திருவடிகளையே தஞ்சமாகப்பற்றி அவரைப்பிரிந்து ஸகிக்கமாட்டாதவராய், அவருககாள்பட்டிருப்பதையே முக்கியமாகக்கொண்டு, ஶரணம் புகுந்தோரை யிரக்ஷிக்கவல்ல எம்பார் பாங்காக வெழுந்தருளியிருக்கக்கடவர் என்று கருத்து.

யவாத்தமதுவே.) கலே꞉ கோலாஹலஸஹிதா லீலாவிஷயா ரூடி꞉ - கலியினுடையகோலாஹலரவத்தோடுகூடின லீலையாகிற வ்யர்த்தப்ரஸாசத்தை, அபாஹரத் - அபகரித்தார், ராமாநுஜமுநி꞉ - பகவத்குண மநநஶீலரான வந்த வெம்பெருமானுர், ஜீயாத் - ஸ்பஷ்டம், ஜீஜயெஜய - உத்கர்ஷ ப்ராப்தி꞉, ஸூஶோபிதி.

(அ-கை.) அநந்தரம் எம்பெருமானுருக்காசாரியரான பெரிய நம்பிகளை மநஸா வநுஸந்தித்து அவருக்காசார்யராய் ஆமுதல்வனென்றே எம்பெருமானுரைக் கடாக்ஷித்த வாளவந்தார்விஷயமாக ஸ்வத꞉ ப்ரமாணமான வேதத்தில் ப்ரதிபாதித்த தத்வாசாரரூபமான மார்க்கத்தை குத꞉? குத꞉? வென்று கேட்டுக்கொண்டு ஹேதுமாத்ர ஶரணரான பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளாகிற முள்ளில்லாமல் ஸித்தித்ரயாதிகளான ஸப்ரபந்தங்களாலே செய்து அதில் ஜ்ஞாநாதி பூர்ணனை வெம்பெருமான் விஷயமான பக்தியை நடத்தாநின்ற வாளவந்தாரை மநநம் பண்ணக் கடவோமென்கிறுர்.

ச. ந்யாயவைதிகமார்க்கௌ ஸுகண்டகௌ|
நேதாரம் ஸமவஸ்துபக்திபோஷகம் நமவாயைஹ்॥

(வ்-ம்.) வைதிகவம் வைதிகம் மார்க்கம்-வழியை, குத꞉குத꞉ வ்யாஹதிகண்டகம் - நவீந ந்யாயவாதம்-கேவலதார்கிகராகிற முள்ளில்லாததாக - ந்யாய-பண்ணி, ஸமவஸ்துபக்திஸம்பத்꞉- எம்பெருமான்விஷயமான ப்ரீதிரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தை, (கர்மணிஷஷ்டி.) நேதாரம்-ப்ராபியாநின்ற, யமுநாசார்யம்ஸமவாயம்-யமுனத்துறைவனை ஸ்ரீஆளவந்தாரை, மநவாமஹே-குணவத்தாநுஸந்தாநம் பண்ணக்கடவோம. (மநநவிஷயமானமோஹ꞉ த்யாமஹ꞉-குணநுபவத்தாலாதல் தமக்குப்பிறநத ஙாநாபாவத்தாலாதல் ஸ்வகீயரையுங் கூட்டிக்கொண்டாதல் பஹுவசநம்.)

(அ-கை.) இதில் ஸ்ரீஆளவந்தாருக்கு ஆசார்யரான மணக்கால்நம்பியையும், ப்ராசாரியரான உய்யக்கொண்டாரையும்,மாநஸமாக வநுஸந்தித்து அவருக்கும் "ஸ்வமதீமதநோமநாயகாம்" என்றும்

(க) எம்பெருமானிடத்தி லுண்டான பக்திவிசேஷத்தாலே கலியின் கொடுமையு மழியும்படியான வைபவமுடைய எம்பெருமானுர் மிக மேன்மையாக விளங்கக்கடவரென்று கருத்து.

(ச) ஸகல ப்ரமாணங்களுக்குமஹேதுவான வேதத்தி லோதியிருக்கும் தர்மாநுஷ்டாநங்களை தூஷித்து ஆக்ஷேபிக்கும் மற்ற வலபப்ரபந்தங்களை, தம் ப்ரபந்தங்களால் கண்டித்து பகவத்பக்தியை ஊட்டும் ஸ்ரீயாளவந்தாரை தியானிப்போமென்று கருத்து.

படி, பரமோத்தேஶ்யரான நாதமுனிகள் விஷயமாக ஸாமஸாரிக தாபஸாந்தி கரமான பக ·த்பக்தி பிறைக்கைச்கு பிரதிபந்தகஙகள் மேலிட்டகாலததில் ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக கிருபையாலே லபித்த ஸ்ரீஸூக்த்யாதி முகமாஹ ஶப்தாதிவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்து பகவத ஜ்ஞானபக்திகளை குணகுண நிரூபணம்பண்ணுதே ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமாக உபகரித்து அத்தால் ப்ரபந்நகுலத்துக்கு நாதராய் பகவத்குணாநுஸந்தானஶீலரான நாதமுனிகளென்று பிரஸித்தமான ஒருமேகத்தை நிரநதரம் ஸ்துதித்து வாய்படைத்த ப்ரயோஜனம் பெருகிறேனென்கிறார்.

ரு. நௌமி நாதமுநிம் நாமஜீமூதம் ப4க்த்யம்பு3வர்ஷாத்யயே |
வைராக்3ய ப4க்தி தத்த்வஜ்ஞாந ப4க்திவர்ஷிணம் க்ருபயா ||

(வ்-ம்.) ப4க்த்யம்பு3வர்ஷாத்யயே - பக்தியாகிற தீர்த்தத்தினுடைய வர்ஷமில்லாதகாலத்தில், (வர்ஷா வர்ஷௌ ஸமௌ - என்று கோஶம்.) விஷ்ணௌ தாராமயஸ்ய தத்த்வஸ்ய ஸத்த்வஸ்ய ஜ்ஞானம் ச ப4க்திஶ்ச வைராக்3யம் ச ஸம்வர்தித ஜ்ஞான ப4க்திவர்தாஸார்த்தம் ஸஹித:வர்ஷிண்யக்ஷயாம் - பகவத் வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் வைராக்யமென்ன, பகவத்விஷயத்தில் ஶேஷித்வாதி யாதாத்ம்யஜ்ஞானமென்ன, தத்விஷய பக்தியென்ன, இதுகளை, ஸம்ருத்தமாக வர்ஷியாநின்றுள்ள, நாதமுந்யாக்2யம் - நாதமுனியென்று பிரஸித்தமான, ஜீமூதம் - மேகத்தை, நௌமி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். (ஜுஷ்டாதிதியாதௌ வ்ருத்தௌ ஜ்ஞேயம்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யார்த்தம் ஒருங்கவிடுவனொன்னும்படி யுடையவருக்கு, ஸ்ரீப்ாஷ்யநிர்மாணோபகாரகராய், மாதாபிதேத்யாதிப்படியே, ப்ரபந்நகுலத்திற்கு முதலடியாய், "நாதாய முநயே" என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸகலார்த்தோபதேஷ்டாவாய், அவ்வழியாலே தமக்குப் பரமோத்தேஶ்யரான நம்மாழ்வார விஷயமாக, பகவத்ப்ராப்தியில் தமக்குண்டான வத்யாதரமும், எம்பெருமானுக்கு ஸம்ஸாரிகளுடைய ரக்ஷணத்திலுண்டான வத்யாதரமும் ஒருவடிவு கொண்டாப்போலே அவதரித்து, மயர்வறமதிநல மருளினனென்றும்படி, பகவந்நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே த்ரமிடபாஷாரூபையாய், ப்ரம்ஹ ப்ரதிபாதகையாய், ஆயிரம்பாசுரரூபையுமான, உபநிஷததை முந்தரமுன்னம், ஸாக்ஷாத்கரித்தத்தாலே, ரிஷிஶப்தவாச்யரான நம்மாழ்வாரை ப்ரீதியோடு ஸேவிக்கிறோமென்கிறார்.

(ரு) எம்பெருமான விஷயமாந பக்திக்கு யெதிர்த்தட்டான இதர வலப ஸூகங்களில்ஆசை மேலிட்டகாலத்தில், அதிலடிக்கொத்தித்து எம்பெருமானை யடையச்செயும் நாதமுனிகளை வணங்குகிறேனென்று கருத்து.

௬. ருஷிம் ஜுஷாமஹே க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்வமிவோதிதம்।
ஸஹஸ்ரஶாகாம் யோऽத்ராக்ஷீத் த்ராமிடீம் ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம்॥

(வ்-ம.) யஃ-யாதொருத்தர், த்ராமிடீம்-த்ரமிட பாஷையாக ப்ரகாஶித்த, ஸஹஸ்ரஶாகாம்-ஆயிரம் பாசுரங்களையுடைத்தான, ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம்-ப்ரஹ்ம வித்யையான உபநிஷத்தை, அத்ராக்ஷீத்-ஸாக்ஷாத்கரித்தாரோ, உதிதம் இந்த ஜகத்திலவதரித்த, க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்வம் த்ருஷ்ணாதத்வமிவ - (க்ருஷ்ணவிஷய த்ருஷ்ணாதத்வம் இவ) என்று, ஸர்வாநந்த ஹேதுவாய், ஸுலபனான எம்பெருமான்விஷயத்தில் தமக்குண்டான வாசையுடையவும், எம்பெருமானுடைய வாசையுடையவும் ஸ்வரூபமபோலிருக்கிற, ருஷிம் - நம்மாழ்வாரை, ஜுஷாமஹே - ஸேவிக்கிறோம். ஜுஷ்ப்ரீதிஸேவநயோ:. (அத்ராக்ஷீத்-என்கையாலும், ருஷிம்-என்கையாலும் திருவாய்மொழிக்கு ப்ரவாஹதோ நித்யத்வம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது.)

(அ-கை.) அநந்தரம், குருபரம்பரையி லவஶ்யாநுஸந்தேயரான ஸ்ரீஸேனைமுதலியாரை, மாநஸமாக வநுஸந்தித்து அவர் முகமாக வாழ்வாருக்கு த்வயோபதேஶத்தாலே ஆசார்யகோடி ப்ரவிஷ்டையான பெரியபிராட்டியார் விஷயமாக சேதநாசேதநாத்மகமான விந்த ஜகத்தினுடைய நியாம்ய நியாமக பாவரூப தாரதம்யமாகிற மேடுபள்ளம், தன்புருவம் நெறித்த விடத்திலேயாம்படியான பெருமையை யுடையளாய் "தேவதேவஸ்ய மஹிஷீம்" என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுக்கு வல்லபையான பெரியபிராட்டியாருக்கு, என்னை யெழுதிக்கொடுக்கிறேனென்கிறார்.

௭. நமஶ்ஶ்ரீரங்கநாயக்யை யத்ப்ரூவிப்ரமபேதத:।
ஈஶேஶிதவ்யவைஷம்ய நிம்நோந்நதமிதம் ஜகத்॥

(வ்-ம்.) இதம் - ப்ரத்யக்ஷ ஶாஸ்த்ரஸித்தமான, ஜகத் - பிரபஞ்சமானது, யஸ்யா: ப்ரூவோ: விப்ரம பேதாத் - (ஈஶாநா ஜகத:) ஶ்ருதி பிரஸித்தையான யாதொரு பிராட்டியினு

(௬) தமக்கு எம்பெருமானை அடையவேண்டுமென்கிற ஆசையும், கலியின் மஹிமையால் தம்மைப் பற்றாதாரை பற்றச்செய்து ஸம்ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற எம்பெருமானுக் குண்டான ஆவலுமொன்றுசேர்ந்து இவராக மூர்த்திகரித்து வந்ததோவெனும்படி பகவத்கிருபையால், உபநிஷத்ஸாரமாய் ஆயிரம் பாசுரமுள்ள திருவாய்மொழி யெனும் தமிழ்வேதத்தை பரகாசிப்பித்த நம்மாழ்வாரை அடைகிறேனென்று கருத்து.

டைய புருவங்களுடைய வ்யாபாரவிஶேஷத்தால், ஶங்ஶஷூங்ஶங்ஶி தவ ஒஶூதயொவி-ஷெஷஸெஷ ஒஹாவஷெ௩ந - நி ஜுவ உளதெஂவதக-நியாமகமாயும் நியாமயமாயு மாகுகையாகிற தாரதம்யத்தாலே மேடு பள்ளமாகிறது; ஸ்ரீஶங்ஶஸ ஒநாயகஃ தஸஒவ ௩ீதஸெ ஒ-கோயி லுக்கு நிர்வாஹகரான பெரியபெருமாளுக்கு வல்லபையான பெரிய பிராட்டியார்பொருட்டு, நஃ - நமஸ்காரம.

(அ-கை.) அநந்தரம், ப்ரதமாசாரியனை பெரியபெருமாள் விஷயமான வைந்துஶ்லோகத்தில் முதல் ஶ்லோகத்தாலே தாமிப்ரபந்தத்திலருளிச்செய்யப்போகிற த்வயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கத் திருவுள்ளமாய் (மலராள் தனத்துள்ளான்)என்கிறபடியே,பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடஙகளுக்கு ஓராபரணமென்னும்படியாய், கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே மிகவும் விளங்காநின்றுகொணடு ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாய், வைத்த கண் வாங்காதே இருக்கும்படியான அழகையுடைய ஒரு சிந்தாமணி யென்னலாம்படியாய், ஹேயப்ரதிபடதையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபரான பெரியபெருமானை உபாயோபேயமாகப் பற்றுகிறேனென்குறுர்.

அ. ஸ்ரீஸநாஹாணஂதெஜஸ்ரீஶஂமெஶயஶாஶயெ|
விஜாஶணிவொஷ ஶஜஂ-ஶஂமெநஜஹொ மி நஃ||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீயஸநயொஶாஹாணழ ஸ்ரீயதெ ஶூயதெ-என்று எல்லாருக்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய், தனக்கு மவளைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாம்படியான பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடத்திற் கலஙகாரமாய், ஐநஜஶூாஸளஹொ மீவதஸ ஒ - திருவநந்தாழ்வானுகிற ஸர்பத்திநுடைய, உஸஂமெ - திருமடியிலே, உஜாஜழ - நன்றுக விளங்காநின்றுள்ள, (உஶாஜழ - என்று பாடமானபோது, கக்கப்பட்டதென்றபடி.) விஜாஶணிவ - மநோரதித்தார் மநோரதமடையத் தரவத்தான சிந்தாமணிபோலிருக்கிற, ஸ்ரீஶஂமெஶயஃஸழ - (ஸப்தம் யலுக் ஸமாஸம்.) ஸர்வஸமபத் ஸம்

(எ) எந்த பிராட்டியினுடைய புருவத்தி னசைவதை அடையாளமாகக் கொண்டு, ஸகல சேதநாசேதநஙகள் நிறைந்த இல்வுலகமுழுமையும், ததத்கர்மாநுகுணமாக (தேவர்களை வைத்துககொண்டு மானிடரும், மானிடரில பிராம்ஹணரை அபேக்ஷித்.ஐ சூத்திரரும், கற்பகவிருக்ஷங்களை யபேக்ஷிதது, கொன்றை முதலானவிருக்ஷங்களும், பக்ஷிகளில் கருடனை அபேக்ஷித்து,கோட்டான் முதலானவையுமான விப்படியே கிரமமாக) தாரதம்மியத்தைஅடைகிறதோ, அப்படிப்பட்ட அந்த பெரிய பிராட்டியாரைத் தொழுகிறேனென்று கருத்து.

ருத்தமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேஜஃ! "நாராயண பரோஜ்யோதி:" என்று நிரவதிக தேஜோரூபரான பெரியபெருமாளை, ப்ரபத்யே - பற்றுகிறேன்.

(அ-கை.) இதில் "[illegible]" என்றித்யாதியில் பரிச்சின்னமின்றிக்கே, ஸ்ரீயஃபதியாக நிரூபிக்கப்பட்ட பரவஸ்துவானது அவதரிக்கும்படி பாக்யமுடைய கோயிலிலே பிராட்டி புருஷகாரமடியாக ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீயமாகைக்காக வவதரித்து "[illegible]" என்கிற விழவுதீர நித்யம் ஸத்தை பெற்றதென்குறார்.

௧௧. [illegible]।
[illegible]॥

(வ்-ம்.) [illegible] - இதந்த்வேநவும், இத்தந்த்வேநவும், ப்ரக்ருஷ்டஜ்ஞாநத்திற்க விஷயமான இதமென்றும், இத்தமென்றும், பரிச்சேதித் தறியக்கூடாததானவென்றபடி, [illegible] -பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடிகளிலுண்டான செம்பஞ்ஜியை ப்ரதாநமான சிஹ்நமாகவுடைய, வஸ்து-நிருபாதிகமாக ஸர்வாந்தர்யாமியான பரதத்வமானது, [illegible] - ஸம்ருத்தியையுடைத்தான, ஶ்ரீரங்கே - கோயிலிலே, அஸ்தி - நித்தியமாக ஸத்தைபெற்றிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபிராட்டியார புருஷகாரமாக ஸம்ஸாரதத்திற்குத் தோள் தீண்டியான கோயிலிலே, நித்திய ஸந்நிதிபண்ணி யுகச்குமாப்போலே பெரியபிராட்டியாராகிற கல்பகக்கொடியினுடைய உயர்ந்த திருமுலைததடங்களாகிற பூங்கொத்துக்களிலே நித்யசாபலம்பண்ணுகிற பெரியபெருமாளாகிற தைவவண்டானது ஸம்ஸாரிகளில் தலைவனான வென்னுடைய மநஸ்ஸை

(அ) பெரியபிராட்டியாரோ டிணைபிரியாமல், திருவநந்தாழ்வான்மீதெழுந்தருளியிருக்கும் பச்சைமாமலை மேனியனான பெரியபெருமாளை அடைகிறேனென்று கருத்து.

(க) ஸ்ரீயஃபதியென்று காட்டிததரவல்லதான பெரிய பிராட்டியாருடைய திருவடிகளி லலங்காரமாயுள்ள செம்பஞ்ஜிக்குழம்பைத் திருமார்பிலுடைய பெரியபெருமாள், இவ்வளவென்று அளவிடுவதற்கரிய வைபவமுடையவராகிலும் அவள் புருஷகாரத்தாலே எல்லாரும் காணும்படி ஸகலமும் நிறைந்த திருவரங்கப்பெருநகரில் நித்யவாஸம் செய்கிறுரென்று கருத்து.

யும், அவள் புருஷகாரத்தாலேயே தாமரைப்பூவாகக்கொண்டு அதில் க்ரீடிக்கக்கடவதென்கிறார்.

க०. ப்ருஹல்லக்ஷ்மீகல்பலதாதுங்கஸ்தநஸ்தபகசஞ்சல:|
ஸ்ரீரங்கராஜப்ருங்கோ மே ரமதாம் மாநஸாம்புஜே॥

(வ்-ம்.) ப்ருஹல்லக்ஷ்மீரேவ கல்பலதா தஸ்யா உத்துங்கௌ ஸ்தநாவேவ ஸ்தபகௌ தயோஶ்சஞ்சல:-பெரியபிராட்டியாராகிற கற்பகக்கொடியினுடைய உயர்ந்த ஸ்தநங்களாகிற பூங்கொத்துக்களிலே அதிசபலமான, ஸ்ரீரங்கராஜ ஏவ ப்ருங்க: - பெரியபெருமாளாகிற வண்டானது, மே - என்னுடைய, மாநஸாம்புஜே - ஹ்ருதயமாகிற தாமரைப்பூவில், ரமதாம் - ஸந்தோஷத்துடன் வஸிக்கக்கடவது, ரமேர்வ்யத்யயாத் பதம்.

(அ-கை.) இனி த்வயத்தி லுத்தரகண்டார்த்தமான விருவருமான சேத்தியில் அடிமையைப் பெரியபெருமாளும் பிராட்டியாருமான திருச்சேற்றியிலே செய்ய வாசைப்பட்டு, அந்த வடிமையாகிற மங்களத்தை, பெரிய பிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடத்திலுண்டான கஸ்தூரிமயமான மத்ஸ்யஸ்த்ரீயாலே சிஹ்நிதமான திருமார்வையுடைய பெரியபெருமாளிடத்தில் நித்யமாகப்போர ப்ரார்த்திக்கிறேனென்கிறார்.

கக. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீஸ்தநகஸ்தூரீமகரீமுத்ரிதோரஸ:|
ஸ்ரீரங்கராஜாத் ஸமாஶ்ஶதமாஶாஸ்மஹே ஸதா॥

(வ்-ம்.) ஸ்ரியஸ்ஸ்தநயோ: கஸ்தூரீ தஸ்யா மகரீ தயா முத்ரிதமுரோயஸ்ய தஸ்மாத் - பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடங்களில் கஸ்தூரியாலெழுதப்பட்ட மத்ஸ்யஸ்த்ரீயாலே அடையாளமிடப்பட்டதிருமார்வையுடைய, ஸ்ரீரங்கராஜாத்-பெரியபெருமாளிடத்தில் நின்றும், ஸ்வஸ்தி - மங்களத்தை, ஶதம் ஸமா: - அநேகவருஷங்களிலே, (அத்யந்தஸம்யோகே த்விதீயா.) ஆஶாஸ்மஹே - மிகவும் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், நீரிப்படி மங்களத்தை ப்ரார்த்திக்கிறீர், விரோதிகள் கனக்க உண்டாயிருக்க, அது ஸித்திப்பதெங்ஙனே? விரோதி நிவ்ருத்தி

(க०) அதிமோஹதத்தோடு பெரியபிராட்டியாருடன் சேர்ந்திருக்கும் பெரியபெருமாள் என் ஹ்ருதயத்திலும் வஸிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

(கக) பெருமாளும் பிராட்டியாருமாகிய இருவருமானசேத்தியில் அடிமைத்தொழில் செய்ய வாசைப்பட்டு அதற்கொருபழுதும் வாராமல் பாங்காகவிருக்கும்படி அநுக்ரஹிக்க பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியில் ப்ரார்த்திக்கிறார்.

ச்குப் பரிகரம் வேண்டாவோ? என்ன, பெரியபெருமா ளப்போதாகத் தேட வேண்டாதபடி, ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வார்களை யெப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்க, எனக்கு ப்ரார்த்திக்கைக்குக் குறையென்? என்கிறார்.

கஉ. வாதா வ்ருணதரக்ஷாயாம் விளம்பஸஹந்நிவ|
ஸதா பஞ்சாயுதீம் பிப்ரத் ஸ ஸ்ரீரங்கநாயக:||

(வ்-ம்.) வ்ருக்ஷெணதா ஸெஷாம்ரக்ஷாதஸ்யாம் - வேரற்ற மரம்போலே நிரஹங்காரராய் வணங்கினவர்களுடைய ரக்ஷணத்தில், விளம்பம் - காலவ்யவதாநத்தை, அஸஹந்நிவ - ஸஹிக்கமாட்டாதவர்போல், பஞ்சாயுதீம் - ஸ்ரீஸுதர்ஸநாழ்வார் முதலான ஐவந்தாழ்வார்களுடைய ஸமூஹத்தை, ஸதா - எப்பொழுதும், பிப்ரத் - பரியாநின்றுள்ள, ஸ: - அதஞ்ஞாதிப்படியே, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்வரயில் ப்ரஸித்தரான, ஸ்ரீரங்கநாயக:-பெரியபெருமாளானவர், ந: - அகிஞ்சனரான வென்போல்வாரை, வாதா - விரோதியைப்போக்கி அரங்கனுர்க் காள்செய்கையாகிற விஷ்டத்தைத் தரக்கடவர்.

(அ-கை.) ஆக விவ்வளவால் ஆழ்வான் முதலாக, பெரியபெருமாளளவாக, மந்த்ரரத்நவிவரணரூபமான ஸ்வப்ரபந்தாரம்பத்தில் அவஸ்யம் கர்தவ்யமான குருபரம்பராநுஸந்தாநத்தைத் தலைக்கட்டினராய் நின்றது; இனி, ஏழுஸ்லோகத்தாலே, இப்ரபந்தகரணத்தில் தமக்கதிகாரமில்லாமையை ஸங்கித்து, எனக்கு மதிகாரமுண்டென்றருளிச்செய்கிறார்; அதில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே "யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம் மதம் யஸ்ய ந வேத ஸ: - அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம்-விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம்" இத்யாதி ஸ்ருதியிலுள்ளபடி, அறியக்கூடாததென்றால் அறியப்பட்டதாகவும், உள்ளபடி அறியத்தக்கதென்றால் அறியப்படாததாகவும், உள்ளபடி ஸ்துதிக்கலாமென்றால் நிந்திக்கப்பட்டதாகவும், உள்ளபடி ஸ்துதிக்கக்கூடாதென்றால் ஸ்துதிக்கப்பட்டதாகவும், எல்லாரு மறியும்படி சொல்லப்பட்ட பரவஸ்துவான பெரியபெருமாளை ஸ்துதிக்கிறோமென்றால் நிந்தித்தோமாய்த் தலைக்கட்டுமாகையாலே ஸ்துதிக்க மாட்டோமென்கிறார்.

கங. அதஜ்ஞதஜ்ஞதயா மதம் ஸ்துதம்வரிநிந்திதம்ஸ்வதிநிந்திதம் ஸ்துதம் | இதிரங்கராஜமுதஜஜூவஷத்ருயீஸ்தவமெஹவயம் கிதிதனுமக்ஷ: ||

(கஉ) அப்படி நித்யமாகசசெய்யுங் கைங்கரியத்திற்குப் பல இடர்களிருந்தா லென்செய்வதென்றால், எப்பொழுதும் பெரியபெருமாள், திருவாழியாழ்வான் பாஞ்சஜந்யம் முதலான திவ்யாயுதங்களை அழகுக்கோ தரித்திருக்கிறார்? ஆஸ்ரிதர்களின் விரோதிகளைக் கழிப்பதற்கல்லவோ?என்று கருத்து.

(வ்-ம்.) நஜ்ஞாதம் - அறியக்கூடாதது, (இதிஜ்ஞாதம்வேத-என்றத்யாகரிக்கவும்.) என்றறியப்பட்டால், ஜ்ஞாதம் - அறியப்பட்டதாக, பவதி - ஆகிறது, அத - அன்றிக்கே, ஜ்ஞேயம் - அறியத்தக்கது, (இதி ஜ்ஞாதம்வேத.) வாவ்ருவத-அஜ்ஞாதம்-அறியப்படாததாக, பவதி-ஆகிறது, ஸ்துத்யம் - ஸ்துதிக்கத்தக்கதென்றறியப்பட்டால், ஸுநிந்தி தம்தத - நன்றாக நிந்திக்கப்பட்டதாக, பவதி-ஆகிறது, நிந்த்யம்-உள்ளபடி ஸ்துதிக்கக்கூடாததென்றறியப்பட்டால, ஸ்துத்யம் - ஸ்துதிக்கப்பட்டதாகிறது, இதி - என்று, த்ரயீ - வேதமானது, ரங்கராஜம் - பெரியபெருமாளை, உத்கோஷயதி - நன்றாகத் தெரியப்படுத்தித்து, தம் - அந்த பெரியபெருமாளை, வயம்-ஜ்ஞாந ஶக்திகளன்றிக்கே, பக்தியுமில்லாத நாம், கிமிதி - என்னவென்று, ஸ்துமஹே - ஸ்துதிக்க விழிகிறோம், (வதுமாநஸாமீவெ ருவடீ.) நஸ்துமः (ஸ்துத்யநதிகாரம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே பஹுவசநம்.)

(அ-கை.) இப்படி, பகவத் ஸ்துயில் யெனக்கு ஶக்தியில்லையென்னும் போதைக்கும், திருவநந்தாழ்வான்போலவும், பெரியபெருமாள்போலவும், ஸஹஸ்ரவதநத்வாதி வைபவமுண்டாக வேணுமென்கிறார்.

கசு. யதிமேஸஹஸ்ரவதநாதிவைபவம் நிஜமேவதேயதஸ்து கிம ரங்கசந்த்ரமः । அபிசேஷவத்ஜ்ஞவதநவாஸ்துதி ஶக்ரஸா வதிஸவேவிஸாமிதா ||

(வ்-ம்.) ஸः-"ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷः" இத்யாதி ப்ரமாணப்ரஸித்தரான, ரங்கசந்த்ரமः - கோயிலுக்கு ப்ரகாஶகரான பெரியபெருமாள், நிஜம் - தம்முடையதான, ஸஹஸ்ரவதநாதிவைபவம் - ஸஹஸ்ரவதநாதிரூபஐஶ்வர்யம் - என்று, த்ருபதபஹுவ்ரீஹியாதல், அதவா-ஸஹஸ்ரவதநாநாம்ஸமாஹாரःஸஹஸ்ரவதநம் - பாத்ராதிபாட கல்பநத்தாலே, ஷீஷாவமாயிருக்கிறது, முந்தினபக்ஷத்தில் ஸஹஸ்ரஸங்க்யாயுக்தமான திருமுகங்களை முத

(கரு) ப்ருமஹத்தை எவனறிவேன், ஸ்தோத்திரமும் செய்கிறேனென்கிறானோ, அவனறியாதவன், நிந்தனை செய்கிறவனுமாக ஆகிறான், எவன் அறியமாட்டேன், ஸ்துதிக்கவும் வகையிலேனென்கிறானோ அவன், அறிந்தவன்,ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவனுமாக ஆகிறான், என்று வேதமானது, எந்த பரவஸ்துவைக்காட்டிற்றோ; அந்த பரவஸ்துவான பெரியபெருமாளை ஒன்றும் தெரியாத யான் எப்படி ஸ்துதிக்க வெத்தனிக்கிறேனென்று கருத்து.

லாகவுடைத்தான வைஸ்வர்யத்தை யென்றபடி, வெஹவஃ - என்று ப்ரதக்பதமாகவுமாம், ஒ - அதில்லாத வெனக்கு, கவ-யெக்ஷி - தந்தருளினுரோயானல், அய - பின்பு, ஶேஷவக - திருவநந்தாழ்வானுக்குப்போலேதான, தஅஜெவவா - பெரியபெருமாளுக்குப போலேதான, ஊாவஷி - எனக்கும, ஷூதிஶக்ஷூாவவிஹவெ ஷூதஸஶக்ஷிஷஷக்ஷாவஷூ வனவிஹவஷூஷிநு - ஸ்தோத்திரத்தில் ஶக்தியில்லாமையாகிற வைஸ்வர்யத்திலே, ஹாமிகா - பாகத்தையுடையனு யிருக்கையானது, (ஷாக்ஷிதிஶேஷ:.) உண்டாமென்றபடி, அதில்லாமையாலே ஸ்தோத்திரஶக்தி யில்லையென்கைக்கும் தமக்கு அதிகாரமில்லையென்று கருத்து, கிஷ-என்கிறது, ஷஂ-என்கிறத்தோடேகூடி ப்ரஸித்தி அதிஶயத்தைச் சொல்லுகிறதாதல் வார்த்தைப்பாடாதல்.

(அ-கை.) முதல் ஶக்தியில்லையென்முர், அநந்தரம், எனக்கு ஶக்தியில்லையென்பதற்கு மதிகாரமில்லையென்முர், பகவத்விஷய மபரிச்சிந்நமாகையாலே, இனி ஶப்ததோஷத்தாலும், அதுக்கு ஹேதுவான ஜ்ஞாநதோஷத்தாலும், அர்த்ததோஷத்தாலும், எனக்கு ஸ்தோத்திரத்தி லதிகாரமில்லையாயிருக்க, பெரியபெருமாள், நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ரியத்தாலே தம்மை ஸ்துதிப்பித்துக்கொண்டு தம்மைஸ்வர்யத்தை மறைத்து வேதத்திற்கும் ஸந்தேகிக்கும்படி யாகிருரென்குமுர். ஸோஅங்கேத்யாதியால்.

கரு. ஸொஅஂமவெஷயஷிவாநகிஜெதிவெஷஷுநெஹுநவ-விஷஊாதூநிரஂமநாயஃ। ஷூாநெதஜெஷவஷுஜொஷஊஶீஊஸாஹிஊ-ஆஹூஜெஶஊதிஶாயிநஊாவஜொாதி॥

(வ்-ம்.) ஸொஅஂமவெஷயஷிவாநெதி ஷஃ- "யொஅஷக்ஷாயக்ஷஃவரஜெவெக்ஷாஊநு" என்கிற பூர்வவாக்யத்தில் இந்த ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியாய்,பரமாகாஶவாஸியானவன் யாதொத்தனே? அவனென்றபடி, அஂம - வாராய் ஜந என்று ஶேஷம், வாராய் ஜநமென்றர்த்தம், (ஷூஊஹிஊாநஃ-என்று ஶேஷம், ஸ்வமாஹாத்மியத்தையென்றபடி.) வெஷயஷிவாநெதி - ஸஹஸ்ரவதநத்வாதி வைபவத்தை அறிவனே? அன்றிக்கே அறியமாட்டானே? என்று இது, ஷநெஹுி - என்றதோடே அந்வயிக்கிறது, வெஷஃ - அங்கேத்யாதி வேதமானது, கந

(கசு) பெரியபெருமாள், தம்முடையவும், திருவநந்தாழ்வானுடையவும், மஹிமையை, எனக்கும் தந்தருளினுராகில், அப்பொழுதுதான், ஸ்துதிசெய்யேனென்பதற்கும் உரியனுவேன் என்று கருத்து.

வ-ிவிஷ௰ - ஊநவ-ிாவிஸயவ ஜ்த௰ - ஸர்வவிஷயகமான ஜ்ஞாநத்தையுடைய வென்றபடி, ரங்கநாயு௰-ரங்கவ ஜ்நாயஷு௰ - பெரிய பெருமாளை, ஸூத்ரநி - ஸ்வவிஷயத்திலே, ஸந்தேஹீ-ஸந்தேஹிக்கிறது, தக - ஸந்தேஹிக்கிறதானது, ஷூாநெய-க்த௰-வஷ: - இந்த பெரியபெருமாளானவர், ஷெரஷ உ௰ஜீ உஸாஹி: - ஷொ ஷெ: ஊீஉ ஸா:தாஹி: - அஸாதுத்வாதிரூபமான ஶப்தஷெரஷமென்ன, அந்யதாஜ்ஞாந மூலத்வாதிரூபஹேது தோஷமென்ன, அலங்காரமில்லாமையாகிற அர்த்ததோஷமென்ன, இப்படி தோஷத்ரயத்தாலே அழுக்கேறின, (உ௰ஜீஉஸ உஜ் நமீத ஜ்உா:) உஷாஜ்ஹி:- உவா வ:தாஹி: - என்னுடைய வாக்குக்களாலே, வெணமு௰ - ஶ்ரீரங்கவெ ஜ்உ௰உமு௰ தக-ஈமஸம்பந்தியான, ஊதிஶாயிநு௰-அதிஶயத்தை, (ஊதிஶாயநு௰- என்னவேண்டியிருக்க, ஊதிஶாயிநு௰-என்றது, ஊதிஶாயநெதஊ ஷிஷ் நாவிதிவல ஶ த்ரஹ்ஜி ஷெ-ிமத்தாலே.) ரூவ௺ணாதிவஜ-மறைத்துக்கொள்ளுகிறார், ஆகையாலே யுக்தமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி பெரியபெருமாள், தோஷயுக்தமான உம்முடைய, வாக்குக்களாலே தம்மதிஶயத்தை மறைத்தாரென்றீர், இப்படி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அவர் செய்தாலும், நீர் சேதநனாகையாலே, அவருக்கவத்யாவஹமான ஸ்தோத்ரத்தில் நின்று மொழியவொண்ணாதோவென்ன, அவன் ஸாவஶக்தனாய், நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதங்களாலே விளங்காநின்றுள்ள தம்மை யென்னைக்கொண்டு ஸ்துதிப்பிக்கும்போது நிவாரகராரொன்று மர்த்தத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார், - ஸ்வஸம்ஸ்கிருதேத்யாதியாலே.

கசு. ஸ்வஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதஸூக்தைஃ ஹ-ிரஜஸ்ஸு-ஷெ க்த உ-ிஜீ நீகரோதி| ஶ்ரீரங்கஉ்:கஉ ஹங்கவவஸா ஷவாவிய ஶஸீர ஷிகம் நிஷெஸா.

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கஉஉ: - ஶ்ரீரங்கெக உ்: - ஸ்ரீரங்கத்திலே மிகவு மபிநிவேஶயத்தையுடைய பெரியபெருமாள், (கஉ்:கஉயிதாலீக ஐதிகொாஶ:.) ஸ்வஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதஸூக்தை:-ஸ்வஸம்ஸ்க்ருததா

(கரு) தம்மாலு மறியக்கூடாததான அப்படிப்பட்ட வைபவமுடைய பெரியபெருமாள், ஸ்வாதந்த்ர்யராகையாலே, தோஷமேயுள்ள வென்வாக்கைக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்விப்பித்துக்கொள்ளுகிறாராகையால், தம் வைபவத்தை உளளபடி அறிவதில் வேதமும் ஸந்தேஹிக்கிறதென்பது யுக்தந்தானென்று கருத்து.

த்ராவிடாஶ்ச ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடா: - த்ராவிடாஶ்சைவ ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதா: தைர்வ்யதாநிஸூக்தாநிசவசை: - ஸம்ஸ்க்ருதங்களாயும், த்ராமிடங்களுமாயுமிருக்கிற நிர்தோஷமான வாக்குக்களாலே, பாந்தம்-விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்வம்-தம்மை, ஈத்ருக்ஷை: ஈஉக்தாநிதுஷ்டாநிவசை: - என்னுடைய தோஷதுஷ்டமான வாக்குக்களாலே, மலீநீகரோதி-பூர்வம் மலிநமாகாதவனை, மலினனாகப்பண்ணுகிறார், என்போலவென்னில்? ஸ்நாத்வாபி-ஸ்நாநம்பண்ணியும், யதேஷ்ட ரஸிகம்-யதேஷ்டபாம்ஸுரஸிகம்-புழுதிமண்ணுலே ப்ரீதியையுடைத்தான, கலபம் - முப்பதுவயதுள்ள யானையை, (த்ரிம்ஶத்வர்ஷோவ்ருத்த: கலப இதிகோஶ:.) கஸ்தாவ - எவன்தான், நிஷேத்தா - நிஷேதிக்கப்போகிறான், (இவ்விடத்தில் விதிவாய்க்கென்று காப்பாரார்) என்றநுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) கீழ் நிவாரகரில்லாதபடி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, என்னாலே தம்மை ஸ்துதிப்பித்துக்கொண்டானென்றார், அதுமாத்ரமன்றிக்கே என்னுடைய ராஜகுலமும், பெரியபெருமாளுடைய உபலாளநமும் அநாலோசிதமாக வென்னை ஸ்தோத்திரத்திலே மூட்டி, என்னை இந்த ஸ்துதியிலே ப்ரவர்த்திப்பித்ததெனகுறார். கிந்த்வித்யாதியாலே.

கஎ. கிஞ்ச வ்யவஸ்தித்வஶதாரிதவிஷண்ணாயாஸம்ஸ்ருத்ராஜகர்ண துஷ்டசேஷ்டிதம்கிமேவச। ஶ்ரீரங்கராஜகலயாவஹலாலிதகஞ்சுகா வராயத்ரிஸஹஸ்ரதிஸாஹஸேஷ்விந॥

(வ்-ம.) கிஞ்ச கிஞ்ச - என்றபடி, வ்யவஸ்தித்ராதி துஷ்டசேஷ்டிதாஞ்ச-வ்யவஸ்திதைஸ்ஸம் வ்யவஸ்தித்வஶ வ்யவஸ்தித்வேந தாரிதாஸாவிஷண்ணாயா விஷண்ணாயா வ்யவஸ்தித்வஶ தாரிதாவிஷண்ணாயாயேநவ: - ஈவம் ஸ:ஈசம்ஸ:-ஈசம்ஸேஹவ: ஈசம்ஸ்ர:-ஸஸவ ராஜாதஸ்ரகர்ணம் தஸ்ரதுஷ்டசேஷ்டிதிவிஹ்ருதஹ: - (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே) என்கிற, தாம்பண்ணின ப்ரபத்திபலத்தாலே, தாண்டிவிபபிக்கப்பட்ட, "ஈஈஶாயாதுரத்யயா" என்று சொல்லப்பட்ட, பகவந்மாயையையுடைத்தான வாழ்வாராகிற ராஜாவினுடைய குலத்தினுடைய துஸ்சேஷ்டிதமானது என்றபடி, (ஸஸவம்கிஶஹவதீதிஶேஷ: ஸஸவம்கிஶஹவதீத்ருஶ்ய:-இப்படி ஸ்தோத்திரத்திலே

(கசு) நின்மலஙகளான வாககுக்களாலே ஸ்துதிப்பிக்கப் பட்டதனுல் நின்மலராகவிளங்கும் பெரியபெருமாள், பாலகஜம்போல் தம் ஸ்வதந்த்ரத்தாலே யென்வாக்கையிட்டுத் தம்மை மலிநமாக்கிக்கொள்ள நிணைத்தா லதைத்தடுப்பவர்யார்? என்றுகருதது.

ப்ரவ்ருத்திரூபமாக வாச்சுதன்றோ; யதா - அன்றிக்கே, ஸ்ரீரங்க ராஜகஊேஶாவஷஶாஸி தக்ஷம்-ஸ்ரீரங்கஸுராஜா-ஸ்ரீரங்கராஜஃ - ஸ வக்ஷஊேஶாவ ஸ்ரீரங்கராஜகஊெ- தயொஃ வஷெ-தயொஃ-ஶாஸி தக்ஷ ஶிதிவிருஹஃ - பெரியபெருமாளென்ன, பெரியபிராட்டியாரென்ன, இவர்களுடைய கோயில்களிலே கொண்டாடப்படுகையானது, ஊ- என்னுடைய, கஷிநு-இப்படிப்பட்ட, ஸ்துதிஸாஹஸெ ஸ்துதெஃ ஸாஹஸம் தஷிநு - ஸ்தோத்திரத்தினுடையவநாலோசித ப்ரவ்ருத்தியிலே, கவராஸ்ருதி - நிருஹஹெதுவாகிறது.

(பெரியபெருமாளும் பெரியபிராட்டியாரும், பட்டரை புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டு, உபலாளநமபண்ணினார்களென்கிற ஸம்ப்ரதாயமுண்டு, ஆகையாலே புத்ரனுக்கு மாதாபிதாக்களுடைய உபலாளநபலத்தாலே, தப ராதத்திலே பயமில்லையிறே, இப்படி ராஜகுலத்திலே பிறந்தவனுக்கும் ராஜா பராத பயமில்லையென்று மிடம் ஸ்பஷ்டமிறே.)

(அ-கை.) கீழ் தமக்கு ஸ்தோத்திரத்திலதிகாரமில்லையென்னு ஸாதித்து மேல் வேதபுருஷன் முதலானவர்களுக்குண்டான வதிகாரமெனக்கு முண்டாகையாலே நான் ஸ்தோத்திரத்திலே அதிகரித்தேனென்குறார். நாதஸ்ய சேத்யாதியாலே.

கஅ. நாயஸுவ ஸூஉஹிரொணவ்வவாரஶ்ரூஷுவிஜ்ஞாநவாஙிஶஸி தஂஸஹெதெநவெஷஃ| குவெக்ஷிகஂயஷி தஷஸுஊொஷிதெநஸ்ரீரங் ஙிணஸ்துதியாவஹஊஸ்ருகாஷவு||

(வ்ம.) வெஷஃ - "யதொவாவொநிவதவுஷெகவ்ராவருஉந ஸாஸஹ" இத்யாதி ஶ்ருதியானது, நாயஸு - பெரியபெருமாளு டைய, ஸூஉஹிரொணவ்வவாரஶ்ரூஷுவிஜ்ஞாநவாஙிஶஸிதழ - ஸஸு உஹிஹெஉவகணவ்வஃ - தஸுவாரஶ்ரூஷா- விஜ்ஞாநஂவாக்விஜ்ஞாந வாவள-தயொவிவ்ஶஸிதழ வாரஶ்ரூஷாவதஸ்வாஙிஶஸிதஂவத யாவியஶிதிவிருஹஃ-தமமுடைய மாஹாத்ம்யமாகிற ஸமுதாத்தை க்கரையறிந்ததான மநோவாக்குககளுடைய வ்யாபாரத்தையென்றப

(கஎ) ஆழ்வான திருக்குலத்தில பிறநததாலோ? பெரியபெருமாளுக் கென்னிடத்திலுண்டாயிருக்கும் ப்ரேமாதிஶயமோ? என்னை யிந்த ஸ்தோத ரூபமான வபராதத்தி விழியச்செய்ததெனறு கருதது.

(கஅ) பரமபுருஷனை பெரியபெருமாளுடைய அநந்த கலலியாணகுண ங்களை உள்ளபடி வர்ணிப்பதில் திறமிலோமென்றதில் நம்பிக்கையில்லாம லிருந்தும் தெரிந்தளவு ஸ்துதிக்கலாமென்றதிலிழிந்த வேதமபோல். யானும் ஸ்துதிசெய்யத் துணிந்தேனென்று கருத்து.

டி, நஸஹறெத - அங்கீகரிக்கவில்லை, நிஷேதிக்கிறதென்றபடி, எம்பெருமானுடைய யாவத்குணகதந ஸ்துதி அஸம்பாவிதமென்று கருத்து, தஃ - அநத விஜ்ஞாந வாக்விலஸிதமானது, ஆபெக்ஷிகஂயதி- ஃபெக்ஷயா ஆகதஂ ஆபெக்ஷிகமு-தன்னுடைய ஶக்தியை அபேக்ஷித்துவந்ததாகில், ஶக்த்யநுகுணமாக வந்ததாகிலென்றபடி, தஃ-என்று, புநஶ்ச அநுஸந்திக்கவும், அதாவது, ஆபேக்ஷிகமான விஜ்ஞாந வாக்விலஸிதமானது, ஊஙாவி-எனக்கும், ஃஸ்தி-இருக்கிறது, தெந- அதினாலே, ஸ்ரீரஂமிணஃ - பெரியபெருமாளுடைய, ஸ்துதிவிஷயே- ஸ்தோத்ரகரணத்திலே, ஃஹமு-மந்தனான நானும், ஃயுஜ்காஷமு- அந்வயித்தேன்.

(அ-கை.) மேல் ஆரோபிதகுணகதநரூபஸ்துதியும், பகவத்விஷயத்தில் ஶேராதென்று மர்த்தத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு முன்னருளிச்செய்த வர்த்தத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு ஸத்ருஷ்டாந்தமாக த்ருடீகரிக்குமர். அந்யத் ரோத்யாதியாலே.

கக. ஃந்யத்ராதத்குணொக்திஹமவதிநதநு தக்ஷஷவள யெஷஃவஶேஷாஂஸ்தத்ஸ்வாநாத்வஃஸஷாஹணிதிஶவிதயாத ஸ்யநிஷ்லீஃகக்ஷாக்| ஆத்ரயாநாஊஸீத்ராஊவிஹரிவிஹவெவஷவி ஜ்ஞாரிவாவ்யுஸஸ ஊநாஸ்ா தஜாஹொநத ஃவஊநதஸ்வொத ரேவஂநகிஜெ||

(வ்-ம்.) ஃதகஂமணொக்திஃ - தஸ்யமணஃ தநுணஃ - தநு ணொநஹவதீதஸ் தநுணஃ தஸ்யஉக்திஃ-ஃயவா ஸஃ நஹவதீதஸ் ஸஃ - தஸ்யமணஸ்யஉக்திஃ - ஊதிவிமஹஃ-ஸ்தோதவ்யனுடைய குணமன்றிக்கே யிருக்கிறத்தினுடைய உக்தியாதல், ஸ்தோதவ்யனன்றிக்கே யிருக்கிறவனுடைய குணோக்தியாதலான ஸ்தோத்ரமானது, ஃந்யத்ர - பகவத் வ்யதிரிக்த விஷயத்தில், (ஹவதீதி ஶேஷஃ) - ஹமவதி- ஹேயப்ரதிபடனாய் ஸமஸ்த கல்யாண குணகரரான பெரியபெருமாளிடத்திலே, தநுதக்ஷஷவளயெஷஃ-தஸ்ய உத்கஷாஃ தெஷாஞ்ஞளயெஷஃ - எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபாத்யுத்கர்ஷங்களுடைய வபவஹாரங்களாலே, வஶேஷாமு-பகவத் வ்

(கக) ஒருவராலு மறியக்கூடாததான மஹிமாதிஶயமுடைய பெரிய பெருமாளை யுள்ளபடி ஸ்தோத்திரம் செய்யாமற்போனபோதிலும், ஶக்தியநுகுணமாக ஸ்துதிப்பது மொரு ஸ்த்தை பெறுமாகையாலே யானு மிதிலிழிந்தேன், அதனு லவருக்கொரு தோஷமும் வாராதென்று கருத்து.

யதிரிக்த விஷயங்களுக்கு, ஸ்துத்யாக - ஸ்தோத்ரம் பண்ணத்த க்கதுகளாகையாலே, ந-நஹவதி - என்றபடி, யாவத்குணா - யாவ த்குண ப்ரதிபாதகமான, ஹணிதி - ஸ்தோத்ரமும். தயா - பெரியபெருமாளிடத்திலே, ஸம்பவி யாது, தஸ்ய - அந்த பெரியபெருமாளுக்கு, நிஸ்ஸீமக்காக - நிரவ தி ஸ்வரூபாதிகளை யுடையராகையாலே, ஆனால் வேதங்க ள் பகவத்விஷயத்தில் குணகதநம்பண்ணினபடி யெப்படியென்ன? அ ருளிச்செய்குறார், அனந்தா - நவித்யஶேஷாஸ்தேஷாஸ்ஸீமாந: தேஷாம் - எல்லையில்லாமலிருக்கிற அநந்தங்களான வென்றபடி, ஆம்நாயாநாம்-வேதங்களுக்கும், ஹரிவிஷயே-பெரியபெருமாளு டைய வைபவத்தில், வர்ஷாம்பிந்தூநாம் - வர்ஷாம்பிந்தூ: தஸ்ய - வர்ஷஜலத்திலுடைய திவலைக்கு, அப்தௌ - ஸமுத்ரத்திலே. ஸம்ப ந்தாதிவ - ஸமபந்தத்தாலேபோல். ஸ்வாத்மோஜ்ஜீவநம் - ஸ்வஸ்வரூபோஜ் ஜீவநமானது, (ஸ்வகீதிரேஷ:) ஸ்வஜநகத்வா - ஸ்வஜநகரிக் குறத்தாலேயோவென்றால், ந-இல்லை, ஏவம்-இப்படி, ஸ்தோதா:- ஸ்தோதாவான, மே - எனக்கு, நகிம் - இல்லையாயுண்டென்றபடி, பகவத்விஷயத்தில் ஶக்த்யநுரூபமாக யத்கிஞ்சித் குணகதநரூபமான ஸ்துதி ஸ்வரூபலாபஹேதுவாகையாலே எனக்கு மந்த ஸ்துதியில் அதிகரிக்கக்குறையில்லையென்று கருத்து.

(அ-கை.) இனிமேல், நாராயண ஶப்தார்த்தத்தை விவரிப்பதாகத் திரு வுள்ளம்பற்றி, பெரியபெருமாளுக்கு வாஸஸ்த்தாநமான கோயிலுக்கு அணித் தாய், ஸகல சேதநோஜ்ஜீவந ஸாதநமாய், அழகிய மணவாளனென்கிற மு றையாலே, அநேகோபஹாரங்களைக் கொண்டுவரத்தக்கதாய், ஆராதநார்த்த யுப யுக்த தீர்த்தங்களை ப்ரவஹியாநிர்ப்பதாய், பகவத் க்ருபையாலே குணதோ ஷங்களிலே கண்வையாததாய், கரையிலுண்டான வ்ருக்ஷங்களில் நின்றும், ப்ரவஹிக்கிற தேன்களோடேகூடின தீர்த்தத்தையுடைத்தான திருக்காவேரி யை ஸ்துதிக்குறார், காவேரீத்யாதியான வைந்து ஶ்லோகத்தாலே.

அதில் முதல் ஶ்லோகத்தாலே, ஸாக்ஷாத் விரஜாநதியே ஸகல சேதநா நுகூலமாகக் கோயிலைச் சூழ்ந்துகொண்டதென்றும்படியான திருக்காவேரி யை. நானவகாஹிக்கக்கடவேனென்குறார்.

உ०. காவேரீவிரஜாஸேயமவரோதா: ஸமக்ரமாநாயிநீஸ்வஸ்கந்த- க்ஷேமமாஸ்தீரவைஷ்யதே ஸமாவநாஸோதமயாதஸ்யம் ஜலாவகாஸம்

ரதோவி-ராகி ஸாரணிவ்ராஸம்ஹம்ஹாயயாரோகேவ்லிநிரஜெ வவெஹு தஜநா ஸ்ரீரம்மஹாவிம்ஹதி॥

(வ்-ம்.) யா-யாதொரு திருக்காவேரியானது, (கா॥ வாரீவஹா ஹாஹா - இத்யாதி ப்ரஸித்தியைக் காட்டுகிறது.) ஸம்ஸார்த: - ஸம ஸாரீயாநின்றுள்ள, ஜந்தோ: - ஜந்துவுக்கு, க்ஷி-ராகிஸாரணிவ்ரா ஸம்ஹம்ஹாய - க்ஷி-: க்ஷி: யஸ்ரா ஸாவஸா ஸரிணி ஷு க்ஷி-ராகிஸாரணி: தஸ்ராம் வ்ராஸம்ஹஸ்ஹம்ஹாயெதி விக்ரஹ: * "க்ஷி ரகி-நவ-அவ-ரவக்ஷ-த்ஹ்ர-வெண"-வருளிச்

(உ0) எம்பெருமானை அடையிவதற்கு விலக்கான ப்ரதிபந்தகங்களை அடியறுத்து அவன் திருவடிகளில் சேர்ப்பிவிக்கும்படியான இந்த திருக்காவேரியில் ஸ்நாநம் செய்யக்கடவேனென்று கருத்து.

* ஜக்ஷோ வி-ரகி-நவ-அவ-ரவக்ஷஷ-உஜாவஸாவாதாம்।
ஶுக்ளவிஷ்-ஆரணோ-யாக்ரஹிதஸ்ஸ்ரீஜ்வாஸிம்ஹாவ்ஹதா:॥
ஸ்ரீவைகுண்டவைதநித்ரஜஹம்தஸுநுவரஸ்ஹஸூண।
ஸாயுஜ்யம்ஸவாவரந்திஹிரம்தென நவயந்ய:வஸாநு॥

என்கிறபடியே, கர்மத்தில் நின்று விடுபட்டு ஸுஷும்னையெனும் நாடியின் வழியாய்ப்புறப்பட்டு ப்ரும்ஹகபாலத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஹார்த்ரனொ மந்தர்யாமியுடன், ஸூரியகிரணத்தின் வழியால் அக்நிலோகமடைந்து,தின ஶுக்லபக்ஷ உத்தராயண ஸம்வத்ஸர மிவைகளுக்கபிமான தேவதைகளான வாயு ஸூரியன் சந்திரன் மின்னலிவைகளாலும், இந்திரப்ரஜாபதிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டு ப்ரகிருதிமண்டலத்துக் கெல்லையாயிருக்கும் விரஜையில் நீராடி அங்கு ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தைவிட்டு அமாநவகரஸ்பர்ஶத்தால் திவ்ய ஶரீரமெடுத்து சதுர்ப்புஜயுக்தனாய், ப்ரும்ஹாலங்காரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்டு தெளிவிசும்பு பெருநாடான ஸ்ரீவைகுந்தப்பெருநகரை யடைந்து, அங்கு ஐரம்மதம் என்கிற அம்ருதஸரஸ்ஸையும், ஸோமஸவநம் என்கிற அரஶமரத்தையும் கண்டு, பிறகு அநந்தகருட விஷ்க்ஸேநர் முதலானவர்களையும் ஸ்வாசாரியனையும் பணிந்து, அவர்களால் ஸத்கரிக்கப்பட்டவனாய், அங்கு பர்யங்கத்தின் மேற்கமலத்தில், ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடும், ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களோடும்கூடி ஜாஜ்வல்யமான கிரீட மகுட சூடாவதம்ஸ மகரகுண்டல க்ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப முக்தா தாமோதர பந்தனபீதாம்பர காஞ்சீ குண நூபுராதய பரிமித திவ்யபூஷணபூஷிதராய், அபரிமிதோதாரகுண ஸாகரராய எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானை யடைந்து,அவருடன்கூடி அவரநுக்ரஹத்தா லவருடைய வழுவிலாவடிமைசெய்யப்பெற்றமகாபாக்யமுடையவனெவனோ? அந்த முக்தன் செல்லுமது அர்ச்சிராதிமார்க்கமென்றபடி.

செய்யப்பட்ட வர்ச்சிராதிமார்கததி லுண்டான பரிஶ்ரமத்தினுடைய பரிஹாரத்தின்பொருட்டென்றபடி, கஷிநு-ஸம்ஸாரபூமிஷ்டமான இந்த, ஜொகெ-பூலோகத்திலே, வெஜீதஜ௨ா-வெஜீதஂஜ௵யயா ஸெதிவிஶ்ஹஃ-அலேக்கப்பட்ட ஜலத்தையுடைத்தான, விரஜெவ விரஜாநதீபோலே, ஸ்ரீரஂமஃ - கோயிலே, ஆவிஂமதி - சூழ்ந்துகொள்ளுகிறது, (தாஃ என்று-அத்யாஹார்யம்) அப்படிக்கொற்றதாய், ஹமவஜிதஸ்ரீஹெஸ்ரா தஸஜிதஸ்ஹஃ-ஹமவெதாஹொமஃ - தஸஂ- கநஜராயாஃ கஜராயாஃ ஹவஜிதஸ்ஜராயீ- ஹவஜெஃ-கஸாணிவ க்ஷேஶாஸூஹ௵ாநிவ ஆஶயாஸூ ஐதி ஆஂஆஃகஜராயீஹவஜஶூதெ கஸக்ஷேஶஹ௵ாஶயாஸூதயாவியாஃ-தெஷாஂவஶஸநஂதகூதஜ உமெ௵ஂவதஜகஸ௵ஂவ தஜ ஹெஸ்ரா தஃயஸ்ஸ்ராஹாஃ-பகவதநுபவத் த்துக்குப்ரதிபந்தகஙகளானபுண்யபாபரூபகர்மஙகளென்ன, அவித்யாஸ்மித ராகத்வேஷாபி நிவேஶங்களாகிற க்லேஶபஞ்சகமென்ன, ஜாத்யாயுர்ப்போக ரூபங்களாகிற பலங்களென்ன, ஸஜாதீயகர்மாந்தர ப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவாஸநாரூப ஆஶயங்களென்ன, இவைகளுக்கு ஶாந்திகரமாயும், கூலங்கஷமாயும, நிர்மலமாயுமிருக்கிற ப்ரவாஹத்தையுடையவென்றபடி, காவெரீஃ - திருக்காவேரியை, கவமாஹிஷீய - அவகாஹநம் பண்ணக்கடவேன், (ஆஶிஷிலிங்.) ஸித்தவிஷயத்திலே ப்ரார்த்திக்கிறது, நித்யாபூர்வதையாலே.

உக. ஃ௵ாஜிஜநகொஜநஸ்ஹஜியஂஸ்ரீரொவவஂதீவா ஸ்ரீரஂமெஶ்ரவஜஹஜிஹகிஂகஂயஜீவாகஂ௵ா| ஆஂவஸூா ரவஜ வநஸஹாஸணிகஸ்ஜஂக்ஷோ க்ஷராநு காவெரீ௵ஹரீக ரொவிஜயதீவயெதிஹாவெவஸ்தாஃ||

(வ்-ம.) யா காவெரீ - யாதொரு திருக்காவேரியானது, ஜநகஃ- தகப்பனுர், ஃ௵ாஜிஃ - க்ஷீரஸமுத்ரம, ஜநநீ-தாயானவள், அஹஃ, பொன்னியென்று ப்ரஸித்தையான நான், வஂதீ-பெண்ணுனவள்- ஐயஃ-ஸ்ரீஃ-இந்த-ஸ்ரீரங்கநாச்சியார், வரஃ-ஜாஸாதாவானவர்-ஸ்ரீரஂ மெஶ்ரஃ - பெரியபெருமாள், ஐஹ - இந்த விஷயத்திலே, அஹஃ- நான், வஜஹஜிஃ வஜயொஃ அஹஃ-வஜஹஜிதிவிஶ்ஹஃ-

(உக) இநத திருவரஙகத் தமுதனுககுத்தக்கபடி,ப்ரகாசகங்களான அலேகளாகிற கைகளாலே உபசரிப்பதுபோல் அவரை ப்ரதக்ஷிணம் செய்துப் பெருகுமிந்த திருககாவிரியை ஸகலருமடையுங்களென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுக்கும் பெரியபிராட்டியாருக்கு முசிதமாகவென்றபடி, கிம் - என்னத்தை, கரவாணி - பண்ணக்கடவேன், இதி - என்று, ஶ்ருங்காரேவ-பரபாக்கையோடே கூடினதுபோல், ஸஞ்சார உத்கராநிக்ருஞ்ஜஸாரஸ்யஸ்வஸ்யஹாரிணீக்ருநிஸ்தாஸ்ய தாஸ்ஸ்தாவஸாரங்கரா:-ஸஞ்சஸ்யதே உத்கராஸ்தாநு இதி விக்ரஹ:-ப்ரகாஶமாநங்களான சாமரங்களென்ன கற்பூரங்களென்ன சந்தநவ்ருக்ஷங்களென்ன ஶ்லாக்கியமான ரத்நங்களென்ன முத்துக்களென்ன இவைகளுடைய ஸமூகங்களையென்றபடி, வீசீகரை:-வீசய பாவகரா: தை: - அலைகளாகிற கைகளாலே, விஶ்ராணயந்தீ-ஸமர்ப்பியாநின்றுகொண்டு, பரியந்தி - சூழ்ந்துகொண்டு வருகிறதோ? ஸா - அந்த திருக்காவேரியானது, ஸேவ்யதாம் - ஸேவிக்கத்தக்கது, (ஜநை: - என்று ஶேஷம்) இன்னாரினியாரென்று பாராதே எல்லாருமொக்கத் திருக்காவேரியைப் பற்றுங்கோளென்று கீழ் தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரோபதேஶமும் பண்ணினாராய்த்து.

உஉ. தீர்த்தம் ஶம்ஸதி வாதி நந்தந தரோர்ஸௌரப்யம் அணா-ந்த்ரக்ஷதிஷ்ண்யா ஸஹஸ்ரவா நவாஸிவஹதிஷ்ணாத: பாநீதேஜநாநு | ஶ்ருங்கவேராஹோவ்ருந்தத் பாஸதேநஹேதேநஸஹ்ய ஸஜீவதகண்டம் விஷ்ணுபதீக்ஷாத்ர பாவநம் ஹேமாபகா ஸாக்ஷ்யது ||

(வ்-ம்.) ஹேமாபகா-ஸ்வர்ணநதியான திருக்காவேரியானது, தீர்த்தம் - பெரியபெருமாள் தீர்த்தம் ஸாதிக்கிறதற்குசிதமான கனாயை, ஶம்ஸதி - ஶம்ஸத்தம் பண்ணுகிறது, யதா - (துலாமாதத்தில் ஸகல புண்யதீர்த்தமும் பாபிகளுடைய ஸ்நாநத்தால் வந்த தங்களுடைய பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகைக்காகத் திருக்காவேரியை ஸந்நிதிபண்ணி அத்தைப் பரிஶுத்தமாக்குகிறதென்றுதல்) நந்தந

(உஉ) யான் திருவிக்ரமனுடைய சரணாரவிந்தங்களினின்றுண்டானபடியால், எனக்கிணையுண்டோ? என செறுக்குகொண்டுதன் பெரியதான வலைகளின் ஶப்தத்தால் கர்ஜியாநிருக்கிற கங்கையை, பெரியபெருமாளுக்குஸகலவிதகைங்கரியமும் செய்யாநின்றுகொண்டு,வேதத்திற்குமெட்டாததானஅந்தபரவஸ்து இதோவென்று காட்டிக்கொடுக்கும்படியான வெளகுரீகரானையோ! உன் கொக்கரிபபெல்லாம் பயன்படாதென்று தன் நுரைகளாலே பரஹஸிப்பதுபோல் விளங்குமித் திருக்காவேரியானது என்பாபத்தைப் போக்கக்கடவதென்று கருத்து.

ரமை - ஆராமஞ்சூழ்ந்த வென்கிறபடியே, கோயில் திருநந்தவநத்தி லுண்டான வ்ருக்ஷங்களை, வாதி - ரக்ஷிக்கிறது, ரஷாம் மணா நி - ரஷாஸு கஂமணாநிவதாநி - வீதிகளையும், நற்சந்திகளையும், உக்ஷதி-நனைக்கிறது, (உக்ஷஸெவநஐதியாதஃ)-ஸ்நாநீயஂ - ஸ்நா நத்துக்கு யோக்கியமான, கஹணஂ வஹாநஂவகஹணவாநெ தயொவஹாரீ கஹணவாநவாரீஸ்நாநீயஂவ தக கஹணவா நவாரிவ-திருமஞ்ஜநத்திற்கு யோக்யமாயும், ஆராதநத்திற்கும் அமு துசெய்வதற்கும் யோக்யமான தீர்த்தத்தை, வஹதி - ப்ரவஹிக்கிற து, தரிக்கிறதென்றுதல், ஸ்நாதஃ ஸ்நாநம்பண்ணுகிற, ஜநாநு-ஜநங் களை, வாநீதெ - பரிஶுத்தமாக்குகிறது, வாஹெந- மணற்குன் றிலே, ஶூ்ரஂ - கறுத்திருபபதான, வெதரஹஃ - ஸகல வேதரஹ ஸ்யமான பெரியபெருமாளை, வ்நக்தி - எல்லாருமறியும்படி ப்ரகா ஶிப்பிக்கிறது, தக - ஆகையாலே, விஷ்ணுவதீக்ஷாதஂவராஂ - விஷ்ணுவஃராஃ ஹாவஃ விஷ்ணுவதீக்ஷதநாதெணஂவராஂ-பெ ருமாளுடைய திருவடிகள் நின்றும் பிறந்தமாத்ரத்தாலே பிறந்த ஶப்தத்தையுடைத்தான, மஂமாஂ - கங்கையை, ஹெநெநஃ-நுரை களாலே, ஹஸஂவஸ்ிதா - கங்கைக்கு என்னோடொத்த பகவது பகாரகத்வமில்லையென்று சிரிக்குறதுபோலே யிராநின்றுகொண்டி ருக்கிற திருக்காவேரியானது, கவஂ - மத்பாபத்தை, ஹஙு - போக்கக்கடவது, (ஹநஹிஂஸாயாஂ ஒாடு)-அர்ஹணபாந ஶப்த ங்கள் கரணேகர்மணிசல்யுடுத்தமாய்வாரி ஶப்தத்தோடே கர்மதா ரயனுகவுமாம்.

(அ-கை.) பகவத் க்ருபைபோலே, குணகுணநிரூபணம் பண்ணுதே ஸர் வத்தையு மாப்யாயநம் பண்ணிக்கொண்டுவருகிற திருக்காவேரியானது என் போல்வாரைப் பரிஶுத்தமாக்கக்கடவதென்குறர். அகணிதேத்யாதியாலே.

உகூ. கமணிதமணாவஃ்ரஂஸவஂஸ்ிரத்ஸவெத்திக்ரியஃ விவயஃவமெரொவ்ரயயகெநஜாமுதீ| வுவஹதிஜமஸா தீஹமெகெவரஂமவெதஃயாஶிஶிரஙயராமாயாஸாநஃவா நாதஙரஂவயா||

(உகூ) ப்ரதிக்ரியை யொன்றையு மபேக்ஷியாத பெரிய பெருமாளுடைய நிரவதிக க்ருபையானது கரைபுரண்டு, இப்படி வெள்ளமாகப் பெருகிற்றோ? எனும்படியான இத்திருக்காவேரி வென்போல்வாரைப் பரிஶுத்தம் பண் ணட்டுமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) [illegible] - (வி ஶேஷ:.) காத்தாலே வ்ருத்தியடையத்தக்கதான திருக்காவேரியானது, [illegible] - எண்ணப்படாமலிருக்கிற குணதோஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி, [illegible] - ஸமஸ்தமான, [illegible] - ஸ்த்தாவர ஜங்கம ஸமுதாயத்தை, [illegible] - ப்ரத்யுபகார ஶூந்யமாயிருந்தாலும், [illegible] - ஜலப்ரவாஹங்களாலே, [illegible] - ஸகல தாபங்களையும் ஹரியாநிர்ப்பதாய்க்கொண்டு, [illegible] - ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள, [illegible] - குளிர்ந்து மதுரமாய் கம்பீரமாயிருந்துள்ள, [illegible] - லோகத்திற்குத் தாயாக, [illegible] - ஆகி, [illegible] - பெரிய பெருமாளுடைய, [illegible] - க்ருபைபோலே யிராநின்றுகொண்டு, [illegible] - ப்ரவஹியாநிற்குறதோ? [illegible] - அப்படிக்கொத்த திருக்காவேரியானது, [illegible] - எங்களை, [illegible] - பரிஶுத்தம் பண்ணக்கடவது.

(அ-கை.) தன்னுடைய சிறிதான வலைகளாலே, கரைகளிலுண்டான வ்ருக்ஷங்களை மந்தமாகச் சலிப்பித்து அதிலுண்டான வண்டுகளுக்கு ஸுகத்திற்கு ஹேதுவான திருக்காவேரியானது என்னுடைய ஸுகவிரோதியைப் போக்கக்கடவதெனகுறுர். தரளேத்யாதியாலே.

உ௪. [illegible] ॥

(வ்-ம்.) [illegible] - சஞ்சலங்களாயும் சிறிதுகளாயுமிருக்கிற அலைகளாலே, [illegible] - மெள்ள, [illegible]

(உ௪) கரையி லநேக விருக்ஷங்கள் நெருங்கியிருப்பதால், அதினின்றும் பெருகும் தேன்களின் ஸம்பந்தத்தால் அதிமதுரமாகவும், மரத்தின நுனியிலிருக்கும பூங்கொத்துக்களில் வஸிக்கிற வண்டுகளை, தன் சிறிய அலைகளாலுரங்கச்செய்யும்படியான அவ்வளவு பெருக்குடைய இத்திருக்காவேரி என் பாபத்தைப் போக்கக்கடவதென்று கருத்து.

தயொவிடீவிநஃ ரூஜொஜ்ஞாநாஶ்வதெவிடீவிநஶ்வதெஷாம் ஈாஜ்யஃ தாஸாஜஂஜாரு்யஃ தாஸாஸாஸ்நாஃஹஂமாஃயஸ்ரஸா-அலை க்கப்பட்டதுகளான தன் கரையில் வ்ருக்ஷபங்க்திகளுடைய பூங்கொத் துக்களிலே தூங்காநின்றுள்ள வண்டுகளையுடைத்தான வென்றபடி, நாஷிகெராக்ஷஜகஜகொரஜைஃ - நாஷிகெராஶ்க்ஷகாஶ் தெஷ்யஃ ஜாயஜ ஊதி தயாவியாஃ கொரநாஃ தைஃ-தென்னமரங்க ளில் நின்றும் பாக்குமரங்களில் நின்றும் ப்ரவஹீயானின்றுள்ள தே ன்களாலே, ஈஂஸஜாஃ ரூவஃயஸ்ரஸா - (ஜக்ஷஶிதரா்ஷிநாஸ ஈஸாஜாந ககாரவதயெ ஈஂஸஜாவா - என்று ரூபம்.) வயாப்தங்களான தீர்த்தங்களையுடைத்தான, கநகநாதீ-பொன்னி யென்று திருநாமமுடைய, நிநஂஹஸதீநிநா-நதியானது, ஊ கம ஹஃ ஊஂஹஃ - என்னுடைய பாபத்தை, க்ஷிவதா - நிரஸிக்கக்கட வது. (க்ஷிவ் நிரஸநெ.)

(அ-கை.) இவ்வளவால் திருக்காவேரியை அநுஸந்தித்து தன் மத்திய வர்தியான கோயிலாகிற த்வீபத்தை யெல்லாரும் வந்தநம் பண்ணுங்கோ ளென்குறர், கதளேத்யாதியாலே.

உரு. கஊஜவகஜஜஂபஅவஅஹாகஊகணஷயஸஸாரஸநீ ராஜைராஸஹ்கநார்ழ। வபஜஜவிவாஸாஶஂபஈநாஂப ஊளவஹகொரதாபஜஂவஜதாஜைரீவழ॥

(வ்-ம்.) கஊஜாஶ் வகஜாஶ் ஜஂபஶ் வஅஹாஶ் ஈகஊா ஶதெஷாம் கணஷயஸஂஸாரஸம் நீரஂயஸ்ரஸாழ - வாழைம ரங்கள் முகிழவ்ருக்ஷங்கள் நாவல்மரங்கள் பாக்குமரங்கள் இதுகளு டைய கழுத்தளவாய் மாதுர்யத்தோடேகூடின தீர்த்தத்தையுடைத் தான, ஸஹ்கநார்ழ - காவேரியினுடைய, கஜாரா - மத்தியத்தி லே,வபஜஂவதஜஂவதஸவிவாஸாதயாஶஂபஈநஸ் கஂ பஊாநாஜொவஸ்ஹூஂ கரொதீதி தயாவியஂ-தாஶணாஂபஂ ஜஂயஷீநு தக - அதிகமான தீர்த்தத்தைப் பாநம்பண்ணவேணுமெ ன்கிற வாசையினுலே இறங்காநின்றுள்ள மேகங்களுடையக் கூட் டமென்கிற ப்ரமத்தைப் பண்ணுனின்றுள்ள விருக்ஷஸமூகத்தை யு டைத்தான, கஜரீவழ - த்வீபமானது, (ஜூவொஷியாஜைரீவஜி

(உரு) வாழைமுதலான வநேக விருக்ஷங்களாலும், திருக்காவேரியின் தீர்த்த ஸமிருத்தியாலும் அதி மநோஹரமாக விளங்கும் திருவரங்கத்தை அடையுங்களென்று கருத்து.

தர்ஶ: -(அநுஜ்ஞாயாம் லோட்; ஜநீகார:) ஸதா-ஸேவி க்கப்படுமவது, ஸ்துதிக்கப்படு மவதென்றுதல், (ஸம்பத்தி ஶேஷ:-ககாரமானவிலம் ஸ்வாகாரகம் க்ஷ் கார:)

(திருக்காவேரிதீர்த்தம் விருக்ஷங்களுடைய கழுத்தளவாக ப்ரவஹிக்கை யாலே அதுக்குமேலுண்டான ஶாகா ஸமூகஜலத்தைப் பாநம்பண்ணவேணு மென்றுமையாலே இழிந்த மேகஸமூக ப்ரமத்தை உண்டாகுமென்று கரு த்து. இத்தால் (ஆராமம் சூழ்ந்த வரங்கம்) என்றபடியே, கோயிலுடைய நிரதிஶயபோக்யத்தைச் சொல்லிற்று.)

(அ-கை.) இனி விரஜாதீரவாதியாய், ரஜஸ்தமோரஹிதமாய், ஶ்ரேஷ் டமாய், விஷ்ணுவுக்கு ஸ்தாநமாய், முக்தர்களுக்கு ப்ரகாஶிக்கத்தக்கதா யா தொன்றை ஶ்ருதிகள் சொல்லுகிறதுகளோ? அப்படி பரிஶுத்தமான விர ஜையினுடைய மணற்குன்றே யிக்காலத்தில் ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கலாம்படி திருக் காவேரிமத்தியத்திலே விளங்காநிற்குறது, அப்படிக்கொத்த திருக்காவேரி மத்தியத்தை நானும் நிரந்தரமாக ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கக் கடவேனென் குரர். யத்விஷ்ணோ ரித்யாதியாலே.

உசு. யத்விஷ்ணோஸ்ஸதஸ்ஸமரஜோரஜஸ்தமோமுக்தாநாந் விரஜம் வித்வாஸ ஶ்ருதய:। தத்வைகுண்டம் ஸைகதம் யத்ஸதத்ஸமே காவேர்யாம் பாதி தக்ஷிணீய நித்யம்॥

(வ்-ம்.) விரஜாயாஸ்ஸீமே ஸைகதே விரஜம் - விரஜையினுடைய ஸமீபத்தில், (அவ்யயம் விபக்தீத்யாதியாலே, ஸமீபார்த்தத்தில் வநுஶ ப்தத்தோடவ்யயீபாவஸமாஸம்) நிரஸ்தே ரஜஸ்தமஸீ யஸ்மிந் தத்-தமோ குணரஹிதமாயும், ரஜஸ: பரம் பரோரஜ:-ரஜோகுணத்திற்கப்பால் பட்டதாயும், ஸத்-ஆகையாலே ஶ்ரேஷ்டமாயும், யத்-யாதொரு, விஷ்ணோ: பதம்-"தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்" என்றோதப்பட்ட வெம் பெருமானுடைய பரமபதத்தை, முக்தாநாம் - ஸம்ஸாரத்தில் நின் றும் விடப்பட்டவர்களுக்கு, விதுஷாம் - விஶேஷேண ப்ரகாஶிக்கிற தாக, ஶ்ருதய:-சொல்லாநிற்கிறதுகள், (ஶ்ருதிகளென்று பூரிப்பது,) "ஸதாபஶ்யந்தி" த்யாதிக ளிங்கு விவக்ஷிதங்கள், தத்-அந்த பரம பதமானது, காவேர்யா: மத்யே காவேரி - (அவ்யயீபாவ:) காவேரியினுடைய மத்யத்தில், இஹ - இந்த ஸம்ஸாரதஶையிலும்,

(உசு) நித்யமுக்தர்களா லெப்பொழுது மநுபவிக்கத்தக்கதான பரமபத மே நேராக ஸகலரும் நன்றாகக் காணும்படி காவேரியினிடையில் வந்திரங்கி ற்றோ? வென்னும்படியான திருவரங்கத்தை எப்பொழுதும் காணக்கடவே னென்று கருத்து.

வ¬ண)்ழ - புண்யவர்த்தகமான, வ¬ஜி நழ-மணற்குன்ருய்க்கொண்டு, சுஸ)ஹாவ ஐஉஷா தயா - இதமென்று நிர்தேஶிக்கும்படி ப்ரயத்யக்ஷீகரிக்கலாமபடி யென்றபடி, ஷ¬ாதி - ப்ரகாஶிக்கிறது, தக-அந்த மணற்குன்றை - கோயிலென்றபடி, நிக)ழ-இடைவிடாமல், ◦ஶக்ஷிஷீய - கணகளாலே காணக்கடவேன், (சூஶிஷிஶிக்ஷீ உதூஉவ¬ா¬வெஷ கவவ நழ.)

(அ-கை.) திருக்காவேரியினுடைய த்வீபத்தில் கோயிலுக்கணித்தான உத்யாந ப்ரதேஶங்களிலே நித்யமாக வர்திக்கக்கடவேனென்குருர். த்ரய்யந் தேத்யாதியாலே.

உஎ. த்ரய)ஷவ ஹதிஉதீஷ¬வெஷ்ணவா நா◦வ ாவ)ா ஸ¬வ வ¬ா ஹவஶ உாவஹாஸ¬ | காவெரீவரிவரி தாஸ¬வா வநீஷ¬ஶ்ரீ ா◦ெரா வவ நதடீஷ¬வதி ஷீய॥

(வ்-ம.) த்ரய)ஷஸ) வ ஹதிஃஸா சூஸா உஷீதித்ரய)ஷ வ ஹதிஉத்ர்ஃ தாஸ¬ - வேதாந்தத்தினுடைய வப்யாஸத்தை யுடைத்தாநதுகளான, (இவ்விடத்தில்-"சூவிஉேஅுாஉஷ்உிதஶக¬நா நஷிதவ ஹ்வொஷாழ" என்றதநுஸந்தேயம்.) ஹவெஶஃஹவ ஶஃ-வ வ¬ா ஶ்ராஸளஹவஶ உஶதயாவியஃ தஉவெஷீதிவ வ¬ா ஹவஶ உாவஹாஃ - தாஸ¬ - பஹுளமான ஸாம்ஸாரிக ஶ்ரமநிவர்த்தகங்களாய், வாவநீஷ¬ - இஷ்ட ப்ராபிகைகளுமாய், வெஷ்ணவா நாழ - எம்பெருமானையே உபாயோபேயமென்று பத்தினவர்களுக்கு, வ ாவ)ாஸ¬-பரமபதமபோலே நிரதிஶயபோக்யங்களாய், காவெரீவரிவரி தாஸ¬ - திருக்காவேரியாலே பரிசர்யை பண்ணப்பட்டதுகளான, ஶ்ரீ ா◦ெரா வவ நதடீஷ¬ - கோயிலுக்கணித்தான உத்யாந ப்ரதேசங்களிலே, வதி ஷீய - வர்த்திக்கக்கடவேன். "ஶ்ரீ ா◦ெமஸ¬வஉாவெஸதி" பெரியபெருமாளுடைய நியமநாநுகுணமாக வஸிக்கக்கடவேன்.

(அ-கை.) கீழ் வைஷ்ணவாநாம் ப்ராப்யாஸ¬-என்றது, இதில் ததநுகுணபோக்யதையை அருளிச்செய்குருர், ஸ்புரிதேத்யாதியாலே.

உஅ. ஷ¬ரிதஶஹரஹீா)ஷாஜிகெரீம¬ஐ¬வவ வஉா உய¬க¬ஞ)ாவயிதாெநாகஹா நீ | ாதிஉவிாதி◦மாராஉாஉ) ஷுரா நிக உ¬கவ நஸஉாவாஉெவகா நிகி யாஸ¬ஃ॥

(உஎ) ப்ரபன்னருக்குப்பரமபதம்போலே, ஸம்ஸாரதாபத்தை யொழிக்கவல்ல விந்த கோயிலைசசேர்ந்த ப்ரதேசஙகளில வஸிக்கக்கடவேன்.

(வ்-ம்.) [illegible] - துடியா நின்றுள்ள மத்ஸ்யங்களாலே வெடியாநின்றுள்ள தென்னமரங்களுடைய பூங்கொத்துக்கள் நின்றும் ப்ரவஹியாநின்றுள்ள தேன்களுடைய [illegible] பிரவாஹத்தாலே வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை யுடைத்தாயிருப்பதாய், [illegible] - பாக்குமரங்கள் பலாமரங்கள் வாழைமரங்களிதுகளாலே ஸ்யாமங்களான, [illegible] - கோயிலுக்கணித்தான உத்யாநங்களுடைய மனோஹரமான தேசங்களானதுகள், [illegible] - ஸந்தோஷத்தை, [illegible] - விச்சேதமில்லாமல், [illegible]-பண்ணக்கடவதுகள்; ([illegible].)

(அ-கை.) இனி மூன்று ஶ்லோகத்தாலே கோயிலை அநுபவிக்குறர், அதி பரமபதமித்யாதியாலே.

உகூ. [illegible]||

(வ்-ம்.) [illegible] - ([illegible]) பரமபதத்திலென்றபடி, [illegible] - [illegible]-என்று ஸொல்லுகிறபடியே, அம்ருதமயமான விரஜாதீர்த்தத்தாலே ஸூழப்பட்டதாய், அன்றிக்கே, [illegible] - என்று விக்ரஹமாய், மரணமில்லாத நித்யமுக்தாளாலேவ்யாப்தமாயென்றுதல்,அப்போது “ [illegible]” என்கிற ஶ்ருதியில் ஜாத்யேகவசநமாகக் கொள்ளவேணும், [illegible] - அபராஜிதை என்று பெயரையுடைத்தானதாயும், [illegible]

(உஅ) தென்னை முதலான விருக்ஷங்கள் நிரம்பித் திருவரங்கத்தைச் சூழ்ந்து அதிமநோஹரங்களாக விருக்கும் திவ்யோத்யாந வநமானது எனக்கு நித்யாநந்தத்தைக் கொடுக்கட்டுமென்று கருத்து.

(உகூ) வைகுந்தப்பெருநகரான திவ்யலோகமே திருவரங்கமாக ஆகி ஸகலரும் காணும்படி ப்ரகாசிக்கிறதென்று கருத்து.

ஸ ஹ்ராமீ - அயோத்தியையென்று திருநாமத்தையுடைத்தாயுமிருக்கிற, வாரீமீ - திவ்யநகரியை, உஶந்தி - இச்சிக்கிறதுகள், ஸொல்லுகிற துகளென்றபடி, (வேதாஶ்ஶா: - என்று ஶேஷமீ) ஸா - அப்படிப்பட்ட திருவயோத்தியையானது, [illegible] - திருக்காவேரியினுடைய மணற்குன்றின்மேலே, ([illegible] - புளிநமென்று த்விதீயை காணப்படாது, ஆகையாலே, [illegible] - இப்படியே, "[illegible]" - என்கிற விடத்திலும் கண்டுகொள்வது) ரங்கராஜதாநீ - ஸ்ரீரங்க திவ்யநகரரூபமாக, [illegible] - [illegible] மாம்ஸ சக்ஷுஸ்ஸை யுடைத்தானவர்களுக்குமென்றபடி, ஸாக்ஷாத் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி யிருக்கிறது, ([illegible])

(இத்தால் பரமபதத்திலுண்டான திருவயோத்தியையாகிற திவ்ய நகரியே திருக்காவேரிமத்தியத்திலே கோயிலாக திருவவதரித்ததென்று கோயிலுடைய வைபவம் அநுஸந்திக்கப்பட்டது.)

(அ-கை.) மேல் கோயிலிலுண்டான திருமாளிகைகளுடைய வுயர்த்தியை அநுபவிக்குறுர், பவபதமபீத்யாதியாலே.

௩௦. [illegible] । [illegible] ரங்கராஜதாநீ ॥

(வ்-ம்.) [illegible] - ஸம்ஸாரத்தினுடைய ஸ்தாநத்தையும், (லீலாவிபூதியையுமென்றபடி) [illegible] - அப்ராக்ருத ஸ்த்தாநமாக, (நித்யவிபூதியாகவென்றபடி) [illegible] - செய்கைக்குப்போல, [illegible] - லீலாவிபூதி பரமபதம் இந்த விரண்டுகளிலும் ஸம்பந்திப்பிக்கப்பட்ட ப்ராஸாதங்களுடைய பங்திகளை யுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, [illegible] - [illegible] - திருமாளிகைகளுடைய ரத்நமயங்களான ஊர்த்துவ ப்ரதேஶங்களாலே, விஜ்ரும்பமாணா - விருத்தியடையாநின்ற, ரங்கராஜதாநீ - கோயிலாகிற திவ்யநகரியானது, இஹ - இந்த லீலாவிபூதியில், ஜயதி - மிகவு முத்கிருஷ்டையாகா நின்றது.

(௩௦) திருவரங்கத்திலுள்ள திருமாளிகைகளின் மகடிகள், அத்யுன்னதமாயிருக்கையாலே, இந்த லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதி யாக்குவதற்குப் பரமபதத்தை யளாவுகிறதோ? என்னும்படி விளங்குகிறது.

(அ-கை.) இதிலும் திருமாளிகைகளுடைய உச்ச்ராயத்தை ப்ரகாராந்தரேண வநுபவிக்குருர், மணிமகரேத்யாதியாலே.

ன.க. மணிமகரமராகீப்ரவீததத்வாஸஸாவிஸ்த்ருமரகேதநாகரைர் | ஸ்ப்ருசந்த்ருமஹிமாம்ஸவஸ: ச்ரிய இவ நவகேளயே ஜிக்ருக்ஷாஸ்ஸ்ஸ்வய ஸ்திரங்கவார்யவகாஹதீ ந: ||

(வ்-ம.) மணிமயாநாம் மகராணாம் மருசீ: - ரத்நமயமான மகரதோரணங்களுடைய காந்திகளே, வாஸாம்ஸி - கயிறுகளாக(வஸ்த்ரமாகவென்றபடி,)விததத்-பரப்பி, விஸ்த்ருமரகேதநகரை:-விஸ்த்ருமரா: கேதவ வனவகரா: தை: - பரமபாநின்றுள்ள த்வஜங்களாகிற கைகளாலே, ஹிமாம்ஸோ: - சந்திரனுடைய, ம்ருகம் - மானே, ச்ரிய: - பெரியபிராட்டியாருக்கு, நவகேளயே - நவாவஸாகேஸிஸ்தயே - அபூர்வமான விளையாட்டின்பொருட்டு. ஜிக்ருக்ஷந்தீவ - க்ரஹீக்கவேண்டுமென் றிச்சையுடைத்தானதுபோலே, அவகாஹதீ- விளங்காநின்றுள்ள, ரங்கபுரீ - கோயிலாகுற திவ்ய நகரியானது, ந: - ஸப்தாதிவிஷய ப்ரவணரான வெங்களேயும், ஸுவயதி-ஸ்வபோக்யாதிஸயத்தாலே ஸுகிகளாகப் பண்ணுநிற்கிறது.

(அ-கை.) ஜநபதேத்யாதியாலே கோயில் காப்பாரான குமுத குமுதாக்ஷ புண்டரீக வாமந ஸங்கு கர்ண ஸர்வநேத்ர ஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்ட்டிதர்களென்று திருநாமமுடைய கணதிபதிகளே நமஸ்கரிக்கிறேனென்குருர்.

ன.உ. ஜநபதஜலதிதரங்கவேலாஷ்வ்ரதாரவரிவாரநிதத்ரஜாமரங்காந்| வரஹரணவரிவாரவாஹநாஷ்ரா நக்ஷநுஷஷ்வா நுமணநாயகாநஹோமி ||

(வ்-ம்.) ஜநாநாம்படம் யஸ்யாஸ்தா ஜலதிவம் தத்வாஷ்ஸ யஸ வாரம்தஸ்வரிவாநிதத்ரஜாமரங்காநிதி விக்ரஹ: - பகவதநுபவ கைங்கர்யபரர்களான ஜநங்களுக்கு வாஸஸ்த்தாநமாய் திருக்காவேரியினுடைய த்வீபத்தில் ஸம்ருத்தமான கோயிலினுடைய பரிதோரக்ஷணத்தில், (உறகலுறக) லென்கிறபடியே,நித்ய

(நக) திருமாளிகையினுடைய மேல மகடியிற் கட்டியிருக்கும் மகரதோரணங்கள் சந்திரமண்டலபரியந்த மளாவி அதனு லதி அழகாக விளங்கு மிந்த கோயிலானது எங்களுக்கு மிக ஸுகத்தைத் தருகிறதென்று கருத்து.

(நஉ) கோயிலில் நித்யவாஸம் பண்ணுமவர்களே யிரக்ஷியாநின்ற ஸேனைமுதலியார் முதலானுனை நமஸ்கரிக்குறேனென்று கருத்து.

மாக வுருப்பட்டிருப்பாளாய், வ்ருஹாரணாநிவ வஸிவாராஸ்வா ஹநாநிவதெஸாராஸ்ஷ்யாநு-ஆயுதங்களென்னபரிஜனங்களென்ன வாஹநங்களென்ன இதுகளாலே ஸமருத்தரான, கூமுஷமூவெ யெஷாஷாநு-குமுதனை முதலிலே யுடைத்தான, மணஷ்ய நாயகா ஷாநு - ஸேனை முதலியாருடைய ஸேனாதிபதிகளை, நமாமி-வணங்கு கிறேன்.

(அ-கை.) அஹ்ருதேத்யாதி கோயில் வாஸிகளான மனுஷ்யர், திர்யக் குக்கள், ஸ்த்தாவரங்களிவையை புராண பௌராணிகர்கள், நித்யமுக்த முமுக்ஷுக்களாகச் சொல்லுகையாலே, அந்த மனுஷ்யர் முதலானோர் நமக்குப் பரமோத்தேஶ்யரென்கிறார்.

௩௩. அஹ்ருதஸஹஜதாஸ்யாஸ்ஸூரயஸ் ஸ்வஸ்தபந்தா விமலசரமதேஹாஸ்தத்ரஸம்யாமி | மஹிதமநுஜதிர்யக்ஸ்தாவரத்வாஸ்ஸ்வயம் தேஸமநியதம் திஹஸ்வர்ணாஹமேஹேப்ய நமஸ்யாஸ ||

(வ்-ம்.) அஹ்ருதம்ஸஹஜம் தாஸ்யம் யேஷாமிதி வ்யுத்பத்த்யா ஹ்ருதஸஹஜதாஸ்யாஃ - ஹரிக்கப்படாத ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தை யுடையரான, ஸூரயஃ - நித்யஸூரிகள், ஸ்வஸ்தபந்தாஃ - ஸ்வஸ்தோ பந்தோயேஷாம்தே - நழுவின ஸம்ஸாரபந்தத்தையுடைய முக்தர் கள், விமலசரமதேஹாஃ-விமலஶ்சரமோதேஹோயேஷாம்தே-பகவ தஜ்ஞான விரோதியறிக்கே யிருக்கையாலே, நிர்மலமாயும், தேஹா ந்தரமில்லாமையாலே, சரமமாயுமிருக்கிற தேஹத்தையுடையரான முமுக்ஷுக்கள், தத்ர-என்று ஶாஸ்த்ர ப்ரத்யக்ஷஸித்தரான இவர் கள், மஹிதமநுஜதிர்யக் ஸ்தாவரத்வாஃ-மநுஜாஶ்ச திர்யஞ்சஶ்ச ஸ்தா வராஶ்ச தேஷாம் பாவஸ்தத்த்வம் - மஹிதம் மநுஜதிர்யக் ஸ்தாவரத்வம் யேஷாம்தே - பூஜிக்கப்பட்ட மநுஷ்யத்வ திர்யக் த்வஸ்தாவரத்வங்களை யுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ரங்கதாம-ஸ்ரீரங்கஸ்தலத்தை, ஸநியதம்-எப்போதுமொக்க, ஸம்ஶ்ரயந்தே-வாஸஸ்த்தானமாகக் கொள்ளு கிறார்கள். இதிஹவ்யாஹரந்து-என்று நன்றாகச்சொன்னார்கள்.(இதி ஹைதிஹ்யவித்யாவ்யாஹரந்து இதி கோஶாத்,) பௌராணிகர்களென்று ஶேஷம்.) தேப்யோநமஸ்யாஸ - இந்த மநு ஷ்யதிர்யக் ஸ்த்தாவரங்கள் பொருட்டு நமஸ்காரம நித்யமாகச்செல்ல வேணும்.

(௩௩) திருவரங்கத்திலிருக்கும் ஸகல சேதநாசேதநங்களும், முமுக்ஷு வாகையாலே அவைகளைத் தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேனென்று கருத்து.

(அ-கை.) ஶ்ரீரங்க திவ்யபவநம், இத்யாதி காலம் நடையாடுகிற தேசத்திலவதீர்ணரான பெரியபெருமாளுக்கு என்னவருகிறதோவென்றஞ்ஜி யொருபயநிவர்தகங்காணுதே அலமர்ந்தாருக்கு இரண்டருகும் ப்ராகாரங்களோடேகூடின கோபுரங்களாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்ட கோயில், பெரிய திருவடியும் லீலாவிபூதியில் அவதரித்து ப்ரேமத்தாலே அநேக ஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணி பரப்பப்பட்ட தம்முடைய ஸிறகுகளாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்படுகுறதென்று நிஶ்சயிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அப்படி பயப்படுகிற நாம் கோயிலைக் கொள்கொம்பாகப் பத்துகுரோமென்கிறார்.

௩௪. ஶ்ரீரங்கதிவ்யபவநம் புவி கோபுராணாம் ப்ராகாரி-
தேந நிகரேண கருத்மதேவ | பார்ஶ்வப்ரஸாரிதபதத்ரப-
டேந பக்த்யா நாநாதநுபிருபகூடமுபாஶ்ரயாம: ||

(வ்-ம்.) கோபுராணாம் - கோபுரங்களினுடைய, ப்ராகாரிதேந - ப்ராகாரரகல்பம்ஜாதா இதி ப்ராகாரிதாஸ்தேந- ப்ராகாரங்களை யுடைத்தானவென்றபடி, நிகரேண - ஸமூகத்தாலே, பக்த்யா - பெரியபெருமாளிடத்தில் ப்ரேமத்தாலே, பார்ஶ்வப்ரஸாரிதபதத்ரபடேந - பார்ஶ்வயோ: ப்ரஸாரிதே படே இவ பதத்ரே யஸ்ய தேந-இருபுறமும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட படம்போலிருக்கிற ஸிறகுகளையுடைத்தான, கருத்மதா - பெரிய திருவடியாலே, நாநாதநுபிரிவ - அநேக ஶரீரங்களினலேபோல, புவி - லீலாவிபூதியில், உபகூடம்-மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்டவென்றபடி, ஶ்ரீரங்கதிவ்யபவநம் - ஶ்ரீரங்கமென்று திருநாமமுடைய விலக்ஷணமான கோயிலை, உபாஶ்ரயாம: - கொள்கொம்பாகப் பண்ணுகிறோம், வயமென்றர்த்தஸித்தம்.

(அ-கை.) ப்ராகாரோத்யாதி மதள்கள் வீதிகள் மண்டபங்களிதுகளோடேகூடின கோயிலை, ரங்கவிமாந ஸேவார்த்தமாகதையான த்வீபங்கள் ஸமுத்ரங்கள் ரத்நஶைலங்களிதுகளோடுகூடின பூமியாக வநுபவிக்கிறார்.

௩௫. ப்ராகாரமத்யஜிரமண்டபகோத்ரஸஜ்ஜீபாந்தாகரா
ந்தஶேஷா | ஸப்தம்ஸஹாரங்கவிமாநஸேவாம் ப்ராப்தேவதந்த்ரீ
ரநாவிரஸ்தி ||

---

(௩௪) திருவரங்கச்செல்வராக வந்து திருவவதரித்திருக்கும் பரமபதநாதனைப் பரிபாலிக்கு நிமித்தம், பெரிய திருவடியே கோபுர ப்ராகாரரூபமாக வந்தனரோ? வென்னலாம்படியான அப்படிப்பட்ட கோபுர ப்ராகாரங்களையுடைய கோயிலை ரக்ஷகமாகவடையிவோமென்று கருத்து.

(வ்-ம.) ஸப்தத்வீபவதீவ - ஸப்தத்வீபவத்யேவ தரா - ப்ராப்தா - அடைந்ததான, ப்ராகாரமத்யஸ்திதமணிமண்டபாத்யா - ப்ராகாராணாம் மத்யஸ்திதாநி மணிமண்டபாநி தேஷாம் மத்யஸ்திதவீதிக்ரஹா: - மதள்களின் நடுவிலுண்டான நற்சந்திகள் மண்டபங்கள் என்கிற ஶப்தங்களோடேகூடின, த்வீபாம்போதிசைலாம்போதிசைலா - தத்ஸஹிததயேதி - ஸத்வீபாம்போதிசைலா - திட்டுக்களென்ன ஸமுத்ரங்களென்ன கிரிகளோடேகூடின,(ஸப்த ஸமுத்ர) பூமியானதுபோல், ரங்கஸ்தலம் - ரங்கமந்திரமானது, ஆவிரஸ்தி - ஆவிர்ப்பவித்திருக்கிறது. இவ்விடத்தில் (பராகாராதிகளும் த்வீபாதிகளும க்ரமேண ஸத்ருஶங்களாக வநுஸந்தேயம்.)

(அ-கை.) ஜிதேத்யாதி, கோயிலிலுண்டான ப்ராகாராதிகள் கோயிலுக்க ரணை மாத்ரமன்றிக்கே, கர்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தாலும, நமக்குத்தேஶ்ய மாகக் கடவதென்குரர்.

௩௬. ஜித்வா பாஹ்யாந் ஜிநாதீந் மணிகநகக்ருதீர் வைதிகீயந் நிவாஸம் ரங்கே | மணிமண்டபவப்ரமணாந் வ்யதத பரகாலகவி: ப்ரணமேமஹி தாந்||

(வ்-ம்.) ஜித்வா பாஹ்யாந் தேஷாம் ஜிநாதய: மணிகநகக்ருதீ: - தம்மாலே ஜயிக்கப்பட்ட வேதபாஹ்யாளுடைய, ஜிநமுத லான மணிமயமாயும் ஸ்வர்ணமயமாயும் இருந்துள்ள ப்ரதிமைகளை யும், பரகாலகவி: - தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளாலே, பகவத்பரத் வஸ்தாபநத்தாலும், தேவதாந்தர பரத்வ ப்ரதர்ஶநாதிகளாலும் பாஹ்ய குத்ரிஷ்டிகளுக்கு யமன்போலிருக்கிற காநதர்ஶியான தி ருமங்கையாழ்வார், வைதிகீயந்நிவ - ஶ்ருதிஸித்த பகவதுபகரணத்வ த்தை யுடைத்தானதுகளாகப் பண்ணுகிறவாபோல், ரங்கே - கோயிலிலே, மணிமண்டபவப்ரமணாந் - ரத்நமயமாயும் ஸ்வர்ணமய முமான மண்டபப்ரகாரங்களை, வ்யதத - செய்தருளினர், தாந் - அந்த மண்டபபராகாரங்களை, ப்ரணமேமஹி - திருமங்கையாழ்வார்

(௩௫) ஸப்த ப்ராகாரங்களையே ஸப்தஸாகரங்களாகவும், அதின்மத்தியி லிருக்கும் ப்ரதேஶங்களையே ஸப்த த்வீபங்களாகவும், அங்கிருக்கும் மண்ட பங்களையே ரத்ந ஶைலங்களாகவும் கொண்டு, ஸ்ரீரங்கவிமாநததை ஸேவிக் கவந்த பூமியோ? வெனும்படி இத்திருவரங்கம் விளங்குகிறது.

(௩௬) இந்த கோபுரப்ராகாரமண்டபங்கள், திருமங்கையாழ்வாரால் செ ய்தருளப்பட்டதாகையாலும் வணங்கத்தக்கதென்று கருத்து.

செய்ததென்கிற வாகாரத்துக்குத் தோத்த நன்றாக வணங்கக்கட வோம், (மணிப்ரவாள ஸ்வர்ணத்துக்கு முபலக்ஷணம்.)

(அ-கை.) ஸ்மேரோதயாதி விதில், கோயில் திருவாசல் காக்கும் முதலி களான சண்ட ப்ரசண்ட பத்ர ஸுபத்ர ஜய விஜய தாத்ரு விதாத்ருகர்களை யச்சயலுக்குத தோறறு வணங்குகிறேனெனகுருர்.

௩எ. ஸ்மேராநநாக்ஷைரநதைஸ்ஸாநந்தாநுக்ரதம்ஷ்ட்ரா
ப்ருகுடீபிர்த்விஷதோபயாநாநாந் | சண்டப்ரசண்டமுகாந்
ப்ரணமாமிரங்கப்ராகாரவீதீஷு சதஸ்ருஷ்வதிகாரஸாஜ:॥

(வ் ம.) ஸாநந்தாநிவ அக்ஷீணிவ தாநி ஸ்மேராணி ஸௌம்யாநீவ ஆநநாக்ஷீணி-வக்த்ரை:-விகஸித்த தாமரைப்போன்றிருந்துள்ள திரு முகங்களென்ன திருக்கண்களென்ன விதுகளாலே, நதா:-பகவத்பா கவதவிஷயத்தி லீடுபட்டவர்களை, ஸாநந்தாந்-பரிபூர்த்தர்களாகப் பண்ணுகிறப்பாளாய், (ஆநுகூல்ய ப்ரதிபத்தியாலே ப்ரவேஸயோக் யாளாகப பண்ணுகிறபாளாயெனறபடி.) த்விஷத:- பகவத்பாகவத வி ரோதிகளை, உக்ரதம்ஷ்ட்ராப்ருகுடீபி: உக்ரதம்ஷ்ட்ராஸ்ச ப்ருகு டயஸ்ச தாபி:-கோரைப்பல்லுக்கள் தடிகள் புருவநெறிப்புகள் இது களாலே, (ப்ருகுடிப்ருகுடிர்ப்ருகுடியாரித்ரய:) பயாநாநாந் - நடுங்குமபடி பண்ணுகிர்பாளாய், சதஸ்ருஷு-நான்குகளான, ரங்க ப்ராகாரவீதீஷு-கோயில் வாசல்களுடைய வரிசைகளிலே, அதிகா ரஸாஜ:-அதிகாரம் ஸஜந்தி தயாவியாநு-காக்குகிறவதிகாரம்பெ ற்றவர்களான, சண்டப்ரசண்டமுகாந்:-சண்டஸ்ச ப்ரசண்டஸ்ச தளவெ யெஷாந்தாநு - சண்டப்ரசண்டர் முதலானுரை, ப்ரணமாமி- நன்றாக வணங்குகிறேன், "சண்டப்ரசண்டௌ ப்ராக்த்வாரேயாம்யே பத்ரஸுபத்ரகௌ | வாருணே ஜயவிஜயௌ உதக்தாத்ருவிதாத்ருகௌ" என்கிற ப்ரமாண மிங்கநுஸந்தேயம

(௩எ) கீழ்வாசலை சண்டப்ரசண்டாளும், பத்ரஸுபத்ராள், தெற்குவா சலையும், மேலவாசலை ஜயவிஜயாளும், வடதிசையை தாத்ரு விதாத்ருக்க ளும், காத்துகொண்டு பகவத்பாகவத விரோதிகளுக்கு பயங்கரராகவும், பா கவதர்களுக்கு அநுகூலராக நிற்கும் த்வாரபாலர்களை வணங்குகிறேனென்று கருத்து.

(அ-கை.) அநந்தரம், பரமபதத்திலாநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபமே யிங்கு ஆயிரக்கால்மண்டப ரூபேணவதரித்திருக்கிறபடியால், அத்தை ப்ராபிக்கப்பெறாத விழவுதீர வித்தை ப்ராபிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௩௮. ஸவைர்ஸ்ஸாயாரண நாயமொக்ஷீவவந்ரெவிதாநஷ்வை ரஹாவகாஶம் | ஸூஸா நாநதஶயஸஹஸ்ரஸ்தூணாதிநாமாத ஜவாவ்நவாநி||

(வ்-ம்.) ஸவைஷாம் ஸாதாநாம் ஸாயாரணீ நாயஸ்ய மொக்ஷீதயா வந்ரெவி-"ஜவாநாம் ஜாநவாநாம்வஸாநாம்" என்கிறபடியே, அதிக்ருதாதிகாரமன்றிக்கே ஸர்வாதிகாரமாகையாலே ஸகல சேதநாளோடுங்கூடின பெரியபெருமாளுடைய திருவோலக்கத்தாலே றைப்பப் பார்த்தாலும, ஜநவெந வஶாயிதாநம் ஶக்யா ஜநஷ்வந ஷயாவியொ ஹாநவகாஶொ யஸ்ய தக - றைப்பக் கூடாத பெரிய விடைவெளியை யுடைத்தான, ஸஹஸ்ரஸ்தூணாயஸ்ய தக - ஸஹஸ்ரஸ்தூணம் - தஜாதியஸ்ய தஹாஜெதந - ஆயிரக்கால்மண்டபமென்றும் மண்டபரத்நமென்றும் மஹா மணிமண்டபமென்று மிதுமுதலான திருநாமத்தோடே கூடிய, தக-ஞ்ந ஐயம் - பரமபதஸ்த்தமான வந்த வாநந்தமயமண்டப மென்றும்படியான, ஸூஸநம் - எல்லாரு மிருக்கும்படியான மண்டபத்தை, ஜவாவ்நவாநி - அடையக்கடவேன், (ஆநநதமயமென்கிறது ப்ரகுராநந்தத்தைப் பண்ணக்கடவதாயென்றுதல், சின்மயமாகையாலே ஆநந்த ஸ்வரூபமென்றுத லர்த்தமாகையாலே?)

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாள் பெரியபிராட்டியாரோடு ஜலக்ரீடை பண்ணும்போது லீலாதபதர கரணதிகளுக்கு உபயுக்தமாயிருக்கிற நைதலையும் ஸ்வதோபோக்யமான கரையையுமுடைத்தான சந்த்ரபுஷ்கரணியை அவ்வாகாரத்தையிட்டு த்தேஶ்யமாகப் பத்துகிறேனென்கிறார்.

௩௯. விஹாரதிஹாரளஶுஷ்ரீலாதவத்வஶிஷ்யாவிநிஜ யவியாஸநாஸநிகீயாஸஹொதவம் | கயஜாநிஜநஃ வஜெஷவாஸஹாயவிஹாரஜஸ்ரூஹாரதடீம்யாஜஸ்யாஜெஜவீஜாவிஜிநீம்||

---

(௩௮) ஸ்ரீவைகுந்தப் பெருநகரிலிருக்கும் திருமாமணிமண்டபத்தை வடையாத குறைதீர அதுவோ? இது என்னலாம்படியான இந்த ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

(வ்ய.) ஹரௌ - விரோதிநிரஸநஶீலரான பெரியபெருமாள், லக்ஷ்ம்யா-புருஷகாரத்வைகநிரூபணீயயான பெரியபிராட்டியாரோடே, விஹரதி - ஜலக்ரீடை பண்ணும்போது, ஸீமாதவமைத்ர்யா ஸ்நானஸ்நேஹஸௌரப்யம் யஸ்ய ஸ்நாநஸ்நிதயாவிஷயாக்ரியா - (இங்கு யுத்தமில்லாவிட்டாலும் "க்ரியாஸமபிஹாரே" என்கிற ஶாபதிக ப்ரக்ரியையாலும், "க்ரியா உதயமாநஸ" என்கிற மஹாபாஷ்யவசநத்தாலும, "கணாநாகணிதவ்யாபிதயே ஶாஸ்வம்ய லீலயாஹாணி" என்கிற ப்ரயோகத்தாலும், க்ரியா மாத்திரத்தில், ஸ்நாநஸ்நிஶ்ரமஸாயவாகக்கடவது.) ஸா - ஸீமாதவமைத்ர்ண வஶிஷ்யயாவிநிஶ விஷயாஸ்நாநஸ்நிக்ரியயாவஸஹமாநஸ்த்வாநியஸ்ராஸ்தா - ஶீலார்த்தமான சத்ரதாரணத்தாலும, அலங்கரித்துக்கொள்ளுகிறத்தாலும ஒருவர்க்கொருவர் மாத்திக்கொள்ளுகிறத்தாலும், பூச்சண்டையாலும் ஸார்த்தகங்களான நைதல்புஷ்பங்களையுடைத்தான, அபி - பின்னையும், ஸநிஸர: வக்ஷஸ - ஸநிஸநாம் ஸைந்யவக்ஷநிதேஷ-பராங்குஶாதி திவ்ஸூரிகளுடைய ஹ்ருதய புண்டரீகங்களிலே, ஜலாஸஹாயேத்ராஜஜலாயா ஸ்ஹா யஸ்ய விஹாரஜோ யஶ்ரேஸ்ஸா கடியஸ்ராஸ்தா - ஸ்ரீமானுக்கு க்ரீடையாலுண்டான விளைப்பை யாத்தா நின்றுள்ள துறையையுடைத்தான, சௌமீம் - சந்த்ரஸம்பந்தியான, புஷ்கரிணீம் - புஷ்கரிணியை, (சந்திரபுஷ்கரிணியை யென்றபடி.) யாம: - உத்தேஶ்யமாகப் பத்துகுறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், சந்திரனிதி லவகாஹித்து ஸ்வதோஷத்தைப் போக்கிக்கொண்டாப்போலே நானும் சந்த்ரபுஷ்கரிணியி லவகாஹித்து ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகங்களான த்ரிவிததாபங்களையும் ஶமிப்பித்துக் கொள்ளப் போகுகுறேனென்குறார்.

௪௦. தாவத்ரயீஸெஜவயாஷ்கஷிண்ப்ராம்நிஜெந்நிவர்தயி தாஷ்டியஸ்ரா: | ஜஹ்ராஸதாவாஜவஜஷிர்ணீநாம்வஹேஸ்யா தீயிதிதாஜவாவ॥

---

(௩௯) திருவரங்கத்தமுதனை பெரியபெருமாள, யோகிகளின் ஹ்ருதய கமலத்தில் வஸித்த விளைப்பைத் தீர்க்குமித்த மெழுநதருளும்போது, அதை யாற்றவல்லதான தீரத்துடன்கூடி, அவர்களிழிந்து விளையாடுவதற்குபயோகங்களான திவ்யதீர்த்தங்களையும் புஷ்பங்களையுமுடைய விந்த சந்திரபுஷ்கரிணியைத் தஞ்ஜமாகப் பற்றுவோமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) வஜ்ரஃ - யஸ்ாஃ - யாதொரு - சந்த்ரபுஷ்கரிணியையு டைய, கலஷிணீநாஂ - கலஂஷேபதீ ஸஹஜை யிதி கலஷே ணு ஸஸ்ாஂ - பாபத்தைப் பொருநின்றுள்ள, கவாஂ - தீர்த்தங்க ளுடைய, சஹஸ்ாஸதஃ - அடுத்தடுத்த வகாஹநத்தால், ஸாயீயி கிதாஂ - அம்ருதகிரணனுகுகையை, கவாவ - பெற்றுன், வெஜுவவா ஷ்கரிண்யாஂ - அப்படிப்பட்ட சந்த்ரபுஷ்கரிணியில், நிஜே - அவகா ஹித்து, தாவத்ரயீஂ - தாபத்ரயத்தை, நிவ-ராவயிதாஸ்மி - ஶமிப்பி த்துக்கொள்ளப்போருகிறேன். (ஶாஸா தவோரா ஷெகவவநஂ.)

(அ-கை.) மேல் ஶ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரணிக்குக் கிழ்கரையில் எழுந்தருளியிரு ந்து அந்த சந்திரபுஷ்கரிணியோடொத்த வதிஶயத்தையுடைத்தானவர்களாய், ,,ஶாநிநஃவஜெஷா'' என்று கீழ் ப்ரஸ்துதர்களான நம்மாழ்வார் முதலா ன பதின்மரும் என்னை ரக்ஷிக்கக்கடவர்களென்குருர்.

௩௧. வஶ்வெணதாஂதஜஷாாநிவஸஸஶதாஶயஜா ஹநாயாஃ | வஶாஂகாஶாஷஸ்ாஃவயஜெவாஶாஂவொநிஷெவிாஂ வொஷஶஶாஂஷயொநு ||

(வ்-ம்.) தாஂ வஶ்வெண - அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்குக் கிழக் கே, (வநவாஸிதீயெதி - ஷஷ்டீஸ்தாநத்தில் த்விதீயை வந்திருக் கிறது.) நிஷெவிாஂஸஃ - எழுந்தருளியிருப்பர்களாய், தஜக - அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணியோடொத்து, உஷாரெதஸ்ாஷி - உஷாரொ நிஜஃ வஸஶஶதஸ்ஸ குஶயஸ்தஜெநாயொயெஷாஜெ - இஷ்டார்த்தங்களைக் கொடுக்கவற்றுயும் ஆழத்தையுடைத்தானதா யும தெளிநது அந்தஸ்ஸைக்காட்டவற்றுயும தாபஹாரமாயுமிரு நதுள்ள ஹ்ருதயத்தில் அவகாஹித்த பெரியபெருமாளையுடைத்தா னவர்களாய், வஶாஂகாஶஃ குஷஃ யெஷாஜெ - பாஹ்யகுத்ருஷ்டி களுக்கு அங்குஶமபோலேயிருக்கிற நம்மாழவார் முதலான, ஷஶ -

(௩௦) சந்திரன் க்ஷயரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டதை யொழிக்க வொரு வகையும் காணுமல் விதில் விதிப்படி யெப்படி ஸ்நாநம்செய்து அதைப் போ க்கடித்துக்கொண்டு அமிருத கிரணனுயிருக்கையை அடைந்தானே? அப்படி ப்பட்ட ஸகல பாபங்களையும் போக்கவல்லதான இந்த சநதிரபுஷ்கரணியில் யானும் ஸ்நாநம்செய்து தாபத்ரயத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகிறேன்.

(௩௧) பெரியபெருமாளைப் பெரியபிராட்டியாரோடு ஸதா த்யானித் துக்கொண்டு, சந்திரபுஷ்கரணியின் கீழ்க்கரையில், அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்கு நிகரான ஸாம்யத்தையுடையவர்களாக வெழுந்தருளியிருக்கும் நம்மாழ்வார் முதலான பத்தாழ்வாகளும் என்னைக் காப்பாற்றக்கடவர்களென்றுகருத்து.

பதின்மரான, ஶூயஜெ - பூர்வர்களான, வுஊாஂஸஃ - புமான்களான வர்கள், ஊாழ-அகதிகனை வென்னை, உயெராது-ரக்ஷிக்கக்கடவர்கள், அங்கீகரிக்கக்கடவர்கள், அவாவிவனென்றிரங்கக்கடவர்கள், (ஊாழ-என்கிறவிடத்தில், கூஶிமஜெயஃகதி ராஜியாலே ஷஷ்ட்டீ வரவேண்டியதாயிருக்க த்விதீயை வந்தது, கஊஃக்ஷ்வெக்ஷ்வ நகஊஃக்ஷ்வ விவக்ஷையாலேயென்று கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இனி ஶ்லோக சதுஷ்டயத்தாலே ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை அநுபவிக்குறார்.

௬௨. கூயாரஶக்தி ஊவரிவ்ருகூதிம் வரெண தாஂகஊஃஊதி ஷணீநஂவ்ருயிவீஂஷணாவஊ | வுநுவ்ருரஂவயொயிஊயி தஹஜஙநஂ நியாயஸ்ரீரஂமயாஊஹஊநிவிஷ்டஊஹிஷவாநி ||

(வ்-ம்.) கூயாரஶக்தி ஷூாழ - எல்லாத்துக்கு மாதாரமான பகவத்ஶக்திக்கு, உவரி - மேலே, வ்ருகூதிழ - ப்ரக்ருதிமண்டலத்தை, நியாய - என்று மேலோடே அந்வயம்; தாழ - அந்த ப்ரக்ருதிக்கு, வரெண - மேலே, கஊஃஊழ - கூர்மத்தை, கதீ - இந்த கூர்மத்திலே, ஷணீநழ-ஆதிஶேஷனை, ஷணாவஊ - படங்களிலே, வ்ருயிவீழ - பூமியை, வுநுவ்ராழ - பூமியிலே, வயொயிழ-ஸமுத்ரத்தை, கயிதக - அந்த ஸமுத்ரத்தில், நஜுநழ- அஷ்டதளபத்மத்தை, நியாய - வைத்து, (கயிதக - என்கிறத்தை யிங்கு மநுஷ்ட்டித்துக்கொள்ளவும, அந்த வஷ்டதளபத்மத்தில்) ஊநிவிஷ்டழ - நன்றாக ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கப்பட்ட, ஸ்ரீரஂமயாஊ- ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, கஹிஷ்வாநி - நித்யமாக ஸ்துதிக்கக்கடவேன், (கூயாரஶக்திழ - என்கிறவிடத்தில், தகொநநீதாவிஜ்ரஶ்ஜ - என்கிறத்தாலும், தாழ - என்கிறவிடத்தில, ஊநவாதிதீயா - என்கிறத்தாலும், ஷஷ்ட்யர்த்தே த்விதீயை, கயிதக - தஷிணயிதக - என்ற வ்யயீபாவஸமாஸம், இந்த வாதார ஶக்திக்ரமம் உடையவர் நித்யத்திலே கண்டுகொள்வது.)

---

(௬௨) முதலில், ஸகலத்துக்கு மாதாரமான பகவத்சக்தியை வைத்து, அதின்மேல் பரக்ருதிமண்டலத்தையும். அதின்மேல், கூர்மத்தையும், அதற்குமேலே, ஆதிசேஷனையும், அவ்வாதிசேஷனுடைய படத்தின்மேலே பூமியையும், அதின்மேல் ஸமுத்திரத்தையும், அதின்மேல் எட்டுத்தளமுடைய பத்மத்தையும், அதின்மேல் நன்குயேற்படுத்தப்பட்டிருக்குமிந்த ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை வெப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யக்கடவேனென்று கருத்து.

(அ-கை) அநந்தரம், ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக் கவ்வருகே ஹிரண்யமயமான புரியில் அபராஜிதையென்று திருநாமமுடைய ப்ரும்ஹஸ்த்தாநமாகையாலே ப்ரும்ஹகோஶமென்கிற ஸ்த்தாநமே இவ்விபூதியில் ஸ்ரீரங்கவிமாநமென்கிற திருநாமத்தை யுடைததானதாய் அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு அவதரித்ததென்கிறார்.

௪௩. [illegible] ॥

(வ்-ம.) [illegible] - என்கிறபடியே, ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்கு மேலே நாகமென்று ஸ்வர்க்கமாய் ப்ரகிருதிமண்டலத்துக்குபலக்ஷணம, ([illegible]) [illegible] - ஸ்வர்ணமயமான, [illegible] - புரம், [illegible] - என்று சொல்லப் பட்ட பத்தநத்தில், [illegible] - யாதொரு, [illegible] - [illegible] "[illegible]" ப்ரமாணத்தின்படியே, அபராஜிதையென்று பெயரையுடைய, பரப்ரும்ஹஸ்த்தாநமானது, [illegible] - "[illegible]" [illegible] - ப்ரமாணஸித்தமாயிருக்கிறது, [illegible] - அந்த ப்ரும்ஹகோஶ விமாநத்தை, [illegible] - பூமியில், [illegible] - ஸ்ரீரங்கமென்கிற திருநாமத்தோடே கூடிக்கொண்டு, [illegible] - புருஷநிர்மித மன்றிக்கேயிருக்கிற, [illegible] - விமாநஶ்ரேஷ்டமாக, [illegible] - [illegible] வஸிக்கிறேன், ([illegible] - என்று பாடமானல், பாவிக்கக்கடவேனென்று பொருள்.)

(அ-கை.) இப்படி ஆதாரஶக்த்யாத்யாதாரகமாயும் ஸாக்ஷாத் ப்ரும்ஹகோஶமென்னலாம்படியாயுமிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, அநந்த வேதத்தோடொத்த வரிஸைகளை யுடைத்தாயிருக்கையாலே, இஷ்டப்ராப்திக்கும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கு முறுப்பாக்குகிறேமென்கிறார்.

௪௪. [illegible] ॥

(௪௩) ப்ரக்ருதி மண்டலத்துக்குமேலே ப்ரகாஶிக்கும் அபராஜிதையென்று திருநாமமுடைய ஸ்ரீவைகுண்ட விமானமானது, இந்தலீலாவிபூதியில், ஸ்ரீரங்கவிமானமென்று திருநாமமுடையதாக வநதிறங்கித்ததென்றெண்ணுகிறேன.

(வ்-ம்.) ந ஞுஷியஷஸ்ருதக ஈநாஷி தயா ஞூநாதம் தஸ்ய ஹா வ ஷுக்ஷடிதஸ்ராக-"வாசாவிரூவைநித்யயா" என்று வேதமானது, உத்பத்தியுடைத்தாகாததாக சொல்லப்பட்டதோ? அப்படி யிதுவும் புராணாதிகளாலே ஸ்வயம் வ்யக்தத்வகதநத்தாலே அநாதியாகச்சொல்லப்படுகையாலே, வாூஷஸ்ரூவநயா யொஷொஷஷெநூ ஹிதடி - வேதமானது புருஷனாலே செய்தத்தால் வந்த ப்ரமப்ரமாதாதி தோஷஸம்பந்தமற்றாப்போலே யிதுவும் அத்தால் வந்த லக்ஷணப்பழுது முதலான தோஷஸம்பந்தமான, ஜநெ - (தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்யங்களான புருஷார்த்தங்களை வாஞ்சைப்பாடாநின்றுள்ள) ஜநவிஷயத்தில், தாநுஷாநு - அந்தவந்த, காரோநு - காரூஞ யிதிகாரோஷாநு - ஆசைப்பட்ட புருஷார்த்தங்களை, விஉயஉவி - "வஜயாவஸாஹிரஷாஷெ ரநவ ஜயஜ ராதிஷெொஷெநஷ மஹுகாஓரயஜெத" இத்யாதியாலே, வேதம் தத்தத் ஸாதநஸாத்யங்களாக விதிக்குறாப்போலே யிதுவும் அந்தவந்த பலங்களையுண்டாக்கா நிர்க்கச்செய்தேயும், ஸாொநாயாஷ யஸ்யஸயாஷ தஸ்ஸாவ ஷாயாஜநடி - தஷிநு ஹுஉயடி யஸதக-வேதம். "வொஷா தெஸவஹுாநு காரோநு" "ஹாமகாத்ஸாஜ்ஞிம்மாஷு" என்று ஸமான போகவத்வரூப மோக்ஷத்திலூன்றி யிருக்குமாப்போலே, இதுவு மப்படியேயிருக்குற, ஸநெஷஹூாய ராஸஹுதளநவிஉ தெயஷிநு தக-வேதம்போலே ஸம்ஸய விபர்யயமில்லாதபடி, ஸம வத வாவஷஂஸஸஷஷடி - ஹேயப்ரதிபடனாய் ஸகல கல்யாணகுணகரனை ஸர்வேஸ்வரனை யறியத்தக்கவிடமான, ஸ்ரீநாஂம தடி - தெநவஸாநா ஜஜியஷஸதக - ஆகையாலே அநேக வேதத்தோடொத்த வதிஸயத்தையுடைத்தான, ஸ்ரீரஂமடி - "வெகாண்டவிஉாஹூவெயெஹ்மிநாஂஹுஉயாஉவி| ரதிஂமதொஹரிஷுத்தஷாஉ ஂமஜிதிஷுதடி||"என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுக்கு, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்குறுப்பாக பரமோத்தேஸ்யமான ரங்கவிமாநத்தை, ஈஜீ - புகலத்த நாங்கள், ஶரணடி-ரக்ஷகமாக, வதீஃ- அத்யவஸிக்குறோம்.

---

(௪௪) ஒருபுருஷனால் செய்யப்பட்டதன்றிக்கே, அநாதியாய், அந்தந்த வதிகாரிகளுக்குத் தக்கதானபலப்ரதமாய், அநந்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணமானவெம்பெருமானை அறியத்தக்கவிடமானவேதம்போலிருக்குற விந்த ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை ரக்ஷகமாகப்பற்றுகிறோம்.

(அ-கை) கீழ் ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தினுடைய உபாயபாவத்தை அநுபவித்து இதிலத்தோடு சேர்த்து போக்யதாதிஶயத்தையு மநுபவிக்குமுர்.

௪௫. ஸவிஷணிவ சிஹாவாஹ்ரஶுத்ரைத்தெஶயாநொ ரங்கநாத
ஸாகாரொாஸ்மஹத்யாயமர்யவெ‌: | ஸகலஜலதிவாநஸ்ர
ஜீமூதஜைத்ரு: ஸாஞ்சுகமயதிவிமாநம் பாவநம் நௌபவநந: ||

(வ்-ம்.) ஷணீநாம்வதி: தஸாஹாவ ஸ்ரஷாங் - (சென்றால் குடையாம்) இத்யாதிப்படியே, பாம்பணையனை திருவநந்தாழ்வானு யிருக்கையாலே, ஶுஹரஷி - வெளுத்திருந்தாலும, ஸுஷ: - கர்ப்ப க்ராஹத்தில், ஶயாநொ: - பள்ளிகொண்டிருக்கிற, ரங்கநாத: - பெரியபெருமாளுடைய, ராதகஸாகாரொர: - ராதகாநாவிவ ஸாகாரொர: - பச்சைக்கல்லுக்களுடைய காந்திகள்போலே, ஶ லாக்கியங்களான, மயூகெ: -கிரணங்களாலே, ஸகலஜலஜெ: வாநஸ்ரஜீமூதஜைத்ரு - ஸமுத்ரத்தை நிரவசேஷமாக பாநம்பண்ணத்தால் கறுத்த மேகத்தை ஜெயித்திருந்துள்ள, பாவநம் - ஆஸ்ரிதர்களுடைய அஶுத்தியைப் போக்காநின்றுள்ள, விமாநம் - ஸ்ரீரங்கவிமானமானது, ந: - ஸேவித்தவென்போல்வாருடைய, நௌபவந-கண்களை, ஸாஞ்சுகயதி-மயிர்க்கூச்சை யுடைத்தானதாகப் பண்ணுகிறது, (ஸந்தோஷிப்பிக்குறதென்றபடி.)

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக்கருகே வடபாகத்தில், திருகோபுரத்தின்மேலே, ந்ருஸிம்ஹருபியா யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானே, இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே வநுபவிக்குமுர்.

௪௬. வபுஷிாமவஷிமொஷயிக்வாஹக்தவதஉதயொஜஷித
வெஷு| தஸிஷம்தவந்ருகெஸரிரூபம் மொவாரொவஸிவிஜ்ரும்
ஹிதரிஜெ||

(வ்-ம்.) வபுஷி - ந்ருஸிம்ஹாநுபவத்தில், (மஹாவிஷ்ணு வென்கையாலே) ஆகாஶத்தளவும் வியாபித்த, ரூபஷி - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், மொஷயிக்வா-குளப்படியாம்படியாக, (ஸ்வல்பமாகப்பண்ணி யென்றபடி) மொவாரொவஸி - (ஷஷ்டீஸமாஸ:

(௪௫) திருவநந்தாழ்வானே விமாநமாயிருக்கிறபடியால், அவனைப்போல்வெண்மையாக விளங்கினபோதிலும், பெரியபெருமாளுடைய திருமேனி காந்தியின் ஸம்பந்தத்தாலே, நீருண்ட காளமேகமபோல், ஆஸ்ரிதருக்கிஷ்டத்தைத்தரும்படியான யிந்தவிமாநமானது ஸேவிப்பவருக் கதிஶயத்தை விளைவிக்கிறது.

தஷ-வரீதி உ ஹாஹாஷ்) நிஜெ-பு(ஸாத்தாய) திருகோபுரத்தின் மேலே, விஜ்ரும்ஹிதழ-(சூழிகஉ-ணிக்தமாய்) விஜ்ரும்பியாநின்றுள்ள, (ப்ரகாஸியாநின்றுள்ளவென்றபடி) ஹக்தெ வத்ஸலம் தவ) ஹாவஷ தாதயா-பக்திமானுன ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே உஙிதாஃவெஹாஃ யெநதக-விடப்பட்டமர்யாதைகளையுடைத்தான, (மர்யாதைகளாவது:—பத்துமாதம்கர்ப்பத்திலிருக்கை, மனுஷ்யாதிகளிடத்தில் நின்று மவதரிதரிக்கை மநுஷ்யத்வாத்யேகரூபேணுவதரிக்கை முதலானதுகள்) தக - அதிவிலக்ஷணமான, ஷிஷஜம்தவ தீதிஷிஷஜவம்நாவஹ கெஸரீவதவ)ஈவஷ - ப்ரஹ்லாதத்விட்டான ஹீரண்யனே வாட்டானின்றுள்ள ந்ருஸிம்ஹாகாரத்தை, ஈஷெ-ஸ்துதிக்கிறேன். (தஷிஷஜவெதி-ஸமஸ்தமாயும் ஸொல்லுவர்கள், அப்போது ப்ரஹ்லாதனுக்குஸத்ருவானவென்கிறது.)

(அ-கை.) இரண்டாம் ஸலோகத்தால், கழுத்துக்குக்கீழ் மனுஷ்யரூபியாய் மேல் ஸிம்ஹரூபியான வொரு ஜ்யோதிஸ்ஸானது ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்கு நானே போருமென்று கோபுறத்தின்மேலே ப்ரகாசிக்கிறதென்கிறார்.

சஎ. கஹஉஹவஹம்வஷீஉதாஜிதஜவஸு்ம்நிவஹஉ-வரிஹா மெமொவ-ஈஈமயாநீஃ | கவநநு வரிவாடிவாஹிதம்காஹி ஹிம்ஹக உஹ-ஈஹிதமெகம்ஜெ)ாதிரமெ வகாஹி॥

(வ்-ம்.) கவந-ஓரிடத்தில், (கழுத்துக்குக் கீழென்றபடி) நஃ வரிவாடீ)ாவாஹிதழ - மநுஷ்யனுடைய க்ரமத்தாலே பரிமளிதமான, காஹி - ஓரிடத்திலே, (கழுத்துக்கு மேலென்றபடி) ஸிம்ஹவ) க உணெ ஹ-ஈஹிதழ - ஸிம்ஹத்தினுடையபடியாலே வாஸிதமான, (வாஹிதம் ஹ-ஈஹிதழ - என்கிற பதத்வயம் அநத க்ரமங்களோடே அழகாகக்கூடி நன்மையைக் காட்டுகிறது) வகழ-அத்விதீயமாயிருந்துள்ள, ஜெ)ாதிஃ "கய்யஉதஉவரொஜிவொஜெ)ா

(சகூ) தம்மாஸ்ரிதனை ப்ரஹ்லாதாழ்வான் ஸங்கட்த்தைப் போக்கு நிமித்தம், பக்தவத்ஸலனுகையாலே, இருப்பு பிறப்பு ஜாதி இவைமுதலான மரியாதை யொன்றுமன்றிக்கேவந்து திருவவதரித்த, அப்பெரிய வாகாரத்தையும் சுருக்கிக்கொண்டு, இந்த விமானதஇின்மீ தெழுந்தருளியிருக்கும் ந்ருஸிம்ஹனை ஸ்தோத்திரம் செய்குறேனென்று கருத்து.

(சஎ) ப்ரஹ்லாதாழ்வான்போல், ஸம்ஸாரதாபத்தால் துவளுமென்போல்வாருடைய விழவை யொழித்து யிரக்ஷிக்கிறேனென்று தெரிவிப்பதுபோல், ஸகலருங்காணும்படி நரகேஸரிரூபமாக இவ்விமாநத்தில் ப்ரகாசிக்குமாச்சரியகரமானதோர் தேஜஸ்ஸைத் தஞ்ஜமாகப் பற்றுவோம்.

திः - ஜெரா திஶ்ராணாஸியாநாக” என்று சொல்லப்பட்ட நிரதிஶய தீப்தியுக்தமானது, ஸீதாழ்- ஸம்ஸாரபீடையால் அவஸந்நாளுக்கு, கஹாழ்-நானே, கஅழ்-பர்யாப்தமான, கவஅபவஃ - அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கு முறுப்பு, ஐதி - என்று, ரஙயா ஃ - ரங்கஸ்த்தலத்தினுடைய, மொவா ரஉவரிஹாமெ- கோபுரத்தினுடைய ஊர்த்துவபாகத்தில், கஜஸ்ரழ்-நிரந்தரமாக, நிவஸக-வஸியாநின்றுகொண்டு, கமெ-ஸம்ஸாரிகளுக்கும் கண்ணுக்கு முன்னே, வகாஸ்தி-ப்ரகாஶிக்கிறது, (வகாஸ்ரதீஷ்ள-ஙு).

(அ-கை.) அநந்தரமுடையவர் நித்தியத்தில, எம்பெருமானுக்கு இடப்பக்கத்தில வடபாகத்தில் ஆசாரியர்கள எழுந்தருளியிருக்கிறதாக வநுஸந்தித்தாப் போலே இவரும், அவ்விடத்தில் தங்களுடைய கடாக்ஷங்களாலே அஶுத்தனை வென்னை, ஶுத்தனுக்கி பெரியபெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்த வாசார்யர்களுடையக் கடாக்ஷங்களைத் தஞ்ஜமாகப்பற்றி அவர்களை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி ஸத்தை பெறக்கடவேனென்கிறார்.

சஅ. ஸம்ஶோஷ்யவாவநஉநொஹரஷ்ரஷிவாமெதெஷ்வாயஉவிநிவெஜயதாஂமாரணாழ் ஸவெரா ஹமவதோஸ்ரகடாக்ஷவீக்ஷாவஜ்ஂஸ்ரவஷ்ரவரிதஃவரிதொஹவெயழ்॥

(வ்-ம்.) கஸ்ர - ஸ்தோத்ரத்துக்கு விஷயபூதரான, ஹமவதஃ- பெரியபெருமாளுடைய, ஸவெரா - இடதான வடப்பக்கத்திலே, உவி-(அசுத்தனை)வென்னையும், வாவநாஃ உநொஹாஶ்ரஷ்டநாழ்வாதொஃ - பரிஶுத்திகரங்களாயும் போக்யங்களாயுமிருந்துள்ள கடாக்ஷங்களுடைய ப்ரஸரணங்களாலே, ஸம்ஶோஷ்ய-பகவதங்கீகார யோக்யனும்படி பண்ணி, தெவாய - ஸம்ஸாரிகளையும் குணஜிதராம்படி பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளமுடைய பெரியபெருமாள் பொருட்டு, (தீவாக்ஷாவிஜிதீஷா என்றதிறே) நிவெஜயதாழ்-யதேஷ்டவிநியோகயோக்யனுக்கின, மாரணாழ்-(ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வ விரோத்யஜ்ஞாந நிவர்த்தர்களான)வாசார்யர்களுடைய, கடாக்ஷரவா யா வீக்ஷா ஸாவஸாழ்

(சஅ, பொருளல்லாத வென்னைப் பொருளாக்கி, பெரியபெருமாள் பொருட்டு அடிமைகொள்ளும்படி, தங்களமலங்களான பார்வைகளாலே குளிரக் கடாக்ஷித்து, பெரியபெருமாளைச் சுற்றி வெழுந்தருளியிருக்கும், இந்த ஆசாரியர்களுடைய வநுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரனாய், ப்ரதக்ஷிணம்செய்து ஸ்வரூபத்தை யடையக்கடவேன.

௫௦. ஶ்ரீரங்க³வஸ்து ஸஹ இந்தி³ரயா விஹர்தும் விந்யஸ்ய விஶ்வ
விதி⁴விநயநாதி⁴காரம்| யோ நிர்வஹத்யநிஶமங்கு³லிமுத்³ரயைவ
ஸேநாந்யமந்யவிமுகா²ஸ்தமயிஶ்ரயாமஃ||

(வ்-ம்.) யஃ - யாதொரு ஸேனை முதலியார், ஶ்ரீரங்க³வஸ்து - கோயிலுக் காஹ்லாதகரான பெரியபெருமாளை, இந்தி³ரயா - பெரியபிராட்டியாரோடே, விஹர்தும் - கிரீடிக்கைக்கு, விந்யஸ்ய திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஶாய்ந்தருளும்படி பண்ணி, விஶ்வ யோஷி உபிதே நய நஸ்யாதிகாரம் -ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களுடைய நியமநாதிகாரணத்தை, அநிஶம் - எப்போதும், அங்கு³லிமுத்³ரயா - தர்ஜநீவிரலுடைய உந்நயநாதியான அடையாளத்தாலே, நிர்வஹதி - நன்றாக வஹிக்கிறார், தம் - அப்படிப்பட்ட, ஸேநாந்யம் நயதீதி தம் - அந்யவிமுகா²ஃ - வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் விமுகராய்க்கொண்டு, அயிஶ்ரயாமஃ - தஞ்ஜமாகப் பத்துகிறோம், (அஶிஶ்ரயாம - என்று பாடமுண்டு அப்போது ஆஶ்ரயித்தோமென்று அர்த்தமாகிறது.)

(அ-கை.) மேல் ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ரியதமையாய், நமக்கு மாதாவான ஸூத்ரவதியை யாஶ்ரயித்தேனென்குறர்.

௫௧. ஸேநந்யயாமிநீ ப்ராணஸஹாயாம் ஸூத்ரவதீமஹம்
ஶ்ரியம்ஶ்ரயே | ஶ்ரீபத³லாக்ஷாலாஞ்சிதஸேவாப்ராந்தஜுஷோ
பதே³க்ஷிலாஸாம்||

(வ்-ம்.) ஸேநந்யஸ்ய யாமிநீ ஸஹ ப்ராணஸஹாயாம் - ஸேனைமுதலியாருக்கு தாரகபூதையான. ஸூத்ரவதீம் - திருநாமம், ஶ்ரியஃ பத³யோ லாக்ஷா யா லாஞ்சிதஸேவா யாஃ ஸேவாதம் - தேந லஸந்து வஸ்த்ர ஜோஸஸ்ய விலாஸோயஸ்யாஸ்தாம் - பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடிகளிலுண்டான ஶெம்பஞ்ஜியாலே அ

(௫௦) பெரியபெருமாளைப் பெரியபிராட்டியாரோடு விகரிப்பதற்கு, திருவநந்தாழ்வான்மீதெழுந்தருளப்பண்ணி தாம் ஜகத்ரக்ஷணத்தில் ஜாகரூகராய்த் தமது திருக்கைகளின் பெருவிரலினுடைய முத்ரையைக்காட்டிக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸேனைமுதலியாரையே தஞ்ஜமாக வடைவோம்.

(௫௧) பெரியபிராட்டியாருக்கு, நிரந்தரம் திருவடி ஸேவைபண்ணுகிறபடியால், அவள் ஶரணகமலங்களுக் கலங்காரமாயுள்ள செம்பஞ்ஜிக்குழம்பால் நினைத்த மேல்வஸ்திரத்தோடுகூடி கொடிபோலதியழகான திருக்கைகளையுடையளாய், ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ராணநாயகியாய், ஸூத்ரவதியென்று திருநாமமுடைய தாயை அடைகிறேன்.

டையாளமிடப்பட்ட பரிசர்யோபகரணமான ஈரவஸ்த்ரத்தாலே வி ளங்காநின்றுள்ள கொடிபோலிருக்கிற திருக்கையினுடைய வழகை யுடைத்தான, அம்பாம் - தாயானவளை, ஆஸ்ரயே - ஆசிரியித்தே ன், (புகுந்தேனே யென்னுமாப்போலே ஆஸ்ரயணத்துக்கு ஸக்ருத்வ ஸூசநார்த்தமாக பூதநிர்த்தேஸம்) ஸேநேஸஸேநாம் - (ஸ்வா ஸேஷத்ருஷ்டி) பாரவஹதீதி பாரீணா-பாரவாஹியென்றர்த்தம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ரதாநபூதர்களான கஜா நந ஜயஸேந ஸிம்ஹமுக காலப்ரக்ருதிகளை; நமக்கு ஸுகத்தைப் பண்ணக் கடவர்களென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

௫௨. விதத ஸுகம் விஷ்வக்ஸேநஸ்ய தே ப்ரதாநபடா: கஜமுக ஜயத்ஸேநகாலப்ரக்ருதி ஸிம்ஹமுக முக்யா: । ஜகதி ஹஜதாம் தத்தத்ப்ரத்யூஹ ஸந்தமஸா ஸந்தோஷாதிஷு திக்ஷு திக்ஷு ஸதாஸ்ரீரங்கபா லநகர்மடா: ||

(வ்-ம.) ஜகதி - ஸம்ஸாரத்தில், ஹஜதாம் - ஸேவிக்கிறவர்களு க்கு, தத்தத்ப்ரத்யூஹா இதிவா தேஷாம் தேஷாம் ப்ரத்யூஹா இதிவா தமஸந்தோஷாதிஷு - அந்தவந்த விக் நங்களாகிற பஞ்ஜுகளுக்கு காட்டுத்தீகளான அந்தவந்த காரியங்க ளுக்கு விக்நங்களாகிற வென்றுதல், ஸதா - எப்போதும், திக்ஷு திக்ஷு - நாலுதிக்கிலும, ஸ்ரீரங்கபாலநகர்மடா: - கோயி லுடைய ரக்ஷணவியாபாரத்தில் ஸமர்த்தாளான, கஜமுக ஜயத்ஸே நகாலப்ரக்ருதி ஸிம்ஹமுக - திருநாமம், விஷ்வக்ஸேநஸ்ய - ஸே னைமுதலியாருடைய, தே - ஸாஸ்த்ர ப்ரஸித்தாளான, ப்ரதாந - ப்ரதாநர்களான, படா: - பிருத்யர்களானவர்கள், ந: - ஆஸ்ரிதரான வெங்களுக்கு, ஸுகம் - விக்ந நிவ்ருத்தியால்வந்த ஸௌக்யத்தை, விதத - பண்ணக்கடவர்கள், (ஸோபிஹஸம் - ப்ரதாந ப்ரதாநேபஹஸம்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாளுக்கு, தம்முடைய ஸ்வரூபரூப குணங்களை, கண்ணாடிப்புறத்தில்போலே கண்டநுபவிக்கும்படி முன்னேயெ

---

(௫௨) ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸகலவிக்நங்களையுமொழித்து,திருவரங்கப் பெருநகரை வெகுஸமர்த்தர்களாய், நாற்புரத்திலு மெப்பொழுதும் காத்து வரும், ஸேனைமுதலியாருக்கு முக்கியபடர்களான கஜாநநன், ஜயத்ஸேநன் ஹரிவக்திரன், காலப்ரக்ருதி, என்குறவர்கள், எங்கள் துன்பத்தைப்போக்கி இன்பத்தை யளிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

ழுந்தருளியிருக்கிற வேதாத்மாவான பெரியதிருவடியை ஶரணம் புகுகுறே மென்குறர்.

ருஙு. ஶ்ரீ த்ரியம்பக ஹர்ஷ வ்யஸ்ய யஸ்மாத் நேத்ரம் மணி கா தஶ மேஷ மஸாம் ... ॥ ஶரணம் உபகதாஸ்ஸ்மஸ் தம் ... வஸ்து வைபவ ஸம்பூர்ண விஹிதஸ்ய ஸாக்ஷாத் ஶேஷஶாயீ ॥

(வ்-ம்.) யத்ர-வேதாத்மாவான யாதொரு பெரியதிருவடியிடத்தில், ஶேஷஶாயீ - திருவநந்தாழ்வான் மேலேசாய்ந்து கொண்டிருக்கிற பெரியபெருமாள், ஸ்வபாவஸ்வரூபரூபகுணஸ்வ நைஷா ஜஹிதா நிஜவஸ்த்ரீதிதயாவிய: - திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்ன திவ்யாத்மஸ்வரூபமென்னஜ்ஞாநஶக்த்யாதிரூபமானவாத்மகுணங்களென்ன ஸௌந்தர்யாதி விக்ரஹகுணங்களென்ன விதுகளுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ஸாக்ஷாத்கரியாநின்றுகொண்டு, ஈக்ஷதே - ஹ்ருஷ்டருகிருர், ஸம்பத்வஸ்த்ரதஸ்த்ர - பெரியபெருமாளுடைய, அக்ரே-திருமுன்பே, மங்களம்-மங்களகரமான, மணிகாதஶ-மணிமயமான கண்ணுடிபோலிருக்கிற, அத்யந்த ஹர்ஷ வ்யஸ்ய ... நேத்ரயஸ்த்ர - அத்யந்தஹர்ஷமென்ன விநயமென்ன விதுகளாலே விகஸிதமான திருக்கண்மலரையுடைய, ஶ்ருதி மயம்-தம் - என்று அத்யாகரித்துக் கொண்டு அந்தவேதாத்மாவான பெரியதிருவடியை, ஶரணம்-ரக்ஷகமாக, உபகதா: - பத்திநவர்களாக, ஸ்ம: - ஆகுறேம்.

(அ-கை.) இனியிவருக்கவிநாபூதைகளாய் வல்லபைகளான ருத்ராஸகீர்த்திகளை பூஜிக்கிறேனென்கிருர்.

(ருஙு) வேதஸ்வரூபரான பெரியதிருவடி, திருவரங்கத்தில், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரியபெருமாளுடைய, அநந்தகல்யாணகுணங்களால் பரிபூர்ணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ஸதாஅநுபவிக்கப்பெற்றபடியால், அதனுலுண்டான ஸந்தோஷாதிசயத்தால் அலர்ந்துமலர்ந்த இருதிருதிருக்கண் கண்களையுடையவராகையாலே, தன்ஸ்வரூபங்களைக் கண்ணுடிப்புறத்தில்கண்டு களிக்குமாப்போலே, திருவரங்கத்தமுதன், தம்முடைய, ரூபஜ்ஞாநசக்தியாதிகளான திவ்யாத்மகுணங்களை நேருக்கண்டாநந்திக்கு நிமித்தம் எதிரில்கட்டியிருக்கும் ரத்ந கண்ணுடிபோல்விளங்கும் கருத்மானை சரணமடைந்தோம்.

கருத்மான்வேதஸ்வரூபராகையாலும், பெரியபெருமாள் வேதாந்த ப்ரதிபாத்யராகையாலும்,தம்குணுதிகளைகருத்மானிடத்தில்காண்கிருர் வென்றபடி.

௫௪. தார்க்ஷ்யாத்ம வக்ஷஸ்ஸ்தல வஸ்த்ரஸூநாம் ருத்ராக்ஷ்யா ஸஹஸா கீர்த்திமர்ச்சயே ஸுவிஸ்வாபவீர் கீர்த்திரஸ்மிந் நாம்யந்நேவ நகமே ஸ்ரகடாக்ஷயேத்॥

(வ்-ம்.) ஸர்வா-சேதநவர்கத்துக்கு ஸகலஸ்ரேயோமூலமானபெரியபிராட்டியார், ஸகலாந்-அந்தவந்தபுருஷார்த்தங்களை வாசைப்பட்டவர்களுக்கு, ஸுவிஷ்ணவாஷூஸ:-ஆநந்தாஸ்ருவை, கீர்த்திம்-குணவத்தாப்ரதையையும், யயோஸ்ரவம்நேந - தனக்குக்கண்ணனருத்ராஸகீர்திவழியாக, கடாக்ஷயேத்-கடாக்ஷிப்பர்,(உண்டாக்குவரென்றபடி) தார்க்ஷ்யஸ்ய வக்ஷஸ்தல-பெரியதிருவடிக்குபக்ஷமூலம்போல் நிரர்தாஸம்ஸ்லிஷ்டையான, ஸஸ்ரு - பெரியதிருவடிக்கு, வதூஸூ-அபிமதையான, ருத்ராக்ஷயாஸஹ-ரோதயதீதிவ்யுத்பத்தியாலே, கண்ணநீரை விழவிடக்கடவளாகையாலே ,வந்த திருநாமமுடையவளோடேகூடின, ஸாதுநா கீர்த்தியா-ஸாது-நல்லகீர்த்தியைப்பண்ணுகிறத்தால, வந்ததிருநாமமுடையவளை, ஸர்ச்சயே - பூஜிக்குறேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம்,பெரியபெருமாள்விஷயத்தில், கைமேலே காணலாமான ப்ரேமாதிஸயத்தாலே ஸேவார்த்தம்வந்த பிரும்ஹாதிகளுடைய, களஃகள, ஸப்தத்தை ஸத்து,ஸத்தென்கிற சப்தத்தாலும், தர்ஜநீமுத்ரையாலுமாக நிஷேதித்துக்கொண்டு, அவருடைய யோகநித்ராக்கநுகூலாளாய், "ஜஹ ஹநித்ராஸு"என்கிறபடியே, தாங்கள் நிர்நித்ரளாயிருகிற பஞ்சாயுதாழ்வார்களையும கொண்டாடுகுரே மென்குறர்.

௫௫. ஸாஸூ-ஏஸஹருநூஸாஸ்யமஜ த்ருஸநாநுஸ ரர்ஸஜ நீர்ஜயா நாயநித்ராஷி தாநித்ரதார்க்ஷணம் ஸம்ஹர ஞ்ஜ்ஸஸ்வாஸும்வம்ஹாயயீ॥

---

(௫௪) பெரியபிராட்டியார, தம்மை யாஸ்ரயித்தவர்களான யெவர்கள் முகமாக ஸகல சேதநர்களுக்கும் அகில புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கிருளோ, அப்படிப்பட்ட அந்த பெரியதிருவடிக்கு வல்லபைக்ளான, ருத்ரா ஸுகீர்த்தியென்பவர்களை ஆஸ்ரியிக்குறேன்.

(௫௫) பெரியபெருமாள் யோகநித்ரை செய்தருளுகையில், ஸ்துதிக்கு நிமித்தம் வந்த ப்ரும்ஹாதிகளை தாஜநீ விரலையிட்டுக்காட்டி, இது ஸமயமல்ல, இரையாதைங்கோள் கண்டீர்; என்றவர்களை மிறட்டி வருட்டி, அந்த நித்ரைக்கொரு பங்கமும் வாராது ஸம்ரக்ஷித்துவரும் பஞ்சாயுதாழ்வார்களை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன்.

(வ்-ம்.) ஷாநிகஷு ரணாம் ரூவாணி ஜெத ஷுரகை: ஊஉ யஃயஷீநுகஊணி தயா-தங்களுடைய ஶங்கசக்ராத்யாகாரங்களாலே ப்ரகாசியாநின்றுள்ள திருகிரீடங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி, ஊஶ ஷ ஜதி - ஶப்திக்கவேண்டாமென்று சொல்லியும், தஜிநேஊ ஊராதயா-தர்ஜநீவிரலுடைய சிஹ்நத்தாலும், ஷுராநு - பிரம்ஹாதிதேவதைகளை, உஊநாநாழ-நன்றாகநடுங்கும்படி பண்ணுநின்றுள்ள, நாயஷ நிஊயாஉவிதழ உநிஊாணிதா ஊணீக்ஷணா நியஷ ராஷுாழ - பெரியபெருமாளுடைய யோகநித்ரைக்குசிதமாம படி நித்ராபண்ணுமையால் வந்தசிவப்பையுடைய கண்களையுடைத்தான, ஷஞாஜீழ-ஜதஷுதஃ - ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, தாழ வம்வாயூயீம்வ-பிரஸித்தமான பஞ்சாயுதாழ்வாகளுடைய ஸமூகத்தையும், ஷுஊஃ-ஶ்லாகிக்குறேம், (வ-காரம, உக்தஸமுச்சாயகமாகவுமாம் அன்றிக்கே ப்ராதாநயஸூசகமாய் ஸ்வதஃ ப்ரஸாதோந்முகாளான ஆழ்வார்களுக்குஸ்துதி அதிகையென்றுமர்த்தத்தைக்காட்டுகிறது.)

(அ-கை.) மேலிவர்களில் தலைவரான திருவாழியாழ்வானைப பத்துகிறேனென்குறர்.

௫௬. கஷுஹாஊஹெ ஷரம்நாயவீக்ஷாவீயூக்ஷீஹொஜு ஜநஷுாவிராஊழ । வக ஜெதஜெஷுகஷுாஷிதாம்ஹம்ஹுாஊஜா ஜாஊஜஹாவிவவஜெ ॥

(வ்-ம்.) ஜ்ஊஜ்ஜஃ யாஜாஜா ஷுஷாஊஜாம்விஹஜீநிதக-நாலுபக்கவும் வ்யாப்தைகளான ஜ்வாலைகளுடைய வரிஸையை பரியாநின்றுள்ள, "ஜஷெஷிகாதஜூநாநி" த்யாதி ஸூத்ரத்தாலே மாலாஶப்தத்துக்கு ஹ்ரஸ்வம) கதவவ - ஜெதாநாம் ஜெஜெந கஷுாஷிதஊம்ஹம்யஷதக - விரோதிகளை யழியச்செய்கிறத்தா 'லழுக்கேறினதாகப் பண்ணப்பட்ட திருமேனியையுடைய, (ஷிதகிஷீரகஷுாஷவென்கிற கோஶத்தால் நாநாவர்ணத்தையுடைத்தானவென்று ஶப்தார்த்தமாய் அர்த்தாத் அழுக்கேறினவென்றர்த்தம் கண்டுகொள்வது,) கதவவ-நாயஷ - வீஜெக்ஷவ

(௫௬) எம்பெருமானுடைய கடாக்ஷவிஶேஷமாகிற மத்யபாநத்தால் கொழுத்து பகவத்விரோத நிரஸநம் நேரிடும்போது கொந்தளித்துக் கூத்தாடி அதனுலழுக்கேறின தேகத்துடன், பகவத் திவ்ய மங்கள விக்ரஹ ஸமரக்ஷணையி லெப்பொழுது மூன்றி அக்நிஜ்வாலா மண்டலம்போல் சுழண்டு கொண்டிருக்கும் திருவாழியாழ்வானை ஶரணம் புகுகிறேனென்று கருத்து.

ஏ

ஷீய~தெநக்ஷீஷம்உெெநநூதெநாஷிஈாஉணு - பெரியபெருமாளுடைய கடாக்ஷமாகிற மத்யத்தாலே மதித்தும் அதிகமான வாட்டத்தால் அழகாயுமிருந்துள்ள, ஊதவவ - ஊஷாணாம்ஹூா உவ஫்ரதெஉஷாஶ-ஆயுதஙகளுடைய ஸமூகத்துக்கு ஶ்ரேஷ்டரான, வக்ஶ - திருவாழியை, வூவெ - பத்துகிறேன்.

(அ-கை.(அநந்தரம், (புரப்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதி) என்கிறபடியே, உத்தரகோஸலஸ்த்தரெல்லாரும் பெத்துப்போந்த மோக்ஷத்தை யுபேக்ஷித்து சக்கரவர்த்தித் திருமகன் தமக்கு ப்ரதிநிதியாகத்தந்த பெரியபெருமாளையே தங்களுடைய பரிசர்யையாலே ரஸிப்பிததுககொண்டிருக்கிற ஹநுமத் விபீஷணர்களுக்கே, நான் ஶேஷப்படக்கடவேனென்கிறூா.

௫௭. ஹநு~ஹஷவிஷீஷணயொவஷ்ாயதஉாவிஹஜொக்ஷஉ~வெக்ஷ்ய!ஈவ~நாயகநிக்ஷயஹதம்ஹ~விஈம்ஙய நம்ஈஉயெதெ||

(வ்-ம்.) யதஉள-யள-என்றபடி, யாதொரு ஹநுமத் விபீஷணர்கள், ஜொக்ஷஶ-பரமபதத்தை, உவெக்ஷ - அபேக்ஷியாமல், ஈவ~நாயகஷநிக்ஷயஹதஶ - சக்கரவாத்தித்திருமகனுக்கு கொண்டத்துக்கு கொடுக்கவேணடிய மூலதநமாகாநின்றுள்ள, ஈம்ஙவஷ்ய நஶ-கோயிலுக்கு நிதிபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளை, ஹ~வி-இந்த விபூதியில், ஈஉயெதெ-ரஸிப்பிக்கிறூர்கள், (தயொஃ - என்றத்தியாஹார்யம்) ஹநு~ஃ ஹஷாயவஷ்வஃ ஹநு~ஹஷஶ்ுவிஷீஷணஶ்ு தயொஃ - இந்த்ரனுலே ப்ரஹரிக்கப்பட்ட கன்னத்துக்குக் கீழ்பாகத்தை அலங்காரமாகவுடைய சிறிய திருவடியென்ன விபீஷணுழ்வானென்ன விவர்களுக்கு, ஷஷ்ாஶ - ஶேஷப்படக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநநதரம், கர்ப்பகிருஹத்திருவாஶலில், ஸேவார்த்தமாகவந்த ஜநங்கள் நெருக்குண்ணுமைக்காக, ஸ~ப்ரதிஷ்ட்டிதமான உழல் தடியை, ஔபாதிக நிருபாதிக போக்ய தேஶவ்யவஸ்த்தாபகமாக வநுஸந்தித்து நிர்நிரோத ப்ரவேஶார்த்தமாக ஶரணம் புகுகிறேனென்கிறூர்.

---

(௫௭) சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய பரமகிருபையாலே, திருவயோத்தியாவாஸிகளான ஸகல ஜநஙகளும், பெற்ற பரமபதத்தையு முபேக்ஷித்து அவன் திருவடிகளிலுண்டான பக்தியதிஶயத்தாலே, அவரால் தந்தருளப்பட்ட பெரியபெருமாளை அவருக்கு ப்ரதிநிதியாகப்பெற்று, எவர்கள் அவருக்குத் தொண்டுபூண்ட வமுதமுண்ணுகிறூர்களோ? அபபடியே யானும் அந்த சிறிய திருவடி ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானிவாகளுக்கு, பெரியபெருமாளுடைய கைங்கர்ய த்தை யுமபேக்ஷயாமல அடிமைத்தொழில்பூண்கிறேனென்று கருதுக.

௫௮. ஊ தொவஹிஃவஞுவாராஷிவாநிவ்ருத்ஷிதாநி ஸூரிதொஷுரிஸம | ஒளவாஷிகெஹெ ராநிர வாஷிஹொமெ வ்ருத்ஹாரமெத்ரு வாரஂவ்ருஜாமி||

(வ் ம்.) வஞுவாநி-பஞ்சேநதிரியங்கள், (ஊஜ்ரு யெவிவஷிதா ஊரஃ) ஊதஃ-இநதததிருவாஶலுக்கு, வஹிஃ-புறம்பு, வாராஷி-பகவத்ஸமபந்தத்தையிட்டு, போக்யபூதங்களான கோபுராதிகளைபபத்தினதுகளாக, ஸூரிஃ-இருக்கும, கஜஃ-கர்ப்பக்ருகத்தில், தாநி-அந்த பஞ்சேந்திரியங்கள், வ்ருத்ஷி- ஸ்வதோபோக்யராய், “ஸவகஂ யஸூவரஸஃ” என்றோதபபடுகிற திவ்யகநதாதிகளையுடைய பெரிய பெருமாளைப் பத்தினதுகளாக, ஸூரிஃ - இருக்கும், ஊஸம-இப்படி, ஒளவாயிகெஹஃ-பகவத் பரத்யாஸக்திநிபந்தநமாக போக்யங்களான கோபுராதிகளைப்பற்ற, நிர வாயிஹொமெ - வேறொருஹேதுவன்றிக்கே,ஸ்வதயேவ போக்யரானபெருமாள் விஷயத்தில், வ்ருத்ஹாரக - தேஶவ்யவஸ்த்தை பண்ணுநிற்குற, வெத்ருவாரம பிறம்பு ஶ்ரோஷ்ட்டத்தை, வ்ருஜாமி -நிர்விரோத பரவேஶாத்தமாக ஶரணம் புகுகிறேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக் காதாரமென்கிற வ்யாஜத்தாலே பெருமாளுடைய கடாக்ஷாமருத ப்ரவாஹத்தில் அகப்பட்டவர்களுக் கவலம்பநமாய்,பெரியபெருமாளுடையஸௌகந்த்யமொருவடிவு கொண்டாப்போலிருக்கிற மணல்தூணை யவலம்பநமாகப் பத்துகிறேமென்கிறார்.

௫௯. ஶெஷஶயஶொவநாஶ்ருதநீரயாகாரீதஶொஷஶோநாநாஸ | ஞுஷஂபஷிவாஶொஜஸுஂஹஷயஷோஂஶஷியாஃ||

(வ்-ம்.) ஶெஷஶயஸூஶொவநஶெவாஶ்ருதநீ தஸூரவெணா காரீதஂதெந ஶொஷஶோநாவெஷ்ஷாம - பெரியபெருமாளு

(௫அ) எம்பெருமானுடைய ஸம்பநதத்தைககொணடு அநுபவிப்பதற்கு யோக்கியங்களான கோபுர ப்ராகாராதிகளைக் காட்டிலும் ஸ்வயமநுபவிப்பதற் குபயோகமான திவ்ய மங்கள விகரஹததையுடைய பெரியபெருமாள், எழுந்தளியிருக்கும் திவ்யதேஶத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, அங்கு ஜநங்களின் கூட்டத்தை விலக்குநிமித்தம் கர்ப்பகிருகத்தில் குறுக்காக நாட்டியிருக்கும் ஒழல் தடியை, பகவத்ஸேவைக்கொரு தடையும் வாராமலிருக்க ஶரணமடைகிறேனென்று கருத்து.

(௫௯) எம்பெருமானுடைய கடாக்ஷமாகிற பெருவெள்ளத்தில், அகப்பட்டவர்களுக்கொரு ஆதாரமபோல, அவருடைய ஸௌந்தரியமே இருவடிவு கொண்டதோவென்னும்படியான மணல்தூணை ஆதாரமாகப் பத்துகிறேன்.

டைய கடாக்ஷாக்ஷமாகிற வம்ருதப்ரவாஹ வேகமலைக்க வலை குறவர்களுக்கு, ஆலம்பவிவ-தெப்பைக்கட்டைபோலிருக்கிற, சுஜாபம்- ஸந்நிஹிதமான, ஆரோஹவ்ஷம்ஹ்யம் - மணல் தூணினுடைய விரட்டையை, சுஹியாஷ் - ஆலமபங்மாகப் பத்துகிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், திருவநந்தாழ்வானும், பிராட்டிமாரு மழகிய மணவாளப்பெருமாளுமான ஸ்ரீரங்கவிமாந கர்ப்பக்ருஹத்தை, கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

ஙூ0. ஸ்ரீரங்கமாநஜடுநிரம்ஷிவ்யஶேஷம் ஸ்ரீஹவீகதஅ்ரஜாஊதமாஹம்| வஶேஹூஸ்ரீதிவ்யமணிக்யஹஷாதநுஷாயாஸ்த்யூநீமிதாயாঃ ||

(வ்-ம.) ஷிவ்யஶேஷாயஷிநுதக-ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள திருவநந்தாழ்வானையுடைய, ஸ்ரீஹஹூஷீரு தயொரஜாரா தாவதெதமஹெயவஜக - பெரியபிராட்டியார் பூமிப்பிராட்டியார் அவர்களுடைய அழகிய மணவாள னிவர்களை யுள்ளே யுடைத்தான, உநீமிதாயாঃ - திறக்கப்பட்ட, ஸ்ரீயঃ திவ்யாமாணிக்க ஹஷாதஸ்யাঃ ஜம ஜஷாயாঃ - பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்லாக்கியமான மாணிக்கமய திருவாபரணப் பெட்டிக்கு, தூல்யம் - ஸமாநமாயிருந்துள்ள, ஸ்ரீரங்கவஸ்ாஙஜநிரம் - ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தினுடைய, கர்ப்பக்ருஹத்தை, வஶேூ-கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோம், (பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸ்லாக்கியையான மாணிக்கபூஷையாகிறது பெரியபெருமாள், "ஸ்ரீவதாஹாணம்தெஜঃ" என்றுறிறோ ரே?

(அ-கை.) இதில், ஈரவஸ்திரங்களைத் திருமார்பில் ஸாத்திக்கொண்டு பெரியபெருமாளுக்கு லீலாபோக பரிகரங்களான கட்கம் பொன்வட்டில் படிக்கங்களிதுகளைத்திருக்கையால் தரித்தும், திருவடிகளைப் பிடித்தும் அந்தரங்க கைங்கர்யபரரான பரிசாரிகைகளை பரிசர்யா ரஸமுடைய நாங்கள் ஸ்லாகிக்குறோமென்குறார்.

ஙூக. ஷீஹாதாக்ரவாணீஹ்ரம்மாரவ தஅ் ஹாவிடுதகுரமாঃ | ஸ்வோதாவதம்விதகூவாঃவஷாஜவஸம்வாஹிநீவயம் ஸூஜெஹ||

(ஙூ0) திருவநந்தாழ்வான்மீது பிராட்டியாரோடு அழகிய மணவாளனையுள்ளே யுடைத்தானதாயிருப்பதால்; பெரியபிராட்டிக்கு அலங்காரமாக ஆகாநின்றுள்ள பெரியபெருமாளாகிற திவ்யபூஷணத்தை வைப்பதற்குறியதான தோர் பேழைக்கு ஸமானமாக விளங்கு மிந்த கர்ப்பகிருகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிப்போமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஜொசெநாவதஂஷிதளகூஜளயாஷாஞா: - ஈரவ ஸ்திரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுலைத்தடங்களை யுடைத்தான, ஸீஜாஜுஉதாரஷவாவ கூவாணீ ஷூஂமாரஃவதரு ஹஸ்தெஷு விஹுதாநி கராமூாணி யாஷாஞா: - லீலார்த்தமாயும் லதைபோ லுமிருக்கிற கட்கமென்ன பொன்வட்டிலென்ன படிகமென்ன இது களில் கொடுக்கப்பட்ட கராக்ரத்தையுடைத்தாயும், கஜெஷ ஐவவ தெ தெஷஂவஹஷீதிதா: - தாமரைபோன்ற திருவடிகளை பிடிக் கையை ஸ்வபாவமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற (பரிசாரிகைகளை யென் று ஶேஷம்) அன்றிக்கே:—வஜாஜெஷதூாஜியெ - விஶேஷ்யமாய், இவர்களே காலபேதேந க்ருபாண்யாதிகளையும் தரிக்குறுளென்று கொள்ளவுமாம், வயஜு - அப்படிப்பட்ட பரிசர்யை யிலாதரமுடைய நாங்கள், ஷூஉஹெ - குணகதநம்பண்ணுகிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஒருதிருக்கையாலே ஶிரஸ்யஞ்ஜலியும் ஒரு திரு க்கையாலே, சாமரங்களையும் தரிக்கையாலே முகுளித நளிநங்களாய் நிலா வோடுகூடின நல்ல ராத்திரிகள்போலிருக்கிற சாமரதாரிணிகளான விமலா ப்ரப்ருதிகளான வொன்பது திருநாமங்களையும் ஆஶ்ரயிக்கக் கடவே னென் கிறார்.

௬௨. உகூஷிதநய நாஷகளஉஜீகாஐவஷ நிஶாவிஜோ ஜிகாநவாவி । ஶிரஷிகூதநஉஷூதெகஹஷாஐதாஷகரொாவு வாஉராஶுயெயஜு॥

(வ்-ம்.) ஶிரஷிகூதாநஉஷூஞஷூவணகஹஷாயாஷாஞா: - திருமுடியில் பண்ணப்பட்ட வஞ்ஜலிரூபங்களான ஒரு திருக்கைக ளையுடைவர்களாயும், ஐதரெணகரெண - உவுஜாஶுாஉராயாஷா ஞா: - வேறொரு திருக்கையாலே உயரச்சலியாநின்றுள்ள சாமரங் களையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, கதவவ - உகூஷிதாநிநஷிநா நியாஷாஞா: - முகுளீபவித்த தாமரைகளையுடைத்தாயும், களஉ ஐூாஷஹிதாஷகளஉஜீகா: - நிலாவோடுகூடினதாயுமிருநதுள்ள,

(௬௧) பெரியபெருமாளுக்கு ஸகலவித கைங்கரியங்களையும் செய்து அந்த வந்த சிஹ்நத்தோடலங்காரமாக விளங்கும் பரிசாரிகைகளை ஸ்திக்குறேன்.

(௬௨) ஒருகையால் சிரஸில் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, மற்றொருகையால் சாமரங்களை வீசுகிறபடியால், சாமரத்தின் வெண்மையாகிற நிலாவால் அவ ர்களின் அஞ்ஜலியாகிய தாமரஸம் முகுளீபாவத்தையடைந்து சந்திரமண்டல த்தோடுகூடின இரவுபோல், பிரகாசிக்கும் விமலைமுதலான ஒன்பது பெயர் களையும் ஸ்துதிக்குறேனென்று கருத்து.

ஶாரதநிஶாஸ்வாஇவ-நல்லராத்திரிகள்போலிருக்கிற, விமலாத்யாஃ யாஸாஞ்தாஃ - விமலையென்பவளை முதலாகயுடைத்தான, நவாபி - ஒன்பது திருநாமங்களையும், ஶ்ரயே-ஸேவிக்கக்கடவேன்,(இவ்விடத்தில்,"விமலோத்கர்ஷிணீஜ்ஞாநக்ரியாயோகாப்ரஹ்வீ ஸத்யாதயேஶாநாநுக்ரஹா ஶக்திருபாஸ்ரயாஷ்டலக்ஷணா. வடிவஸ்ரயனுமாநா ப்ரஹ்ம ஶக்திஸநாத்ரி ஸம்பயய|

(அ-கை.) இவ்வளவாக நாரஸப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திந்து மேலிஸ்ஸ தகத்தில் அயநஸப்தார்த்ததத்தை விஸ்தரேண வநுஸந்தியா நின்றுகொண்டு "ஹரணஶரணம்வ்ரவதெர்" என்கிற பதங்களினுடைய வர்த்தத்தையும் அநுஸந்தித்துத் தலைகட்டுகிறார், அதில் முதலிட்டுப் பதினைஞ்ஸ்லோகத்தாலே அழகிய மணவாளப்பெருமாளை அநுபவிக்குறார். அதில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே, "வஷஸ்ஹவவிஷ்ணாஹஸ்ரீஷ்ஶீதஙிவஹாஷ்" என்கிறபடியே, அழகிய மணவாளப்பெருமாளொரு தாமரைத்தடாகமாகவும், பெரியபிராட்டியாரொரு ஹம்ஸப்பேடாகவும், பூமிப்பிராட்டியாரவருடைய நிழலாகவும் அநுபவித்து, இப்படிப்பட்ட வழகிய மணவாளப்பெருமாளை நான் கிட்டக்கடவேனென்குறார்.

௩௫. உத்தூஙவங்கஜதடாகமிவொவயாநிஶ்ரீரங்கராஜமிஹதக்ஷிணவஸவ்யஸீம்நோஃ| லக்ஷ்மீம்விஹாரரஸிகாமிவராஜஹம்ஸீம்ஊயாமிவாஸவ்யதயநீமவநீஞ்தஸ்யாஃ||

(வ்-ம்.) உத்தூநிவங்கஜாநிதேஷாம் தடாகமிவ - பூத்த தாமரையையுடைத்தானபொய்கைபோலிருக்கிற,ஶ்ரீரங்கராஜாதழ் - அழகிய மணவாளனை, இஹ - இவ்விடத்தில், தக்ஷிணஸவ்யதஸீமாநஙயோஃ- வலமாயு மிடமாயுமிருந்துள்ள ப்ரதேஸங்களிலே, விஹாரரஸிகாதாழ் - கிரீடையி லாதரத்தையுடைய, ராஜஹம்ஸிமிவ - அதுபோன்ற, லக்ஷ்மீழ் - பெரியபிராட்டியை, தஸ்யாஃ - அவளுக்கு, ஊஹ்யதயநீழ் - அபிமுகத்திலுண்

(௩௫) பெரியபெருமாளாகிற தாமரைப்பொய்கையில் விளையாட வாசை கொண்ட ராஜஹம்ஸம்போலிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரையும், அவள நிழல் போலிருக்கிற பூமிப்பிராட்டியையும் பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

பரஇதனுல்வ்யூஹ விபவஅந்தர்யாமி இவைகளைக்காட்டிலும்,அர்ச்சாவதாரம்அகிலராலும்ஸர்வகாலங்களிலும்அநுபவிககயோக்யமாகையாலேதடாகமாக வர்ணித்தாரென்றபடி,அநுபவிக்குமிடத்தில் பிராட்டிமாரோடையே வநுபவிக்கவேணடுமென்கிற வாத்ததைதையுங காட்டினாராய்த்து.

டான, ஶாயாமிவ - நிழலபோலிருக்கிற, க்ஷ்மாம் - பூமிப்பிராட்டி யையும், உபயாநி - உபாயமாகவும், புருஷகாரமாகவும் பத்தக்கட வேன், (தேஙகின மடுக்கள்போலே, அர்சசாவதாரமென்கையாலே, பெருமாளைத் தடாகமாகவும்,கர்ண கை கால் தூயசெய்ய மலர்களா கையாலே திவ்யாவயவங்களைத் தாமரையாகவும் புருஷகார பூர்த்ய ர்த்தமாக பூமிபபிராட்டியையும அநுபவித்தாரொன்று கண்டு கொ ள்வது.)

(அ-கை.) கீழ் ஶரண்யத்வோபயோகியாக வநுஸந்தித்த வர்த்ததனை போகயத்வோபயுக்தமாக திரும்பவு மநுஸந்திக்குரூர்.

கூச. பிப நயந நவாஶ்ரஸ்தம் ரங்கநாதாபிதாநம் ஸ்திரதமிவ பரிதோஷ்ப்பதஸ்தம் புண்டரீகம் தடாகம்। ஶ்ரியமபி விஹரந்தீம் ராஜஹம்ஸீமிவாஸ்மிந் ப்ரதிபலநமிவாஸ்யாஃபஶ்ய விஶ்வம்பராம் ச॥

(வ்-ம.) ஹே நயந - வாராய் கண்ணே! தே - மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸான வுனக்கு, புர: - முன்னே. ஸ்திதம் - தேங்கின மடுக்கள் போலே யெப்போதுமிருக்கிற,பரிதோஷ்ப்பதி புண்டரீகாநி யஸ்மிந் ஸ்தம்-நான்கு பக்கங்களிலும் பூத்த தாமரைகளையுடைத்தான, தடாகமிவ· தெளிநது குளுந்து தடாகமபோன்ற, ரங்கநாதாபிதாநம் யஸ்ய தம் - ரங்காதனென்று திருநாமமுடையவனை, பிப - ஸம்ஸார தாவதாஹமஶமிக்கும்படி பாநம்பண்ணு, அஸ்மிந் - தடாகம்போன்ற பெருமாளிடத்தில், விஹரந்தீம் - ராஜஹம்ஸீமிவ ஶ்ரியம் - ஸ்வச்சம் - பெரியபிராட்டியாருக்கு, ப்ரதிபலநமிவ - ப்ர திபிம்பம்போலிருக்கிற; கீழ் சாயையென்றூர், இங்கு ப்ரதிபலநமெ ன்கிறூர், இரண்டாலும் ஸாபத்நி நிவ்ருத்தியைக்காட்டுகிறது, விஶ்வம் பராம் ச - பூமிப்பிராட்டியையும், பஶ்ய-ஸேவித்து கிருதார்த்தமா கக்கடவை

(அ-கை.) இதில் ஸௌஶீல்யாதி குணங்களை ஶைத்யாதிகளாக ரூபித் து இப்படியிருந்துள்ள நம்பெருமாளாகிற ஸரஸ்ஸை அவகாஹித்தோ மா ஞேமெனகிறூர்.

(கூச) வாராய் கண்களே! இதுவரையில் ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தாலுண் டான விஷயாந்தரங்களாகிற பெருங்காட்டில் அலேந்த களைதீர ஸ்ரீரங்கரா ஜனுடைய திவ்விய மங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தரியாதிகளாகிற தீர்த்தத்தைப் பா னம்செய். அவரோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரையும் அவள் பிரதிபிம்பம்போலிருக்கிற பூமிப்பிராட்டியையும் ஸேவியாய்.

௫௫. ஸௌஶீல்யஶீதலமுதாரக்ருபாதரங்கஸம்ப்லாவிதாவதி ஸ்வாபாவிகமஹிமநிம்நம் | லக்ஷ்ம்யா நிவாஸிதமஹமேஷ விகாஹமாநோ ஸ்ரீரங்கராஜமிஷபத்மஸர: ப்ரஸந்நம் ||

(வ்-ம்.) ஸௌஶீல்யேந ஶீதலம் - (ஹேதௌ த்ருதீயா ... ஸம்ப்ரேக்ஷ)ஸ்வபாவத்வத்தாலே குளிர்ந்தும், உதாரக்ருபா தரங்க ஸம்ப்லாவிதாவதிம் - அதிகமான பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுதா ரூபாநுக்ரஹமாகிற வலையாலே அபிஷிக்தாளாகப் பண்ணப்பட்ட வகிலவையுடைத்தாயும், ஸ்வாபாவிகமஹிமநிம்நம் - ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபகுண விபூதி பரப்பால் வந்த வாழத்தையுடைத்தாயும், லக்ஷ்ம்யா - பெரியபிராட்டியாராலே, வாஸிதம் - நிரந்தரவாஸஸ்தாநமாகப் பண்ணப்பட்டதாயும், பெருமாள்விஷயத்தில் திருமார்பில் ஸரஃபக்ஷத்தில் தாமரையில், ப்ரஸந்நம் - புருஷகார ஸந்நிதியாலே காலுஷ்ய நிவ்ருத்தியாகிற தெளிவையுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கராஜமிஷபத்மஸர: - நம்பெருமாளென்று வ்யாஜமாத்ரமான பத்மஸரஸ்ஸை, விகாஹமாந: - நன்ருக வவகாகித்தவர்களாக, அஹம் - ஆனேன். ப்ராப்த விஷயா வகாஹநமென்று தோற்றுகைக்காக பூதநிர்தேஶம்.

(அ-கை.) அநந்தரம் ஸிம்ஹாஸநத்தில் ஸமஸ்தமும் தமக்கு பரதந்த்ரமாம்படி பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்வயம் வரத்தாலே க்ருதார்த்தங்களான யௌவந ஸௌந்தர்யாதிஶயங்களாலுண்டான கர்வந்தோத்த பிராட்டிமாரிருவரோடு மெழுந்தருளியிருந்து எங்களுக்கு தாரகரான வழகிய மணவாளப்பெருமாளை ஆஸ்வாதிக்கக்கடவேனென்கிருர்.

௫௬. ஸிம்ஹாஸநே ஸமயலக்ஷ்ம்யா ச விஶ்வமேகாதபத்ரயிதும் ஸஹ ஸந்நிஷண்ணம் | லக்ஷ்மீஸ்வயம்வரஸநாதிதயௌவநஶ்ரீஸௌஜந்யஸம்பதமபிஷ்வஜநீயமீக்ஷே ||

(வ்-ம்.) விஶ்வம் - ஸமஸ்தத்தையும், ஏகாதபத்ரயிதும் - ஏகாதபத்ரயிதும் - பாரதந்த்ரமாக்குகைக்கென்றபடி, லக்ஷ்மீஸ்வயம்வரே

---

(௫௫) ஸௌஶீல்யமான திவ்யகுணமாகிற குளுமையோடே, எல்லையில்லாத் தம்முடைய க்ருபையாகிற அலைகளாலே ஸகலரையு முள்ளடக்கி ஸ்வாபாவிகங்களான மஹிமாதிகளை ஆழமாய்க்கொண்டு,தாமரையாளுக்கிருப்பிடமாய், அவள் ஸந்நிதியாலே, தெளிந்து அழகிய மணவாளனென்கிற இந்த தாமரைத்தடாகத்திலிழிந்து மூழ்கினவனுகிறேன்.

(௫௬) பிராட்டிமா ரிருவருடைய ஸந்நிதியாலே, எல்லாவற்றையும் தம் வசமாக்கி எங்கள் ப்ராணதாரகனை விருக்கு மிந்ததிருவரங்கத்தமுதனைஎப்பொழுது மநுபவிக்கிறேன்.

ணஸநாயிதாஸ்ரம் யஸ்ய ஶ்ரீஸுந்தரபுஜஸ்ஸம்பந்த தாஸ்ரஷ்ட கவிஶ்வஸிவ - பிராட்டியுடைய ஸ்வயம்வரத்தாலே ஸார்த்த கங்களான யௌவநஸ்ரோபை ஸௌந்தர்யாதிஶய மிதுகளாலே கர்வி தன்போல, உபயா க்ஷமயாச - இருவரோடும், ஸிம்ஹாஸநே - அதிலே, நிஷண்ண-நிரந்தரம யெழுந்தருளியிருக்கிற, உஜ்ஜ்வலந்து- (ரங்கராஜவிதிஶேஷ:) தாரகாபேக்ஷிகளான வெங்களுக்கு தாரக ரான வழகிய மணவாளனை, ஆஸ்வாத்ய - நன்றாக வாஸ்வாதநம் பண் ணக்கடவேன். (ஸ்ரீஹஸ்தஸாதநேநஸ்ரீ) வஸந்தஸிம்ஹ ந்யஸ்த-என் கிற கோஶத்தாலே அஸஶப்தம் நித்யபஹுவசநம்.

(அ-கை.) இதில், திருவடி பிடித்து திருமுடிபர்யந்தம் பரகாஶியா நின் றுகொண்டு ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸௌஹார்த்தங்களாலே விஞ்சின திவ்யாவயவஸ்ரீ யாலே நித்யஸூரி பாமர விபாகமற வெல்லாருடைய நெஞ்சிலு மாதரத்தை யுண்டாக்காநின்றுள்ள வழகிய மணவாளப்பெருமாளை யிமைக்கொட்டாம லநுஸரிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

௫௭. [illegible]

[illegible] ॥

(வ்-ம்.) பாதமூலமாரப்ய திருவடிபர்யந்தமாக, (கிரீடம் - கிரீட வாசியாலு மிகுகு திருமுடியை லக்ஷிக்கிறது) அம்ஸம்ஸ்ர-என் கைக்கநுகுணமாக, ஸமுஜ்ஜ்வலந்த்ர - மிகவும் விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸௌஹார்த தாஸ்ரஷ்ட-ஸம்பத்தா -(ஸம்ஜ்ஞா வஶவர்த்தி - அநித்யமாகையாலே உத்தரபத வ்ருத்தி வாராமல், ஹார்த-என்றாகிறது)அந்யதா,ஸௌஹார்த-என்றாகவேண்டிவரும். அபராதீநதையும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தையும் அஹமஹமிகையா பரகாஶிக்கும்படி பண்ணுநின்றுள்ள, அம்ஸ நாம ஸம்ஸ்தயா-அவ யவங்களுடைய ப்ரகாரவிஶேஷத்தாலே,ஸமுஜ்ஜ்வலா ஸேஷதந்து ஸ்பஷ்டம் - ஸ்பஷ்டம், ஸ்வதஸ்ர - ப்ராவண்யத்தை யென்றபடி, ஸந்தயாநம் - நன்றாக விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்ரீரங்கஸ்ரீராஜாதி-

(௫௭) திருவடிகள் தொடங்கி திருமுடிபர்யந்தமுள்ள திருமேனியின் ஸௌந்தர்யத்தாலே ஆச்ரிதருக்குவ்யாமோகாதிசயத்தை விளைவியாநிற்கிற திவ்யாங்க ஸுந்தரரான இந்தபெரியபெருமாளை இமைகொட்டாமல் ஸேவிக் கிறேனென்று கருத்து.

அ

நவிச்சேதநிர்தோஷாயஸ்மிந் கருணிதயா - கருணாஶ்ரயாஸ்ம - அநுஸரிக்கக்கடவோம், (ஸ்வகதாவிதியாவேதார்த கல்பவல்லீஷ் ஸ்தவஹாரவத ப்ரு.)

(அ-கை.) அநந்தரம், ''நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூநாம்'' என்கிறபடியே, அழகியமணவாளனையொரு பாரிஜாதவ்ருக்ஷமாகவநுபவிக்கிறார்.

௬௮. க்ஷிதிகமலநிவாஸாகல்பவல்லீஸமேதோ ஶ்லேஷம் நவஶாகிஶோர ஸ்ப்ருஶ்யௌவநாரம்஭ஸஜ்யம்ஸ: | ஶ்ரிதவிஹத ரஸோராம்ஶயாபிதத ஸ்தாரயதந்நிஶ்சவ த்ரஸ்: பாரிஜாத: ||

(வ்-ம்.) க்ஷிதி: கமலநிவாஸா ச ஏவ கல்பவல்லிதயோ: ஶ்லேஷம் ஸமாஸாத்ய நவ ப்ரஶஸ்தீ ப்ரகாஶ்ய யௌவநாரம் ஸஸ்ஸஜ்யம் ஸாயகஸ்ய:- ஸ்ரீபூமிகளாகிற கல்பலதைகளுடைய வாதரத்தோடுகூடின ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே பத்துதிக்கிலும் ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள யௌவநாரமபத்திலுடைய வைலக்ஷண்யத்தையுடைத்தான, பத்ராணஸ்யஸ்ஸஞ்சி பத்ர:-யௌவநாரம்பத்திலுண்டான திவ்யாவயவங்களிலுண்டான புகரை யிலைகளாக யுடைத்தான, தேஷா ஷேஷா தேதவாவராஸ்த்யாநிபமாநிதேதந ப்ரு:-ஆஶ்ரிதராலே வரிக்கப்பட்ட வைஶ்வர்ய கைவல்யபகவல்லாபங்களாகிற பலங்களாலே தாழ்ந்திருந்துள்ள, ரங்கயாதயஸ்ய ஜதி - அழகியமணவாளனென்று பேர்பெற்ற, பாரிஜாத:-அவ்ருக்ஷமானது, தே-ஸம்ஸாரதாபார்த்தனான வென்னுடைய, ஶ்ரம்-இளைப்பை, கவஹரதாம் - தீர்க்கக்கடவது.

(அ-கை.) அநந்தரம், ''ஜநம் ப்ரவ்ருத்திவதே'' என்றும், (அடியார்க்கென்செய்வன்) என்றும்படி, பரமோதாரஸ்வபாவனுகையாலே, விரோதிநிரஸநத்துக்கு மநுபாவ்யதைக்கு முடலாகவாழ்வார்களோடு கோவிலிலே ஆஸ்த்தாநம்பண்ணி அஜ்ஞ ஸர்வஜ்ஞ விபாகமற வெல்லாருமனுபவிக்கும்படி ஸுலபமாய் ரஸ்யமானமுறுவலாலும், நோக்காலுமாகவார்த்தை யருளிச்செய்யுமவர்போலே யெழுந்தருளியிருந்து ஸம்ஸாரத்தில் தண்ணியனானவெனக்கும் நெல்லபுகலான வழகியமணவாளப் பெருமாளை பத்தக்கடவேனென்கிறார்.

---

(௬௮) பிராட்டிமாராகிற கற்பகக்கொடிகளோடு சேர்ந்து, அதனாலுண்டான சிறப்பை இலைகளாகக்கொண்டு, அவரவரபேக்ஷிதங்களைக் கொடுப்பதாகிற பலங்களால் தாழ்ந்துள்ள, ஸ்ரீரங்கராஜராகிற பாரிஜாத விருக்ஷமானது, ஸம்ஸாரதாபத்தால்நொந்த வென்னிளப்பை போக்கட்டுமென்று கருத்து.

சுக. ஸம்பாஷணேவ ஸவ்யஸம்வதேந மந்தஸ்மிதேந
ரம்யேண வீக்ஷணேந | திவ்யாஸ்த்ரபுஷ்பிதசதுர்புஜமத்யு
தாரம் ரங்கமந்திரஸ்த ஸஹாஸ்ரயமாஸ்ரயாமி ||

(வ்-ம்) அத்யுதாரம் - பரமோதாரராயும், திவ்யைரஸ்த்ரை: புஷ்பிதாஸ்சதுர்புஜாயஸ்ய தம்-திவ்யாஸ்த்ரங்களாலே பூத்த நானகு திருக்கைகளையுடைத்தாயும், ரங்கமந்திரஸ்யஸ்ய தம் - கோயிலே நித்யாஸ்ரயமாக வுடையராயும், ஸர்வேஷாம் வஸம்வதேந - ஸர்வஸுலபமானவென்றபடி, அன்றிக்கே·—ஸர்வவஸம்வதா: யஸ்ய - என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, ஸர்வ வஸ்யீகரஸாதநமானவென்றுமாம், ரம்யேண - ரஸ்யமாயிருந்துள்ள, மந்தஸ்மிதேந - மந்தஹாஸத்தாலே, வீக்ஷணேந ச - நோக்காலும, ஸம்பாஷணேவ-வார்த்தை யருளிச்செய்பவர்போ லெழுந்தருளியிருக்கிற, மே - எனக்கு, ஸஹாஸ்ரயஸ்ய-நெல்லப் புகலிடமான வழகிய மணவாளப் பெருமாளை, ஆஸ்ரயாமி - ஆஸ்ரயிக்கக்கடவேன். (அபயமுத்ரையை, பயநிவர்தகத்வத்தாலே அஸ்த்ரமாக வநுஸந்தித்து திவ்யாஸ்த்ர புஷ்பித சதுர்ப்புஜமென் றருளிச்செய்தார்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், அபயஹஸ்தமானது, ஸேவார்த்தம்வந்தவர்களேயழைத்து, உங்களுக்குத் திருவாழிதிருச்செங்கு ஸ்ரீகதைகளைதரிக்கிற, இந்தமூன்றுதிருக்கைகள் க்ஷேமகரங்கள், இந்தவிரண்டு திருவடிகளும், நிர்ப்பயங்களான உபாயோபேயங்களென்று சொல்லவத்தைப் பொன்சிறுப்பாலே வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறப்போ லெழுந்தருளியிருக்கிற நம்பெருமாள,என்னுடையபரத்தை நிர்வஹிக்கக்கடவரென்கிறார்.

எ௦. பஸ்யத பவதாமபயஹஸ்த: க்ஷேமங்கராவபி
ஹஸ்தௌ பாதாம்புஜம் சரண்யம் ஸமர்த்தமபயம் ஹே ஜநா: | இ
த்யுத்ரிவிதஹஸ்தாக்ரேகரதலைஸ்ஸ்ரேணவக்ஷ்ணதயாவ்யாகுர்வ
ந்நிவ நிர்வஹேந்மமபரம் ஸ்ரீரங்கஸர்வம்ஸஹ: ||

(வ்-ம்.) ஹே ஜநா: - வாருங்கோள் ஜநங்களே! வ: - உங்களுக்கு, பஸ்யத - நீங்கள் பார்த்த பிறர் கைகளைப்போலன்றிக்கே ஸுல

(சுக) பயநிவர்தகங்களான திவ்யாயுதங்களைக் கையிற்கொண்டு கோறினவெல்லாவற்றையும் கொடுக்கவல்லராய், ஸகலராலுமநுபவிப்பதற்கு யோக்யமாயதியழகான மந்தகாஸத்தாலும், கடாக்ஷவிசேஷத்தாலும், கிட்டினவர்களை சரணமடைவதற்கு முன்னமே வார்த்தைசொல்பவர்போ லெழுந்தருளியிருக்குமிவ்வழகிய மணமாளனை ஆச்ரியிக்கிறேன்.

பங்களுமாய், ப்ராப்தங்களுமாய் போக்யங்களுமாயிருப்பதுகளாய், ஸம்வஸு மஹாவ ஸாஷஸ_நஞு தாநி விஜு ஜீதிதெ-வெருமபுற த்தில் ஆலத்தி விழிக்கவேண்டியதாயிருக்க, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையு ம், ஸ்ரீகதையையும் திருவாழியாழ்வானையும் தரியாநின்றுள்ள, வா ஹவஃ - மூன்று திருக்கைகளும், க்ஷோணி கூவஜீதிதெ - (பால் மருந்தாமாப்போலே) மங்களாவஹங்களுமாகிறதுகள், ஐஷ்ட-நீங்கள் பிடித்த கால்கள்போலன்றிக்கே,ஸௌலப்யாதிகுணயுக்தமான,வாஷ யொஷஂஷ்ட-திருவடிகளுடைய விரட்டையானது,வஃநஸயம்யெந-பயாபஹாரியான, ஸாரண்ஷ்ட - உபாயமாயும், ஸஷஞ - உபேயமா யுமாகிறது, ஐதி-இப்படி, கூஸயங்கரெ - அபயப்ரதமான, கூரதெ - திருக்கையானது, உளவிஷீ - அபயமுத்ரையாலே, ஸஂஹ ஹெண - ஸொல்லாநிற்க, தகூ - ஸங்க்ரஹமாகச் சொன்னத்தை, ஸெரெண - முறுவலாலே, விகஸிதவக்ரூண - திருமுகமண்டல த்தாலே, வ்யாகூவஜிவ - வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறவர்போலிருக்கி ற, ஸ்ரீரஂமஸ்வஂஸஹஃ- கோயிலுக்கு பாரவாஹியான நம்பெ ருமாள், ஊ-தம்மிடத்தி லுபாயத்வ விஸ்வாஸலேஸமுமிலலாத வென் னுடைய, யாரஷ்ட-ரக்ஷணபரத்தை,நிவஹெஹகூ-நிர்வஹிக்கக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில், அழகியமணவாளப் பெருமாளுடைய, திவ்யாவயவங் கள், பரிமளிதமானயௌவநத்தாலே சர்வோத்தரங்களாய்க்கொண்டு, அஹ மிஹமிகயாஎன்னைக்கொள,என்னைக்கொள்ளென்றுமேல்விழுந்துங்களையநுப விப்பிக்க,(மஹாவாதத்தில் பலோபாதாநம் பண்ணுமாப்போலே)அதுகளையெ வ்விதமாக நாமநுபவிப்போமென்கிறார்.

எக. கூஂஜெராஹஂவயஜிகாவரிதாஜூஹாஜெநாரொஷ ஊாநநவயளவநஸாவஜெவெஃ । ஜெஹவாஸிஜாதஜிவநஒதந தாயஊாநஸாவாஸதஂகயஊயிஊஹிரஂமயாயஷ்ட॥

(வ்-ம்.) கூவஜெவெநஸஹிதாநி ஸாவஜெவாநி ஞூஜொஷ ஊாநஞு தளுவயளவநஞு ஜெதந ஸாவஜெவாநிஜெதஃ - பரிமளி

(எ௦) வாருங்கோள் ஜநங்களே! திருவாழியாழ்வான் முதலான ஆயுதங் களையேந்திக்கொண்டிருக்கு மிக்கைக ளுங்களுக்கு ரக்ஷகங்கள், எல்லாரும்வ ந்தடையும்படியான இத்திருவடிகள் உங்களுக்கநிஷ்டததையொழித்து இஷ் டத்தைத்தரத்தக்கதென்பதை விவரிப்பவாபோலிருக்கு முறுவலையுடைய இ த்திருவரஙகததமுகனிருக்க எனக்கு பயமென்?

(எக) நிரதிஸய ஸௌந்தர்யமுடைய பெரியபெருமாளுடைய திவ்யா வயவங்களை நான் எதைக்கண்டநுபவிப்பேன்?

யாநின்றுள்ள விளமையாலே கர்வயுக்தங்களானதுகளாய், ஸஹஸ்ரவ்ய யஶஹஂ வ்யஶதி யஸ்யாஂ க்ரியாயாஂ ஸா ஸஹஂ வ்யதிகா த யா ஸூவிதாந்ராக்ஷநாஂ ஊநாநி யெஷ்ஷாநி - நான் முன்னே நான் முன்னேயென்று அநுஷ்டிக்கப்பட்ட தஙகள் தங்களுடைய தாநங்களையுடைத்தான, (ஸஹஸ்ரவ்யதிகா -என்கிறவிடத்தில்,மயூர வ்யம்ஸகாதி ஸமாஸன் என்றறியவும்) ஸஂமெஃ - திவ்யாவயவங்க ளாலே, நவநவஂ தாயஶாநஂ ஶாவாநாஂ ஶதஂ யஸ்யதஃ - புது சுபுதுசாக விருத்தியடையாநின்றுள்ள கிளைகளுடைய வநேகத்தை யுடைத்தான, (தாயஷ்ஷஜாநஜதியா தொஷ்ஷாநவிதாயஶாநெ திரூவஃ) வாரிஜாதவிவ - பாரிஜாத வ்ருக்ஷம்போலிருக்கிற, ரஂ மயாயஃ - நம்பெருமானை, கயஃ - எவ்விதமாக, கயீஶஹி - நிரந் தராநுபவம பண்ணுவோம, ஹெ - என்று விஷாதஸூசகம், (கயீ யீஶஹி-என்னவேண்டியதாயிருக்க,கயீஶஹி- என்றது, ஆகமஶாஸ்த்ர ம்நித்யமாகையாலே வியுடபாவம கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் நம்பெருமானைக்குறித்து தேவருடைய யௌவநகந்திக ளான ஸ்வபாவங்கள, எங்களுடைய மநங்களைக் குளரப்பண்ணுகிறதுகளே ன்கிறார்.

எஉ. ஶுஶொகாஹ்ஷயாஊவொரஸவஶாதீஶாநீஷஷ்ஷி தஂவ்யூதாயாநிவவாஂஸிவக்ஷநியாவெதஷ்ஷரவஂவவஃ | வக்ஷ ஷஷிமதாமதாநிதஜஶெ ஶ்ரீரஂமஶ்ரஂமாரதெஹாவா யௌவநமஂ யிநஃகிஶவரஂஸிஞ்ஜிவெதாஂஸிநஃ||

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரஂம ஶ்ரஂமார - கோயிலிலே ஶ்ருங்காரரஸம் வ டிவுகொண்டாபபோலிருக்கிறநம்பெருமானே! ஶுஶொகாஃ - பார்வை கள், ஹ்ஷயாஊவஃ - ஸாபிப்ராயஙகள், (ஹ்ஷயா ஊஷ்ஷ ஹ்ஷ யஃ ஊதஸ்ஶஃ) ஶஂஷஷிதஃ - மந்தஹாஸமானது, ரஸஸ்வஶஷ்ஷ ஷாகஃ - ப்ரணயரஸாதீநமாக, (பலாத்காரத்தாலென்றபடி) ஶஂஶா நஂ வஶீகரணஸஶக்ஷஂ, வசாஂ ஸி - ஸ்ரீஸூக்திகள், வ்யக்ஷஷாஃ ஊாயாஃ வ்யூாயாநி-விஶ்ரமஹேதுக்களென்றபடி, வவஃ-திருமே

(எஉ) கடாக்ஷத்தால் ஸகலரையும் வசப்படுத்தி, ஸொல்லால் ஸம்ஸாரிக ளுடைய தாபத்தையொழித்து, திருமேனிஸௌந்தரியத்தால் பிராட்டியின் மநதுக்கிசைந்து வீதிநான்கு முலவுவதால், ஸகலருடைய மநங்களையும் கொ ள்ளைகொள்ளுமதான இந்த பெரியபெருமாளுடைய ப.வங்கள் எங்கள் மந ங்களைக்குளிரச்செய்கின்றது.

ணியானது, வக்ஷஸ்தலயாயா: வெதலஸ்யாவஹ்ரீ - பிராட்டியுடைய திருவுள்ளத்துக்குத் தகுநதவிஷயமாயிருக்கிறது, (தலஹ்ராமெஸ்தஸ்யாவஹ்ரீம்யமெஸ்ரீவைஹ-ஸீரஹிபாதல- அப்போது அவளுடைய திருவுள்ளத்துக்கநுகுணமாக விருக்கிறதென்றபடி) "ஜக்ஷ்ஷ்ரீ-ஜக்ஷம்ஸவஹ்ரீ ஊத்ரோ:" மதாநாமதா நிவதா நி-புறப்பாடுகளில் வீதியெழுநதருளுகிறதும், மறுபடிகோயிலுக் கெழுந்தருளுகிறதும, வக்ஷஷம்ஷிவஷாம்ஸஞ்சிவக்ஷுஷி - த்ருஷ்டிப்ரியஙகளென்றபடி, கிவைரா-வேறுசொல்லியென்? த ஐஜெ- இப்படிகீழ்ஸொல்லப்பட்டதுகள்போலிருக்கிற,யளவநவஹ்ரமநொரவஷாஜெ-யௌவநஸுலசகங்களான,ஸாவா: - ஸ்வபாவவிஶேஷங்கள், (சேஷ்டைகளென்னவுமாம்)நः-எஙகளுடைய - வெதாம்ஸி - மநஸ்ஸுக்களை, ஹிஜுஜி-குளுரப்பண்ணுகிறதுகள்.

(அ-கை) அநநதரம், நமபெருமாளுடைய திருவபிஷேகம் முதல்திருவடிபர்யந்தமான திவ்யாவயவஙகளை நிரந்தரம்ஸேவிக்கிறோமென்கிறார்.

எ௬. ஊயக்ஷிரீடஹிஜிகொஜ்ஸஉஹ்யுஜுவஞ்ஜாகணஜுமொவநஜநம்கஙஸகணஜுவாஸ் | உத்ஜுவக்ஷஸஜஊாயயபாஹஜஹஜும்நீவிஜுாம்மவதிஜுவைதிம்ஹஜாஜ: ||

(வ்-ம்.) ஊயகக்கிரீடயவஹ்ரீதம் - உன்னதமானகிரீடத்தையுடைத்தாயும், கஹிகெ-உஜ்ஜஸஉளஜுவஞ்ஜம்யவஹ்ரீதம் -திருநெத்தியில் ப்ரகாசியாநின்றுள்ள வூர்த்வபுண்ட்ரத்தை யுடைத்தாயும், ஆகணஜு - மொவநெயவஹ்ரீதம் - திருக்காதுகள்பர்யநதம் நீண்ட திருக்கண்களையுடைத்தாயும், நகம் கஙஸ யயொஹளவாஸா விவகணஜுளயவஹ்ரீதம் - அநர்க்களங்களாய்பாஶங்கள்போலிருக்கிற திருக்காதுகளை யுடைத்தாயும், உத்ஜும் வக்ஷ: யவஹ்ரீதம் - விஶாலமான திருமார்பையுடைத்தாயும, உதாநஹ்ராயயாநியெஷாஜெ பாஹுவொயவஹ்ரீதம்-தரிக்கப்பட்ட சக்ராத்யாதங்களையுடைத்தான திருக்கைகளையுடைத்தாயும், கஹஜுஞ்நீவீயவஹ்ரீதம் - ஶ்லாக்யமான எக்கையுடைத்தாயும, கஜெ ஐவவதெயவஹ்ரீதம்-தாமரைபோன்

(எ௬) உயாந்ததிருவபிஷேகததையும, நீண்ட திருககண்களையும், பாசம்போன்ற திருச்செவிகளையும், விசாலமான மார்பையும். திவ்யாயுதங்களைத் தரிக்கவல்ல திண்டோள்கள் முதலானவையையுமுடைய திருவரங்கச்செல்வனை ஸேவிக்கிறோமென்று கருத்து.

ற திருவடிகளை யுடைத்தாயுமிருக்கிற, [illegible] - நம்பெருமாளை, [illegible] - ஸேவிக்கிறோம.

(அ-கை.) இப்லோகத்திலும், விலக்ஷணாவயவ விசிஷ்டரான நம்பெருமாளை, கோயிலிலே அநேகவர்ஷங்களில கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கக்கடவோமெனகிறார்.

எசு. [illegible] | [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - ஆஸநபத்மத்தில் அழுத்தப்பட்ட தாமரைபோன்ற திருவடியுடைத்தாயும், [illegible] - ஶ்லாக்யமான திருவரைக்குப் பாங்கான பட்டு திருபபரியட்டத்தையுடைத்தாயும், [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible]த்தாக வாஸிதமான திருமேனியை உடைத்தாயும், [illegible] - ஸ்வாபாவிகமான முறுவலையுடைத்தாயும், [illegible] - திருவபிஷேகத்தை ஸ்பர்ஶியாநின்றுள்ள தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தை யுடைத்தாயும், [illegible] - தம்முடையதுகளான திருக்கைகளிலே ஶத்ருநிரஸநத்தால் வந்த விளைப்பாராநின்றுள்ள விலக்ஷணரான வாழ்வார்களை யுடைத்தாயுமிருக்கிற, [illegible] - நம்பெருமாளை, [illegible] - கோயிலிலே, [illegible] - அநேகமான, [illegible] - வர்ஷங்களிலே, ([illegible]) [illegible] - எழுந்தருளுமிடமெல்லாம, [illegible] - ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை) அநந்தரம், முன்பு பெரியதிருவடியாலும், பின்பு அநந்தசாயியானதம்மாலும், பார்ஶ்வங்களில், ஸ்ரீ பூமிகளாலும், பர்யாப்திபிறவாமல் திருக்கண்களாகிற சிறுஙகைகளாலே பானம்பண்ணப்பட்டவ முதவெள்ளமாய் முறுவலித்த திருமுகத்தோடு மாழ்வார்களையுடைத்தான திருக்கைகளோடும் அனைவர்க்கும் தமமைப்ரகாசிப்பியாநிற்கிற நம்பெருமாளைஶரணம்புகுகுறேமெனகிறார்.

(எசு) திவ்யாங்க ஸுந்தராகாரராய் பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமாளை யெப்பொழுதும் ஸேவிக்கக்கடவோமென்று கருத்து .

௭௨. புரஸ்தாத் தார்க்ஷ்யேண ப்ரணதவபுஷா பஶ்சாதஹிபதிஶயநேந ஸ்வதந்வா பார்ஶ்வயோ: ஸ்ரீபூமிநீளாபிரத்ருப்த்யா நயநசஷகைர் நித்யமநிஶம் ஸேவ்யமாநம் ஸ்தவ்யமுத்ப்ரேக்ஷிதம் | வக்த்ரேண ப்ரகாஶமாநாபயமுத்ராஸம்பத் ஸம்பந்ந ஹஸ்தாந்தரை: விஶ்வேஷாம் தீவ்யந்தம் ஶரணமஶரணா ரங்கராஜம் வ்ரஜாம: ||

(வ்-ம்.) புரஸ்தாத் - முன்னே, தார்க்ஷ்யேண - பெரிய திருவடியாலே, பஶ்சாத் - பின்னே, அஹீநாம் பதிநா ஶயநேந - அரவரசான திருவநந்தாழ்வானிடத்தில் பள்ளிகொண்ட, ஸ்வதந்வா - தம்மாலே, பார்ஶ்வயோ:-பக்கங்களிலே, ஸ்ரீபூமிநீளாபி:-பிராட்டிமாராலே, நயநசஷகை:-திருக்கண்களாகிற சிராங்காய்களாலே, அத்ருப்த்யா-த்ருப்தி பிறவாமையாலே, நித்யமநிஶம் - நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்பட்ட வம்ருத ப்ரவாஹமான, ப்ரபாதிக்தம் - ப்ரகாஶித்த பொன் ஶிருப்பையுடைய, வக்த்ரேண-திருமுகத்தோடும், ப்ரகாஶமாநாபயமுத்ராஸம்பத் - ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள வபயமுத்ரையு மாழ்வார்களையுமுடைய, ஹஸ்தாந்தரை: - அதுகளோடும், விஶ்வேஷாம்-அனைவர்க்கும், தீவ்யந்தம் - தமமை ப்ரகாஶிப்பியாநின்றுள்ள, ரங்கராஜம் - நம்பெருமாளை, அஶரணா: - புகலத்த நாங்கள், ஶரணம் - உபாயமாக, வ்ரஜாம: - [illegible].

(அ-கை.) இதில், த்வயத்தில் கண்டத்வயார்த்தங்களை க்ரமேணவருளிச்செய்கிறார்.

௭௩. ப்ரத்யர்த்யர்த்தோபநாயக [illegible] ஸர்வஸ்ய ஸ்வாமிநே நமோ ஸ்துதே | ஸ்ரீரங்கேஶ்வர [illegible] ஸ்ரீரங்கதேவ [illegible] ||

(வ்-ம்.) ப்ரத்யர்த்யர்த்தோபநாயக - ப்ரஷ்டைஶ்வர்ய காமர்க்கு அவைத்தைக்கடிப்பித்துக்கொடுக்கையாலே ஆலம்பநமாயும், [illegible]

(௭௨) ஸகல ஜநங்களுக்கும் யானே ரக்ஷகனென்கிற தம்முடைய திருவுள்ளக்கருத்தை ஆயுதங்களைப்பிடித்தும் முறுவல்செய்தும் ப்ரகாஶிப்பியாநின்றெழுந்தருளியிருக்கு மிந்த பெரியபெருமாளை சரணமடைகிறோமென்று கருத்து.

நாம் கலு கழ- அபூர்வைஶ்வரியகாமர்க்கு, அத்தைக்கொடாநின்றும, அவஹ்யாமஃ கூவத்தி தெஷாம் க்ஷாதமழ - நிரதிஶயபோக்ய ஞன தன்னிடத்தில் அபோக்யதாபுத்தியும அபோக்யரான தங்களிடத்தில் போக்யதாபுத்தியுமாகிற மஹாபாராதத்தைப் பண்ணுகிற கேவலர்க்கு அவைத்தைப்பொறுத்து அத்தை கடிப்பித்தும், ஸஜ்ஃ- அப்பொழுது; (இதுப்ரபந்நபரமாம்போது, ஸம்ஶ்ரிதஶப்தாந்வயீ) ஸம்ஶ்ரிதாநாம்காஜெநழ- ஸாதநபக்திநிஷ்டர்க்கும்ஸாதநப்ரபத்திநிஷ்டர்க்கும்உத்தேஶ்யமான பகவதநுபவாம்ருதத்தைத்தாராநின்றும்,அஹிதாயதாம்ஸவம் ஸ்வயஹ்தழ-மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்று உண்ணும்சோற்றில்படியே, தாரகபோஷகபோக்யங்களாக வநுஸந்திப்பார்க்கு தாரகாதிகளாகாநின்றுள்ள ஸ்வஸ்வரூபத்தையுடைத்தாயும்; (உணீமதளவ்யஹ்ஸழ)யஆ- அஹியநு ஸவம்ஸ்வம் யஸ்தம்-"ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேதழ" என்கிறபடியே, தன்னையே உபாயோபேயமாகபபற்றினவனை "முத்தவும்தானுண்டான்முத்தப்பருகினுன்"பூஶம்ஸாந்தி த்யாதிப்படியே, தாரகாதிகளாகஉடைத்தாயும், அயவா-"நதாஉவழ" இத்யாதிப்படியே,அஹியஜ்ம் ஸவம் ஸ்வயஹ்தழ-என்று ஆஶ்ரிதார்த்தமான ரூபாதிகளையுடைத்தாயும, அன்றிக்கேஅஹியதாம்ஸவம்ஸ்வம்யஸ்-"ஜ்ஞேவமொவாவஸஹ வைஜநாஜநஃ" இத்யாதிப்படியே, ஆஶ்ரிதருக்கெல்லாமாயும், அன்றிக்கே,அஹியதாழ-நல்லஜ்ஞாநவான்களுக்கு,ஸவழ-ஜகத்தெல்லாம், ஸ்வழ ஆத்மயஸ்தழ-"வெதஜாத்ரிஷம்ஸவழ- அஸூாகம்யநழ - வஶஜநஷஃ வக்ஷீவ" என்கிறபடியே, கீழ்ச்சொன்ன அபியத்துக்களான ஆழ்வார் ஸம்பந்திகளான வென்போல்வாருக்கு உபாயோபேயமாயும, அஜா யாஸ்க்ஷஹ்ராஜீவிதழ- கீழ்ச்சொன்ன வாகாரங்களாலே பிராட்டிமார்க்குக் கண்ணும் பிராணனும்; அன்றிக்கே, பஹுவ்ரீஹியாய், த்வயகர்ப்ப கர்மதாரயமாய், பிராட்டிமார்களைக் கண்ணும் ப்ராணனுமுடைத்தாயும்; இத்தால் கண்ணழிவற்ற புருஷகாரமென்கிறது, ஶ்ரீரமெஶ்வழ - ஸ

(எசு) பிராட்டிமார்களுக்கு ப்ராணநாயகராயிருக்கையாலே, ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்து, அவரவர் கருத்துக்கிசைந்து நின்று,நிகில புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கவல்லரா யிங்கெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியபெருமாள் தந்திருவடிகளின்கீழ் என்னை நித்தியகிங்கரனுக்கிஅவர் கைங்கரியஸம்பத்தை வளர்க்கக்கடவனென்று கருத்து.

பெரான நம்பெருமாளை, ப்ரபத்யே - ஆஶ்ரயிக்கக்கடவோம். ஸ: - அந்த நம்பெருமாள், ஸ்ரீரங்கே - பரமபதாதிகளிலன்றிக்கே கோயிலிலேயே, ஸுவாகரோதந: - "ஜ்ஞாந ஶக்தி பல ஐஶ்வர்ய வீர்ய தேஜாம்ஸ்யஶேஷத:" என்று சொல்லப்பட்ட வாகாரங்களாகிற வநுகூலங்களைப் பண்ணக்கடவர்; மயி - என்னிடத்தில், ஸுவிரதம் - நிரந்தரமாயான, தாஸ்யம் - ஸ்வார்த்ததா கந்தரஹிதையான கிங்கர வ்ருத்தியையும், தநோது - போஷிக்கக்கடவர்.

(அ-கை.) இனி, மேல் பூர்வஶதகம் முடியுமதனையும், பெரியபெருமாளுடைய ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை யநுபவிக்கப்போகிறவராய், முந்தரமுன்னம் அவருடைய ஸௌகுமார்யாநுகுணமாக மார்தவாதி குணங்களையுடையவனாகி யவருக்கு ஊஞ்ஜல் படுக்கையான திருவநந்தாழ்வானை ஸேவித்து புருஷகார ஸம்ருத்தி விரஹத்தாலும் பகவத் ஸௌகுமார்யாநுஸந்தாநத்தாலும், வந்த பயம் தீருகிறோமென்கிறார்.

எஎ. ஸ்வஸ்தாநவிதாநதீப்ரமணிஶ்ரேணீஸுமாலாமிலந்மார்தவ ஶைத்ய ஸௌரப்யமஹாபோகஸ்தலீவிக்ரமஸ்திதஶ்ரீரங்கமஹாநிதிரங்கஸதநாயாந்துகாந்தோ ஹரே: ஶேஷ: க்ஷ்வேலமிதா ஶ்வாஸவிலுலிதை: ப்ரேங்கத்ஸ்திதஶ்ரீலஸ: ||

(வ்-ம்.) ஸ்வஸ்தாநவஸ்தாநம் தத்தீப்ரா ஶ்ரேணீநாமா மாலயா ப்ரேமோஜ்ஜ்வல: ஶோபாநமஸ்ய மார்தவ ஶைத்ய ஸௌரப்யம் ஸஹிதஸ்வ தத்போகே ஸுவேந ஶாயித ஸ்ரீரங்கஸ்திதம் -தமமுடைய படமாகிற மேல விரிப்புடவையில் ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள மணிகளுடைய வரிசையையுடைத்தாயும், நலலபூமாலையுடையபோலிருக்கிற வெளுமையென்ன, மார்தவமென்ன, விலக்ஷண வாஸனையென்ன விதுகளையுடைத்தாயு மிருக்கிற போகத்தில் ஸுகமாகஶாய்ந்து கொள்ளுமபடி பண்ணப்பட்டகோயிலுக்கு நிதிபோலிருக்கும பெரியபெருமாளை யுடைத்தாயும், (ஹரேர்யோநிதம்ஶ:) ஶ்வாஸ ப்ரேரண ஶேஷ உச்ச்வஸித நிஶ்வஸிதைதாஸ்ர உத்தாரண:-பகவத் ஸ்பர்ஶத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்த்

(எஎ) தன் படங்களாகிற மேல்விரிப்போடும், அங்கு விளங்குகிற மாணிக்க வரிசைகளாகிற பூமாலேயோடும், வெளுப்பாயும் ம்ருதுவாயும் பரிமளமாயுமிருக்கிற தன் சரீரத்தில் திருவரங்கத்தமுதனைக் கண்வளரும்படி செய்து, அதனாலுண்டான ஆநந்தாதிஶயத்தால் உச்வாஸ நிஶ்வாஸங்களை மெள்ளமெள்ள வீசி ஆடும்படி செய்து ஊஞ்ஜலாயிருக்கும் திருவநந்தாழ்வானைக்கண்டு மகிழ்கிறோமென்று கருத்து.

தினுடைய வதிசயத்தாலே மாதகதிகளான மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சுக ளாலே மேலேயசைஸயாநின்று மிருக்கிற, ஹணீநாம் வதிரெவலொ ஷிகாரவெஷஜெ - திருவநந்தாழ்வானுகிற ஊஞ்ஜல்படுக்கையை வு்ணதாஃ - இப்படி பகவத்கிஞ்சித்காரத்துக்குத் தோற்று வணங்கி னோமாய், ஶூஶுஷிஃ - தேறுகிறோம்.

(அ-கை.) இதில், ஆலிலை முதல் ஆழ்வார்திருமேனிபர்யந்தமான விடங்க ளில்போலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்துகொண்டு ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதியை ப் போக்கி, இஷ்டங்களையும் கடிப்பியாநின்றுள்ள பரமபுருஷனை யுபாஸிக்க க்கடவேனென்கிறார்.

எஅ. வடஊஉஉதெவகீஜாஉாவெஊஶிராஃகஊொஹநஶஂகொவவா ஹவாஷிரஂமஹெஶயிதஃ | வாஊாஊாரதீவஹாஜாொவந ஸஂஹநநஞஷாஷவாஸிஷீயவாஉவணதாதிஹா||

(வ்-ம்.) வடஸஊஉஂதெவகஜாஉாஃ வெஊநாஂஶிராஂஸிக ஊொயாஹநஶஂகொவஸவாக் வஶுதெஷாஂ ஸாஹாஸஷிநு- (ஆலமாமரத்தினிலைமேல்) என்றும், (தேவகிதன்வயிற்றில்) என்றும், (உளன்மிகுசுருதியுள், வேதாந்த விழுப்பொருள்) என்றும், (மலராள்தனத்துள்ளான்) என்றும், (என்னருகிலிலானே) என்றும், சொல்லுகிறபடியே, ஆலிலைமுதல்ஆழ்வார்திருமேனியளவிலும், கயவா, வாக்பர்யந்தம் த்வந்த்வமாய் யிதுகளுடைய, வவஷிவவஃ யஸ - என்று, பஹுவ்ரீஹியாய், அதுகளுடைய ஆகாரம்போலி ருக்கிற வாகாரத்தையுடைய வென்றுமாம்; ரஂமஹெ - கோயிலி லே, ஶயிதஃ - சாய்ந்துகொண்டிராநின்றும், வணதாநாஊதிஹஂ ஹாதீதிஃ - வணங்கினவர்களுடைய வார்த்தியைத் தீராநின் றும், வாஊாதீதிஃ - அபீஷ்டங்களைக் கொடாநின்றும், ஹாஜா ஶுொவநெவ ஸஂஹநநஞ தாநி உஊாரணிதீவாணிவதா நியஸஃ - ஆஶ்ரிதகார்யஞ் செய்கையால் பரந்ததுகளாயும் நீண் டுகளாயுமிருக்கிற திருக்கைகள் திருக்கண்கள் திருமேனியிதுகளையு டைய, வாஃ - மேலில்லையென்னுமபடியான, வாஷ - பஹு

(எஅ) ஆலிலையிலும், தேவகியின் வயிற்றிலும், உபநிஷத்துக்களிலும், திருவாய்மொழிப்பாடலிலும் வஸித்தாப்போலே, ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த் தம், இத்திருவரங்கத்தில் வாஸம்செய்யு மிந்த பெரியபெருமாளை தியானிக் கிறேனென்று கருத்து.

ப்ரதாநத்தால் புருஷஶப்தவாச்யரான பெரியபெருமாளை, உபாஸிஷீய - ஸந்நிதியிலிருந்து பரிசர்யை பண்ணக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம் திருப்பாற்கடலையும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தையும் மறந்து கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே, பிராட்டிக்கு மாற்றுக்கட்டாக நித்ராநுபவம் பண்ணாநின்றுள்ள பெரியபெருமாள் எங்களைத் திருவுள்ளத்திலே பண்ணக்கடவரென்கிறார்.

எகூ. உததிபரமவ்யோம்நோர்விஸ்ம்ருத்ய பத்மநாயயா விநிம
யயீம் நித்ராம் ஶ்ரீரங்கதாமநி யாமிநி| ஃபணிபதிவபு:ஶ்வாஸோச்ச்வாஸ
ஸநிஶ்வஸிதக்ரமஸ்பந்திதநயநம் தந்வந் த்யாயது ந: பர: பூருஷ:||

(வ்-ம்.) உததிபரமவ்யோம்நோ: - பிராட்டிக்கு உத்பத்தி ஸ்த்தானமான திருப்பாற்கடலையும் தமக்கு நித்யவாஸஸ்த்தானமான பரமாகாஶத்தையும், (க்ஷீரஸமுத்ரத்தையும் வைகுண்டத்தையும்) விஸ்ம்ருத்ய - நன்றாகமறந்து, பத்மநாயயா விநிமயயீம் - பிராட்டிக்கு மாற்றான, (அதாவது:—ஒருக்கால் பிராட்டி அநுபவமும், ஒருக்கால் நித்ராநுபவமுமென்றபடி) நித்ராம் - யோகநித்ரையை, ஶ்ரீரங்கதாமநி-ஸ்ரீரங்கமென்கிற திருநாமமுடைய, யாமிநிவாஸநத்தில், ஃபணீந்த்ர வபுஶ்ஶ்வாஸ ஸ்ஸ்வாஸோச்ச்வாஸ ப்ரவாஹசலிதயோ: க்ரமேண ஸ்பந்திதம் நயநம் யதா ஸ்பந்திதயா - ஸர்பராஜனான திருவநந்தாழ்வானுடைய வதிகங்களான மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சுக்களுடைய க்ரமத்தாலே சலியாநின்றுள்ள திருக்கண்களையுடைத்தாயிருக்கும்படி, தந்வந் - பண்ணாநின்றுள்ள, பர: பூமாந் - பரமபுருஷன், ந:-எங்களை, த்யாயது - எண்ணக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில், தம்முடைய திருமேனிகாந்தியாலே, கறுத்த கர்ப்பக்ருஹத்தில் ஆதிஶேஷன்மேலே தாமரைபோலிருக்கிற திருவடி, திருக்கை, திருக்கண்களையுடைத்தாய் கண்வளரும்போது, மேகம் பருகின ஸமுத்ரம் போலவும், அதில் ஸுப்ரதிஷ்டிதமான மலைபோலவும், அதில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிற யானைபோலவுமிருக்கிற புருஷஶப்தவாச்யரான பெரியபெருமாளை, வாயாரவாழ்த்தி வணங்கக்கடவோமென்கிறார்.

(எகூ) தமக்கு நித்யவாஸஸ்த்தாநமான பரமபதத்தையு மநாதரித்து, திருவரங்கமே பரமபோக்யமென்றுகந்து பெரியபிராட்டியாரோடிங்கேகண்வளர்ந்தருளும் பெரியபெருமாள், அரவணையில் துயில்கையிலுண்டான பரவசத்தாலே மூடியுந்திறந்தும்போடுகிற திருக்கண்களாலே எங்களையாதரித்து திருவுள்ளத்தில் பதித்தநுக்கிரஹிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

அ௦. ஜலயிவநிவீதம்நீரதேநாத்ரௌவுள நிஹிதமிவஶயாநம்கா‌ஜரம்வாத்ரௌகாஜே| கமலவதகராக்ஷமேவகம்யாத்ரீநீலமேணிநமயிஶயாநம்வஹாரஷம்வந்தேய||

(வ்-ம்) நீலே - கறுத்த, யாத்ரீ - ஸ்த்தாநத்தில், மேவகழ - ஶ்யாமளராய், ஷணிநழ - திருவநந்தாழ்வான்மேலே, வதேவகாரள வாக்ஷிணீவதேஷாம் ஷாஹாரஃ கமலவதகராக்ஷி யஸ்யதழ- திருவடி திருக்கை திருக்கண்களையுடைத்தாய், ஶயிஶயாநழ - படுத்துக்கொள்ளாநின்றுகொண்டு, நீரதேந- மேகத்தால், நிவீதழ- நிஶ்ஶேஷமாகப் பாநம்பண்ணப்பட்ட, ஜலயிவ - ஸமுத்ரம்போலவும, சுவுள - ஸமுத்திரத்தில், நிஹிதழ-வைக்கப்பட்ட, அத்ரிமிவ- மலைபோலவும், கதேரௌஃகாஜஸூத்ர - மலையினுடைய கொடிகளாலே மறைக்கப்பட்ட மத்தியத்தில, (நிகாஜகாஜளவாக்ஷ் வைலதாதிவிஹிதொதர உத்ரைஃ) ஶயாநழ - படுத்துக்கொண்டிருக்கிற, காஜரவா - யானைபோலவுமிருக்கிற (வாஶவ்ழ உவாஸதழ) வஹாரஷழ - நிருபாதிகபும்ஸ்த்வமுடைய பெரியபெருமாளை, (வாரஷாஃ வஹாரஷாநரா உத்ரைஃ)வந்தேய-ஸேவிக்கக்கடவேன்.

(ஸமுத்திரத்துக்குக் கறுப்பு கவி ஸமயஸித்தமாகையாலும்,முக்தாஶாக்த்யாதிகளும் ப்ரவாளங்களு முண்டாகையாலும், மலைக்கு அருவிகளும் நல்ல செங்கல்களு முண்டாகையாலும்,யானைக்கு மேல்விரிப்புடைவை ஸிந்தூராதிகளுண்டாகையாலும்,ஸாத்ருஶயமும், மலைக்கு ஸ்த்தைர்யமும் யானைக்கு சைதந்யமுமுண்டாகையாலே உத்தரோத்தர த்ருஷ்டாந்தாதிக்யமும் கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தம்முடைய சிவந்த திருவதரமென்ன, திருவடிகளென்ன, திருக்கைகளென்ன, இதுகளாகிற பவழங்களையுடைத்தாய், திருக்காவேரி யலைகளாகிற கைகளாலே உபலாளிக்கப்பட்டு விஸ்மயநீயமான ஸமுத்ரக்கன்றுபோலிருக்கிற பெரியபெருமா ளிவ்விபூதியி லெங்களுக்கு ஸ்வாநுபவ கைங்கரியங்களால் வந்த ஆநந்தத்தைத் தரக்கடவரென்கிறார்.

அக. ஸ்ரீரங்கஶயஜஹஸமழநிமிழமீதாமாதா ரௌயாரவதவாணிவிதௌரோநஃ| காவேரீலஹரிகரோவலாலரௌரோநாமதீராதூதஜவதணழகொணழவஸ்ரௌ||

(அ௦) கடலைமுழுதும்பருகியமேகத்தின்கர்ப்பத்தில் விளங்கும் அந்தகடல்போலும்,அதில் படுத்திருக்கும் யானைபோலும், அதின் மத்தியில் நிலைபெற்றிருக்கும் மலைபோலவும், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரியபெருமாளை ஸ்துதிக்கக்கடவேனென்றுகருத்து.

(வ-ம.) சுயாரஸ்து வசேவ வாணீவசேதஷாம் ஸமோஹாரஃ ரூதாமேம் - சுயாரவதவாணெ்வ விசூமாயஸ்வஃ - நனறுகசசிவநத திருவதரம திருவடிகள திருகலகளாகிற பவழஙகளேயுடைததாய், காவெயஷ்ராஹயஷ வணவ சுராஷெ ரூவஜாஜூ்மோஃ திருக்காவேரியுடைய அலேகளாகிற கைகளாலே பரிசரிககபபடட, ஹம்ஹீரஸ்ராவஸாவஹூதஸ்ய - ஆழநதுவிஸ்மயநீயமான, சுணஷவஸ்ய- ஸமுததிரத்தினுடைய, தணஷக இவ - சனறுபோலிருககிற, (ஸஷெ்ராஜாதஸூதணஷக ஈதமேஃ) ஸ்ரீரங்கேசயஃ - பெரியபெருமாள், இஹ - இவவிடததில, நஃ - எஙகளுக்கு, ஸூஷெளகயததை, நிஷீதாம் - உணடாகககக்கடவா. (ஞக்ஷிஸம்வேநஃபோலே, ஹஹூர்கூர என்கிறவிடததில ஹூஸ்ம்)

(அ-கை.) இதில், பெரியபிராடடியாராகிற மினனலும், திருவாபரண காந்திகளாகிற விநதர தநுஸ்ஸும, கிருபையாகிற ஜலமும பொருநத கோயிலாகிற மலேயில படிநததொரு பெரியபெருமாளாகிற குளிாநத காளமேகம, யாசநாரூப பரபததியினறிககே யிருககிற விநத வென்னேயும, ரக்ஷிததுநனேகககடவதென்கிறா

அஉ விதெஞுச்ச்ரீஜநநந்திந்யா தடித்வாநுபூஷாமணித்ருதி- இந்த்ரதநுஷ்யா நஃ | ஸ்ரீரங்கசயாமேநிதயாரஸநிஷூரகூதத்ருளசயாஜேஷீவஸீதமுகாஜேமேவஃ ||

(வ-ம.) ஜந்ரயா-பிராடடியாலே, தடித்வஸ்ராஷீ-தடித்வாநு-மின்னலேயுடையதாயும, ஹூஷணாநாமணயஷேஷாந்ரூதயஃஸாஷிஃ - திருவாபாணததிலிருககிற நவரதநஙகளுடைய காநதிகளாலே. இந்த்ரயநுஃ-இநதிரதநுஸஸை, தயாநஃ-தரியாநினறுள்ள, தயெவாஸஷெந நிஹஷாரகூாக-கருபையாகிற ஜலபூர்ததியாலே, ஸ்ரீரங்கயாமேநி - கோயிலாகிற, தத்ருள-மலேயில, சயாஜேஃ- படுத

(அக) கமபீரமாயும, வியப்படையுமபடியான தோறறததுடன் பாலஸமுத்திரமபோல விளஙகுகிற இநத பெரியபெருமாள தமமை யநுபவிப்பதாலுணடான ஸுகததை வெபபொழுது மிஙகு நமக்கு கொடுககடடும.

(அஉ) காடு நாடோடு வாசியற வெஙகும வரிஷிககிற மேகமபோனற விநத பெரியபெருமாள, கிருபையையே ரஸமாயுடையவராகையாலே, அதை யடைவதறகொனறும செயயாத வென்னேயும குளிரககடாக்ஷிததநுககிரஹிககடடுமெனறு கருதது.

துக்கொண்ட, காஉஜெவஃ-குளிர்ந்து கறுத்தமேகமானது, ஐஂஜந ஞு-பிறப்புமாத்ரமேயாய் சைதந்யகாரயமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற வென்னையும, ஷிஞுக-(ப்ரார்த்தநாநிரபேக்ஷமாக) நனைக்கக்கடவது, (இவ்வாத்தம் மேகஸாத்ருஶ்யத்தாலே லபிக்கிறது)

(அ-கை.) இதில், திருவபிஷேகம் முதல், திருவடியளவும் வர தேஜோவிச்சித்தியாலே, மநோஹரங்களான அவயவங்களையுடைத்தாய்க்கொண்டு கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஶாய்ந்திருக்கின்ற பெரியபெருமாளைக் கண்டவர்கள் நெஞ்சில் தானே மேல்விழ நின்றுள்ள வம்ருதப்ரவாஹத்தைப்போலே கண்களாலே பாநம் பண்ணுகிறோமென்கிறார்.

அ௬. ஆளஷிரநகொாஞ நராவஹூ௱ாஂயாகஜொாநஉஷஷாஈஒெநாஹாாஂஒ। ஸ்ரீஂஒெஶஷஶயநஂநயஜெநஃஷி வாஃவஶநநஃவவணஜொவஜிவாஜ்தஸு॥

(வ்-ம்.) ஊஜெஃ ஈநகொ ஷஷாக - ஆதஷூாக - திருவபிஷேகத்திலிருக்கிற ரத்நமயமும் மகராகாரமுமான திருவாபரணம் முதல், வநஃ - திரும்பவும், ஆவஹூ௱ாஒ - திருவடிகளளவும், யாநாஂ ஆஜெண உஞ உஷி உஷாாாணி ஒெநாஹாாணாஂஒாநியஸுதஒ - தேஜஸ்ஸுக்களுடைய ஆநுபூர்வியாலே உயர்ந்ததுகளாயும அபரிச்சிந்நங்களாயும் ரம்யங்களாயுமிருக்கிற வவயங்களையுடைத்தான, ஸ்ரீஂஜெ ஶெஷஶயநஂ யஸுதஒ - கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்த்தியையுடைத்தான பெரியபெருமாளை, வஶ தா ஜநஷி வவணஂ - கண்டவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் விழாநின்றுள்ள, கஜ்தஸு - அமருதத்தினுடைய, ஓவஜிவ - ப்ரவாஹத்தைப்போலே, நயஜெநஃ - கண்களாலே, ஷிவாஃ-பாநம்பண்ணுகிறோம்.

(அ-கை.) இதில், திருவடிகள், திருக்கைகள், திருமுகமண்டலம் தாமரைப்பூக்களாய் திருமேனிகாந்தி பச்சிலைமரப்பூவாய், திருவதரம் பந்துஜீவபுஷ்பமாயிருக்கையாலே, பெரியபிராட்டியார், பெரியபெருமாளை யொருநந்தவநமாக அநுபவிப்பரென்கிறார்.

(அ௬) இவ்வளவென்றறிய வரிதான மஹிமையுடையவனுகிலும், கண்டபோதே ரஸித்து யெளிதாக வனுபவிக்கும்படியான விந்த பெரியபெருமாளுடைய திருவடிமுதல் திருமுடிபர்யந்தமுள்ள திருமேனி ஸௌந்தரியத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கிறேனென்று கருத்து.

அச. [illegible] ||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீ:-பெரியபிராட்டியார், [illegible] - (ப்ராண்யங்கமாகிலும், "[illegible]" என்கிறவிடத்தில்போலே, [illegible]) [illegible] - ஸ்லாக்யையான திருமேனிகாந்தியாலே, [illegible] - பச்சிலைமரப்பூவையுடைத்தாயும், [illegible] - திருவதரத்தாலே, [illegible] - பந்துஜீவமென்கிற புஷ்பத்தையுடைத்தாயுமிருக்கிற, [illegible] - பெரியபெருமாளை, [illegible] - லீலோத்யாநமாக வநுபவிப்பர்; [illegible]-நிஸ்சயம். மூன்றிடத்திலும் [illegible].)

(அ-கை) அநந்தரம், பரஸ்பரஸோபாவஹங்களாய், அதை ஏவ அஸத்ருஶங்களான வைஜயந்தீ பீதாம்பரம் ஆபரணங்கள் ஶாத்துப்படி இதுகள் சேதந ஸ்வரூபங்களாகையாலே, திருமேனிஸ்பர்ஶத்தாலே, புளகிதங்களாய்க்கொண்டுபோல, பெரியபெருமாளுடைய காந்தியை, அதிகமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுகளென்கிறார்.

அரு. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - ஒன்றுக்கொன்று ஸோபாவஹமான காந்தியையுடைத்தானதுகளாயும், [illegible] - ஒப்பில்லாத காந்திகளையுடைத்தான், [illegible]

(அச) இந்த பெரியபெருமாளாகிற லீலோத்யாநவநத்தில், பெரியபிராட்டியார் அத்யாநந்தத்தோடு விஹரிப்பர் நிச்சயம்.

(அரு) வைஜயந்திமுதலானதிருவாபரணங்களும், திருமாலையும்திருப்பரியட்டங்களும் ஒன்றுக்கொன்றுசோபையில் விஞ்ஜினதுகளாய், கோயிலுக்கு ப்ரகாசகனானபெரியபெருமாளுடையதிருமேனிபட்டதனால் அதிகமாகவிளங்கி, சைதந்ய முடையதுகளாகையாலே, அவனுடைய சோபையை, விவரியாநின்றுகொண்டு அதிகமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுகள்.

ரணாநிவாம் மராமஞூதெ - வைஜயந்த்யாதிகள், ஷூரவொ ஷீநுயாஷெஷாஂஷாவஷீநுபக்ஷஷாக்-சேதந ஸ்வரூபமாகையாலே, ஷஂ ஷூஷுத ஊவ-திருமேனியோட்டேப் புணையற கலக்கையாலேபோல்,வஊகிதாঃ-ஸஞ்ஜாதமான மயிர்க்கூச்சுகளையுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டு (அதிக ஶோபையை யுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டென்றபடி) ஈஂமெநொঃ காஷி ஷாழ - பெரியபெருமாளுடைய சோபையை, சுயிகாழ - விஞ்ஜிநதாக, உவஷூயஷி - விவரிக்கிறதுகள்.

(அ-கை.) மேல், பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, திவ்யாபரண காந்தியோடுகூடியாதல் “கநகரூதகாஂஜநஜுவாணாஂயெநஷஊஷிதஷாரஉெநாஷழ | ஜயதிகிவிரூவழ” இத்யாதிப்படியே, ஸ்வதயேவவாதல், உருக்கின பொன்மலேயோடு கூடின ஸமுத்ரத்தினுடைய வலேபோலே, நுந்நு ஸந்நிஹிதனை விந்த ஜநத்தை மேல்விழுந்து ஸ்நாநம்பண்ணி வைக்கிறது, அழுக்கையும் போக்குகிற தென்கிறுர்.

* அசு. ஊஜஷீதகநகஜமிஷிவஷிஉஊஊயிவஷுவஷிதஷஹஷிவ உஹஹிகயா | ஷவயதிஜநஉவஹாதிதஷணிஶயரூதகஉணிகிரணமணঃ ||

(வ்-ம்.) ஷணி நி ெஶத ஊதி ஷணி ஶய ஷ ஷவ ரூதகஉணி ஷுஷ கிரணாநாஂ மணঃ - திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஶாய்ந்த பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, ஊஷঃ கநகஜঃ மிஷிঃ ெதந வஷிஉஷத உஊயெঃ வுவஷிதாஷிஷு ஹஷீஷி தஷு -உரிக்கின ஸ்வர்ணபர்வதத்தோடுகூடின ஸமுத்ரத்தினுடைய வலேயாநின்ற வலேகளோடொத்து, ஊழ - அபிமுகமான, ஜநழ - உத்பத்திமாத்ரமாய் வேறு குணாதாநமில்லாத வென்னே, சுஹஂ வவஷு ஹஂ வவஷு திதி யஷாஂ கியாயாஂ தயா - நான் முன்னே நான் முன்னேயெனறுமபடி, ஷ்வயதி -ஸ்நாநம் பண்ணிவிக்கிறது, தஃ - அஜ்ஞாநாந்தகாரததை, கவஹாதி- நிவ்ருத்திப்பிக்கிறது.

* (அசு) (பெரியபெருமாளுடைய திருமேனி, கேவலஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே, பொனமலேயையும் வுரிக்கி அநத தரவத்தோடுகூடின ஸமுத்ரம்போலே பளபளத்து, கிட்டினவர்களைக் குளிரவும் பண்ணி, அஜ்ஞாநாநதகாரததையும் போக்குகிறதெனறு கருத்து.)

(அ-கை.) மேல் பெரியபெருமாளுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌரப்யம், திருவநந்தாழ்வானுடைய, மூச்சுக்காற்றினுடைய பரிமளத்தாலே, அதிசயித்து, நித்ய ஸித்த பரமேச்வரத்வத்துக்கு ஸூசகமாய், ஸகல திக்வ்யாப்தமாய்க்கொண்டு ஸேவிக்கவந்தவர்களுடைய ஹ்ருதயங்களை ஆநந்தாதிசயத்தில் முழுகும்படி பண்ணுகிறதென்கிறார்.

அஎ. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - திருவநந்தாழ்வானுடைய மூச்சு பரிமளத்தாலே அபிவ்ருத்தியுண்டாக்கப்பட்ட ஸம்பத்தையுடைத்தாயும், [illegible] (ஸ்வாபாவிகமான ஸர்வேச்வரத்வ ஸூசகமாயென்றபடி) [illegible] - வ்யாபரிக்கப்பட்ட திக்காந்தங்களையுடைத்தாயுமிருக்கிற, [illegible] - பெரியபெருமாளுடைய திவ்யபரிமளமானது, [illegible] - ஸேவார்த்தம் வந்தவர்களுடைய மநஸ்ஸுக்களை, [illegible] - ஆநந்தாதிசயத்தில், [illegible] - நன்றாக முழ்கும்படி பண்ணுகிறது.

(அ-கை.) மேல், பெரியபெருமாளுடைய, திருமேனி மார்தவம், கண்ணாலே உறுத்தி ஸேவிக்கவும்போராதே "[illegible]" என்று புஷ்பஹாஸரென்று திருநாமத்தையுண்டாக்கி, நின்றுகொண்டு எனக்கு வாக்காலும் மநஸ்ஸாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதென்கிறார்.

அஅ. [illegible]

(வ்-ம.) [illegible] - ஸ்ரீரங்கநாயகருடைய, [illegible] - மார்த்தவமானது, [illegible] - கண்ணினுடைய வாலேபநத்தையும், (த்ரு

(அஎ) இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமேனிகாந்தியின் ஸமூகமானது, என் பாவத்தை விலக்குகிறதென்று கருத்து.

(அஅ) ஸேவிக்கும்போதே கண்களின் தேஜஸ்ஸுபட்டு வாடிவிடும்படியான அவ்வளவு ம்ருதுவான இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியை யானெப்படி வாணிப்பேன்.

டதாஸம்பந்தத்தையு மென்றபடி) ஸஹஸா கூதாநி - ஸாஹஸாநி தேஷா ஶேஷிஷு - அநாலோசித வ்யாபாரங்களுடைய பங்திகளிலே, ஜெயபடாநீ - எழுதும்படி பண்ணுகின்றும், (சக்ஷு ரிந்திரியம் தேஜஸ்ஸாகையாலே என்று கருத்து.) ஆகையிறே, "தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ" என்றருளிச்செய்தது,(வாஷ ஹாஸஜிநாசு) "ஆயாஸநிலயோபாதா வாஷ ஹாஸ: வ்ரஜாஶ்ர:" என்று ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்தில், வாஷஸு ஹாஸ ஜஹாஸோ யஸ்ய)-ஸத்யோவிகஸித புஷ்பம்போலிருக்கிறவனென் றர்த்த போதகமான புஷ்பஹாஸனென்கிற திருநாமத்தை, ஊஹா நீ - அந்த திருநாமம், மார்தவநிமித்தமாகையாலே; அத்தை யுண் டாக்காநின்றுகொண்டு, அங்வர்த்தமாக்காநின்றுகொண்டென்றபடி, நீ: - (விஷயாந்தரத்தில்போலே பரிச்சேதிக்க விழிந்த) வெங்களுக்கு, சுதிகூாணாம் வாஜ்நஸெ -வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும், பரிச்சே திக்க வரிதாயிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய வயவயவஸோபையாகிறஸௌ ந்தர்யம், ஓரொன்றே யபரிச்சிந்நமாகையாலே, ஓரொன்றிலநுபவிக்கவிழிந் தநான்,அதில் மக்நமாய் யெல்லாத்தையுமநுபவிக்க வாசையுடைய ஞான் மற் றயெல்லாத்தையும் எங்களேயனுபவிக்கும்படி யென்று ஸமுதாயசோபையா கிற லாவண்யத்தில், கண்வைய்யாத தன்திருக்கண்மலா சங்கிக்க, அவயவ ஸௌகட்யஸம்பாதகமான லாவண்யம், உன்னை ஸர்வாவயவங்களையும் அநுப விப்பிக்குமாகையாலே, நீ வ்யர்த்தமேயிருந்து சங்கிக்கவேண்டாவென்கிறார்.

அகூ. ஏகைகவூிநுவரவயவெநஜஸௌநூய ஶஹஂஸவஹ ஊக்ஷேகயஶிதிஶயாஶாஶயாஶநூவக்ஷு:| கூாஂஸௌஹூாகூவதி காகாஂ மோராஜாஂமகாநாஂகஜூாவண்ய ஂவெரிணஶியிதாவிஶுவா ரீணவதிழ்||

(வ்-ம்.) ஶநூ-லாவண்யமென்றொன்றுண்டென்றறியாத, வக்ஷு:- கண்ணே! ஏக ஶக ஶஶெகைகழ் தவூிநு-ஓரொன்றுன, கவயவெ வாழ்-அதிலேயே,கநஜஂஸௌநூயழ்-தது ஶஹழ்-அபரிச்சிந்நமான ஸௌந்தர்யத்தில் மூழ்கினதாய்க்கொண்டு, ஸவஹழ்-மற்றெல்லாவய வஸௌந்தர்யத்தையும்,கயழ்-எங்ஙனே?ஊக்ஷே-அநுபவிக்கப்போ கிறேன், ஊதி - என்று, (ஊக்ஷே - என்கிற ஆத்மநேபதம்) கர்ம

(அகூ) பெரியபெருமாளுடைய திவ்யாவயங்களிலோ ரோரொன்றிலே யே முழுகிக்கிடக்கும் தம்முடைய கண்களை. திருமேனிமுழுமையும் ஸேவிக்கு ம்படி செயகிறுறென்று கருத்து.

வ்யதிஹாரோயாகிறது, [illegible] ஸர்வதர்ஶநத்தை [illegible] கமாக வ்யபதேசிக்கையாலே, அந்யயோக க்ரியாகரணரூப வ்யதிகார மிங்குண்டென்று கண்டுகொள்வது [illegible]-வ்யர்த்தமாக, [illegible] - ஶங்கியாதே கொள்! ([illegible]-என்றத்தியாஹாரம், யாதொருகாரணத் தால்) [illegible]-பெரியபெருமாளுடைய தி வ்யாவயவங்களுக்கு, [illegible] திகரம் [illegible]-ஒன்றுக்கொன்று நல்ல ப்ரதாவாயிருக்கை யுடைய ஸௌகட்யத்தினுடைய ஸம்பந்தத்தைப் பண்ணுநின்றுள்ள, [illegible]-ஸர்வவிலக்ஷணமான, [illegible]-ஸமுதாய ஶோபையானது, அன்றிக்கே, ([illegible]) - லாவண்யமென்றாய் பெரியபெருமாளுடைய லா வண்யமென்றபடியாகவுமாம்) [illegible]-(ஸர்வத்தையு மநுபூஷிக்கிற) உன்னை, [illegible] - ஸர்வாவயவத்திலு மக்கப்பட்ட வநுபவத்தையுடைத்தானதாக, [illegible]-பண் ணப்போகிறது, [illegible].

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய யௌவநாவஸ்த்தையானது திருமேனியாகிற கல்பகவ்ருக்ஷத்துக்கு, முதல் பூவடிக்கும் காலமாயும், ஸ்ரீபூமி களாகிற பெண்வண்டுகளுக்கு ஸகலேந்த்ரியங்களினுடைய சித்தவிப்ரமத் துக்குத்தேனும்: அவய வசோபையுடைய வரிசையாகிற மாலைக்கு விகாஸ ஹேதுவாயும், ஸ்ரீபூமிகள் விஷயததில் ரஸஜ்ஞநமாகிற மதுபாநத்துக்கு ப்ரஸ்ருதிரூபமான, சிருங்காரயாயுமிருந்துகொண்டு, பெரியபெருமாளுக்கு ஸௌபாக்யத்தை பிரகாசிப்பிக்கிற தென்கிறார்.

௬0. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥

(வ்-ம்.) [illegible] - திருமேனியாகிற கல்ப வ்ருக்ஷத்துக்கு, [illegible]-ப்ரா தமிகமான புஷ்போத்கிாலமாயும், [illegible] - பூமிப்பிராட்டி பெரியபிராட்டி யிவர்களாகிற பெண் வண்டுகளுக்கு, [illegible]-ஸர் வேந்த்ரியங்களுடைய மதத்துக்குத் தேனும், [illegible] - ஸாகடிதங்களான வவயவஶோபைகளாகிற மாலை

(௬0) பெரியபெருமாளுடைய யௌவநமானது, எல்லாவற்றையும் விள க்கும்படி செய்கிறதென்று கருதது.

யில், விகாஸஃ - மலர்த்தியாயும், (தத்தேதுவாயுமென்றபடி) ஶ்ரீ தைவஶ்யா தஸ்ய வாஜக: - பிராட்டிமார்விஷயத்தில் ரஸஜ்ஞாநமாகிற தேனுக்கு சிறுங்காயாயுமிருக்கிற, ரங்கேந்த்ர: - யாவ ஸ்வ - பெரியபெருமாளுடைய யௌவநமானது, ஸாஹஸஹாவ ஸ்ரீ - நல்ல ஸ்ரீயையுடைத்தாகையை "ஹஸ்ரீகாஶாஹாரே த்ரயா" நித்ய - எப்போதும, ஸாஹயதி - ப்ரிமளிப்பிக்கிறது, (ப்ரகாசிப்பிக்கிறதென்றபடி,) இவ்விடததில் அவயவஸ்பூர்த்தி ஹேதுதயா புஷ்போத்திகாலமாகவும், அவயவ ஸௌநதர்ய ஸ்ப்பூர்த்தி ஹேதுதயா, அந்த புஷ்பவிகஸமாகவும், பிராட்டிமாருக்கு அநுபாவ்யதையாலே, அந்த விகஸித புஷ்பவருத்தியான தேனாகவும், ரஸஜ்ஞாந ஹேதுதயா அந்த மதுபானபாத்ரமாகவும், யௌவநக்தை நிருபிக்கையாலே ஒருசமத்காரமுண்டு ; "வயஶ்ஶாஸாஸௌரஸ்ஜ" வென்கையாலும், அல்பபரிமாணாத்த வாஜகஶப்தத்தாலும், யௌவந ப்ராதுபர்பாவம் ஸூசிதம்.

(அ-கை.) "ஸஹணவிதாந"-வென்று தடங்கி யிவ்வளவாகபடுக்கை வாயப்பையும், ஆபரணதிசேற்றி யழகையும், ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்ய லாவண்ய நிதயஸௌவநங்களை ஸாமாந்யதஃ அநுபவித்தாராய் நின்ருர், இனிகிரீடசூடேத்யாதியான விஶேஷதகஶேஷத்தாலே பெரியபெருமாளுடைய திருமுடிதடஙகி திருவடியளவாக வவயவங்களைத் தத்ததாபரணஙகளோடே,ப்ரதயேகமநுபவிக்கச்கோலி, முந்தரமுன்னம் திருவபிஷேகததினுடையவும், அதினடியிலே ஸாற்றுஞ்ஸாற்றின சூடையென்று சொல்லப்பட்ட திருவாரணவிஶேஷத்திலுடையவும்,ரதநபங்தியானது,பெரியபெருமாளுக்கு, ஆதிராஜ்யஸூசகமாய்க்கொண்டு, திருமுகச்சோதி தான் ஊர்த்துவம் ப்ரஸரித்து, திருமுடிச்சோதியாய்த்துதோவென்று, ஸங்தேகிக்க வேண்டும்படியிருக்கிறதென்கிருர்.

கக. கிரீடசூடரத்நராஜிராதிராஜ்யஜல்பிகாமுகேந்தாகாந்திரஞ்ஜநவம்தரங்கதைவரங்கிணஃ|

(வ்-ம) ரங்கிணஃ - ரங்கஶாயிநஃ தஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, ஆதிராஜ்யஸ்ய ஸாவஃ ஆதிராஜ்யஸ்ய தஸ்ய ஜல்பிகா - ஸர்வேஸ்வரத்வத்தை நன்ருகச் சொல்லாநின்றுள்ள, கிரீடஞ்சூடா

(கக) திருவபிஷேகத்திலிருக்கும் மணிகளின் ஸமூகமானது, விபூதித்வயத்தையும் தநிக்கோல் செலுத்துமவ னிவனென்று சொல்லுமதாய், பெரிய பெருமாளுடைய திருமுகமண்டலசசோதி, மேல்நோக்கி திருமுடிச்சோதியாயிற்ருேவென்னும்படி ஜ்வலிக்கிறதுகள்.

ஸ்தயோ ஸமாஹாரஸ்ய ரத்நாநாம்ராஜி: - திருவபிஷேகம், அதினதோபாகத்தில் ஸமர்ப்பித்த வாபரணவிஶேஷமிதின் ஸமாஹாரத்தினுடைய ரத்நவரிஶையானது, ஊர்த்வம் யஸ்மிந் கர்மணி தத் - ஊர்த்வமுகமாக, தாம்ரா க்ஸஸ்ரா ஸஞ்ஜாதா ஸ்தம்பிதா - அலையெறியாநின்றுள்ள, இந்துவிவர்த்தவக்த்ரகாந்திரிவ - சந்த்ரன் போலிருக்கிற திருமுககாந்திபோலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவபிஷேகம் பெருத்துந்நதமாயும், ஶிகாரத்நங்களாலே ஸர்வதிக்கிலும் ப்ரகாஶியாநின்றும், மத்ஸ்ய ஸ்த்ரீரூபையான ரத்நாபரணங்களோடும், சூடாமணிகளோடும் கூடியிருக்கையாலே, அத்தை யாதிராஜ்யலக்ஷ்மிக்கு ஶ்ருங்கங்களோடும், பர்யந்தபர்வதத்தோடுங்கூடின வொருக்ரீடாபர்வதமாக வுத்ப்ரேக்ஷிக்கிறோமென்கிறார்.

கூஉ. ஶிகாரத்நோத்வர்ஷம் திஶிதிஶி ஶிகாமாணிக்யஸ்ரீஶ்ருங்க ஶ்ருங்கம் ரங்கேஶாபி கிரீடம் உத்ப்ரேக்ஷே | ஸமுத்துங்கம் ஸ்தம்பிதம் தஸ்ய
யதிராஜ்ய ஶ்ரிய இஹ விஶ்வ க்ரீடாஶைலம் அதோபாகே நிதம்பம் பரித:||

(வ்-ம்.) திஶிதிஶி - திக்குக்கள்தோறும், ஶிகாயாம் ரத்நோத்வர்ஷம் - நுனியில் புதைத்த ரத்நத்தாலே ஊர்த்வத்திலும் ப்ரகாஶியாநின்றும், மாணிக்யஸஹிதா ஸ்ரீமத்ஸ்யாகாராபரண ஶ்ருங்காணி யஸ்ய தத் - ரத்நங்களோடுகூடின மதஸ்யஸ்த்ரீ ரூபிகளான வாபரணவிஶேஷங்களாகிற ப்ரகாஶியாநின்ற கொடிமுடிகளையுடைத்தாயும், ஸமுத்துங்கம் ஸ்தம்பிதம் - உந்நதமாயும் பெருத்துமிருந்துள்ள, ரங்கபர்த்துர் ரத்நமயம் கிரீடம் - பெரியபெருமாளுடைய ரத்நமயமான திருவபிஷேகத்தை, இஹ - இவ்விடத்தில், விஶ்வ விஶ்வக்யோ: அதிராஜ்ய ஸாம்ராஜ்ய ஶ்ரிய: - சேதநாசேதநஸ்வாமித்வ லக்ஷ்மிக்கு, ப்ரியம் க்ரீடாஶைலம் - அபிமதமான லீலாபர்வதமாகவும், தஸ்ய - அந்த திருவபிஷேகத்துக்கு, பரித: - நான்குபக்கத்திலும், அதோபாகாபரணேஷு - அதோபாகத்தில் ஸமர்ப்பித்தும் ஸமர்ப்பித்த வாபரணத்திலுண்டான ரத்நத்தை, நிதம்பஶைலம் - பர்யந்த பர்வதமாகவும், உத்ப்ரேக்ஷே - உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறோம்.

(கூஉ) எல்லா திக்குகளையும் விளங்கச்செய்யும் திவ்ய ரத்நாதிகளோடு கூடின விந்த பெரியபெருமாளுடைய திருவபிஷேகத்தை, ஸகலஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மிக்கு மிகவுகப்பானதோர் கிரீடாபர்வதமாக உத்ப்ரேக்ஷிக்குறோமென்று கருதது.

(அ-கை.) மேலிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே, திருமுகமண்டலத்தை யநுபவிக்கிறார்.

கூங. விஹரது மயி ரங்கிண: ஸ்மிதாட்யம் ஸரஸிஜ ... முகம் ...

(வ-ம்.) ... - கேஶபாஶபந்த ஸந்நிவேஶ விஶேஷம் நெற்றியில் தொங்குகிற முன்னுச்சி மயிர்கள் பொன்னாலே செய்த திலக ஸமாகாரங்களான வாபரணவிஶேஷங்கள் ஊர்த்வபுண்ட்ர மிதுகளாலே ப்ரகாஶியாநின்றும், ... - அம்ருதபூரிதமான தடாகம் சந்த்ரன் தாமரஸபுஷ்பம் இதுகளுடைய கர்வத்தைப போக்காநின்றும வெளுததும் ஸாந்த்ரமாயுமிருக்கிற புன்ஶிருபபையுடைத்தான, ரங்கிண: - முகம் - பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலமானது, மயி - (குணலேஶமுமில்லாதே தோஷபூயிஷ்டமான) வென்னிடத்திலேயே, விஹரது - ஸங்கோசமில்லாமல் விளையாடக்கடவது.

கூச. முகம் ... ஸரோஜ ... கணிகா: | இஹ ... ஶ்ரியம் ...

(வ-ம்.) த்ரய: கண்டகா யஸ்ய தத் - கண்டகாகாரமான மூன்றுரேகையுடைத்தான, ரங்கமுகஸ்ய - ... -தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தினுடைய, உபரி - ஊர்த்வபாகத்தில், ... -முத்துக்களோடுகூடின, ... - ஆபரணவிஶேஷங்கள், ... - தாதுகளுக்கு ஸத்ருஶங்களாயிருக்கிறதுகள், இஹ-இந்த திருமுகமண்டலத்தில்,

(கூங)வெண்ணிறங்களான சந்திரன்முதலானவையின், செருக்கையடிக்கி இதுக்கவ்வருகில்லையென்றும்படியான அவ்வள வழகான புன்சிரிப்போடு கூடி விளங்கு மிந்த பெரியபெருமாளுடைய முகம். எங்களுக்கு ப்ரீதியை யுண்டுபண்ணட்டுமென்று கருத்து.

(கூச) வண்டுகள் தாமரப்பூவிருக்கு மிடம் தேடி ஓடிவருமாகையாலே, இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமுகத்திலிருக்கும் முன்னுச்சி மயிர்கள் வண்டினங்கள்போல் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

ஹ்ரூராகாணி - நெத்தியில் தொங்குகிற மயிர்களானதுகள், அபிமுகாகதாநாம் ப்ருங்காணாம் ஸமூஹஸ்ய ஸ்ரியம் - அபிமுகமாக வாராநின்றுள்ள வண்டுகளுடைய ஸமூகத்தினுடைய ஶோபையை, பிப்ரதி - தரிக்கிறதுகள்.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய திருநெத்தியிலுண்டான ஊர்த்வபுண்ட்ரமானது, திருநெத்தியாகிற வர்த்தசந்த்ரவண்டத்திலுண்டான வம்ருதப்பெருக்கென்கிற ஶங்காவஹமாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்தைத் தெளியப்பண்ணுகிறதென்கிறார்.

கூரு. ஹ்ருதயம் ப்ரஸாதயதி ரங்கபதேர்யோர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் ருஜு தத் | அலிகார்த்தசந்த்ரஸம்வலிதாம்ருதவ்ருத்திம் அதிஸம்ஶயதே ||

(வ்ம்.) யா - யாதொரு (ஊர்த்வபுண்ட்ரமானது, அலிக ஏவ அர்த்தசந்த்ரஸ்தத்ஸம்வலிதாம் - திருநெற்றியாகிற வர்த்தசந்த்ர கண்டத்தில் ஸம்பந்தையான, அம்ருதவ்ருத்திம் - அமருதத்தினுடைய பெருக்கை, அதிஸம்ஶயதே - நன்றாக ஶங்கிக்கும்படி பண்ணுகிறது. ரங்கபதே: - ருஜு - ருஜுவான, தத் - என்றர்த்தஸித்தம், ஊர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் - போக்யமான ஊர்த்வபுண்ட்ரரூபமான திலகமானது, ஹ்ருதயம் - ஸேவகஜநங்களுடைய மநஸ்ஸை, ப்ரஸாதயதி - தெளியப்பண்ணுகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாளுடைய திருப்புருவங்கள், இரண்டு திருக்கண்களாகிற தாமரைப்பூக்களுடைய ஸௌந்தர்யமாகிற தேனைப் பாநம்பண்ணி அத்தாலுண்டான மதத்தாலே அதுகளை, தன் கீழிட்டுக்கொண்டு மேலிருந்து நர்த்தநம்பண்ணுகிற வண்டினுடைய பங்க்திகள்போல ப்ரகாஶிக்கிறதுகளென்கிறார்.

கூசா. ஸரஸீருஹே ஸவிதநேத்ரநிபே ப்ரதிபத்ய ப்ருவௌ ஜயதஸ்திநிஸே | ஸ்திரதாநுராககலிதநயோஸ்தவிதா ஸமாஸ்ரிதரங்கப்ருத: ||

(கூரு) சந்திரன் அம்ருதகிரணனாகையால், அர்த்தசந்திராகாரம்போல் விளங்குகிற இந்த பெரியபெருமாளுடைய நெத்தியில அம்ருதப்பெருக்கென்று ஸந்தேகிக்கும்படியாக விளங்கும் திவ்யோர்த்வ புண்ட்ரமானது, ஸேவிக்கவருகிற ஜனங்களுடைய மனதைக் குளிரப்பண்ணுகிறதென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஶ்யாமாக: - ஶ்யாமவர்ணங்களான, தஸ்ய - அந்த ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய, உபரி - திருக்கண்களுக்கு மேலே, ப்ருவள - திருப்புருவங்கள் விலாஸநர்த்தனத்தைச் செய்ததுபோல நிற்பதான நு கூட்டணி - லீலையொடுகூடின நர்தந ரீதியுடைத்தாயிருக்கும்படி, ஸாரஸீரஹே - தாமரஸப்பூக்களை, ஊர்ச்ச-கர்வத்தாலே, ஸவநார்ஹ - நன்றாக வணங்கும்படி பண்ணி, (ஸவநத்ர - என்றவேண்டியிருக்க,தீர்க்கம்வந்தது,ஸவநார்ஹமென்றாகவேணும் தீர்க்கமோ தீர்க்கஸ்வரமாகையாலே என்று கண்டுகொள்வது) உபரி - மேலே, வர்த்தமானங்களான ம்ருதங்கதிகள் - நர்த்தநம்பண்ணுகின்றுள்ள விரண்டு வண்டு பங்திகளோடு ஶத்ருஶங்களாக, ஆஸ்ஸ: - விளங்குகிறதுகள்.

(அ-கை.) இதிலும், பெரியபெருமாளுடைய, திருப்புருவங்களினுடைய விரட்டையானது திருக்கண்களிலே மங்மதபாணங்களான தாமரைப்பூக்களென்கிற ப்ராந்தியாலே,ஸமீபத்தில்வணங்காநின்றவிக்ஷுசாபங்களினுடையஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஸ்ரீஶார்ங்கத்தினுடைய, நர்த்தனஶோபைக்கு ஆசார்ய வம்ஶம்போல் ப்ரகாஶிக்கிறதென்கிறார்.

கஎ. ஸ்மரஶர நலினப்ரமேண நேத்ரயோ:பரிஸர நம்ரிதேக்ஷு சாபஶோபம் । யுகமுதயதி ரங்கராஜப்ருவோர் முகுரஶார்ங்கவிலாஸ நர்த்தநாசார்யம் ॥

(வ்-ம்.) ரங்கராஜஸ்ய ப்ருவோ: யுகம் - ஸ்பஷ்டம், நேத்ரயோ: - திருக்கண்களிலே, ஸ்மரஸ்ய ஶரான நலினேந ப்ரமேண - மங்மதனுடைய பாணங்களான தாமரைப்பூக்களென்கிற ப்ரமத்தாலே, பரிஸரே நம்ரிதான இக்ஷு சாபாந தயோர் ஶோபா விசிஷ்டம் - ஸமீபத்தில் வணங்கினதுகளான கரும்புவில்லுக்களுடைய ஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஶார்ங்கஸ்ய -

(கசு) வண்டுகள், தாமரஸத்திலிருக்கும் தேனைப்பருகி அதன்மேலிருந்து ஜங்காரம் பண்ணுமாப்போலே, பெரியபெருமாளுடைய இந்த விரண்டு கண்களாகிற புஷ்பத்திலிருக்கிற மகரந்தமாகிற ஸௌந்தரியத்தைப் பருகுகிற திருவதைக் கீழ்ப்படுத்தி நாத்தநம் செய்யும் வண்டுபோல் இந்த புருவங்கள் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

(கஎ) மங்மதன்வில்லுபோன்ற பெரியபெருமாளுடைய, இரண்டுபுருவங்களும், திவ்யாயுதங்களிலொன்றான ஸ்ரீஶார்ங்கத்துக்கு ஆசாரிய பரம்பரை போல் விளங்குகின்றன வென்று கருத்து.

நர்த்தகஸ்ய - ஸ்ரீ ஸ்தஸ்ய: - ஸ்ரீஸார்ங்கத்தினுடைய நர்த்தகத்தி னுடைய வதிஸயத்துக்கு, ஸாவஷ்டம்பா பவ-அதினுடைய வ்யா பாரம் புருவம் நெறித்த ப்ரகாரத்திலே யாகையாலே, ஆசார்ய வம்ஸ ம்போலே, உதயதி - ப்ரகாஸிக்கிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், மூன்றுஸ்லோகம், திருக்கண்களநுபவமா யிருக் கிறது, அதில் முதல் ஸ்லோகத்திலே பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்கள் க்ருபாதிஸயத்தாலே, விலாஸங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வாவயங்களையும், ஸர் வாவச்சேதேந திருக்கண்மலராகப் பண்ணப்போகிறதுகள்போலே முந்தர திருக்காதுகளை, வ்யாபரிக்கிறதுகளென்று சேவிக்கிறவர்களுக்கு தீட்சியாலே தோத்தும்படி யிருக்கிறதென்கிறார்.

௯௮. க்ருபயாபரயாகரிஷ்யதோர்ணேஸ்கலாங்கமங்கவஸ்து தோகவிலதே | பரமாஸ்ரவஸீஸரோஸ்ருணாதே ஐதிதை வெயதுணவிஷஷிரங்கநேத்ரே ||

(வ்-ம்.) ரங்கஸ்யநேதா நாயகஸ்யநேத்ரே-திருக்கண் மலர்கள், பரயா-பூர்ணையான, க்ருபயா - பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணு தையாலே, ஸகலமநுஷ்ஷமங்கு தக-ஸமஸ்தமான வவயவத்தையும், ஸவஸ்தஃ - ஸர்வாமஸத்தாலும், ஈக்ஷி - திருக்கண்மலராக, கரிஷ்ய ஊர்ணேகிவ-பண்ணப்புகுகிறதுகள்போல், பரமே-முந்தற, ஸ்ரவ ஸீ - திருச்செவிகளை, ஸரோஸ்ருணாதே- வ்யாபரிக்கிறதுகள், (இவ் விடத்தில் வ்ருக்ஷதிஸாவத்தாலே ஸாதிகாரயமில்லை.) என்று, தை வெயதுண-தீவஸ்துஸ்ஹாவஸ்ய நா-தீட்சியாலே,விதஷி-அபிஸந்திக்கி றார்கள். (இவ்விடத்தில் ஸேவகஜநாஜதி கஸ்ராஹார்யம்.)

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய, வைஸால்யாதிகுணங்களு டைய, திருக்கண்மலர்களானதுகள், திருக்காது திருமூக்குகளுடைய ப்ரதி ரோதத்தாலே அவ்வருகு போகமாட்டாதே, அவ்வளவிலே யலமா வாகா நின்றுகொண்டு, ஒன்றுக்கொன்று பிணங்காநின்றுள்ள விரண்டு மத்ஸ்யங் கள்போலே மநோஹரங்களாய்க்கொண்டு என்னிடத்தில் கிருபையைப்பண் ணக்கடவதுகளென்கிறார்.

௯௯. ஸ்ரீவோநாஸாரோதயாக்ஷவரிஸேரமாயிகமதே விஸாலஷீகாயஷ்ரதிஸரிஸிராகாஷ்யவதை | ஜியோவஸ

---

(௯௮) பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்கள், காதளவோடி விசாலமா யிருக்கையாலே, தன்னைப்போல் செவிகளையும் பண்ணப்புகுகிறதுகளோவெ ன்று தோற்றுகின்றதென்று கருத்து.

ஸப்ரஹ்மசாரிதஶஹார ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டே தயாம் க்ரியாஸ்தாம் ஶ்ரீரங்கே புண்டரீக
யநாதெஜ்ஜயிநியா॥

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கே புண்டரீகாக்ஷஸ்ய தஸ்ய ஜெஜ
வநயநே -ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக் குறுப்பாகையாலே கோயிலி லபிநி
வேஶமுடைய பெரியபெருமாளுடைய தாமரைப்போன்ற திருக்கண்
கள் விஶாலஸ்நிக்த தீர்க்க விகஸித ஶிஶிர க்ஷீர தாம்ர
ஸித-அகன்றும் பெருத்தும் நீண்டும் அதிககாந்திமத்துக்களாயும்
குளிர்ந்தும் அல்பம் சிவந்தும் வெளுத்ததுகளாயுமிருந்துள்ள, ஶ்ருதி
ஷு ச நாஸாவ தேஷாம் ஸமாஹார: தஸ்யா ஸீமா ஸ்தாந ஸ்தாநக-
யமா ஶ்ருதிஷு ஹிதா நாஸா தஸ்யா ஸீமா ஸ்தாநக - திருக்
காதுகள் திருமூக்குக்களுடைய தகைவாலே, தத்வயபுரஸ்ஸ்ய தக
வோலாயித மந்தம யதோஸ்த - திருக்காதுகளையும் திருமூக்கையும்
எல்லையாகவுடைத்தாய், ஊஞ்ஜல்போலாசரிக்கிற கமநத்தையுடைத்
தானதுகளாய்க்கொண்டு, ஏகைகஶோ நிபத்தஸ்பர்த்த - ஸபரி
த்வஸ மீநயோ: யுகமிவ ஸுதாந்தே - ஒன்றுக்கொன்று
கட்டப்பட்ட ஜிகீஷையுடைத்தாய் துடியாநின்றுள்ள மத்ஸ்யங்களி
னுடைய விரட்டைபோலே மநோஹரங்களாய்க்கொண்டு, மயி - தய
நீயனான வென்விஷயத்தில், தயாம் - க்ருபையை, க்ரியாஸ்தாம்- பண்
ணக்கடவதுகள்.

(அ-க.) இதில் க்ருபையாகிற தீர்த்த ஸம்ருத்தியாலே கரையளவும் வந்
து ப்ரணாமம் பண்ணுகிறவர்களை, நல்ல வரவைக் கேட்கிறதுபோலிருந்து
குளிர்ந்து தெளிந்திருந்து கர்ணாந்த விஶ்ராந்தமாயிருந்துள்ள, திருக்கண்மல
ர்களாகிற விரண்டு ப்ரவாஹங்களின் பார்வையாகிற வலைவரிசையானது,
என்னிடத்திலலையெறிந்து ஸத்தைபெறக் கடவதென்றுபெரியபெருமாளை ஸம்
போதித்தருளிச்செயகிறார்.

௧௦௦. காருண்யார்த்ர தரங்கிதைர் ஹஸிதாபுண்டரீகஸ்வாமதி
கீர்ஷ்ய ஸங்கஶீதா। யிரங்கயநாவகணிதகாக்ஷாணஸரிதாவீக்
க்ஷணவீவிஸஜ்ஜத்ஸாக॥

(கூ) அகன்று நீண்டு விஶாலமாய, கடைக்கண் சிவந்து சுற்றிலும் வெ
ளுத்து நடுவில் கறுத்து கறுவிழி பொருந்தி, மிக வழகாயும், கடாக்ஷவிசே
ஷாதிகளாலே போசெய்யும் இரண்டு மத்ஸயங்கள்போல்விளங்குகிறஇந்த
பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்மலர்கள் என்னிடத்தில்தயைபண்ணட்டும்.

(வ்-ம்.) ஹெராௗமயந - கோயிலிலே நம்போலே எல்லாருக்கு முபாயோபேய பூதரான பெரியபெருமாளே! கடெக்ஷாஃ - திருக்கண்களாகிற, ஷரிதொஃ-ஆறுகளுடைய, கரு௱ணெ வாஶ்யதனெ நகூஸூஉலஹா-க்ருபையாகிற ஜலஸம்ருத்தியாலே; கரையேறினதாய், வூணஃதாம் ஷூாமதிகீ - ஊதவஷவ - ப்ரணமம்பண்ணுகிறவர்களை நல்ல வரவாவென்று கேட்கிறதுபோலிருப்பதாய் வூஸனாவஷா ஸீதாவ-தெளிந்தும், குளிர்ந்துமிருப்பதாய், கணஃயொஷூீவ ஃவகணஃ்ஜெ தூ ஹவா உவ கணிஃகா - திருச்செவியளவும் ப்ரகாஶிப்பதாய், வஷா-விலக்ஷணையான, வீக்ஷணாநெஹவ வீவயஷூாவஷாஃஷதிஃ-ஃயி-என்னிடத்தில், ஷூாக -ப்ரஸரிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமூக்கு, அழகுடைய ஒரு கல்பலதைபோலவும், புன்சிரிப்பு, அதினுடைய புஷ்பம்போலவும், அதரத்தின் கீழ்ப்ரதேசமும், தாடைகளும், அதினுடைய தளிர்போலவும், ப்ரகாசிக்கிறதென்கிறார்.

௧௦௧. வி஭ஷதி நாஸாகல்ப கவஜ்ஞீஃஷுவராஃமநிஷயஸ்ழு ஷ்மிதஃவீதஜவக௱ஷஃஃவஃபஃககவொஷஃவஷஜொஷஷிதழ॥

(வ்-ம்.) ரஃமஃநிஷயொயஸ்ழ - நாஸா - திருமூக்கானது, ஃஹூர - ஸுந்தரையான, கல்பகஸ்ழ வஜ்ஞீவ - கற்பகக்கொடிபோலவும், ஷ்மிதஃவீ - மந்தஸ்மிதமும, தஸ்ழ நவம் க௱ஷ௱ஃவ - அந்த கல்பகலதையினுடைய நூதனமான புஷ்பம்போலவும், வஃபஃகஜு கவொஷளவ - தெஷாம் ஸஃாஹா௱ஷ வு - மெவ்வாய்த் தாடைகளுடைய ஸமுதாயமும், வஜ்ஞவஷ்ழ உஜ்ஞஷிதவீவ உஜ்ஞஷிதம் யஸ்ழ - தளிரினுடைய விகாஸம்போலிருக்கிறவிகாஸத்தையுடைத்தானதாகவும், வி஭ஷதி - விளங்காநிற்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளாகிற க்ஷீரஸமுத்திரத்தினுடைய திருமகரக்குழைகளாகிற மத்ஸ்யங்கள், திருக்கண்களாகிற ப்ரதிமத்ஸ்யங்களா

---

(௧௦௦) எங்களுக்கொரு நம்போலெழுந்தருளியிருக்கும் ஓ பெரியபெருமாளே! கிருபைகளால்பரிபூர்ணமா யதனால் ஸுப்ரஸன்னமாக விளங்கும் தேவரீருடைய திருக்கண்களுடைய பார்வையின் வீச்சானது என்னிடத்தில் விழட்டும்.

(௧௦௧) திவ்யாங்கசோபையுடைய விந்த பெரியபெருமாள்,கொடி தழை யிலை முதலானவையோடு கூடின கர்ப்பகவிருக்ஷம்போல் விளங்குகிறார்.

லே யடியுண்டும், திருச்செவிகளாகிற வலைகளாலே தகையுண்டும், ரோஷத்தாலேபோல்; ரத்நகாந்திகளாகிற ஜ்வாலைகளைக் கக்காநின்றுகொண்டும், முன்னுச்சிமயிர்களாகிற பாசிக்கொத்தையுடைய, திருத்தோளாகிற கரையில், புறளுகிறதுகளென்கிறார்.

கOஉ. நயநஶஃரவிஙளகுண-ுவாஶாவரா-ஙளரா-ஷஐவ ஊ-ஂகொவி-ுஉ-ுஂஜஸீரா-ஜ்ராஙள | வஸிஇஷு-உகூஊவொஶவஊாஉஂஊவெஊாஉநா-உணிஉகரொஜ-ளாஂமய-ய-ுாஉ்ரதாவெஃ॥

(வ-ம்.) ய-ராஂவஹதீதிய-ய-ுஃ - ராஂமய-ய-ுவ வாஉ்ரதா ஷிஷூஷ)-நயநெவவ ஶஹ ரள தாஹ)ாஂ விஙள - திருக்கண்களாகிற மத்ஸ்யங்களாலே யடியுண்டதுகளாயும், குண-ுாவெவவா ஶள தாஹ)ா உவரா-ஙள - திருச்செவிகளாகிற வலைகளாலே தகையப்பட்டதுகளாயும், ரா-ஷ ஐவ - ரோஷத்தாலேபோல், உஜய-ு ஐவா வீ-ுஂஷி-பூக்கொத்துகள்போலிருக்கிற தேஜஸ்ஸுக்களை, உஉஙள-நன்றாகக் கக்காநின்று மிருந்துள்ள, உணிஉயள உகரொஜ-ள-ரத்நமயங்களான ப்ரஶஸ்த திருமகரங்களானதுகள், வஸிஇஷு-உஉ காநா உஊஉெவஶவெவஶவஊஂ யஷ)ாஙாழ - நான்கு பக்கங்களிலும் தொங்காநின்றுள்ள முன்னுச்சி மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்தையுடைய, கஂஷா வெவ யெஊாதாஉநா-திருத்தோளாகிற கரையை லக்ஷீகரித்து, ஊ-ஂதிஃ - புறளுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இதில் திருவதரம் விலக்ஷணமான தாமரைப்பூவாகவும், திருச்செவிகள் வலயாகாரங்களான தாமரைக்கொடிகளாகவும், திருக்கண்கள் மத்ஸ்யங்களாகவும், திருமூக்குப் பாசிக்கொடியாகவும், கர்ணாபரணங்கள் மத்ஸ்யவிஶேஷங்களாகவும், முன்னுச்சிமயிர்கள் ஸமீபத்தில் கறுத்திருந்துள்ள தோட்டங்களாகவும், அதிவிலக்ஷணமாகவுமான பெரியபெருமாள் திருமுகமண்டலமாகிற ஸரஸ்ஸானது, எப்போது மெனக்கபிமுகமாகவர்த்திக்கக்கடவதென்கிறார்.

கOங. குயரஉய-ராஂஹொஜஂதக்ஷண-ுவாஶஉ்ரணாஷிகா வஊயஉஷிஉாஉாஷ்தாஂராஂஹெஜ-வக்ஷஷாரஸ்ரிாழ । நயநஶஷாஂநா ஷாவெஶவாஊவஷ்ரிகணி-ு காஉகாஉஊகஶ்ருணீவய-ுஙெ நீஊவ வநாவஷி॥

(கOஉ) பெரியபெருமாளுடைய திருச்செவியையடைந்துத் தோளளவும் தொங்குகின்ற இருதிருக்குண்டலங்களும் மிக விளங்குகின்றன.

(வ்-ம்.) [illegible] - திருவதரமாகிற போக்யமான தாமரைப்பூவையுடைத்தாயும், [illegible] - வளைபோலிருக்கிற திருச்செவிகளாகிற வலயாகாரங்களான தாமரைக்கொடிகளையுடைத்தாயும், [illegible] - திருக்கண்களாகிற மத்ஸ்யங்களையுடைத்தாயும், [illegible] - திருமூக்காகிற பாசிக்கொடியையுடைத்தாயும், [illegible] - கர்ணாலங்காரங்களாகிற மத்ஸ்ய விசேஷங்களை யுடைத்தாயும், [illegible] - முனனுச்சி மயிர்களுடைய பங்தியாகிற ஸமீபத்திலுண்டாய் கறுத்திருந்துள்ள வனங்களுடைய பங்தியுடைத்தாய், [illegible] - அதிவிலக்ஷணமான, [illegible] - கோயிலுக்காஹ்லாதகரரான பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலமாகிற தடாகமானது, எப்பொழுதும், [illegible] - எனக்கபிமுகமாக, [illegible] - வர்த்திக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருக்கழுத்தானது, பருத்திருந்துள்ள பாக்குமரத்தினுடைய இளங்குருத்து, சங்கம், இதுகளுடைய விலாஸத்துக்கு தஸ்கரமாய், புருஷோத்தமத்வஸூசகமான ரேகாத்ரயயுக்தமாகையாலே, ஸ்நேஹத்தாலே ஆலிங்கநம்பண்ணிக்கொள்ளாநின்ற பெரியபிராட்டியார்களுடைய, வாழைத்தண்டுகள்போலிருந்துள்ள திருக்கைகளினுடைய பொன்வளைகளாலே விளையாட்டாகப்பற்றின ரேகைகளையுடைத்தானதுபோலே, ப்ரகாசியாநின்றுகொண்டு, அதிவிலக்ஷணமாய், ஸ்வானுபவத்தால், என்னை ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவதென்கிறார்.

௧௦௪. [illegible] ||

---

(௧௦௫) செவ்வாயாகிற செந்தாமரையோடும், வளைந்த திருச்செவிகளாகிற தாமரைக்கொடியோடும், திருக்கண்களாகிற மதஸ்யங்களாலும், திருமூக்காகிற பாசிக்கொடியோடும், முன்னுசசி மயிர்கள் அருகிலிருக்கு மொரு திவ்யத்தோட்டங்களோடும், கூடிவிளங்குகிற இத்த பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமாகிற வொரு ஸரஸ்ஸு இடைவிடாதென் கண்முனனே யிருக்கக்கடவதென்று கருதது.

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கஸ்ய ஸுதராதஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, உதஞ்சிதயோ:-க்ரமுகஸ்ய தாருணா ஸ்ரீவா கம்பு ஸ்பு தயோ:- ப்ரஜம்பஸ்யஸிஞ்ஜாவ: - பருத்ததுகளான பாக்குமரத்தினுடைய விளங்குருத்து ஶங்க மிதுகளுடைய விலாஸத்துக்கு சோரமாயும், ப்ரண யேந விஶ மஞ்ஜ்ரா: ஶக்ஷீஸு விஶ்வம் ஹாரவதயோ: க நூஜ்ராவிவ காஞ்சதயோ: கநகவலயை: க்ரியயா ஸம்க்ரா ஞாரோவாயஸ்ய ஸ இவ - ஸ்நேஹத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷித்த பெ ரியபிராட்டி பூமிப்பிராட்டி இவர்களுடைய வாழைத்தண்டுகள்போ லிருந்துள்ள திருக்கைகளில் ஸ்வர்ணவளைகளாலே விளையாட்டாகப் பற்றின ரேகைகளையுடைத்தானதுபோல், ஸுஹாநு - ப்ரகாஶியாநிற் கிற, ஸ: - அதிவிலக்ஷணமான, கண்ட: - திருக்கழுத்தானது, மாம் - என்னை, ரமயது - ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் "பாஹூவாயாமவேக்ஷ்ய" இத்யாதியாலே, லோ கமடங்கவிதுகளைப்பற்றி யிருக்கையாலே, புவநமாகிறபெரியலாட்ணத்துக்கு; இரண்டாதாரஸ்தம்பங்கள் போலவும், பிராட்டியோடு நித்யஸம்சலிஷ்டங்க ளாகையாலே அவளாகிற வானைப்பெண்ணுக்குக் கட்டும் ஸ்தம்பங்கள்போல வும், ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை யழியச்செய்கையாலே அவர்களாகிறவானைஸமூ ஹதுக்குப்ரஹரணஸாதநங்களான,உலக்கைகள்போலவும், ஆதிஶேஷனுட லோடும்பெருத்தமாலையோடும், சோர்ந்து, சந்தநாகிருதங்களா யிருக்கையா லே, அதுகளோடும், விகல்பிக்கலாம்படியிருக்கிற, பெரியபெருமாளுடைய திருக்கைகள், என்னுடைய, பயநிவ்ருத்திக்குபாயமாகக்கடவதுகளென்கிறார்

கoரு. கயிஷ்டாநஸ்தம்ஹளஹுவநப்ரயாயஞ்ஞஸ்யகமோக லெணோராநாவநிகாரிவடொநாயமூஹுஶவள ஹணீந்த்ரஸ்தி ஸ்ரஜ்வ்தி காரிதஸ்து ஷிஹவளஹுஜளஶஹுயாஸ்ஸாமஹயமஹிரங்க ப்ரணயிந:॥

(வ்-ம்.) ரங்கப்ரணயிந:-பெரியபெருமாளுடைய, ஹுவநமே வ ப்ரயாயஞ்ஞஸ்ய-லோகமாகிற பெரிய லாட்ணத்துக்கு, கயி ஷ்டாநஸ்தம்ஹா - ஆதாரங்களான ஸ்தம்பங்களாயும், கமமெவக

(கoச) இளம் பாக்குமரத்துக்குருத்தினுடையவும், சங்கத்தினுடையவும் ஶோபையை அபகரித்து, வாழைத்தண்டுக்கு நிகராய்,பொன்வளையா லலங்கி ருதமான பூமிப்பிராட்டிவர்களுடைய திருக்கைகளால் ஆலிங்கநம் செய்யப் பட்டதனாலுண்டானகீறலோ வென்னும்படி திவ்ய ரேகாத்ரயத்துடன் பிரகா சிக்கிறஇந்த பெரியபெருமாளுடைய திருக்கழுத்து என்னை ரமிப்பிக்கட்டும்.

ரெணுஷஸ்ய - பெரியபிராட்டியாராகிற பெண் யானைக்கு, ஆலாநநு - கட்டுத்தறிகளாயும், ஆாய ணவ-காரிண ஷேஷாம் வ டிாதஸ்ய உக்ஷயஸ்ய ஃஷனா - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளாகிற யானைக் கூட்டத்துக்கு ப்ரஹாரோபயோகிகளான உலக்கைத்தடிகளாயும், ஹணிநாஜி ஜூ - ஷீகா ஷூக தாஷ்ரா - வ்யதிகரிதெந ஸஜி ஹொவிஷவ: யயொஷ்ஷ - ஆதிஶேஷனென்ன, பெருத்த திருமாலை யென்ன விதுகளோடு, அதுகளென்றும், இதுகளோடு அதுகளென்று ம் ஸந்தேஹிக்கும்படியான வதிஶயத்தை யுடைத்தானதுகளாயிருக் கிற, ஹுஜா - திருக்கைகளானதுகள், ஜெ-ஸம்ஸாரபீதனென வென் னுடைய, ஷயஷ்ராஷாவாயாஷாய - பயநிவ்ருத்திக்கு, கூஷி-அபிமு கமாக, ஹலயாஷூாக-ஆகக்கடவதுகள்.

(அ-கை.) இதிலும், ஸமுத்ரத்துக்கெதிராக, கரையில் படுக்கையைத்தி ரும்பவும், விபீஷணனிடத்திலாசையாலே அங்கீகரிக்கைக்குப்போல், ஆதி சேஷனிடத்திலொருத் திருக்கையைத்தலைகணியாகவைத்து, ஒருதிருக்கை யை நீட்டிக்கொள்ளாநின்றுமிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய வாச்ரிதேஷ் டப்ரதாநத்திலாஸ்தையாலே நீண்டதிருக்கைகளுடைய விரண்டையுமுபா ஸிக்கிறேனென்கிறார்.

கoசு. வூதிஜலயிதொவெலாஶய்ரவிஷீஷணகளதகா தநரிவவாஷ்ஷதலூஶ்ரம்ஷிணஃஹணிவம்மவெ| ஷஊவஉ யத: கஜிகஜிதவூ ஷாஶயதொஷஜஆயஉவி ஷஊாதாநஶூஊ ஊஜீவஆஊவாஷஹெஹா॥

(வ்-ம்.) ஜலயித: வூதி - ஸமுத்ராபிமுகமாக, (வி தியாஷ்ஷா நெஷாவஆவிஷகிகஷவிஃ) வெலாயாம் ஶயாதாஷ - கரையில்

(கoரு) அகிலபூமண்டலத்துக்கொரு ஆதாரமாயும், பெரியபிராட்டியா ரை வெப்பொழுது மாலிங்கநம் செய்வதுகளாயும், பக்தஜநங்களுக்கு ரக்ஷக ங்களாயும், சாத்துப்படி சாற்றி வெண்மையாக யிருப்பதால், திருவநந்தாழ் வான்மேல் ஶாய்ந்திருப்பதாலும் அவருடைய சரீரமோ? புஷ்ப திருமாலை யோவென்று ஸந்தேஹாஸ்பதங்களுமாக விளங்கு மிந்த பெரியபெருமாளு டைய புஜங்களெனக்கு அபயங்களாகட்டுமென்று கருத்து.

(கoசு) முன்பு கடற்கரையில் தற்பஶாயியாய், விபீஷணாழ்வானுக் கப யம் தந்து அதனு லவரிடத்திலுண்டான வாதராதிஶயத்தாலே, மறுபடி யவ ருக்கந்த ஶாய்ந்தபடியைக்காட்டி அவரை அங்கீகரிக்கைக்குப்போல் அநந்த ஶாயி யாய், ஒருதிருக்கையைத் திருமுடிகீழும், ஒருதிருக்கையை வாதிஶே ஷன்மீது வைத்து மத்யுதாரங்களான அப்படிப்பட்ட இந்த புஜத்வயங்களை யும் ரக்ஷகமாகப் பற்றுவோமென்று கருத்து.

படுக்கையை, வாநः-திருமபவும், விபீஷணை கள தாகஜோஸ - விபீஷணாழ்வானிடத்தி லாதரத்தாலே, வாரஸுதாதிவ-ப்ரஸ்கரிக்கைக்குப்போல,ஹணீநா வாமைவஷுவிநு-திருவநந்தாழ்வானிடத்தில், கஞிக - ஒரு திருக்கையை, ஸோவஷயதः - ஙனருன உபதாநமாகப்பண்ணுநின்றும, கஞிக-மைற்றதிருக்கையை, வாஸாரயதः-நீட்டாநின்றுமிருக்கிற, ஶ்ரீரஙணः-பெரியபெருமாளுடைய, ஸதா-எப்பொழுதும ஊநெடஶ ஊாஜ-கொடுக்கைகயிலாஸ்ததையயுடைத்தாய், ஊதவஊவஓ-நீண்டிருக்கிற, ஹாஜயொவுயு-திருக்கைகளுடைய விரண்டை, உவாஸெஹ-த்பாகிக்கிறோம்.

(அ-கை,) இதிலும் ரத்நமயமான, மோதிரம் ஸ்வர்ணஹஸ்தபூஷணம் புஜவலயமிதுகளே நகங்கள்சோந்து பெருத்துதிருவனந்தாழ்வான்மேலேநிர்பபரமாகப்படிநதிருக்கையாலே தளிர்களையும் புஷ்பஙகளையுமுடைத்தாய் ஸ்படிகமயமான திண்ணைமேலே, படிந்திருந்துள்ளசற்பககிளைகளை மிகவும் பரிஹஸிக்குமாப்போலிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, திருக்கைகளிரண்டையும் உபாயோபேயமாகப் பற்றுகிறோமென்கிறார்.

கoஎ. கஸோஹராஷுவளஷபிகவெஷிஶயளவிடவாவஊரதரொः வரவரிஹஸது யாரஹாஜ:|வஹாஊணிஊஜி காகநககஙகணதெொவுஷவெைः கிஸஷயிதொவுயஹணிநி நிஹரஸாவிஇஃ||

(வ்-ம்.) வஹுரா ஊணி ஊஜி காः கநக கஙகணே தொவுஷயளவதெைः - அநேகங்களான ரத்நமோதிரங்கள் ஸுவர்ணமயங்களான கரபூஷணங்கள் பாஹுவலயங்களிவைகளாலே, கிஸஷயொஸரஷீதிதக - தளிரையுடைத்தாயும்,ஹணிநி-திருவநந்தாழ்வானிடத்தில், நிஹரஂ ஸாஷு -பரமெல்லாமநந்தாழ்வானிடத்தில் வைக்கையாலேஅதில்லாமல் படிந்திருக்கிறதாயும, வுாய-பெருத்தும், காஸாஊ நாஹரொணாஷுவள-புஷ்பங்களினுடைய ஸமுதாயத்தாலே நிர்வ்யாபாரங்களாயும், ஸுபிகஷயவெஷாஂ ஶயாதெ ஊதிதள-ஸ்படிகக் கல்லுக்களாலே செய்ததிண்ணை மேலே படிந்திருந்துள்ள, கஊரவரதரொः-கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய, விடவள - கிளைகளை, வாஷ - மிகவும், வரிஹஸக -பரிஹாஸியாநிற்கிற, ரஂஹஂஹாநகிக

(கoஎ) தங்களுடைய ஶோபைமுதலானவதிஶயததால கல்பகவிருக்ஷத்தைப் பரிஹஸித்து விளங்கும பெரியபெருமாளுடைய திண்டோள்களிரண்டையு மடைகிறேனென்று கருத்து.

ரக்ஷதீதி தஸ்யஜோஷாது-யழ- திருக்கைகளுடைய விரட்டை யை, ஐச்ச - அடைகிறேம்.

(அ கை.) இதிலும், ஜகந்மாதாவாகையால், அகிஞ்சநஅநந்யகதிகளான நம்முடைய ரக்ஷணவ்ருத்தத்துக்கு காப்புக்கயிருன,நல்லவலயத்திலும,வீரபத் நியாகையாலே, பராக்ரமஸூசகமான, ஸ்ரீசார்ங்க நாணினுடைய வரச்ச லாலுண்டான வடிவின், காடிந்யத்திலும், ஸுகுமாரியாகையாலே, புஷ்ப மாலையென்கிற ப்ரமஹேதுவான மார்தவத்திலும், மிகவுமாசையுண்டாகி பெரியபிராட்டியாருக்கு, க்ரீடார்த்தமான தலைகணியாய் அவளுடையவி ஸ்மயநீயமான முன்னுச்சிமயிர்களாலே, அடையாளமிடப்பட்ட பெரியபெ ருமாளுடைய விரண்டு திருக்கைகளும், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்கிற தெ ன்கிறார்.

கூOஅ. ரக்ஷாவ்ரதகௌதுகே ஸுகடகே விக்ராந்திகர்ணே ஜ்யா ஜைவசாங்க்ரகிணகர்கசிம்நி ஸுதநஸ்ரஜோ மார்தவே। தோர்த்வந்த்வம் பஹுசஃ ஸ்ப்ருஹோக்ஷ உபதாயீகோபதாநம் ஸ்வதஸ் ஸ்ரீதஸ்ய முகுந்ததஸ்ரீர்மலம் விஜயதே ஸ்ரீரங்கஸம்ஸ்பர்சிநஃ||

(வ்-ம.) ரக்ஷாயாவ்ரதஸ்ய கௌதுகம் தஸ்மிந் - என்னு டைய ரக்ஷணநியம ஸூசகமான காப்புக்கயிருன, சோபநம் கட கம் தஸ்மிந்-நல்ல வலயத்தில், விக்ராந்தேஃ கர்ணே ஜ்யா ஜைவஸ்தஸ்மிந்- பராக்ரமத்துக்கு ஸூசகமான, “கர்ணே ஜ்யாவஸ்தாலூ உதந்த ரஃ” சார்ங்கஸ்ய ஜ்யா தயாகிணஸ்ய கர்கசிம்நி தஸ்மிந் - திருச்சார் ங்கத்தினுடைய, நாணியாலுண்டான வடிவின் காடிந்யத்தில், ஸுமநஸாம் ஸ்ரஜி மோஹநதஸ்மிந் - புஷ்பமாலையென்கிற மோஹ ஹேதுவான, மார்தவே-மிருத்வத்தில், பஹுசஃ-அதிகமாக, ஸ்ப்ருஹோ- ஆசைக்கொளுத்தி, உபதாயா ஸ்ரீயாஃ உபதாநம் - பெரியபிராட்டியாருக்கு லீலார்த்தமான தலைகணியாக, ஸவத-ஆகா நிற்கிற, ஸ்ரீரங்கேசஸ்ய-ஸம்மோகஸ்ராஷ்டீதி தஸ்ய-தோர்த்வந்த்வம் - விஜயதே - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகிறது.

(அ-கை.) இதிலும், ஸம்ஸாரதாபார்த்தருக்கு, திருமுகமண்டலமாகிற வம்ருதஸரஸ்ஸின் வழியையுபதேசிக்கிறதுபோலவும், அந்த திருமுகத்தாலே, இது அவர்களுக்கு வரப்ரஸாதியென்று காண்பிவிக்கப்பட்டது போலவும், தாமரைப்பூக்களிலுண்டான ரோஷத்தாலே சிவந்ததுபோலவுமிருக்கிற பெ ரியபெருமாளுடைய தலைகணியான திருக்கையை ஆச்ரயிக்கிறே னென் கிறார்.

(கூOஅ) பெரியபெருமாளுடைய விரண்டுதிருக்கைகள், பெரியபிராட்டி யாருக்குத் தலைசணியாம், அவருடைய முன்னுச்சிமயிர்கள பட்டதனுல் மிக மேன்மையாக விளஙகுகிறது என்று கருத்து.

க0௯. ஹவாதப்தாநாம் வக்த்ர ஸௌரஸ்யஸிந்தோஸ்ஸரணிம் திசதிவ ஸ்வயம்வக்த்ரேணேதம் ஸாதிஷ்டஸித்திஸந்தர்சிதமிவ । கரம்போஜம்போஜரோஹவநரோஷாரக்தமிவ ஸ்ரயாமி ஸ்ரீரங்கேசயிதுருபதாநீக்ருதமேகம்॥

(வ்-ம்.) ஹவெ தப்தாநாம் - ஸம்ஸாரத்தி லடிக்கொதித்தவர்களுக்கு, வக்த்ரஸௌரஸ்யஸிந்தோ - திருமுகமண்டலமாகிற அம்ருத ஸரஸ்ஸில், ஸரணிம் - சேரும்படியான வழியை, திசதிவ - உபதேசிக்கிறதுபோலிருக்கிற, வக்த்ரேண - திருமுகமண்டலத்தாலே, ஸ்வயம் - தானாக, இதம்-இந்த திருக்கையானது, ஸாதிஷ்டஸித்தி- அபேக்ஷித ஸம்விதானம் பண்ணுமது, இதி-என்று, ஸந்தர்சிதமிவ-நன்றாகக் காண்பிக்கப் பட்டதுபோலவுமிருக்கிற, அம்போருஹாணாம் வநஸ்ய - ரோஷாத் - தாமரைக்காட்டிலுண்டான ரோஷத்தாலே, ஆரக்தமிவ - சிவந்ததுபோலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கேசயிதுஸ்-கோயிலிலேசாய்ந்துகொண்ட பெரியபெருமாளுடைய, உபதாநோபதாநோபதாநீக்ருதம் - தலைகணியாகப் பண்ணப்பட்ட, கரம்போஜம் அம்போஜமிவ கரஸ்தம்-தாமரைப்பூப்போலிருக்கிற ஒருதிருக்கையை, ஸ்ரயாமி- ஸேவிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதிலும் பெரியபெருமாளுடைய தலைகணியாகப் பண்ணப்பட்ட திருக்கையானது, திருவபிஷேகத்தை நன்றாகத்தொட்டு, ப்ரம்ஹருத்ராதிகளுக்கும் நிர்வாஹகராகையாலே,இது யிவர்க்கே தகுமென்று சொல்லுகிறது,முழந்தாலளவும் நீண்ட மற்ற திருக்கையானது இரண்டு திருவடியும், உபாயாந்தர நிஷ்டர்க்கு முக்யமான உபாயமென்று வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிறதென்கிறார்.

கக0. கிரீடம் ஸ்ரீரங்கேசயிதுருபதாநீக்ருதமேவ மௌலிஸ்தாயீசக்ஷோபதி இதி ஸம்ஸ்ப்ருச்யவததி । நிஜே நாநாமேவ்யம் ஸரணமிதி பாஹுஸ்த்ருதாம் ஸ்ப்ருஷ்டம் வ்யக்தே பாதாம்போஜயுகம் உபாயாந்தரநிஷ்டா:॥

(க0௯) தாமரஸம்போல் சிவந்து திருமுடியின் கீழ்வைத்திருக்குமொரு திருக்கையானது, ஸம்ஸாரத்தால் பீடையுண்டவர்களுக்கு இது தாபஹரமானதென்று திருமுகத்தைத் தொட்டுக்காட்டுவதுபோல் விளங்குகிற திருக்கையை ஆசிரியிக்கிறேனென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கே - கோயிலிலே, ஶயிதஸ்ய - ஸாய்ந்துகொண்ட பெரியபெருமாளுடைய, உபதாநீக்ருத: ஹஸ்த: - தலைகணியாகப்பண்ணப்பட்ட திருக்கையானது, கிரீடம் - திருவபிஷேகத்தை, ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய - நன்ருகத்தொட்டு, ... பிரமஹருத்ரர்களுக்கும் ஶேஷியாகையாலே, ... தருந்திருக்கிறது, இதி - என்று, வததி - ஸொல்லுகிறது, ... - அந்த திருக்கையைக்காட்டிலும் வேறாய் ஆஜாநுமுழந்தாளளவும், நிஹித: - நீட்டப்பட்ட, பாஹு:-திருக்கையானது, ... - தாமரைகள்போன்ற திருவடிகளுடைய விரட்டையானது, ... - உபாயாந்தர ஶூந்யர்க்கு, ... - ப்ரதானமான, ஶரணமிதி - உபாயமென்று, ... - வ்யக்தமாக, ப்ரூதே - ஸொல்லுகிறது.

(அ-கை.) இனி மூன்றுஶ்லோகம், பெரியபெருமாளுடைய, திருமாரனுபவமாயிருக்கிறது, அதில முதல் ஶ்லோகத்தில, திருமார்பு பெரியபிராட்டியாருக்கு லீலார்த்தமான வொரு ஶய்யாக்ருஹமாகிறத்தாலே அத்தையுபாஸிக்கிறேனென்கிறார்.

கககு. ...

(வ்-ம்.) ... - ஸாத்துபபடிகர்ப்பூரங்களாலே பூஶப்பட்டதாயும், ... முலைமாலையை படுக்கையாகவுடைத்தாயும், ... - ஶ்லாக்யங்களான ரத்நபங்தியை மேல்விரியாகவுடைத்தாயும், ... - ஸ்ரீகௌ

(ககO) பெரியபெருமாளுக்குத் தலைகணியாக விளங்கு மொருதிருக்கை, உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தைத்தொட்டு,ஸர்வேஶ்வரனாகையாலே இது இவர்க்குத் தகுமென்றும், மற்றொரு திருக்கையானது முழங்காளளவும் தொங்குகிறபடியால, திருவடிகளைத்தொட்டு, பிரமஹாதிகளுக்கு மிது ஶரண்யமென்று சொல்வதுபோல விளங்குகின்றன.

(கக்க) பச்சைகற்பூரம் கலந்த சாத்துப்படி முதலானதுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாலே,பெரியபிராட்டியாருக்கொரு திவ்யக்கிரீடா க்ரஹம் போல் விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்பை இடைவிடாது பசிக்கிறேனென்று கருத்து.

ஸ்துபத்தை மங்களதீபமாகவுடைத்தாயும், ஒ ந ஜா வைவ வ்ருஷா ஷஷா விஷாணை ஈதுவா வைவ விதாணியஸு தக - தைத்யர்களாகிற வெருதுகளுடைய கொம்புகளாலுண்டான ரேகைகளைசித்ரங்களாக வுடைத்தாயுமிருக்கிற, ஈம்ஙவவ ஸஹஸு உ ஈ:-பெரியபெருமாளுடைய திருமார்வை, ஓக்ஷ்ராஙஷிகம் ஶஹு- பெரியபிராட்டியாருடைய க்ரீடாக்ருஹமாக, உவாவெ - நிரந்தரமநுஸந்திக்கிறேன்.

(அ-கை) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்வு, கடையப்பட்ட க்ஷீரஸமுத்ரம்போலே ஶ்லாச்யமாயிருக்கையாலே, நிரந்தரமாக வதை ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

கக௨. ஹாரஹாரிதஷெநஶஹஶிஙஷிஙகாவ ஶெஹீஶிகாஈஉஜிநஜதஜெதாவ்ராகீணஈஜாதா | க்ஷி:களஹஹக்ஷிஈஙவஷெதிஹீஙஹஙதம் வக்ஷோஙஈ ஙயூஙநஜஷிஹாவம்விஷாகெஙஹி॥

(வ்-ம்.) ஹாஈ வைவ ஹாரிதாநி ஷெநாநியஹிநு தக-முக்தாஹாரங்களை பெருத்த நுரைகளாகவுடைத்தாயும், ஈம்ஶ வைவ ஹீணா ஙா ஹா ஹா - ஜஙியஹிநு தக-காந்திகளை அலைகளுடைய பங்கிதிகளுடைய ஸம்ருத்தியாகவுடைத்தாயும், ஙகாவஷாநாம் ஶெணவஶீகாஈஷெ உஜிநு - முத்துக்களுடைய ஸமுதாயங்களாகிற ஜலபிந்துக்களோடு கூடிக்கொண்டதாயும், தத ஜதஃ - அங்குமிங்கும், வ்ராகீணஃ - ஈதாநாஙாஃ யஹிநு தக - சிதறியிருக்கிற ரத்நஸமூகத்தை யுடைத்தாயும், க்ஷி ஹஷஙதள களஹ ஹஹ ஙகஹீஶ யஹிநு தக - ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள ஸ்ரீகௌஸ்துபம் பெரியபிராட்டியா ரிவர்களையுடைத்தாயும், ஹீநா நிஙஷெதந ஹஙா கஜூதஃ - அளவிறந்த பெருமையாலே, ஆஶ்சர்யாவஹமாயும், ஙநூணஙயூஙநவஹ ஜஙஜெவ ஶா வெவஹாவாயஹ தக - மந்தரபர்வதத்தாலே கடையப்பட்ட க்ஷீரஸமுத்ரத்தினுடையபோல ப்ரஶம்ஸையையுடைத்தான, ஈம்ஙம் வஹதியஹ தஹ - கோயிலை வாஸஸ்த்தானமாக வுடைத்தான

(கக௨) முக்தாகாராதிகளால் அதிதாவள்யமாயிருப்பதால் அப்போது கடைந்த பாற்கடல்போல விளங்கும், பெரியபெருமாளுடைய உரஸ்ஸை தண்டம் சமர்ப்பிக்கிறேனென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷ:-திருமார்வை, விலோகேஹி - கண்ணாலே நன்றாக ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்பில், பரத்வஸூசகங்களான திருத்துழாய் பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீகௌஸ்துபம் வநமாலை யிதுகளைக்காட்டில் ஸௌலப்யஸூசகமாய் யசோதைப்பிராட்டிக் கட்டின பால்யாபரணமான, ஆமைப்புலிநக யுக்த மஞ்ஜாரம் பகவத்ஸ்வதந்த்ர்யபீதரான வெங்களுடைய சித்தவ்ருத்தியை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

கக௩. வக்ஷஸ்ஸ்ரீ ...

(வ-ம்.) ரங்கநாதஸ்ய:-பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷஸ்ஸ்ரீ-திருமார்விடத்தில், ... -இதுகளோடுகூடின, வைஜயந்தீ - வநமாலையானது, ஸர்வஸ்மாத்பரத்வம் - ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை யென்றபடி, வ்யஞ்ஜயதி-நன்றாகத் தெரியப்படுத்துகிறது, தத் - அப்படிப்பட்ட பரத்வமானது, ஆஸ்தாம்-இருக்கட்டும், ஶைஶவாநுகுணமான ... - ஸைஸவாநுகுணமான வாபரணமாக, யசோதயா-ஸ்ரீயசோதைப் பிராட்டியாலே கட்டப்பட்ட, ... -ஆமையுடையவும் புலியுடையவும் நகங்களோடேகூடின பஞ்சாயுதஹாரமானது, ந:-எங்களுடைய, மநாம்ஸி - சித்தவ்ருத்தியை, அதிமாத்ரம்-மிகவும், நந்தயதி-ஸந்தோஷிப்பிக்கிறது, "நிர்வ்ருணதே" துளஸிப்பதமும்ஹேதுஸப்தமும் வந்தவிடத்தில் கண்டுகொள்வது, அயம் - ப்ரத்யக்ஷமான, ... - பாடத்தாலே, ... - வந்து, ... யென்றாகவுமாம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவுதரமானது, உள்ளிருக்கிற வண்டஸமூக மென்னுடைய ரக்ஷணப்பாரிப்புக் கெவ்வளவென் றிளைத்துக் காட்டுகிறாப்போலிருக்கிறது, திருநாபீகமலமானது,இந்தரக்ஷணபாரிப்புக்கநுகுணமாக வின்னம்வேறு பல வண்டஸமூகத்தைஸ்ருஷ்டிக்கிறதுபோலிருக்கிறதென்கிறார்.

(கக௩) பெரியபெருமாள் சாத்திக்கொண்டிருக்கும் வைஜயந்திமுதலான திருவாபரணங்கள் பரத்வ ஸூசகமாக விளங்கிற்றேயாகிலும், எசோதையால் அலங்கரிக்கபபட்ட ஆபரணவிசேஷங்க ளெங்களுக்கு அதிபோக்யத்தைத் ருகிறது.

ககச. கியாநுஹாரொாஃஜமஉணஞேணமீ த்ருப்தி கஃகூ்ஶி தவொஉஈ்விஹொஃ| ஈகூிஷொமி தஜஸதி வ்ஈ வாாவாா ஷிவ்யதி நாஸிவஂகஜமு||

(வ்-ம்.) விஹொஃ - ஸகல ஜகன்நிர்வாஹகருடைய, உஉஈமு - திருவயிரானது, ஜமதாஂ ஃணாநி தெஷாஂஃணமீ-சதுர்தஶ புவநா தாரங்களான வண்டஸமூகமானது, ஃஃ - விஞ்ஞ ரக்ஷணப்பாரிப்பை யுடைய வெனக்கு, கியாநு - எவ்வளவது? ஹாஃ - பரணீயம்,உதி - என்று, ஈத்ருப்திதஃ- திருப்தியில்லாமையாலே, க்ஷிஶிதவ - இளை த்ததுபோலிருக்கிறது, நாஹெஃ ஷஂகஜமு-திருநாபீகமலமானது, வ ஈமு - வேறான, ஈகூிதாஷ்யா ஈகூிஷா தஸ்ய உவிதாஜமதீ நாஂ வஈஂ வாாதாமு - ரக்ஷிக்கவேணுமென்றுஸைக்குத் தகுதி யான ஜகத்துக்களுடைய வரிஸையை, வ்யயதிவ - ப்ரகாஶிபபி க்கிறதுபோலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவுதரத்தில், ப்ரகாஶிக்கிற ரோமத்ரயமானது, உள்ளிருக்கிற த்ருவித சேதநாசேதங்களைக் கணக்கிடா நின்றுகொண்டுபோலே நிரங்குஶ வைஶ்வர்யத்தை வெளியிடா நிற்கிறது. தாமோதரனென்கிற திருநாமத்தைத் தாராநின்றுள்ள யஶோதைப்பிராட்டி கட்டின தழும்பானது ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யதத்தை வெளியிடாநின்றது, அங் குஶாத்தின வாபரணவிஶேஷமானது, கீழ்ச்சொன்ன விரண்டுகுணங்களு மெழுதின ஸுவர்ண ஶாஸநமென்னலாம்படி யிருக்கிறதென்கிறார்.

ககரு. த்ரிவலிஉவிஉவ்ருதாஂதாமாவஷஂஸிவளிதயஂவிமண யஷிவெஶ்யஃவவ்ரவ்ராதிஈஂமஃஹெஶிதாஃ| வ்ணதவஶதாஂ வ்ஷெதாஊராஉஈகூகாஃ கிணஷ்உாஹயமாணாகூ்ஷஂவபூஂகி ஞொஉஈவஂயநமு||

(வ்-ம்.) ஈஂமெ ஃஹாநீஶிதா தஸ்ய - கோயிலில் ப்ரகாஶியா நின்ற நிரங்குஶேஶ்வருடைய, தாநூ ஃவ ஷஂபைத உதிதஈ - தி

(ககச) ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணோக்தப்பிரகாரம் விளங்கும பெரியபெரு மாளுடைய திருவயிறுனது உள் அடங்கியிருப்பது, உலகமுண்ட பெருவாய ஞன எனக்கிதுஎவ்வளவென்று கிரிசித்ததுபோல் காட்டுகிறதென்றுகருத்து-

(ககரு) பெரியபெருமாளுடைய திரு உதிரத்தில் பிரகாசிக்கிற மூன்று மடிப்புகளும்,எசோதைப் பிராட்டியினுல் சிறுத்தாம்பினுல் கட்டப்பட்டு அத ஞல் உண்டான திருநாமத்தையும் தமக்கியறகையாயுண்டான ஐஸ்வரிய வி சேஷத்தையும் எல்லோரும் காணும்படி சௌலப்பிய பரத்துவங்களை எழுதி யிருப்பதுபோல காணப்படுகின்றதென்று கருத்து.

ருவுதரத்தைப்பற்றின, வஸீ நாம் தூயது - ஏகாச்ரயமானது, திஷ்யா வியா யெஷாம் விகாஸவிதாகு வ்யூஹ - மஹதாதி நித்யமெவண வுக்யதிகாய வாஜ வஸதவ ஈமவெணவ - மூன்று வகைபட்ட சேதநாசேதநங்களுடைய ஸமூகத்தை, விஶெஷெண மணயஷிவ - வ்யக்தமாக வெண்ணுநின்றுகொண்டுபோல், ஸாம்ஸ்ரா வஸ்ய ஸாவஷ - ஐஸ்வர்யத்தை, வுராவுராதி - நன்றாக வெளியிடா நிற்கிறது, உாமொஉமாவஸ்ஸாவஷ கமொராதிவஸ:-தாமோதரரெ னகிறதிருநாமத்தையுண்டாக்காநின்ற, கிணஃ- தழும்பானது, வுக ஷெஷண நதராவஸ்வஸ்ஸாவஸ்ய - ஆஸ்ரிதபாரதந்திரியத்தை, வுராவுராதி-வெளியிடுகிறது, உஊாவஸ்யவய நழ-அரைக்கட்டான வாபரணவிஶேஷமானது, தள உஹள மாணளதயொராகஷெழ- கீழ்ச்சொன்னவிரண்டு குணங்களுமெழுதின, வட்டாங்கிம - ஸாஸநம் போலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருநாபீகமலமானது, ப்ரம் ஹருத்ரர்களுக்கு ஆதிகாரணமாய்க்கொண்டு, ஸ்ரிஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹார ரூப ஸமாநகார்யாதி க்ருதரான ப்ரமஹவிஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவரும் ஸதருஸ ரென்று மிவர்களுக்கு ஶரீரபேதமேயுள்ளது, ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லையெ ன்றும், இம்மூவர்கரும் மேலான ஒரு தத்வமுண்டென்றும், விருததங்களா ன தர்க்கங்களை நிரஸித்து, பெரியபெருமாளுக்கு வேறானதெல்லா மவர்க்கு பராதிநமென்று மர்த்தத்தை ந்யாய ஸஞ்சாரக்ஷமரான வெங்களுககு நிஸ் சயிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

கககூ. தயொஶெவாஷாஜ்யாவிதயஶிஉஶெஷ தஶயிகம் தி காஉஷாதகவம் வாஶிதிவிதக நுவிவடியது | விஶொநஷீவ ஜொவியிஶிவநிஉாநம் ஹமவதஷா நதூ ஹம்ஶீவாரவஶிதிவிஸா ஷியதிநஃ ||

(வ்-ம்.) வியிஷ்ஶிவஷ தயொநிஉாநழ - பரமஹருத்ரர்க ளுக்காதிகாரணமான, விஶொஃ-ஸர்வ நிர்வாஹகருடைய, நாஹ்ராம் வஜஃ - (வாவும்ஸிவஜஶிதி - புல்லிங்கமுமுண்டு) அதானது, த

(கககூ) பெரியபெருமாளைககாட்டிலும் மறறொருதெய்வம் இல்லையென் று அவருடைய நாபிகமலமானது நிச்சயத்தைத் தருகின்றதென்று கருத்து,

(ககஎ) பெரியபெருமாளுடைய திரு உதரத்தில் சகல ஜகத்தும் அடங் கியிருப்பதால் சகலத்தையும் உட்கொள்ளும் சுழிபோலும், நாபிகமலம் கொ ஞ்சம உயாததிருபபதால் அதை மேறகிளப்பும் சுழிபோலும் விளஙகுகிறது.

யஃ - மூவரான, தேவாஃ - ப்ரஹ்ம விஷ்ணுருத்ராத்மகரான தேவர்கள், தாவூஃ - ஸத்ருஶர், இதி - கீழ்ச்சொன்ன, தேவதாத்ரயமும், அயோஹாவோஷிதா - ஸௌவஸௌ - ந ஸௌவம் யஸ்ய - (அதாஸத்ம ஸேஷா வருஷங்கள்)பேதத்தை யுடைத்தாகதது, கஸ்மாத் - கீழ்ச்சொன்ன, த்ரிகாத் - தேவதாத்ரயத்தில் காட்டிலும், பரமு - மேலான, தத்வு - வஸ்து-வுண்டு, இதி - என்கிற. விதக-ாநு-விருத்த தர்க்கங்களை, விவட்யநு - நிரஸியாநின்றுகொண்டு, தஸ்மாத் நஃ - பெரியபெருமாளுக்கு வேறானது, ஸநவதஃ - பெரியபெருமாளுக்கு, ஜ்ரூவோஸம் ஸ்ராஃ வர வங்க - திருப்புருவங்கள் நெறிப்புக்குப் பாதீநம் - இதி-என்று, நஃ - எங்களுக்கு, ஸிஹாஸயதி நிர்ணயிப்பிக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு திருவுந்தியானது, ஸர்வஜகத்தையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கைக்கு அந்த லோகத்தோடு முழுகின ஸுழியோடு ஸமமாயிருக்கிறது, திருநாபீகமலமானது உள்ளிருக்கிற ஜகத்தை உயரவெடுத்துப் பார்க்கைக்கு மேலே கிளம்பின ஸுழியோடு ஸமமாயிருக்கிறதென்கிறார்.

கக௭. ஜடரே க்ருத்வா ரக்ஷ்யம் ஜகத் ஸஹ மஜ்ஜத் ஆவர்தம் தனோதி நாபிருத்க்ஷிப்ய வீக்ஷிதும் அந்தஃஸ்தம் உத்ரூஹ்யமாண இவ ஆவர்தம் நாலீகம் ரங்கஶயபயஸி லக்ஷயதி நாபேஃ॥

(வ்-ம்.) ரங்கஶய பயஸி ஸமஸ்தம் - பெரியபெருமாளாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு, நாபிஃ - திருவுந்தியானது, ஸமஸ்தம் - ஸமஸ்தமான, ஜகத் - லோகத்தை, ஜடரே-திருவயிற்றுக்குள்ளே, க்ருத்வா - பண்ணி, ரக்ஷிதும்-ரக்ஷிக்கைக்கு, ஸஹமஜ்ஜத்-ஸஹ மஜ்ஜத் - உள்ளே முழுகாநின்றுள்ள ஸுழியோடு, ஸாவர்ண்யம் ஆவர்தஸ்ய - ஸரியாயிருக்கையை, தனோதி - இச்சிக்கிறதன்றோ? நாலீகம் - ஸ்பஷ்டம், அந்தஃஸ்தம்-உள்ளிருக்கிற ஜகத்தை, உத்க்ஷிப்ய - உயரவெடுத்து, வீக்ஷிதும் - நன்றாய் பார்க்கைக்கு, உத்ரூஹ்யமாணஃ - ஆவர்தஸ்ய - மேலே கிளம்பா நின்றுள்ள ஸுழியாகுகையை, (ஸாவர்ண்யம்) லக்ஷயதி - லக்ஷிக்கிறது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய திருத்துடைகள், மதுகைடபர்களை நெருக்கியவர்களுடைய மதத்தைப்போல் வாழைத்தண்டு காத்திலு

(கக௭) பெரியபெருமாளுடைய திருஉதரத்தில் ஸகலஜகத்தும் அடங்கியிருப்பதால் ஸகலத்தையும் உட்கொள்ளும் சுழிபோலும், நாபிகமலம் கொஞ்சம உயர்ந்திருப்பதால அதைமேற்கிளப்பும் சுழிபோலும் விளங்குகின்றது

டைய பஹிப்ரதேஶம் யானைத்தும்பிக்கை யிதுகளுடைய வழகால் வந்த கர்வத்தையும், வ்யக்தமாக பரிபவித்து, அத்தால்வந்த கர்வத்தாலேபோல், பெருத்திருக்கையாலே, இதுகளுக்கு யெத்தை, உபமானமாக்குவோமென்கிறார்

கக அ. [Grantha verse text]

(வ்-ம்.) [Grantha] - மது கைடபர்களுடைய, [Grantha] - கர்வத்தைப்போல், [Grantha] - வாழைத்தண்டு கரத்தினுடைய மணிக்கட்டு துடங்கி கநிஷ்டத்துக்குள் வெளியிடம் யானை ஶ்ரோஷ்டத்தினுடைய தும்பிக்கை யிதுகளுடைய வழகால் வந்த கர்வத்தை, [Grantha]-வ்யக்தமாக, [Grantha] - பரிபவித்ததுப்போல, [Grantha] - கர்வத்தாலே பெருத்திருந்துள்ள, [Grantha] - [Grantha] - "குடைபாலாய்" என்கிறபடியே, கோயிலானையான பெரியபெருமாளுடைய, திருத்துடைகளுக்கு, [Grantha]-எத்தை, [Grantha]-ஸத்ருசமாக்குவோம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருப்பீதாம்பரம், திருவரை சோபைக்குத் தகுந்து ஸந்நிவேசத்தையுடைத்தான வெக்காலே விளங்காநின்று ரத்நமயமான வரைநூலாபரணத்தாலே ஶுழப்பட்டதாய்க்கொண்டு மஹாமேகத்தைச்சூழ்ந்த மஹாமேருவின் தாழ்வரைபோல் விளங்காநிற்கிறதென்கிறார்.

கககூ. [Grantha verse text]

(வ்-ம்.) [Grantha] - திருவரை ஶோபைக்குத் தகுதியையுடைத்தான ஸந்நிவேஶத்தையுடைய வெக்காலே விளங்காநின்ற ரத்நமயமான வரைநூல் மாலையாகிற வாபரணவிஶேஷத்தாலே, ஶுற்று தலையுடைய, [Grantha] - கோயிலிலே ஸர்வவித

(ககஅ) பெருத்துருண்டு மிகவழகாயிருக்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருத்துடைகளுக்கு எதை உபமானமிட்டுச்சொல்வேனென்று கருத்து.

(கககூ) அதிபிரகாசகங்களான பீதாம்பரம் அரைநூண்மாலை இவைகளால் அலங்கிருதமான பெரியபெருமாளுடைய திருவரையானது பெரிய மேகம் போல விளங்குகிறதென்று கருத்து.

பந்துவா யெழுந்தருளியிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, ஶ்ரீரங்க ஸாழ் - திருப்பீதாம்பரமானது, ஜஹஜ் ஸஹஸ்ரஜ் - பெரியமேகத்தை, ஸ்ரீஹநு - க்ரஸியாநின்ற, ஜஜொாஊ்ராணிக்க ஸாநுவிவ - மஹாமேருவினுடைய ரத்நமயமான தாழ்வரைபோல, ஶூஹாதி - (அதுஒரு பொலிவெனனுமபடி) விளங்காநிற்கிறது, (ஸாநுஶப்தம் - ஊகாராந்தம வாந்தவிடத்தில கண்டுகொள்வது)

(அ-கை) இதில பெரியபெருமாளுடைய கறுத்த திருமேனியில ஶாற்றின திருப்பீதாம்பரமானது, ஸமுத்ரத்துக்குள்ளிருக்கிற ஸுவர்ணமயமான ப்ரதேசத்தில காந்தி பரிவேஷம்போலவும, காளமேகம்போலவும், மேகத்துக்கு மின்னல கூட்டம்போலவும, விளங்காநின்றுகொண்டு எங்களுடைய மநஸ்ஸை கபளீகரிக்கிறதென்கிறார், அனறிக்கே, அந்த பீதாம்பரத்தை யெங்கள் மநஸ்ஸு ஆதரத்தோடே அநுபவிக்கிறதென்றுகவுமாம்

கஉ௦ ஶஊஜ்ஜ்ஷமாஂஶுவரிவெஷஜவாம்போராஶெஶ்ஶாஂய்ரா ம்போவாஹநிகாராம்பேவாம்போஶ்ய । ஶாவாகஜம்பகவிவாம்போ ஊொஜநாந: ஶ்ரீதாம்பரம்விவதிரஂமயாராஂயுஶ்ய॥

(வ-ம) கம்போராஶெ: - ஸமுத்திரத்துக்கு, ஶஊஜ்ஜ்ஷமஸ்ராஂ ஶநாஂவரிவெஷ ஜவ - ஸௌவர்ண ப்ரதேஶத்தினுடைய ஶோபமண்டலம்போலும், "ஶாந்தெயம்ஶஊகஜம்பூராதிஜ்ஜா:" கம்பஶ்ய - ஆகாஶத்துக்கு, ஶஂஸ்ராயாம்போவாஹாநாஂநிகாராஂ பவிவ - ஸாயங்காலத்தில மேகஸமூஹம்போலவும, கம்போஊவ: - மேகத்துக்கு, ஶஂவாநாஂ கஜம்பகவிவ - மின்னல் ஸமூகம்போலவுமிருக்கிற, ரங்கராஜஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, ஶ்ரீதாஂபரம் - திருப்பீதாம்பரமானது, ந: - எங்களுடைய, ஊந: - மநஸ்ஸை, விவதி - தனவஶமாக்கிக்கொள்ளுகிறது, (யத்தக-என்றத்யாகரித்தால அவதாரிகையில சொன்ன வாக்தாந்தரம ஸித்திக்கும.)

(அ-கை) இதில பெரியபெருமாளுடைய முழந்தாளிரண்டையும, திருவாபரணஶோபையில முழுகின திவ்யாவயவஶோபையானது, நானிடத்திலும வ்யாபித்து, ஓரிடத்தில இளம்பினதாட்டக்கொண்டு, முழந்தாளிரண்டென்று ஶொல்லுமபடி பரிணமித்ததென்று ஶங்கிக்கிறுரென்கிறார்.

கஉக. வெஹஷண்ஜாஂகாஞ்ஜிராஂஸ்ரீநிஜ்ஜாவிஷ்ஜீ ஷீகாவிஸொநாஜவ்யக்தி: । ஜாநஜாநுஷம்ஶவாதஜ்ராவிவஜ்ராஜாதஸ்ரீஜஜஂமஷாஂஶாஷயஸ்ய:॥

(கஉ௦) பெருமாளுடைய திருமேனி சியாமளமாகையால அவர் சாற்றிருக்கும பீதாம்பிரத்தால, சுவர்ணமேகம்போல அனுபவிப்பவருடைய மனதை பரிக்கிறது

(வ்-ம்.) ரங்கநாத வமத்திசு ஸூரூயஃ - யஸ்ய்தஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, அங்காநி யஸாம்ஸீ-திவ்யாவயவங்களினுடையதாய், விஸூஷணாநாமியம் வைஸூஷணீ தஸ்யாம் - திருவாபரணங்களினுடையதான ஸோபையிலே, நிஷ்டா-முழுகின, காந்திஃ- ஸோபையானது, விஷமஞ்ஜீவிஷமீ வீ - ஸமத்தும வ்யாபித்ததாய், க்வாபி-ஓரிடத்தில், உந்நாஜெநவஸஹவத்ய்த ஜதி ஸொந்நாஜாவ்ருத்திய்ஸ்யாஸா - ஸ்வாதீநதை யில்லாமையோடுகூடின கிளம்புதலாகிற செயலை யுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஜாநு-நொஷ்டம் அம் தஸ்யாத்ய்ாதஸ்யாவிவத்ய்ஃ - முழந்தாளிரண்டன்றிக்கே, அந்த ஸப்தத்துக்கு விஷயமாக, ஜாதஃ-ஆய்த்தது, ஜாநெ-ஸங்கிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில் "செங்கமலத்திருமகளும்" இத்யாதிப்படியே, பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளை, ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி மாரபிடிக்க அத்தாலே முழந்தாளுக்குக் கீழ்க்கணைக்காலுக்குமேல் மயிர்க்கூச்சறைய, அந்த ஜங்காப்ரதேஸங்கள், ஸ்ரீபூமிகளுக்கு லீலாரவிந்தங்கள்போலிருக்கிற திருவடிகளுக்கு முள்ளுடைத்தான பெருத்த தாமரைக்கொடிகள்போலிருக்கிறதுகளென்கிறார்.

௧௨௨. ஸ்ரீரங்கெஸயஜங்கெஸ்ரீஹஸ்தாஸ்யஹஷ்ய்கண்டகிதெ | தெக்ஷநிநிஸாங்ஸைநாஜஸ்யுஸ்ரீதநாவாதஃ॥

(வ்-ம்.) ஸ்ரீஸ்ரூஹஸ்தெயொராஸெ்யநயொ ஹஷ்ய்ஷேத்தஸஞ்ஜாதகண்டகெ- ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமாருடைய பிடிப்பாலுண்டான ஸந்தோஷத்தாலே மயிர்க்கூச்சையுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கெஸயஸ்ஜங்கெ - பெரியபெருமாளுடைய முழந்தாளுக்குக் கீழ்கணைக்காலுக்குமேல் ப்ரதேஸங்கள், தயொஃ - கெஸ்ஸெய்நநெநத யொஸ்ராஸயொநாஸயொஅய்யஸ்ய ஸ்ரீதம்-அந்தஸ்ரீபூமிகளுடைய லீலாரவிந்தங்களுடையபெருத்த கொடிகளிரண்டினுடையவிலாஸத்தை, ஸூவாதஃ-அநுஷ்டிக்கிறதுகள், ஸதீவாயவா ஸமாஷிவநம்.

(அ-கை.) இதில் ஸேவாபரரான தேவர்களுடைய கிரீடபங்தியோடும், யோகி ஹ்ருதயங்களோடும், பிராட்டி திருக்கைகளோடும், நிரந்தரஸம்பந்த

(௧௨௧) பெரியபெருமாளுடைய முழங்கால்களிரண்டும், அவருடைய திருவாபரணகாந்தியும், அவர் திருமேனிகாந்தியு மொன்று சேர்ந்ததினாலுண்டான சுழியாக விளங்குகிறதென் றெண்ணுகிறேன்.

(௧௨௨) பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைப் பிராட்டிமார்கள் பிடிக்கிறபடியால், அவ்வாநந்தத்தாலுண்டான மயிர்க்கூச்சுடன் கூடின முழந்தாள்களின பிரதேசங்கள், திருவடிகளான தாமரைப்புஷ்பங்களுக்கு முள்ளுடைய பெருத்ததொரு தாமரைக்கொடிகள்போல் பிரகாசிக்கிறது.

முண்டாகையாலே, ஆதிகளிலுண்டான சிவப்பு ஸங்க்ரமித்தென்னும்படி யிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, திருவடிகளை த்யானிக்கவும் ஸ்துதிக்கவும் கடவேனென்கிறார்.

௧0௩. வந்தாரு-வ்ருந்தாரு-கிரீடஹீராயமாண நகெசத்கர ரோகிரோஹ்ந்: | ஸங்க்ராந்தராக விவபாத வந்த்ரஶ்ரீரங்கத்ரு ம்ருதவெதநயெ நமஸ்யெ ||

(வ்-ம) வந்தாருவொ யெவ்ருந்தாரகா ஷொஷாஜோ ஹிராவா ஸாவயமாண நகாநாதெ தாம்ஸீகரோயா: காரவதெஹ்ந்: - ப்ர ஹ்மபரரானதேவாகளுடைய கிரீடபங்கியோகிந்ருதயங்கள் பிராட் டி திருக்கைகளில் இதுகளில் நின்றும், ஸங்க்ராந்தோராமொயயொ ஸாவிவ-ஸங்க்ரமித்த சிவப்பை யுடைத்தானதுகள்போ லிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கஹத்ரு: - பெரியபெருமாளுடைய, வாதவந்தா - திருவடி த்தாமரைகளை, ந நயெ - மநநமபண்ணக்கடவேன், நமஸ்யெ - ஸ்துதிக்கவும் கடவேன். (நமஸ்யெ யென்கிறவிடத்தில் ஆத்மநேப தம, கர்த்ருவ்யதிஹாரத்தில், விநிந்ரு வ:-என்று நித்யஸூரி யோக்ய ஸ்துதியைத் தாமஸாமித்தபடியாலே கர்மவ்யதிஹாரத்தில் குறையி ல்லையென்று கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தாமரைப்பூவோடு மிகவும் ஸ்ரீருபாறென்னும்படியா ன பாவநத்வபோக்யத்வாதி ஸம்ருத்தியுடைத்தாயந்த ஸம்ருத்தியில் துவக் குண்ட பெரியபிராட்டியாராலே கூசிப்பிடிக்கக்கடவதாயிருக்க வாஶ்ரித விஷயத்தி லுச்சநீச விபாகாந பிஜ்ஞமாகையாலே, கோகோபி ஸம்ருத்யாதிக ளுக்காக ப்ருந்தாவநத்தில் ஸஞ்சரித்து கோபீஜநரக்ஷணார்த்தமாக அவர்தயிர் கடைகிறபோது அத்வநிவழியே கூத்தாடி பாண்டவர்கள் தூதோவென்றால் அதிலுண்டான ப்ரீதி விஶேஷத்தாலே பணைத்துக்காட்டுகிற பெரியபெருமா ளுடைய, தனக்கு மேலில்லையென்னும்படியான திருவடியானது, தாழ்ந்தாரில் சரமாவதியான வெங்களுடைய தாஸ்யமங்களத்தை நிர்வஹிக்கக்கடவதெ ன்கிறார்.

௧0௪. யஸ்ந்ருதவநஸ்ந்தம்ஷயிஷஹெயத்தாணவம்ஸீக்ஷி தம்யஜ்ஞக்ஷிராஸவவ்ருஷாக்ஷிஜஜஜவ்யஸய்ஷோநகஷிஷ்யக|| யஹ்தெக்ஷ

---

(௧0௩) தேவர்கள் வணங்குகின்றமையாலும், யோகிகள் தியானிக்கிறப டியாலும், பிராட்டிமார்கள் பிடிக்கிறார்களாகையாலும், ஹிருதயம், திருக்கை கள் இவைகளின் சிவப்பு ஒன்றுசேர்ந்து மூர்த்திகரித்துதோவென்று அவ்வள வுசிவப்பையுடைய பெரியபெருமாளுடையதிருவடிகளைத்தியானித்து ஸ்துதி க்கிறேனென்று கருத்து.

ஷுஜஸூஷுஜ ஜவியஊ்த ஹ்வ ஹம்ஹவி யம்தஹிஷெ்ணாஃவாஊம்வஊ ம் வஹதா நஸ்ரீாஙம்ஷிணொஊம்ஹஊஉ ॥

(வ்-ம்.) யக-யாதொன்று, (இபபடி மேலுங் கண்டுகொள்வது) ஜஹெஜந-வஹஸு ஊநா ஜஸியஹஸ்)தக-தாமரைப்பூவோடு சீறு பாரென்னுநின்ற ஸௌந்தர்யாதி ஸம்ருத்தியுடைய, யகஹக்ஷ்ரா: - கரயொ:-ஸௌவஹ்ஸாக்ஷீ - பெரியபிராட்டியாருடைய திருக் கைகளுக்குண்டான வாஙதத்துக்கு ஸாக்ஷாத்ரஷ்டாவோ, ஷக்ஷெ - ஆஸ்ரிதரிடத்தில், (யக) ஜஹஜஹஹ தெஜாநாதீதிதக நஹவதீதிதக - நஸையுள்ளிடமிலலாத விடமறியாததோ? (யக) வாஷாவநெவஹிதழ - பிருந்தாவநத்தில் ஸஞ்சராபிஜ்ஞமோ? உ ஜொவாவெஷு: - தயிரிஜ்ஞைகளாலே, யஹ்தாணவழ - யா தொன்றினுடைய நர்தநம், ஶிக்ஷிதழ - ஶிக்ஷிக்கப்பட்டது, (யக) உதஹ்ஹ - வஹஸமெ - விஹயழ - தூதுபோகிற ப்ரஸ்தாவத்தில் ப்ரீதியுடைத்தானதோ? தக - அபபடிப்பட்ட, ஸ்ரீரங்கிண: - வி ஷெ்ணா: - பெரியபெருமாளுடைய, வாஉழ - தனக்கு மேலில்லாத, வஊழ-திருவடியானது, ந:-எங்களுக்கு, ஙஹழ - மங்களத்தை, வ ஹது - பண்ணக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையும், திருவுலகளந்தது முதலான விஜயத்தையும், அடுத்தடுத்து பண்டித பாமரவிபாகமற வெளியிடாநிற்கிற, வேதஶப்தங்களென்னலாம்படியிருக்கிற திருவடிச்சலங்கை ஶப்தங்களாலு ம், ரேகாருபங்களான வஜ்ராதிகளாலும், போக்யமான பெரியபெருமாளு டைய திருவடித்தாமரையை, ஸேவிக்கிறோமென்கிறார்.

கஉரு. ஶிஞ்ஜாநஶ்ரீஶிஞ்ஜிநீஊணிவெவ்வஜ்ராவிஹஜ ஹதீகஹகஶம்வவகஜஊகஹெரெஷெஸெஶெவாஊயெ: । ஹெஶ்யெணஜயஞிவிகஊவழ வஷ்ஹ்தூாரெ ஊஙிகம்ஸ்ரீ ரம்பெஶயவாஊவம்கஜயஹம்வம்ஊாஊஹெஹஸம்ஊாழ ॥

(வ்-ம்.) ஹெஶ்யெண - ஈஶ்வரத்வத்தோடு, தூயொ விக ஊா ஊவெ யஹ்தழ - மூன்றடியளந்தது முதலான, ஜயழ - விஜயா

(கஉச) ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யம் முதலானவையால் மிக வதிஶயமாக விள ங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளெனக் கநுக்ரஹம் செய்யட்டும்.

(கஉரு) திருவடிகளில சாற்றிருக்கிற சலங்கைகள் சப்திக்கிறபடியால், தம்மஹிமாதிஶயத்தை ஒகிலருமறியும்படி கோஷிக்கும் வேதத்தினொலியோ? யென்னும்படியான வந்த சப்தத்தோடும், திவ்ய ரேகைகளோடுங்கூடி மிக வழகாக விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளை யடைகிறோம.

பாதாநத்தை, ஆ௨ெ உ௱ஷிதழ - அடுத்தடுத்து, வாஷெ௱ஜீஃ - கோஷி யாநிற்கிற, ஶிஂஜாநாயா ஶ்ரு௱திஸ஦ு௱௨ வாயாஶிஂஜிநீ தவஸ்ர உணீநாஂஶெஷெஃ - ஶப்தியாநின்றுள்ள வேதரூபியான திருவடிச்செ லங்கை மணிஶப்தங்களாலேயும், ஶெவாஉஷெஃ - ரேகாரூபங்களா ன, ஶெதஷெஃ- அந்தவந்த - வஜ்ரஂ கஶவிஂஶஂஜஃ ஷதீ௱கவு௱கஃ ஶஂவஃ வகு௱ஂ உகாஶஃ ஶெதஃ - வஜ்ராயுதம் துடங்கி கண்ணடி பர்யந்தங்களாலே, ஷஂஶஶழ - போக்யமான, ஶ்ரீஶஂஶெஶயஷ வஂகஜெ ஐவவாஉளதயொயமஂ - பெரியபெருமாளுடைய விர ண்டு திருவடித்தாமரையை, வஂஷாஉஹெ - ஸேவிக்கிறோம். (ஸ்துதிக் கிறோமென்னவுமாம்.)

(அ-கை.) இதில் திருவுலகளந்தருளினபோது, ஏகமுகமாய் ப்ரவஹித் தாப்போலன்றிக்கே யிப்போது பஹுமுகமாக ப்ரவஹித்து, நான் ஸகல லோகங்களையும் பரிசுத்தி பண்ணக்கடவனென்று, எல்லா விரல்களி நின் றும், சல சலவென்று ப்ரவஹியாநின்றுள்ள கங்கா ப்ரவாஹங்களென்கிற ஸந்தேஹ ப்ரதங்களாய், திருவடிகளாகிற கற்பக பல்லவங்களுக்குப் பூங் கொத்துபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய நககாந்திகளை, இராப்பகலாய வகாஹநம் பண்ணக்கடவோமென்கிறார்.

கஉசு. வாநாநிஹவநாந்ரூஹஂபஹுஉவீதிஷவமஂமா ஶீஙுஙுஶி தஜாஹவீஷஹஶிவ்ரஂஷஸஂஜெஷஹஷாஃ | ஷீவாநிஶிவ ஶஂமிணஶுஶண வாஶகவு௱உ௱ஷவுவாஉ நவஂஜஶீநமவாஶவீ விமமாஹெஉஹி||

(வ்-ம்.) சுஹஂ - நான், ஹவநாநி - லோகங்களை, வஹுநி உவாநியஷ்ராஷா - அநேக ரூபியாய்க்கொண்டு, வாநாநி - பரி ஶுத்தி பண்ணக்கடவேன், ஐதி-என்று, ஷவமா சுஂமாஶு ர ஷா ஷாஃ ஙுஶி ஙுஶி தாயா ஜாஹவராஷஹயம ஷெஷாஂ வ்ரஂஷஂ தவஷ ஷரெஹஂ ஷஷாதீதிதாஃ - எல்லா விரல்கள் நின்றும் ஜல ஜல ஶப்தத்தோடுண்டானகங்கா ப்ரவாஹஸமூஹமென்கிற ஸந்தே ஹத்தைத் தாராநின்றுள்ள, ஶஂமிணஃ-பெரியபெருமாளுடைய, ஶா ணாவெவவாஶ கவு௱உஷ வுவாஉளதயொநமவாஉஂஜயம ஷாஃ - திருவடிகளாகிற வழகான-கல்பகவிருக்ஷத் தளிர்களுக்கு புதி யதான பூங்கொத்தான, நவாநாஂஶவயஷாஃ - திருநககாந்திகளை

(கஉசு) எல்லாவற்றையு மொருமிக்க நிஷ்கல்மஷமாக்குகிறேனென்று வெளிப்பெருகுகிறதோ? என்னும்படியான பெரியபெருமாளுடைய திருவ டிகளின் நகாந்திகளாகிற ப்ரவாஹத்தில், நிரந்தர மவகாஹிக்கிறேன்.

திவாபகலும், நிஶிவ - ராத்ரியிலும, விமாஹெஹஷி - நன்ருக வவ காஹிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் நீலரத்நமயமான பாதச்சிலம்பு ஸாற்றுகையாலே வண்டுகள் மொய்த்த காம்புடைத்தான தாமரைபபூக்களை ஜயித்தும, நித்யாராதநார்த்தமாக வணங்கின பரம்ஹாவின முகங்களென்று ஸமஶயிக்கும்படியான பெருமாளும் பிராட்டியும் ஸமர்ப்பித்த ஸுவர்ண தாமரைப்பூக்களாலே நிறைநத ஸந்நிதியுடைத்தான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிஶய போக்யங்களான திருவடிகளை, என் சயஸறுதியாலே உபாயமாக்குகிறேனென்று பூர்வகண்டார்த்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிருர்.

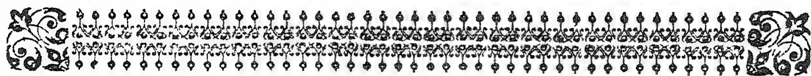
௧௨௭. ஸ்ரீரங்கெஶெநாஃவதகிஸலயெ நீலஶிஞ்ஜாநெஸ்ரெரவ ஶதவ்யஸ்ரவ்ணயி ஙவ்ரதாராஜீவஜெதரெ । நிதய்ாஹ்ய வுரா நதவிஶிவஹொஸம்ஶய்யமாநெ நஹொஸம்ஹொஜெநிவிஷ்நிசயெராஷேதாவ நீதெ ஃ॥

(வ்-ம்.) நீலஶயொஶிஞ்ஜாநபொஶெஷ்ரதயா - நீலக்கல்லால் செய்த சிலம்புகளுடைய ஸம்ஸர்கத்தாலே, வ்ரஜெ வ்ரணயொஸ்ரஸ்தி வஶவாநாம் வ்ராதஃ யயொஹெ ராஜீவெ த யொஜெரெ - காம்பிலாதரத்தை யுடைத்தான வண்டுஸமூகத்தையுடைத்தான தாமரைபபூக்களை ஜயியாநிர்ப்பதுகளாய், நித்ய ஶஹ்யவுரா யெ நுநதஃ விதிஷஸ்ய ஶவாநாம் ஹொஶ இதி ஸம்ஶய்யமாநாமிநெஃ - நித்யாராதநார்த்தம் வணங்கின ப்ரம்ஹாவினுடைய முகஸமுதாயமென்று ஸந்தேஹிக்கும்படியாய், ஙாஶஸ்ரீதாவதாஸ்ய ஶவநீதாமிநெஃ - பெருமாளாலும் பிராட்டியாலும் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட, ஹொஶயாநம்ஹொஜாநிநெஃ - ஸ்வர்ணத் தாமரைப்பூக்களாலே, நிவிஷ்டி கடீ யயொஷ - நிறைந்த ஸந்நிதியுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கெஶெ - பெரியபெருமாளுடைய, கிஸலயெ ஐவவெ - தளிர்போலிருக்கிற திருவடிகளை, வஶெ - வணங்குகிறேன்.

இதிஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ உணிவ்ராஜவ்ராவ்ராயாஃ வஶிஷ்டகம் ஸமாஷ்டி.

---

(௧௨௭) பெருமாளும் பிராட்டியு மர்ப்பித்த தாமரஸபுஷ்டமுடையதாகையால், அருகுவநத பிரமன் முகமோ வென்னும்படியாகவும், திருவடிச்சிலங்கை நீலரதநமாகையால், வண்டினங்களோவென்னும்படியுமான பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைப் பற்றுகிறேனென்று கருநது.

ஸ்ரீ ஜெதாராம நாஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவெ - உணிவ்யாஸவ்யாவ்யாநெ

உத்தரஶதகவ்யாராவ்யாநம்.

(அ-கை.) பூர்வசதகத்தாலே, பூர்வகண்டார்த்தத்தை பூர்வசார்ய பரம்பராது ஸந்தாந பூர்வகமாக வநுஸந்தித்தாராய் நின்றது கீழ்; மேலுத்தரசதகத்திலே, உத்தரகண்டார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தை யநுஸந்திக்கைக்காக அது ஸாவஸ்மாத்பரனுக்கே யுள்ளதொன்றுகையாலே,அதனைப பரக்க வ்யவஸ்த்தாபிக்கக்கோலி அது ப்ரமாணைகமாகையாலே அத்தைப் பெரிய பெருமாள் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே பெருவிளக்கைப்போலே ப்ரகாசிப்பிக்க அத்தாலே பாக்யாதிகர் ஸத்ஸத்விவேகம்பண்ணி யெம்பெருமானை யநுபவிக்க அதில்லாதார விட்டில்கள்போலே விருத்த ப்ரதிபத்திபண்ணி நசிக்கிறார்களென்கிறா முதலடியிலே.

க. ஹாதுங்கலஷஸதீவவிவெக்தாமெோரமாநம்வதீவதிவகாரண்கொஷாதி| தெநாவமொக்யக்ருதிந:வரிபுங்ஜதெ தங்தமெதூவகெவிவலாஶுஸீஹவதி||

(வ்-ம.) காருணிக: - தயாளுவான, ரங்கராஜ: - ஸர்வஸ்வாமியான (பெரியபெருமாள்), தம: - அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை, ஹாதும் - போக்குகைக்கும், ஸதஸதீ - நல்லத்தையும் தீயத்தையும், விவெக்தும் - அறிகைக்கும், வதீவதிவ - பெருவிளக்குப்போலிருக்கிற, மாநம் - ப்ரமாணத்தை, உஷாதி - ப்ரகாஶிப்பிக்கிறார், க்ருதிந: - பாக்யாதிகர், தம் - அந்த விஶேஷத்தை, தெந - அந்த ப்ரமாணத்தாலே, ஸவமொக்ய - நன்றாகவறிந்து, வரிபுங்ஜதெ - ததீயபரியந்தமாக வநுபவிக்கிறார்கள், கெவி - சில, வலாஶா: - சஞ்சல ஹ்ருதயராவார், தமெதூவ - அந்த ப்ரமாணவிஷயத்தில், ஶலமீஹவதி - விட்டில்கள்போலே விழுந்து நஶிக்கிறார்கள்.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்ன சபலர்க்கும், ஜைநாதி பாஹ்ய ஸ்ம்ருதிகளும், வைதிகத்வகஞ்சுகிதங்களான காபில காணாதாதி ஸ்ம்ருதிகளுமுண்டேயென்ன,அதுகளை துஷ்க்ருத்துக்களுக்கு தேவனைச்சேரும் வழி தெரியாமைக்காக ப்ரணீதங்களென்று "யமெவெகிஷுமநாவதத்தெஷுஜம்"என்றுதப்பட்டமது "யாவெதவாஹ்யாஸ்ருதய:யாஶ்ச காஶ்சகுத்ருஷ்டய:-

இதில் கருத்துக்களை அவதாரிகையில் காண்க.

ஸவ்ர்வாஸ்தா நிஷ்பலா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா ஹி தா: ஸ்ம்ருதா: " என்று ஸ்மரித்தானென்கிறார்.

உ. யாவேதபாஹ்யாஸ்ம்ருதயோ ஹ்ருதா வேதேஷு யா: காஸ்ச குத்ருஷ்டயஸ்தா: | ஸர்வாஸ்தா: ரங்கநிதே க்ஷுநஸ்த்வத் தமஸ்கரிண்யஸ்ம்ருதவான் மநுஸ்தத்॥

(வ்-ம்.) ரங்கநிதே! க்ஷுத்ரஜநஸ்ய (ஜைநாதிகளுடைய, யா:-யாவை சில, வேதபாஹ்யா: - வேதவிருத்தங்களான, ஸ்ம்ருதய:-(ஸ்ம்ருதிர்சேஷ:) வேதேஷு - வேதங்களுக்குள்ளே, யா: காஸ்ச-யாவை சில, குத்ருஷ்டயோயாஸநா:- விபரீதார்த்தபோதகங்களான, ஸ்ம்ருதய:-(ஸந்தி சேஷ:)-தா:-அந்த ஸ்மிருதிகள், ஸர்வாஸ்தா: க்ஷுத்ரேஷு -அபராதிகளுக்கு, த்வாஸ்தி த்வயி-தேவருடைய வழிவிஷயத்தில், தமஸ்கரிண்ய: - தெரியாமையைப்பண்ண ஸாதநங்களாகிறதுகள், (ஸந்தி சேஷ:) தத் - அந்த வர்த்தத்தை, மநு: - மநுவானவன், ஸ்ம்ருதவாந்-ஸ்மரித்தான்.

(அ-கை) இதில் கீழ்ச்சொன்ன, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளில் வைத்துக்கொண்டு பாஹ்யமதத்தை ப்ரத்யக்ஷவிரோததாலும், நிர்தோஷமான ஶ்ருதி விரோததாலும், குதர்கஸித்தமாகையாலும், வக்த்ருதோஷத்தாலுமாக, வேதாந்தஜ்ஞாநவ்ருத்தர், நன்றாக த்யஜிக்கிறார்களென்கிறார்.

ந. ப்ரத்யக்ஷப்ரமயநவஸ்ய தோஹாரகாந்தேந ஸ்ருதிவிரோதபாஹ்யவர்த்ம | குஸ்ஸகலப்ரவைதயாவக்த்ருதோஷ ஸம்ஸர்காவப்ரஜஹதிரங்கவிதுவ்ருத்தா:॥

(வ்-ம.) ரங்கவிதீதி ஸம் பந்தி: ! வ்ருத்தா: - ஜ்ஞாநவ்ருத்தர்கள், பாஹ்யாநாம்வர்த்ம - வேதபாஹ்யனுடைய மார்க்கத்தை, ப்ரத்யக்ஷஸ்ய ப்ரமயநவஸ்ய மநாத்ரத்யஹாரதீதி தஸ்ய ஹாவஸ்ஸ்வாத் - பரத்தியக்ஷஸித்தத்தை யில்லைசெய்கையாலே, வநத ப்ரத்யக்ஷ சௌர்யத்தாலும, நிர்தோஷாயஸ்ருதஸ்யா ஶ்ருதே விரோதி ஸ்வஸ்ருதம்-பௌருஷேயத்வாதி தோஷரஹிதையான ஶ்ருதிவிரோதத்தாலும, குத்ஸிதஸ்ஸகலஸ்வஸாதப்ரவோ யஸ்ய தஸ்ய ஸாவஸ்தா தயாவ - குதர்க்கஸித்தமாகையாலும், வக்த்ருணாம் தோஷா தோஷாம் ஸம்ஸ்பர்ஸய ஈவ- வக்தாக்களுடைய ப்ரமாதிதோஷஸம்பந்தத்தாலும், ப்ரஜஹதி - நன்றாக த்யஜிக்கிறார்கள்.

(அ-கை) ஸாமாந்யேந பாஹ்ய ஸமயம் வைதிகத்யாஜ்யமென்றது கீழ்; இதில் ப்ரத்யக்ஷமாத்ர ப்ரமாணவாதியான சார்வாகமதத்திலும், தேகமயலி யாகையாலே புரோவாதியை விஷயீகரியாநின்றுள்ள பாஹ்யகரணங்களா லே ப்ரகாசிக்கிறது, நிரவயவனான வாத்மா பாஹ்யகரணங்களுக்கு விஷயன ன்றிக்கே அஹமென்று ஆந்தரகரணத்தாலே ப்ரகாசிக்கிறான், இந்த தேகாத் மாக்களை ஸம்ஸர்க விஶேஷத்தாலே, ஆதாராதேயபாவேநவும், ப்ரகாரப்ர காரிபாவேநவும், அநிருபகஜநங்கள் அறிகிறார்களில்லை, ஆகையாலே, "ஜ்யோ திஷ்டோமேந ஸ்வர்ககாமோ யஜேத" "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம்" இத்யாதியான தேவருடையஶாஸநரூபமான ஶாஸ்த்ரம், பரலோக யோக்ய னான வாத்மாவினிடத்தி லதிகரித்து ப்ரமாணமாகக் குறையில்லையென்கிறார்.

ச. அவயவி த்யேதமக்ஷவர்கேணவர்ஹிஷ்கரணைவர் வாநிர்வயவகோஹங்காரகோசர: வாத்மாக்ஷணாதிக: | ஸா ரதிஹி ஜநா: ப்ரத்யாஸத்தேரிமௌ நவிவிம்சதே தவயிக்ஷாரதாம் ஶாஸ்த்ரம் ஶ்ரீமதேவபரத்ரோகிநி||

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கேஶ! வபு:-தேஹமானது, அவயவிதேநா ஸாவஸ்த்தயா - ஸாவயவமாகையாலே, இதமிதி அக்ஷவர்கேணாதி தை:-இதமென்று விஷயீகரியாநிற்கிற, பஹி: கரணை:-பாஹ்ய யேந்த்ரியங்களாலே, ஸ்புரதி-(ஆதேயமாயும், ப்ரகாரமாயும்) விள ங்குகிறது, நிரவயவஸ்த்ஸ: - நிரவயவனான. வாத்மா - ஆத்மாவானவன், கரணாதி அதிவர்த்திஸ: - பாஹ்யகரணங்களு க்கவிஷயனாய்க்கொண்டு, அஹங்காரகோசர:- அஹமென்று வ்ய வஹாரார்ஹனாக, ஸ்புரதி-விளங்குகிறான், இமௌ-தேஹாத்மாக்களை, ப்ரத்யாஸத்தே: - அய: பிண்டாக்நிகளுக்குப்போலுண்டான, ஸம் ஸர்கவிஶேஷத்தாலே, ஜநா:-அவிவேகிகள், நவிவிஞ்சதே - வேறாக வறிகிறார்களில்லை, தத்-ஆகையாலே, தே-தேவருடைய, ஶாஸ்த்ரம்- ஶ்ருதியானது, பரத்ரோசிதவஸ்துநி - பரலோக யோக் யனான வாத்மாவினிடத்தில், அயிக்ஷாரதாம்-அதிகரிக்கலாம்.

(அ-கை.) இப்படி ஆத்மாவைப்போலே வேதமும், ஶ்ராவண ப்ரத்ய க்ஷ கோசரமாயும் ததர்த்தஜ்ஞாநமும், மாநஸப்ரத்யக்ஷகோசரமாயும், தத் தோஷங்களும் ப்ரத்யக்ஷகோசரங்களாயும், ததர்த்தங்களான தர்மாதர்மாதிக ளும் ப்ரத்யக்ஷ பாதிதங்களன்றிக்கேயு மிருக்கையாலும், யோகம் கைவந்தவ ர்களுக்கு அந்த தர்மாதிகள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமாகையாலும், சார்வாக மதரீதி யாலும், வேதம் ப்ரத்யக்ஷம்போலே ப்ரமாணமாகக் குறையில்லையென்கிறார்.

௫. ப்ரத்யக்ஷா ச்ருதிரஸ்ய யஸ்ய ந தயா தோஷாஸ்த்ரயந்த்யா: ப்ரயாதோ தர்மத்ருஷ்டாந்தரம் ப்ராத்யக்ஷேண பாத்யோ ந வ | தஸ்மாத் சார்வாகமதேபி ஸா ப்ரத்யக்ஷேண ஸத்யம் ப்ரமா யோகாப்யாஸவிசேஷஸம்ஸ்க்ருதமதி: த்ரய்யந்தம் ப்ரத்யக்ஷயேதஸ:||

(வ்-ம்.) ச்ருதி: - வேதமானது, ப்ரத்யக்ஷா-ப்ரத்யக்ஷம், அஸ்யார்த்தம் யஸ்ய-அவனுடைய வர்த்தஜ்ஞானமும, (ப்ரத்யக்ஷாயென்றநுஷங்க:) அதுவும ப்ரத்யக்ஷம, தோஷா:-பௌருஷேயத்வாதி தோஷங்கள், ந தயா - அப்படி ப்ரத்யக்ஷங்களன்று, த்ரய்யா: - அந்த வேதாத்தமான, தர்மோऽதர்ம: பரமேச்வரோ ப்ரஹ்மாத்யேவம்ப்ரகாரா: - தர்மமென்ன அதர்மமென்னபரமேஸ்வரனென்ன அவரேஸ்வரனென ப்ரம்ஹாதியென்ன யிதுமுதலானதும், ப்ரத்யக்ஷேண பாத்யா:-ப்ரத்யக்ஷத்தாலே பாதிக்கப்பட்டதாக, ந வ-ஆகவேயில்லை, தத்-ஆகையாலே, சார்வாகமதேபி-சார்வாகமததிலும, ஸா-அந்த ச்ருதியானது, ப்ரத்யக்ஷேண ஸத்யம் - ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணத்தோடு ஸத்ருசமாக, ப்ரமா-ப்ரமாணம், அதவா-அன்றிக்கே,ப்ரத்யக்ஷமே ப்ரமாணமென்கிற நிர்பந்தத்தில, யோகாப்யாஸ ஸம்ஸ்க்ருதமதி:- யோகாப்யாஸத்தாலே விகஸித்தபுத்தியுடைத்தான,ஸ:-சேதனனவன், த்ரய்யந்தம் - வேதத்தினுடைய வர்த்தத்தை, ப்ரத்யக்ஷம் - ப்ரத்யக்ஷமாக ஸம்பச்யேத - பார்ப்பன்.

(அ-கை.) இப்படி சார்வாக மதரீதியாலும்,ஶ்ருதிப்ராமாண்யத்துக்குக் குறையில்லை யென்றருளிச்செய்து, இதில் ப்ரதீயமான ஜகத்து உத்பத்திவிநாசயோகததாலே ஸ்வதஸ்ஸத்தன்று, ப்ரதீயமாநத்வத்தாலே சசசிருங்கம்போலே ஸ்வத: அஸத்து மன்று, விருத்தங்களாகையாலே உபயரூபமுமன்று, அப்ரஸித்தமாகையாலே தஸபிந்நமுமன்றென்று நிரதிஷ்டானமாக நிஷேதித்து, சூந்யத்தை ஸ்த்தாபிக்கிற புத்தன் "யதாஹிமோஸஸ்தயாஹிசூந்ய:"என்கிறபடியே,சோரனைப்போலே தண்டநீயனென்கிறார்.

௬. நஸந்நாஸந்நோபயம் வாபி நாந்யத் ஜகத்த்வயா ஸாத்வநேகாந்தஸித்தம் | இதி ப்ராந்த்யா ஸர்வசூந்யம் வதந்தோ பௌத்தா: சோராஸ்ஸோऽபரோ தண்ட்யா:||

(வ்-ம்.) ஹேதேவ! ஜகத் - ஜகத்தானது, ஸத் - ஸத்தாகவும், ந-அன்று, அஸத்-அஸத்தாகவும், ந-உபயம்வா ந - உபயாகாரமாயு

யும், ந-உஸயஸ்ாக் - உபயரூபிக்கும, பஹி: - வேறுபட்டதும், ந-ஜதி-ஆகையாலே, அந்த ஜகத்தானது, வாகா - நானகிலொன்றான, கொடிழ - ஆகாரத்தை, நாடீகதெகிவ - அடைகிறதில்லையன்றே? ஜதி-இப்படி, நிமஹூத உவாயியஹூஸிநு கூஹுணி தக-அதிகரணுதி ரூபமான உபாதியில்லாமல், ஸவஹூ ஸவஹூ மிதியஸ்ூாஂகி யாயாஂ ஸாதஸ்ூா: ஸவஹூஸவிஹூகாதஃ ஸாவஹூஹக்ஷிகஸுஸி:)ஸர்வம நாஸ்தியென்று, நிஷெயநு-நிஷேதியாநிற்கிற, கூதிதஸஸூமதஸூம தவொமூ: குத்ஸிதனுன புதகன், வொரவொவழ-வொரவக்-சோரனைப்போலென்றபடி, விஜாவஹூ:-நன்றாகச் சேதிக்கப்படுமவன்.

(அ-கை) சேதநப்ரகாரந்தானெது,அததால்ஶ்ருதிப்ராமாண்யத்துக்கெனுவதென்று மாகாண்கைூயிலே ஸர்வ சூந்யத்வ ஸாதக ப்ரமிதியபிமதையாகில, ஸர்வமூந்யத்வம் ஸித்தியாது. அதுவும் அநபிமதையாகில், ஸர்வம் நாஸ்தீதி ப்ரதிநிரூபமான நிஷேதமிலலாமையாலே நிஷேதகன் துர்லபன், ஆகையாலே யிங்கிலலே, இப்போதில்லையென்றும், ஸர்வம் நாஸ்தியென்று அதிகரணுத்யுபாதியனறிக்கே ஒரு நிஷேதம் ஸித்தியாது, அதிகரணுத்யுபாதி ஸகிதமான நிஷேதாங்கீகாரத்தில கடதவம்ஸததில கடத்வம்போனுலும், மூகலத்வ ஸித்திபோலே யிங்கில்லையென்றால், வேறொரு ஸ்ததலத்தி லது ஸித்திக்கும். ஆகையாலே ஸர்வமூந்யத்வம் ஸித்தியாதென்று தல்லபநப்ரகாரத்தையு மிப்படி ஸர்வ சூந்யத்வ ஸாதக ப்ரமாணமில்லாமையாலே, ஶ்ருதிப்ராமண்யத்துக்குக் குறையில்லையென்று மருளிச்செயகிறார்.

எ. வூதீதிஸ்ுஷிஷ்டா நநிவிஜ நிஷெயொயஜி நகொநிஷெஜாதொநஷெ்டா நிஜாவயிநிஷெயஸுஜவயள | நிஷெயெ நஸ்ூஜெஸ்ுஷூஜவடஹஂமெமகஜவதூ ஊமூஜெநுவக்ஷமூதி ஜவிஃதெஷிநுவிஜயதாழ ||

(வ்-ம்.) வூதீதிஃ - ஸர்வம்நாஸ்தீதியென்கிற, ப்ரதீதியானது, ஜஷ்டாவெக - அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகில, நிவிஜாநா நிஷெயஸு:- ஸமஸ்தவஸ்துவுக்கு மில்லாமையானது, ந-ஸித்தியாது, ஜஷ்டாந யஜி-ப்ரதீதியுமங்கீகரிக்கப்படாவிட்டால், நிஷெஜா-நிஷேதிக்கிறவன், கஃ-எவன? ஒருவருமில்லையென்றபடி, ஜதஃ - ஆகையாலே, நிமஹூத உவாயியஹூஸ்ூஸ:-உபாதிரஹிதமான, நிஷெய: - வெறும் நாஸ்தியென்கிற நிஷேதமானது, ஜஷெ்டாந - அங்கீகரிக்கப்படுமதன்று, ஸநு உவயியஹூஸ் தூஸிநு-உபாதியுடைத்தான, நிஷெயெ-அத்ர நாஸ்தி, என்கிற நிஷேதத்தில், வடஸ்ூஹஂமஷூஜெிநு-கடத்வமஸ

த்தில், ஸகலௌநத்யஸகவக - ஸகலத்தோடு பொலியாக, அந்யக் - வேறென்றானது, ஸித்யக் - ஸித்திக்கும், ஹேவாரத! ஸுகதஜு - புத்த ஸம்பந்தியான, மதே - நான்குமதத்திலும் வைதது க்கொண்டு, ப்ரமாஸநா தஜு - ஸம்ப்யத்வஸாதக ப்ரமிதி ரஹிதமான, வசேஷவி-மாத்யமிகபக்ஷத்திலும, ஸ்ருதி:-வேதமானது, விஜயதாம் - உத்க்ருஷ்ட ப்ரமாணமாகக்கடவது, அன்றிக்கே, "ஸுகதஜுதே" என்றதுக்கு ஜ்ஞாநவ்ருத்தராலே அங்கீ க்ருதமான வர்த்தத்தில், வேதம் பரமாண தமமாகலாமென்றாகவுமாம்.

(அ-கை.) இதில், ஸௌகதாவாந்தரமதஸ்த்தரான யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிகர் மூவரில், "யோகாசாரன் ஜகத்தில்லை ஜ்ஞாநமேயுள்ளதென்கிறான்," ஸௌத்ராந்திகன; ஜகத்துண்டு அது ஜ்ஞாநகதாகாரபேதத்தாலே அநுமேயமென்கிறான், வைபாஷிகன்; ஜகத்துண்டு அது ப்ரத்யக்ஷம் க்ஷணிகமென்கிறான், இமமூன்றுபேரும் ஜ்ஞாநமாத்ரமாத்மா அது க்ஷணிகமென்கிறார்கள்; அவர்களை நிரஸிக்கிறோமென்று தந்நிரஸநத்தை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார்.

அ. யோகாசாரோஜகதவவதந்த்ரஸௌத்ராந்திகஸ்தத்
வைசித்ர்யாதநுமிதிவதிம்வக்தி வைபாஷிகஸ்து ப்ரத்யக்ஷம்த
த்க்ஷணிகயதிதேரங்கநாயத்ரயோபி ஜ்ஞாநாத்மத்வக்ஷணபிதுராதே
வக்ஷதேதாநுக்ஷிபாம: ||

(வ்-ம்.) அத்ர - புத்தஶிஷ்யரான யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிக மாத்ய மிகரில் வைத்துக்கொண்டு, யோகாசார: - அவன், ஜகத்-ஜகத்தை, அவவததி-இல்லையென்கிறான், ஸௌத்ராந்திக:- அவன், தத் - அந்த ஜகத்தை, தியோவைசித்ர்யாத்-ஜ்ஞாநத்தினுடைய விசித்ரதையாலே, அநுமிதே:வாம்-அநுமாநக்ராஹ்யமாக, வக்தி - சொல்லுகிறான், வைபாஷிகஸ்து - வைபாஷனோ? ப்ரத்யக்ஷம் - ப்ரத்யக்ஷமான, தத் - அந்த ஜகத்தை, க்ஷணிகயதி - க்ஷணிகமாகச் சொல்லுகிறான், தே - அந்த, த்ரயோபி - மூன்று பேரும், ஜ்ஞாநஸ்யாத்மத்வம் க்ஷணபிதுரதாம்ச - ஜ்ஞாநமாத்ரத்துக்கு ஆத்மத்வத்தையும், க்ஷணத்வம ஸிதத்வத்தையும, வக்ஷதே- சொல்லுகிறார்கள், ஹேரங்கநாத! தாந் - அந்த மூவரையும், க்ஷிபாம: - நிரஸிக்கிறோம்.

(அ-கை.) இதில் ஜகத்து க்ஷணிகம், தத்விஷயஜ்ஞாநமும் க்ஷணிகம், அதே ஆதமா என்கிற பக்ஷம் நல்லதன்று; வேறாத்மாவுமில்லாதே ஜ்ஞாநமு

ம் ஜ்ஞேயமும் க்ஷணிகமாகில் ஜகத்தில் ஒருகாலத்தில் கடாத்யநுபவமுண்டாகில்,அது அப்போதே நஶிக்கையாலும, தஜ்ஜந்ய ஸம்ஸ்காரமும்,க்ஷணத்வம்ஶியாகையாலும, காலாந்தரத்தில் ஹேதுவில்லாமையாலே, ஸகடமென்கிற ஸ்மரணமும் யேககாலத்திலிருக்கிறத்தை, காலாந்தரத்திலிருக்கிறதாக வவகாஹிக்கிற ஸோயமென்கிற ப்ரத்ய பிஜ்ஞையும், உண்டாகக்கூடாமையாலே யெனகிறுர்.

௯. ஜமஹ்ம் மாரஃஸம்மாராவாஷிராகெதத்ஸமெவதூஸா வெதயாவெத ர்விஹீகூ்ராஃ। க்ஷணஸ்வம்ஸதஸ்யஸ்திவ்ர த்ரஹிஜாத ரிதர் ஜமஸ்த்ராதிதம்ரமவந்ர॥

(வ் ம்.) ஹெஸம வந்ர! ஜமக-ப்ரபஞ்சயானது, ஸம்மாரா - க்ஷணிகம், ஸம்மாரா - க்ஷணிகையான, வாஷிஃ-ஜ்ஞாநமே, ரூதா- அஹம் ஶப்தார்த்தம, இதி-என்று சொல்லுகை, கஸக-நல்லதன்று, (யதஃ என்ற ஷ்ராஹாயதூ- யாதொரு ஹேதுவாலே) வெதா- ஸாவஃ தஹிநு - ஜ்ஞாநாஶ்ரித்த ஜ்ஞாதா வில்லாவிட்டால், தயா- அப்படி, வெதூ வெதிஸ்ரதயொஃ - ஜ்ஞேயஜ்ஞாநங்களுக்கு, க்ஷணஸ்வம்ஸஸ்ஸிநு - க்ஷணிகதவமாறுலும், ஜமக-ஸ்த்திஸ் - ஸ்த்ரஹிஜாவதாஸ்ராதிரிதர்- அதுகளாலே ஶூந்யமாக, ஸ்ராக- ஆகவேணடிவரும்.

(அ-கை.) க்ஷணிகத்வபக்ஷத்தில் தூஷணம் சொல்லாநின்றது மேல்; இதில் நானித்தை யறிகிறேனென்று, நானென்கிற வஹமர்த்தத்துக்கும், அறிகிறேனென்கிற வறிவுக்கும், பேதம் நன்ருக ப்ரகாசிக்க, அதுகளுக்கபேதம் சொன்னுல், இத்தையென்று இதம் ஶப்தார்த்தமான ஜ்ஞேயத்தோடும் அபேதம் ப்ரஸங்கிகும், யோகசாரமதத்தில் ஜ்ஞேயம் மித்யையாகையாலே, அது வாராதென்னில் ஜ்ஞாநம் ஸ்வஜ்ஞேயமாயும், பரஜ்ஞேயமாயு மிருக்கையாலே, அதுவும் மித்யையாகவேண்டிவரும், மாத்யமிக மதாவலம்பநம பண்ணி ஜ்ஞாநத்துக்கும், மித்யாத்வத்தை ஸஹிக்கில் பாதக ப்ரமாணுபாவத்தாலே நம்முடைய ஸித்தாந்தம், தீக்க ஜீவியாகக் குறையில்லையென்கிறுர்.

௰. கஹமிதஹிவெதீ த்ராதவிதாவிஹெதெஷாரதிய திதமெதக ஸ்ரம்வாஹ ர்வெர்கஹெ । வ்ரதிதிரவிஷாஸ்ரா ஞெயதிகூஷ்ராக்ஷவாதெயதிதவிஸஹெஸநுதீவக்ஷோநதாயாஃ॥

(வ்-ம்.) கஹம்-நான், இதம்-இந்த கடாதியை, கஹிவெதி - அறிகிறேன், இதி - என்கிற ப்ரதீதி வ்யவஹாரங்களில், ரூதாவிதிஸ் தயொஃ-நானென்கிற வாத்தத்துக்கும், அறிகிறேனென்கிற ப்ரதீதிக்

கும், விஹெதெ - ஆதாரதேய பாவத்தால் வந்த பேதமானது, ஷ்ரதி விளங்காநிற்க தயொரொகூ்ம் - ஆதாரமான அஹம் பதார்த்தத்துக்கும ஜ்ஞாநத்துக்கும பேதமானது, யதி-அங்கீகரிக்கப்பட்டால், பாஹ்யவி-வெளியிலுண்டான கடாதியும, வனகழ - அபின்னமாக, கூஷ-ஆகவேண்டிவரும், ஜ்ஞேயஸ்ய மித்யாத்வம் தஸ்ய வாத ஷ்ஷு - ஜ்ஞாநவிஷயமான கடாதியும் மித்யையென்று சொல்வில், ஷு்த்திரவி-ஜ்ஞாநமும். ஷா-மித்யையாக,-ஸ்யாத் - ஆகவேண்டிவரும், தவி - அந்த ஜ்ஞாந மித்யாத்வத்தையும், ஸஹெராநுய தி-அங்கீகரிப்பர்களாகில, கூஷாகம் உதஸ்யாயா: - நமமுடைய ஸித்தாந்தத்திலுடைய, ஆயுஸ்ஸு தீவஷ - உருவச்செல்லும்.

(அ-கை.) "ஜ்ஞேயஸா ஊா ந்ஜிகெ்ஹ்ய" என்கிற பக்ஷத்தில், ப்ரமிதியும், மித்யையாகவேண்டிவருமென்று கீழசசொன்ன பௌத்தஸித்தாந்த தூஷணம், ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யத்தாலே, ஜ்ஞாநமாத்ரஸ்வரூபமான ப்ரம்ஹம், ஸ்வமாத்ர ப்ரகாஸமானாலும் தன்னுடைய அவித்யாபலத்தாலே ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்களையும் அநுபவிக்கிறது, அந்தவநுபவரூபமான ப்ரதீதியை, தத்வமஸ்யாதி வாக்யங்களாலே, பிறந்த அத்வைதவித்யாப்யாஸத்தாலே ஜீவநாசிப்பிக்கிறன, யாதொன்று த்ருஸ்யமோ அதெல்லாம் மித்யையென்று ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணகதியறியாதே கலிகாலத்துககடுத்த ப்ரம்ஹமீமாம்ஸகரான ப்ரச்சந்ந பௌத்தஸித்தாந்தத்திலும், துர்வாரமென்கிறார்.

கக. வனதஉ ராஊாஸஂஉமயதகூ்மீஷ்ருஹ ஊாஂஸகாஂஶஜவீஷ்ஹெதஜஉவி நிஜாவிஉ்யாபஂஷ்ஊி । தஸ்ஷாதிஂ தாஂஶ்மயதிஜீதாஜெதவிஉ்ஷூஜீவொயஉ்ஷ்ரஷ்ஂதஊிதயஊிதியெஜ்ாவயாஂவகூ்ாஜ்ா:॥

(வ்-ம்.) யெ-யாவர், (சிலர்) கூஜ்ா: - ப்ரமாணகதி தெரியாதவர், ஷ்ஹ-அது, ஜவி:-ஜ்ஞாநமாத்ரம், வனதக - இந்த ப்ரம்ஹம், ஜ்ஷ உவி-ஸ்வப்ரகாச ஸ்வபாவமானாலும், நிஜா கவிஉ்ாதயா - தனக்கநாதி ஸித்தையான அவித்யையாலே, வாநு: வாநஹஂஶஂவாஷ் ஊி - நித்யமாக ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்களையும் அநுபவிக்கிறது, தஸ்ய-அப்படி ப்ரமிக்கிற ப்ரம்ஹத்தினுடைய, தாழ-அந்த ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயவிஷயமான, ஷ்ாஷிழ - ப்ரமத்தை, ஜிதா கஜெதஸ்ய விஉ்ாயெநவஃ - ஸ்வாதீநமாகப் பண்ணப்பட்ட அத்வைத நிச்சயத்தையுடையரான, ஜீவஷ - ஜீவனோ? ஶ்மயாஂகரொதி-தளரும்படி பண்

னுகிறான், யத்கிஞ்ச-யாதொன்று யாதொன்று, த்ருஶ்யம்-ஜ்ஞாநவிஷய மோ, தத்-அதெல்லாம், விதத²ம்-மித்யை, இதி-என்று ஜ்ஞாநயான்கு த்ருத:-தெரியப்படுத்துகிறார், (தாநிதிஶேஷ:) அப்படிக்கொற்ற, க ளஞ்ஜ ப்ரஹ்மண ஸ்ரீஸம்ஸகாலனுட-க்லியுகத்திலுண்டானப்ரம்ஹ மீ மாம்ஸகரையும், வத தக - கீழ்ச்சொன்ன, ராமஸ்ய:ராமாஸ்திரம், ராமசரம்போலே துர்வாரமான, வசஷண்ய - உஜயத - பராஜித ராக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் ஜிநமதஸ்தர், தேவருடைய விபூதியான்ஸர்வஜகத் தையும், ஸ்யாதஸ்தி-ஸ்யாந்நாஸ்தி-ஸ்யாதஸ்திநாஸ்திச-ஸ்யாதஸ்தி அவக்தவ்ய ஸ்யாந்நாஸ்தி அவக்தவ்ய -ஸ்யாதஸ்திநாஸ்தி அவக்தவ்ய-ஸ வ்யாவக்தவ்ய-என்று சொல்லப்பட்ட ஸபதபங்கியாகிற குமாசததையா ச்ரயித்து அநேகாந்தமாகசசொல்லுகிறார்கள், இவர்கள, தங்களைபபோலே என்னுடைய, மாதாவந்த்யையென்னுமாப்போலே, இந்த ஜகத்து ப்ரம்ஹத் தோடு பிந்நமாயு மபிந்நமாயுமிருக்குமென்று சொல்லுகிற நூதநப்ரம்ஹவித் துப்பொருட்டு, யிந்தவஸதஸ்யமான விருத்தபாஷணத்தைச் சொல்லக்கட வர்களென்கிறார்.

கஉ. ஸம்ஸ்க்ருத ஸர்வஸ்யஸம்ஹிதஸ்ய த்ருதிஸ்யாதஸ்திநா ஸ்யாந்நாஸ்தீதி விஸம்வதிதவ ஜடஜிநஸ்தே தநநகாரேணவக்ஷதே| ஸி ஷாதிஷண்ட தயாஜதஷ ஷேவ ஸ்யா ஸோஸவேதிவஷ தஹஜ ஹ விஷேஷஸ்வாஸவஸஸமேருஸ தவக்ஷதாம்

(வ-ம.) ஹேஸமேரு! ஜிநஸ்ய சத் தஸ்திந - (வதசேஷ நாஜதிஶேஷ:-அஸித்தாந்தத்திலிருக்கிறவர்) விஶ்வம்-ஸமஸ்தமான, தவவிஸவஸ்து-தேவருடைய விபூதியை, ஸ்யாதஸ்தி - ஸ்யாந்நாஸ் தி ஆதாயஸ்யாஸ்ம் - உண்டென்றறியபபட்ட தாமில்லையென் றறியபபட்டதா முண்டில்லை யென்றறியபபட்டதா முண்டென்று விவகரிக்கப்பட்டதா மில்லையென்றுவிவகரிக்கப்பட்டதா முண்டில்லை யென்று வ்யவகரிக்கப்பட்டதாம் ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமவ்யவகரிக்கப் பட்டதா மென்றிப்படிப்பட்டதான,ஸஞ்சநாஸம்ஸநாஸஸஹா ஸவஸேவக்த்தா ஸத்ருதிஸ்தாந் - ஏழுப்ரகாரங்களாகிற விருத் தவழியை, "ஹாவோஸஞ்ஜூநஹஸோதிஹூவ'வந்திருக்கிறது, ஸயவா-ஸஹம்தே ஸ்யாயஸ்யாதி -பஹவ்ரீஹள-மொஹியொரி திஹஸேவஸ்ருதிஸ்வே ந ஸஜயாஜ யெஸஹம் ஹிஸ்ருதி

மென்றாகவுமாம. இங்கு பங்கியாவது, பரிபாடீ, ஸம்ீக்ரு-த்ய-ஸ்வீக்ருத்ய, நவனகாஜஜழ-நெகாஜழ - ஒருபடிப்படவன்றிக்கே, ஜூவ க்ஷதெ - நான்கிடத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறார்கள், தெ - அப்படிச்சொல்லுகிற ஜிநமஸ்த்தர், ஊஷு - இப்படி விருத்தமான, வாழு-ஸ்மோஷ்டமான, ரஹஃ-அஸதஸ்யமாநத்தை, தயா - தாங்கள் சொல்லுமாப்போலே, ஐ - என்னுடைய, அவா - தாயானவள், வஂயூரா -மலடி, உதிவஸ-என்று சொல்லுகிறாப்போலே, ஊஷு-இந்த ஜகத்தை, ஸீஞஞ தஊஸிஞஞ தஸ - ப்ரம்ஹத்தோடு பின்னமாகவும் அபிந்நமாகவும், ஜமஊஷெ-சொல்லாநிற்க, நூ-நூாவஸள ஹவிவுதவெஜு - நூதந ப்ரம்ஹவித்தான ம்ருஷாவாத் யேகதேசிக்கு, வக்ஷதாழ - சொல்லக்கடவர், ரஹஃ - ஏகாந்தத்திலென்றாகவுமாம், இவ்விரண்டுமதத்திலும் அர்த்தவிரோதமே தூஷணமென்று திருவுள்ளம்.

(அ-கை.) ஆகவிப்படி, சார்வாகபௌத்த ஜைநமதங்களைத்ததநுஸாரிகுத்ரிஷ்டிமதங்களோடு நிரஸித்தாராய் நின்றது கீழ்; மேல்நையாயிகவைஶேஷிகர் "ஸதெவஸஙஜ ஊஉ்ஜ ஜூஸீஸ" "ஊகொஹவெநாராயணஜூஸீஸ" இத்யாதி வேதாந்தங்களில், தேவருக்கேஸகலகார்யோபாதாநத்வம் ஸம்ருத்தமாய், ஸலபமாயிருக்க கார்யகாரணஸா லக்ஷண்யாந்யதாநுபபாத்யாதி ஶ்ருதிவிருத்தம், தர்க்கங்களாலே,பிச்சைபுகுவாரைப்போலே, தத்தத்பூதோபாதாநத்வங்களைத்தத்தத்பரமாணுக்களிலேஸ்வீகரித்து"ஜூதந ஜூகாஶஸஂஸூகஃ" இத்யாதியாலே, தேவருடைய கார்யமாகச்சொல்லப்பட்ட வாகாசாதியை நித்யமாகவும் சொல்லுகிறார்களென்கிறார்.

கரு. கணவாவாணாக்ஷளஸிக்ஷஊணளகதெகெஶுதி ஶிரஸிஸிக்ஷஂகுஜஶதாரணகுழ | கணஷவிவஶிணாஉஹ வெஉஉவஞ காயஞவஹவஉநவெக்ஷஂ ரஂமஹதுஶு வாதெ ||

(வ்-ம்.) ஹெரஂமஹதஃ!-கணஜூரதிவரணெக்ஷியஷ்ஸவஸவதள - உஞ்சபோஜியான காணாதரும், பாதாக்ஷியான கௌதமரும், ஶ்ரீநாஂ ஶிரஹஸிநு-ஶௌஹநாஸிக்ஷாயவதஂ-ஶவெநஸிக்ஷிதஂ ஶகஉிதிவா-இரண்டாலும ஸமருத்தமாய் ஸலபமானவென்றபடி, தவஜமதாஂ காரணகுழ-தேவருடைய க்ருத் ஸ்நஜ

துபாதாகத்வத்தை, க்ஷூதிதாஸகூரிஷைஃ-ஶ்ருதிவிருத்தந்யாயங்களாலே, ஷிக்ஷோணள-பிச்சைப்புகுவாராய், கணாஷ - ப்ருதிவ்யாதி பரமாணுக்களிலே, விவமிணா-பர்யவஸித்து, தவ-தேவராலே, காயழ - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதான, வெரவெவழும் யஸுதக -ஆகாசப்ரப்ருதியை, ஹவதஃ கவெக்ஷா நயஷிநுதக-வேவரபேக்ஷையில்லாததாக, ஶுவாதெ - ஸொல்லுகிறார்கள், இம்மதங்களுக்கு ஹேதுதோஷமும், ஶ்ருதிவிரோதமும் தூஷணமென்று திருவுள்ளம்.

(அ-கை.) இதில், ஸ்வநிர்மாத்ரு புருஷதத்புத்யபேத்திப்ரயுக்த தத்ப்ரமவிப்ரலிப்ஸாதிதோஷமில்லாமையாலே, ஸர்வப்ரமாணப்ரபலமான வேதம்ஶாரீரகப்ரதமாத்யாய அதிகரணந்யாயங்களாலே, தேவரை ப்ரதாநப்ரதிபாத்யராகவுடையதாக நயிப்பிக்கப்பட்டு, அப்படி ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணமானவேதமூலமாகவே ததிதராகமங்கள், ப்ராமாணமாகவேண்டித்து, ஆகையாலே, ஸாங்கயயோகபாஶுபத்யாகமங்கள், அந்த வேதாவிருத்தாம்ஶத்தில், ப்ரமாணங்கள், பாஞ்சராத்ராகமததிலிப்படி விருத்தாம்ஶங்களில்லாமையாலேஸாவாம்சத்திலும் ப்ரமாணம், இது, பக்ஷபதித்துச் சொல்லுகிறோமல்லோம், ஹாரதஃ வஞ்ஜொவெஃ" என்று பஞ்சமவேதமாகச் சொல்லப்பட்ட மஹாபாரதத்தில மோக்ஷதர்மத்தில் உபரிசரவஸூபாக்யாநத்தில், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தினுடைய வுத்பத்தியும், தத்விஹிதாநுஷ்டான மவஶ்யாநுஷ்டேயமென்றும் சொன்ன வநந்தரம், "ஐஉஂஶதஹாஹஸுாஜிஹாரதாவரநவிஸாரசுருவியரஉதிஉஂயாநஂஉயொவுதிவொஜுதழ॥ நவநீதஂயயாஉயொஜிவஉாஂ ஶுாஹ்மணாயயா। ருணரகஞுவெஉஹரஓஷயீஹெரயயாஉூதழ॥ ஐஉஜஹொவநிஷஉாவதவெயஉவஸஉநிதழ॥ஸாஂவரயொமகுதாஜெஷவஞராதாநஶூிதழ। ஐஉஂஶுயஐஉஂஶு ஹூஐஉஂஹிதஉநதஉழ। ஜுமரஜஷாஉஹிஜஷஉயவஜாஂமிரஹெஸூஹ॥ஹவிஷரிவுஉணஂவாவதஉெவாநஶாவநழ॥" என்று விஸ்தரேணச் சொல்லுகையாலே, அறிந்து சொல்லுகிறோமென்கிறார்.

கச. வெஉகதூரஉரஹா வாஉ வவதிஹிநயெஸூநவெநீயஉொநதநவெக்ஷநஉநஂ தஜிதாஉவிஞஂஜாயதெரஂமயாஉநு। தஸாதூஂவரஂஸயொமஂஸவஶவதிஉதஂகதுவிதஂவாரதுஂஸவூஜெதுவவுஉணஂதஜிஉஉவமதவெஞஉொஉவவெஉாக॥

(வ்-ம்.) ஹொரஂ மயாஉநு ! - கதூா ருஜிஜெயூஷாஜெஷாஉஹாவாக - கர்தா முதலானதுக ளில்லாமையாலே, வஞஉஸரா

ஹூீத்³வஔவத்³ஷூ்டு - பராமர்ஶத்தில், ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற பலத்தையுடைத்தான, வெ௵ - வேதமானது, நூெயெ:ந்யாயங்களா லே, ஊட ஈ¬வெ யஸூ்ரூ தஷ்டு - தேவரை பரதாநமாகவுடைத்தா னதாக, நீயஈரெந-ஓ நுங்கவிடப்படுமளவில், ஸஈஔ யஸூ் தஸூ் ஹாவூஸஷு தெந - அந்த வேதத்தை மூலமாகவுடைத்தாகையா லே, தஷாதி தரஸ-அதில வேறான, ஊவிஔூ-ஸமஸ்தாகமமும், ஈ நூ-ப்ரமாணமாக, ஜாயதெ-ஆகிறது, தஷாஸ-ஆகையாலே, யொ ஜெநஸஹவதெத ஐதி தஸ-வஶ¬வதெத்ெநஸஹவதெ த ஐதி தஜ - யோகாகமத்தோடும, ஶைவாகமத்தோடும கூடின, ஸாஂவ் ஸாங்க்யாகமம, ஊ¬தூ விெஷவ - ஒவ்வொரு விஷயத்தி லே, வூ ஈணூ - பாமாணமாகிறது, வஞூராதூ - பஞ்சராத்ரா கமமானது, ஸவஷுதூ-ஸர்வாம்சத்திலும, வூ ஈணூ-ப்ரமாணமாகி றது, தூதீ-அந்த விநதவர்த்நமானது, வஜ்ஞஈஸ-அஞ்ஜாவதான, வெஷாஸ-பாரந்த்தாலே, ஊவமதூ-அறியப்பட்டது.

(அ-கை,) ஸாங்க்யயோக பாசுபதங்களுக்கு, ஶ்ருதியோடு யெந்தஅம்ச த்தில் விரோதம என்கிற ஶங்கையிலே ஸாங்க்யர தேவரைசேதநகோடியில ந்தர்பபவிபபித்து "வெதிவிஶ்வஸூ்" என்றுதப்பட்ட வீஶ்வரத்வத்தை யங்கீகரிக்கவில்லை, கபிலா, எங்கையாவது சொன்னாலும், ப்ரக்ருத்யாத்மவி வேகத்தி லிதம் பரமாகையாலே அதில தாதபர்யமில்லை, யோகசாஸ்த்ரப்ர வர்த்தகரான, பதஞ்ஜலியும் யோகாப்பாஸத்திலிழிகிறவனுக்கு அதிஶய கதநத் தில் தாதபர்யத்தாலே காமவிமுகத புருஷநிடததில ஐச்வர்யதைதப்ரதிப லநம்போலே சொல்லுகிறான், சைவன், அபிமானததாலே, "பிண்டியார்"; இ த்யாதிப்படியே, பிக்ஷுவான் ருத்ரனிடத்தில் ஐசவர்யததை அங்கீகரிக்கிறா ன, தேவர், "வஞூராதூஸூ் ஞூஸஷஸூவதா நாராயணஸயூ" என்று சொலலுகையாலே, தேவரை பரவ்யூஹவிபவாதிகளாலே, ஸ்வ ரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே ஸமபநநராக வருளிச்செய்ததன்றோ? என்றுஸ்த் தாமீபுலாகநயாயததாலே, ஸாங்க்யாதிகளுக்கு ஆம்ஶிக விரோதத்தையும், பஞ்சராதரததுக்கு, ஸர்வாம்சததில் விரோதத்தையும், அருளிச்செயகிறார்.

கஒ. ஸஞூெஷ்ெநஶ்வாஂஷாஂவ¬ஶ¬ஷவஶிஷூநூஸூ்ப அாநூவபஷுூாஸாஂவெூயொமீவஷாஷாவூதிஓௌநூெவஶ்வ யஷூஈஒெவஷயாஹி௯। ஹிக்ஷுளெஶவஸ¬ஶாஜஂஹவஈஹிஈந¬ெதாஶஂ மஶாஜாதி ஶாமாஷஂஷாெவாஹூயாஸஂ நந¬வஶவிஹவவூஓ ஹநாஷ்யூஂஹவிஷ¬ூ।

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கராஜ! - ஸாங்க்ய: - ஸாங்க்யமதஸ்த்தன், த்வாம் - தேவரை, பராஷாணாம் பரிஷதி ஸதஸ்யாம் - சேதந கோஷ்டியில், ந்யஸ்ய - அநதர்ப்பவிப்பித்து, ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனாக, நஸம்வதே - சொல்லுகிறானில்லை, யதா - அன்றிக்கே, அந்யஸ்மிந்வஸ்துஸ்யாஹாவஸ்த்தாத் - பரக்ருத்யாத்ம விவேகபர மாகையாலே, (ஸம்வதேத்யந்தஷம்ஶ:) யோகீவ - பதஞ்ஜலியும, ஏதோ வொன்றான காக்வா தாத்பாயத்தாலே, ஈஶ்வரஸ்யாவஸ்த - ஐஶ்வர்யத்தை, வ்யதிஷங்கிவ -ஆரோபிதமபோலே, உளவெ-ன்றான்; ஶைவ: - சைவனானவன், ஸிக்ஷா-பிக்ஷுவான ருத்ரவிடத்தில், அத்யந்தாபக்ஷபாதாத்- அத்யந்த பக்ஷபாதத்தாலே, ராஜ்யம்-ஸர்வேஸ்வரத்வத்தை யென்றபடி, அபிமந்தே - அபிமானிக்கிறான். த்வம் -தேவர், பரஞ்சேதிஸ்வ வ்யூஹத்தை ராமஸ்ய ஸம்வஞ்ச இதி- (பரஸ்வரூபம் ஹாவவ்யாநம்) பரரூபத்தாலும, ராமக்ருஷ்ணரூபத்தாலும, ஸங்கர்ஷணரூபததாலுமாக ஸமபநாகிறவராக, த்வாமேவ - தேவரையே, அஹ்யாநந்-அருளிச்செய்தீரன்றோ?

(அ-கை.) இப்படி, "கள்ளவேடத்தைக் கொண்டுபோய்" என்கிறபடியே, தேவர், புத்தாவதாரம்செய்தருளி மோஹிப்பிக்கிற வழியாலே, தேவராலே நிர்மிக்கபபட்ட பாஹ்யமதத்தை த்ருணமாகவெண்ணுகிறேன், இப் படியிருக்க வைதிகத்வ வேஷதாரிகளான குத்ருக்ககளுடைய மார்கத்தை யெண்ணுவேனோ வென்கிறார்.

கசு. இதிமோஹநவர்த்மநாத்வயாவிஹிதம்பாஹ்யமதம் த்ருணாயமந்யே | அயவைதிகவர்த்மவர்த்திநாஞ்சநிதாமேஹ குத்ருஷ்டிஶாம்கிமீஶவர்த்ம॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்கேஶ! இதி-இப்படி, மோஹநவர்த்மநா-மோஹிப்பிக்கிற வழியாலே,(வர்த்மனா - என்று பாடமானபோது, மோஹநவிக்ரஹத்தையுடைய, த்வயா - தேவராலே, விஹிதமபி - பண்ணப்பட்டாலும,. பாஹ்யம் -பாஹ்யமதத்தை, த்ருணாய - த்ருணமாக, மந்யே - எண்ணுகிறேன், அநாதரிக்கிறேனென்றபடி, அத - இபபடியிருக்க, வைதிகாநாம் வர்த்மநி வர்த்தமாநே ஷாம்- வைதிகத்வாரோபணத்தையுடையரான, குத்ருஷ்டீநாம் யெ

ஷாஜெஷாம் - ஶங்கராதி குத்ரிஷ்டிகளுடைய, வத்ம-மார்க்கத்தை, உநிதாமஹகிமு-எண்ணப்போகிறேனோ? எண்ணமாட்டேன். உபே க்ஷிப்பேனென்றபடி.

(அ-கை.) கீழ் "ஶாநம்வூதிவஶிவகாாணிகொஷாதி" என்று சொன்ன, ப்ரமாணப்ரதாநந்தானெங்கனே? ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணமானபடிதா னெங்கனே? யென்ன, ப்ரளயகாலங்களிலே, அத்யேதாக்களான ப்ரம்ஹாதிகளி ல்லாமையாலே, வேதங்களை ஸம்ஸ்காரரூபங்களாக தேவரீடத்தில் வைத்துக் கொண்டு ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே, அந்த ஸம்ஸ்காரத்தாலே ஸ்ம்ருதங்க ளான தேவாதிஸம்ஸ்த்தாநங்களையும், அதுகளுக்கு வாசகங்களான நாமங்க ளையும், அதுகளுக்கு யோக்யங்களான மஹதாதிப்ருதிவ்யந்தங்களான வசே தநங்களிலும் ப்ரம்ஹாதிஸ்தம்ப பர்யந்தங்களான சேதநங்களிலும், "ஸவூா ணிாவொணிவிவிதவ்ுயீாஃ நஶாநிகூகவா-நாஶஹெதஜ ஹெதா நாஂகூதவ்ுாநாஜவூவஜநஃ | வெஷஶவெஹ்ுவணவாஷஉ வெ வாதீநாஜ காாவஸஃ" என்று, ச்ருதிஸ்மிருதிகள் சொல்லுகிறபடியே உ ண்டாக்கியும் நித்ரைபண்ணியெழுந்தாபபோலே யெழுந்திருந்துள்ள ப்ரம் ஹாதியை "யொஹூஹாணஂவிஷயாதிவஹஂயொவெவெஷாஂஶ வூஹிணொதிதஹெ" என்கிறபடியே, ஓதிவித்தும் அத்தாலே "ஹஷ ஹதிவவிவெக்ஷு" என்கிறபடியே, விதிநிஷேதாதி ரூபமான ஹிதத்தை யநுசாஸநம்பண்ணியும், இப்படி யஜ்ஞாதகர்த்ருகங்களான, வேதங்களை தே வர் வஹிக்கிற தாகையாலே, வேதங்கள் ஸ்வதப்ரமாணங்களாகக் குறை யில்லையென்கிறார்.

கஎ. ஸஂஹாாஂவூதிஸஂவரெஷு நிஷயதுெமுஷுதஜ ஹாாிதஂஶவஂநாஶ வதத்தஷஹமநிவஹெவ்ுாகூதவ்ுாஂமாஷ ஷ। ஸவொஷுஜவிாிஂவவஹமஜநஂதாஶயவ்ுாவ்ுததுஜிதஂஶா ஸஜஹூதகதமுகாநஹஸியஶெஷாஃவூஶாணஂதஃ॥

(வ்-ம்.) ஹெ ாஂமாஷஷ! வூதிஸஂவரெஷு - ப்ரளயங்களி லே, ஸஂஹாாமு - ததாகாரமாக, நிஷயஜ - நிதிபோலே வைத்து, ரக்ஷித்துக்கொண்டும், (வேதத்தையென் றத்யாஹார்யம்) (ஸம்ஸ்கா ராந, எனறு பாடமாகில் ஸுகமம) அன்றிக்கே, "கூணவெஷு வணஂகூகவா" என்னுமாப்போலே, யேகவசநமாகவுமாம், ஸமுெ ஷு-ஸ்ருஷ்டிகாலங்களிலே, தெநஹாிதமு-அந்த ஸம்ஸ்காரரூப வேதத்தாலே ஸ்மரிப்பிக்கப்பட்ட, ஶவமு-தேவாதி ஸம்ஸ்த்தாநத் தையும், நாஶவ - தத்வாசக ஶப்தத்தையும், தீஸவ்ு தஸவ்ுா்ஹமு

நிவஹெ - அந்தவந்த நாமரூபங்களுக்கு, யோக்யமான ஸமூகத்தில், வ்ாகரு-த்ர-வெளிப்படுத்தியும், ஸாஷ்டீ - உஷஃ- விஸிஃவஃ வ ெ வெபூாயஸ்ராஷ்ா ஜநதா-தாழு - தூங்கியெழுநதிருந்து ப்ரமஹா முதலான சேதநஸமூஹத்தை, சுஸ்ாவ்ய - ஓதுவித்து, தஸ்ய த ஸ்ஹிதழு-அவரவர்க்கு வேண்டிய ஹிதத்தை, ஶாஸக-தெரியப்ப டுத்தாநின்றுகொண்டும், ஷ்ஜ-கஃ கடைநூர் யெஷாஜெ நஹவஷ்ிதிந ஷ்ஜ்த கந்தர்க்கர்ஷாரு நசப்தஸமாஸம் - அறியப்பட்ட கர்த்தாவை யுடைத்தாகாதவெதங்களை, வஹஸீதியக - வஹிக்கிறதென்கிற யா தொன்று, தகஃ-அத்தாலே, வெஷாஃ-அதுகள், ப்ராணழு-பரமாண ங்கள், வாகவவநம் ப்ராண விஹாஜ கொவாயியான ஶப்தத்வத்ய த்துக் கைக்யத்தைப்பற்ற)

(அ-கை.) இப்படி ஸ்வதப்ரமாணமான வேதங்கள், "அஂமாநிவெஷா ஶுகவாரொாஜீஎாஂஷாநாயவிஷ்ஸாஃ | வாணாஂயஷ்ஶாஷஜுவி ஷாெஹாதாஶுதாஷுஶ" என்று, வேதோபப்ரம்ஹணங்களான, வித் யாஸ்த்தானங்கள் பத்திலும்,"ஶிக்ஷாகவ்ெவாவ்ாகரணநிாக்ஂஜெய் திஷாஂமதிஃ | ஊதெஷாவிவிதிரிதெது ஷஂமொவெதிஷஉத்ு தெ"என்றுசொன்ன ஷடங்கஙகங்களோடும், ந்யாயமீமாஸைகளோடும், ஸ் ம்ருதி புராணங்களோடும், கூடிக்கொண்டு தேவனையே விசாரிதது நிஷ்கர் ஷிக்கிறதென்று தத்ததுபயோகவிஶேஷகதநபூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறூர்.

கஅ. ஶிக்ஷாயாஂவணாஶிக்ஷாவஷஸஜியிமொவ்ாகியாநி வடுவொஹாஂ ஊஷஶஷஷிதளவாஷயதிஸஜயஂஜளதிஷஂாஂம நாய | கல்ெநாஷாநஜாக்ஂஹாவிதமிதயொநடாய ஜீஎாஂ ஸயொஷாஷஶுவ்ுக்கிஃவாாணஷஜதிஷாதஷநாமாஷாஂவிவி நஷிவெஷாஃ॥

(வ்-ம்.) ஹெஶஂமநாய! ஶிக்ஷாயாழு - அதாகிற வேதாங்கத் தில்,வணாநாஂஶிக்ஷா-அர்ச்சஹல் ரூபங்களான வாணங்களுடை ய உச்சாரணக்ரமமும், ஸம்யோகக்ரமமும், (வ்ாஷிதிஶெஷஃ) வ்ாகியாவ நிவஷவஶுதாஹ்ாழு - வ்யாகரண நிருக்தங்களாலே, வஷாநாஂஷஜியிமஃ-கயிமஃ-ஷஜியிமஃ - வ்யாகரணத்தாலே ப்ரக்ரு தி ப்ரத்யய ததர்த்தாதிகமமும்;நிருக்தத்தாலே,ததர்த்தவிஶேஷ ஸம திகமமும, ஊஷஷிதள - அதிலே, ஊஷஃ-காயத்ரீ "உஷ்ணிமநாஷ்ட வீ" என்று சொல்லப்பட்ட வ்ருத்தலக்ஷணம், வ்ாக-சொலலப்ப

ட்டதாயிருக்கும், ஜெ୵ாதிஷம், அதானது, ஸ௰ம - "ஶாஃிவாஜ வெயெநயஜெத - வஷஂதெவஷஂதெஜெ୵ாதிஷாயஜெத" என்று சொன்னகாலத்தை, ஶ௰தி-ஜ்ஞாபிக்கிறது, கஸ்ஜ-ஆஶ்லாயநாபஸ்தம்பாதி க்ருதகல்பஸூத்ரத்தில், கஂநுஷாநஂ-உபநயநாதி ஸகல கர்மாநுஷ்டாநக்ரமம், உக்தஂஹி - சொல்லப்பட்டதன்றோ? ந୵ாயஶ ஶிராஂ ஸாவதயொஃ-ந்யாயத்திலும மீமாம்ஸையிலும், உஷிதாஃ-ஶஷிதயஃ- ஸத்தேதுக்களாலும், ஶ்ருதிலிங்காதிகளாலும் உசிதார்த்தநயநங்கள், ஸ୵ாஃ-வுராணாநிஸூ୵தயஶ தாஸாு-அதுகளிலே, ககுஷநாஂ வ୵க்திஃ-தாத்பர்யார்த்த ப்ரகாஶம, ஸ୵ாக - தாந୵நுமாநிவஷாஜெ - அந்த ஶிக்ஷாதிகளாலே யநுஸரிக்கப்படாநின்ற, வெஜாஃ-அதுகள், ஸ்ாஂ-தேவரை, விவநஜி-தேடுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இப்படி உபகார விஶேஷக்ருத்துக்களான ஶிக்ஷாதிகளோடுகூடி வேதங்கள் ஸாமாந்யேந தேவரைப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்று சொல்லாநின்றது கீழ்!இதிலவேதங்கள் மூலப்ரமாணம, அதுகளுக்கு இதிஹாஸபுராணமீமாமஸாந்யாயங்களோடு கூடி ஸ்ம்ருதிஉபகாரிகையாகிறது, அந்தவேதங்களில், கர்மப்ரதிபாதகமான பூர்வபாகம்; ஸ்ம்ருதி விஶேஷபூர்வ மீமாஸைகளோடுகூடி தேவருடைய வாராதநவிதியில பர்யவஸிக்கிறது, உத்தரபாகமான உபநிஷத்து, இதிஹாஸபுராண ப்ரம்ஹமீமாம்ஸைகளோடுகூடிதேவருடைய, ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷ்டைகளைத் தெரியப்படுத்தி தேவர்திருவடியில் சேர்கையில் பக்தியில் பர்யவஸிக்கிறது, இவ்வர்த்தத்தைபகவத்கீதையில் தேவரே "ஸ்வெவெ௶ஶவெவெஜொஹஸவெவெஜ୵ஃ"என்றுவெளியிட்டருளிதெதென்கிறுர்.

கக. ஆஜளவெஜாஃவு୵ாணஂஸூ୵திஶுவகுஶுதெவெதிஹாவெஃ வுஶாணெநு୵ாயெஸாகஷஂக்ஷவு୵ா வியிஶுவஶிவஶிக்ஷியதெவெவு஼ஹாஶஃ|உளஜெவு୵ாஹாமஸக்ஷஹாஶுணவிஹவஶிஜ௞ாவதெநஸுக்ஷஜாதுளவெஜொ୵ாவெவெஜொஶுஸவெவு୵ஹஶிதிஶவநுவெநவவ୵ாவுக்ஷ||

(வ்-ம்.) ஹெஶவநு!-வெஜாஃ - வேதங்கள், ஆஜள-முதலடியிலே, வேறொன்றை யபேக்ஷியாமலென்றபடி, வு୵ாணஂ - ப்ரமாணமாகிறதுகள், ஸூ୵திஃ - மநவாதி ஸ்ம்ருதியானது, உதிஹாவெஸஹவதுஜ உதிவெதி ஹாஸாநிவெதஃ - ராமாயணாதிகளோடுகூடின, வுஶாணெஃ-ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதிகளோடும், ந୵ாயெ

ஸாஃபூ - பூர்வோத்தர மீமாமஸைகளோடும், உவகாராதெ - உபகரிக்கிறது, பூர்வபூர்வாஸளஹாமஸ்ய - கர்மபாகமானது, தவாவூராநாம் விதிஷுாவஸி - தேவருடைய வாராதநவிதியிலே, வஸிக்ஷீயதெ-ஒன்றுவிடாமல் பர்யவஸிக்கிறது, உஊஃ- மேலான ஹாமஃ, பரம்ஹபாகமானது, தவ - ஸ்ரூஹாஸ்ய ஸாணாஸ்ய விஹவாஸ்ய தெஷாம்வஸிதொஜ்ஞாவ நாநிதெகஃ-தேவருடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்கள், தஜ்ஞாநஸாணஜ்ஞா ந-ஶக்த்யாதிகள், விபூதிகளிதுகளை நன்ருகத் தெரிவிக்கிறதுகளாலே யிவ்விடத்தில் ஸ்வரூபரூபங்களுமுபலக்ஷ்யங்கள், தவவஃயொராஷுஸஸ்ராஃ - ப்ராப்தரான தேவருடைய திருவடிகளைச் சேருகிறத்தில், வஸிக்ஷீயதெ-என்று கூட்டவும்; ஸவெபூஸ்ய-பூர்வோத்தரங்களாயுமான, வெஜெஃ - வேதங்களாலே, அஹூ-நான், வெஜ்ஃ-அறிவிக்கப்படுமவன், ஊதி - என்று, ஸெநவ-தேவர்முகமாகவும், (ஸெந-என்கிறவிடத்தில் ப்ரக்ருத்யாதிபாடத்தாலே த்ருதீயையென்று கண்டுகொள்வது) வாவகஸூ - இவ்வர்த்தத்தை, வெளியிட்டருளித்து.

(அ-கை.) இப்படி ஸோபப்ரம்ஹமணங்களான வேதங்கள், பூர்வோத்தரபாகங்களாலே தேவருடைய, ஆராதநங்களையும் ஆராத்யரான தேவரையும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்று சொல்லிநின்றது, இதில் பட்டணிப்படிகொள்ளாதே "ஜெஜ்ாதிஷொஜெநஸஃகாஜொயஜெத" இத்யாதிவிதி பலத்தாலே, யாகாதிகளாவது அதுகளுடைய ஶக்தியாவது காலாந்தரபாவிஸ்வர்காதி ப்ரதங்களென்றும்,ப்ரபாகரன், யாகாதிகளால்பிறக்கும் அநிர்வசநீயமானவோரபூர்வமே, அப்படிக்கொத்ததென்றும், நவீநமீமாம்ஸகர், பிதாக்களுடையவும், தேவதைகளுடையவும், ப்ரஸாதமே அப்படிக்கொததென்றும், இவர்கள் ஆராதநாராத்ய ஸ்வரூபாநபிஜ்ஞதையாலே,சொல்லுகிறார்கள், ரிக்யஜுஸ்ஸாமங்கள்,கைவத்தவராய்"வஊதஉவவதெ ஶ்ாதிஸ்ரதிஃ ஜெவாஜ்ஞா யொயொயாம்யாம்யமாஹஸுஜஸயாவிஃதாவிஷதி| தஸ்ாதவஸ்ாவயாம்ஶுஜாம்தாஜெவவிஃயாஜஹூ || ஸதயாஶுஜ யாயாகஸஸஸ்ாராய நமீஹதெ | ஶஹதெவததஃ காஜாநுஜெவெ வவிஹிதாநுஹிதாநு | வாயஜஞிவிதூநுஜெவாநுபூஹணாநுஸ ஹாதாஶதாநு|ஸவஃஹாதாஷுராதாநம்விஷாஜெவயஜஞிதெ"|| என்று ப்ரமாணஶரணரானஜ்ஞாநவ்ருத்தாஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகங்களும், தடாகநிமாணுதி ரூபமானகாதமும், தேவருடைய வாராதநம், பலங்களும், தேவாப்ரஸாதாயத்தங்கள், யஜேதேதயாதிவிதிகளும், தேவருடையநியமநங்களென்று ஸொல்லுகிறார்களென்கிறார்.

உ௦. க்ியாதஹவ்ிவஃாகிஜவிதஃவஷவஃவிதாஸவ்ஸா ஷொவாகதஃஹஊஊதிரம்ஶெகாஜ்ஶஃ | ஃஜவெஃஷாவஃ

தேவப்ரீதிரபி த்ரயீவ்யவஸிதா தத்வாசோ விதிர்வாக்யம் ப்ரஸாதநம்

ணதிதி ||

(வ-ம.) ஹே ரங்கேஶ! க்ரியா-யாகாதிக்ரியை, தஸ்யாஶ்ச-அந்த யாகாதிகர்மத்தினுடைய வஶ்யமானது, அநிர்வசநீயமான, தஸ்யாபூர்வம்-அந்த க்ரியாஜந்யமான அபூர்வமானது, பித்ரூணாம் ஸுராணாஞ்ச ப்ரஸாதோவா -பித்ருக்களுடையவும் தேவர்களுடையவும், ப்ரஸாதமானது, கர்த்ரு:-அந்தவந்த கர்மாநுஷ்டாதாவுக்கு, ஸமீஹிதார்த்ததாயக: - பலன்களைத்தருமது, (க்ரியை தத்ராதிகளில் யதாயோக்யம்-லிங்கவ்யத்யயம் பண்ணிக்கொள்ளவும்) இதி-என்று, அதத்வவிதோ-ஸம்யஜ்ஞானமில்லாதவர்கள் சொல்லுகிறார்களென்று ஶேஷம், இஷ்டாபூர்த்தே-யாகாதியும் தடாகாதி நிர்மாணமும், தவாராதநம்-தேவருடைய ஆராதநமும, ஸமீஹிதம் - அந்த யிஷ்டாபூர்த்தபலமும், தவ ப்ரீதே ஜாயதே இதி தத-தேவருடைய ப்ரீதியாலுண்டானது, இதி-என்றும், ஸர்வஸ்வவிதி:-தத்விதி: - அந்தவந்த விதியானது, தவ ப்ரஶாஸநம்-தேவருடைய நியமநம், இதி-என்றும், த்ரய்யந்தவிதோ:-வேதார்த்தஜ்ஞாநிகள் சொல்லுகிறார்களென்று ஶேஷம்.

(அ-கை.) “தத்விதிர்வாக்யம் ப்ரஸாதநம்” மென்று கீழ்ச்சொன்ன விதிகள் யெத்தனைவிதங்கள்? அதுகளுக்கு ப்ரயோஜநங்களென்? பந்தகங்களான ஸ்வர்க்காதிஸாதந ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவிதிகளும், நரகாதிஸாதநங்களானஶத்ருவதஸாதநஶ்யேநாதிவிதிகளும், ஸர்வரக்ஷகனுக்குக் கூடினபடியெங்கனே? என்றுமபேக்ஷையிலே விதிதான் நித்யமென்றும் நைமித்திகமென்றும்,காம்யமென்றும் மூன்றுவகையாயிருக்கும்;அதில நித்யம், ஸந்த்யாவந்தநாதிவிதிரூபமாய் ராஜாஜ்ஞைபோலேஅகரணேப்ரத்யவாயஜ்ஞாபகமாய், ப்ரத்யவாயப்ராகபாவபரிபாலநபலகமாயிருக்கும்.நைமித்திகம்,அயாஶ்சஹோமாதிவிதிரூபமாய் அகரணே ப்ரத்யவாயஸ்த்திதி ஜ்ஞாபகமாய்க்கொண்டு தந்நிவர்த்திப்ரயோஜநமாயிருக்கும்,ஜ்யோதிஷ்டோமாதி விதிகளும் ஸ்வர்ககாமாதிகளையும் விடமாட்டாதே க்ருபையாலே தத்ஸாதநத்தையறிவித்து பரம்பரயாமோக்ஷருசி பலகங்களாயிருக்கும், ஶ்யேநாதிவிதிகளும் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமின்றிக்கே பரஹிம்ஸைபண்ணித்திரிவார்க்கும்அவரையும் விடமாட்டாதே தத்ஸாதநங்களைத் தெரிவித்து, ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஜநக ப்ரயோஜகங்களாயிருக்கும், ஆகையாலிப்படி ஸர்வர்க்கும் ஹிதபரராய் நியமிக்கிறதேவருடைய ரக்ஷணவிஶேஷரூப தாதபர்யார்த்தங்களைத் தெரியப்படுத்தாநின்றுகொண்டு வேதம், தேவருடைய நித்யசாஸநமாகிற தென்றருளிச்செய்து,இதுக்குஅதி

சாரிதாரதம்யம்பாராதே ருச்யநுகுணமாக ஶாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தநத்துக்கு மூலமான நிர்ஹேதுகக்ருபையை யநுஸந்தித்து, எத்திறமென்கிறார்.

உக. ஆஜ்ஞா தே ஸநிமித்தநித்யவிஷய: ஸ்வர்க்காதிகாம்யே விதி: அநாஜ்ஞா ஶம்ஸிதஶாஸ்த்ரவஶ்யதோபாயோऽபிசாரஶ்ருதி: | ஸர்வேஷ்வேவ ஹிதஸ்ய ஸர்வஶாஸிதுரஹோ ஶ்ரீரங்கஸர்வஜ்ஞ தே ரக்ஷாதாத்பர்யநிவேதிநீ ஶ்ருதிரஸௌ த்வந்நித்யஶாஸ்தி: ஸ்திதா ||

(வ்-ம்.) ஹே ஶ்ரீரங்க ஸர்வஜ்ஞ-ஶ்ரீரங்கம் ஸர்வம் யஸ்ய ஸ இதி பஹுவ்ரீஹி:- நிமித்தேந ஸஹ வர்த்தந்தே இதி ஸநிமித்தாநி தாநி நித்யாநிச தேஷாம் விஷய: - நைமித்திகங்கள், நித்யங்கள், இதுகளுடைய விதிகள்; அன்றிக்கே, நிமித்தஶப்தம் நைமித்திக பரமாயதுகளோடுகூடின நித்யங்களென்றுமாம்; தே தவ ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்யேத்யாதிஶ்ருதிஸித்த ப்ரஶாஸிதுரான தேவருடைய, ஆஜ்ஞா-அநதிலங்கநீயஶாஸநம், ஸ:-ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான, ஸ்வர்க்காதிகாம்யேஷு-ஸ்வர்க்காதி காம்யேஷு தேஷாம் விதி: - ஸ்வர்க்கம்முதலானத்தை யாசைப்பட்டவர்களுக்கு ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவிதியானது, அநாஜ்ஞா-அகரணே ப்ரத்யவாயமின்றிக்கே, அபிசாரஸ்ய ஶ்ருதி:- ஶத்ருவதாதிஸாதந விதாயக ஶ்ருதியானது, ஶம்ஸிதம் ஏஷாம் தேஷாம் - ஶாஸ்த்ரவஶ்யஸ்ய ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாயா: உபாய: - ஶாஸ்த்ரத்திலப்ராமாண்ய புத்தியுடையவர்களுக்கு ப்ராமாண்யபுத்தியுண்டாய், தத்வஶமாக்கும் வழி, தத:-ஆகையாலே, ஸர்வேஷ்வேவ ஹிதஸ்ய-எல்லாருக்கும் ஹிதபராய், ஸர்வேஷாம் ஶாஸிதாநாம்-ஸமஸ்தாதிகாரிகளுக்கும், ருச்யநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரான, தே-தேவருடைய, ரக்ஷாரூப தாத்பர்யம் தந்நிவேதிநீ - ரக்ஷணரூபமான தாத்பர்யத்தைத்தெரிவிக்கிற, அஸௌ-கீழ்ச்சொன்ன, ஶ்ருதி: - ஶ்ருதியானது, த்வந்நித்யஶாஸ்தி:-தேவருடைய நித்யமான, ஶாஸநமாகிறது, அஹோ - ஆச்சரியம்?

(அ-கை.) இப்படிப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி ப்ரயோஜநங்களான, "யஜேதேத்யாதி" விதிவாக்யங்களுக்கு, "மா ஹிம்ஸ்யாதித்யாதி" வாக்யம்போலேகார்யபரதயாப்ராமாண்ய முண்டானாலும், ஸித்தவஸ்துபோதகங்களான, "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் - ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம - ரஸோ வை ஸ: - யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸ

வ-ுவிக - வராஸ்ரூக்திவி-ுவியெவஸ்ர,யதே - ஸ-த்ரகாஃஸ த்ரூஸம்கலு:- யஹஷொஜராஜித்ரொஹிரண்யய:வாரொஷொஷு ஸ்ரூதே - ஹிரண்ஸ்ரூஸ்ரூஹிரண்யகெஸஸூவ,ணவாஸவஹவ ஸவ்ண-ு:தஸ்ரூ - யயாகவ்ரூராஸம்வாஞ்ஹுஸீகமேவகூஷிணீ-வ்,ஜா வதிரகாயதவ்ஜாஸஜெயெதி- தஸ்ரூஷா தடெவா நாவ்ரா விஸக-'கஜாயமாநொநாவஹுயாவிஜாயதெ' இத்யாதிவாக்யங்களுக்கு ப்ராமாண்யமெங்கனே யென்று, ஸங்கிக்கவதுகளுமிஙகு நிதியுண்டு, உன்னுடையபிதா ஸுகமேயிருக்கிறுன், உனக்குப் பிள்ளைபிறந்ததென்று முதலாய், ஸ்வரூபபரங்களான வாக்யங்களபோலே, நிரதிஸயபுருஷார்த்த பூதரான தேவருடைய, ஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும்,விக்ரஹத்தையும், வ்யாபாரங்களையும், ப்ரதிபாதித்து, ஸித்தபரங்களாளுலும்,தேவரிடத்தில் உபாஸநதத்பலவிதாயகவாக்யங்களோடு துல்யஸீலங்களாயதுகளுக்கு ஸேஷமன்றிக்கே, ப்ரமாணமாகிறதுகளெனகிருர்.

உஉ. கத்ராஷெநியிஸிதிவஷ்ராகூ-ுஹதெவிஷாகூ-ுா கவிமாணராவவுக்வாஞா: | ஙமெஸகயிஸகமாஸநயதெ நொவாஸாஹஹவியிவி-ுஸெஷவஷாழ ||

(வ்-ம்) ஹெஙமெஸ! வாஸாகூ-ு: வா கூ-ு: - ஸவாஸளஹஸ்ரூ தயாஹதெ - ஸர்வசேதநருக்கும் ப்ரார்த்தநீயராகவே ஸத்தைபெற்ற, கூயி-தேவரிடத்தில், ஸகலா: - ஸமஸ்தங்களான, மாணாஸ்ரவெவ வ்ராநிவ தெஷாம் வாஞா:-(ரூபசப்தம் ஸ்வரூப விக்ரஹோபயபரம்) ஆகஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும், திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், ஸ்ரிஷ்ட்யவதாராதி வ்யாபாரங்களையும் ப்ரதிபாதிக்கிற, "ஞநொா ஸ்ரூஹொத்ராதி" வாக்யங்கள், ஷிஷாகூ-ுா ஷஷாம்தயாஹதாகவி - கார்யபரங்களன்றிக்கே ஸித்தபரங்களாளுலும், கத்ராஷெ நியிஸிதிவக - இங்கு நிதியுண்டென்கிற வாக்யம் முதலானதுகள்போலே, ஸநயதெ - நன்ருக வங்வயிக்கிறதுகள், "வாயாவெ-ுக்ஷேவிஷா ஷெவதெத்ராதி"களான வர்த்தவாத வாக்யங்கள்,"வாயவ்ரீஸ்ரூதமாஹெ தெதி" விதிஸேஷங்களாகக்கொண்டே, ப்ரமாணங்களாகிறப்போலன்றிக்கே, "ஞாவாஜெஷ்ரூஷவ்ரூ:" இத்யாதிகளான உபாஸநவிதிஸேஷங்களன்றியிலேயே, பரமாணங்களாய், தேவரிடத்தில் ஸம்மந்திக்கிறதுகளென்றபடி, ஷஷாழ - "ஞநொாஸ்ரூஹொத்ரா

[illegible] பரவாக்யங்களுக்கு, [illegible] -"[illegible]" இத்யாத்யுபாஸநவிதிகளோடும், "[illegible]" இத்யாதி பலவிதிகளோடும், [illegible] மானது, ந-இல்லை.

(அதுகளெப்படி ஸ்வதஃப்ரமாணங்களாகிறதுகளோ அப்படியே ஸித்தபரவாக்யங்களும், ஸ்வாதந்த்ரேணைவ ப்ரமாணங்களாகக் குறையில்லை யென்று கருதது.

(அ-கை.) "[illegible]" யென்று ஸகுணஶ்ருதயாதிகளும், பகவத்விஷயத்தில, குணாதிகளைத்தெரிவித்து ஸமந்விதங்களாகிற தென்றீர், இப்படியாகில், "[illegible]" என்று அத்விதீயஶ்ருதிர்வஹிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்று மபேக்ஷயிலே, தேவதததாதிசரீரம் சரீரியிடத்திலும், கடபடாதிவிகாரங்கள் காரணத்திலும், கோத்வாதி ஜாதியும், ஶுக்லாதிகுணங்களும், கமநாதிக்ரியையும், த்ரவ்யத்திலும், அப்ருதக்ஸித்தி ஸம்பந்தத்தாலே,பர்யவஸந்நங்களான. ஸ்வாக்ருதி மதிவ்யவயவ ஹ்ருதிகளையுடையதுகளோ ; அப்படியேயிந்த ஸர்வஜகத்தும், தேவரிடத்தில், அப்ருதக்ஸித்தமாய்க்கொண்டு, தேவருக்கு விஶேஷணமாகுகையாகிற வாகாரமும், தத்புத்தியும், தத்வ்யவஹாரமுமுடைய தாம்படி ஸங்கல்பித்திராகையாலே, சேதநாசேதநாத்மகப்ரகாரங்களுக்கு, தேவரோ ப்ரகாரியாய், இப்படிப்பட்ட ப்ரகார்யந்தரமில்லாமையாலே, அத்விதீயமென்றோதப்பட்டது, ஆகையாலே, அத்விதீயஶ்ருதிநிர்வாஹார்த்தமாஹ ப்ரம்ஹத்துக்கு, ஶங்கரபக்ஷத்தில் மாயாஸம்பந்தமும், பாஸ்கரபக்ஷத்தில்உபாதிஸம்பந்தமும், யாதவப்ரகாஶபக்ஷத்தில், விகாரஸம்பந்தமும், சொல்லுகிற தேதுக்காகவென்கிறார்.

உகூ. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - அதிலே, [illegible]-இருக்கையாலே, [illegible] - ஶரீரமானது, [illegible]-ஶரீரியிடத்தில், [illegible]- தனக்கு தேஹீவிஶேஷணத்வமே, ஆகாரமாகுகையைப்பற்றவும், ஸ்வபுத்தி தத்விஶேஷ்யகையாகையாலும்,ஸ்வவ்யவஹாரம்தாத்ருஶபுத்திஜநகமாகையாலும்,ஶரீரியிடத்தில் நிஷ்டிதங்களான ரூபபுத்திவசநங்களை யுடையதென்கிற

து, "ஸ்வயம்தேவஜ்ஞ:" என்றிறே ஆகாரபுத்தி வ்யவஹாரங்கள்; விக்ருதய:-கடபடாதிகள், இங்கும், தாஸ்ய ராஸி-என்றநுவர்த்திக்கிறது, காரணே - ம்ருத்தந்த்வாதிகாரணத்தில், நிஷ்ட்தாத்மவைபவ ஸ்ரீவவநா:-பூர்வவத், ஸ்ருஷ்டய:-தன்மேவம்: - என்றிறேஆக்ருதிமதிவ்யஹ்ருதிகள், ஜாதி: - கோத்வாதிஜாதியும், குணா:- ஸுக்லாதிகுணங்களும், கர்மவ-கமநாதிக்ரியையும், த்ரவ்யே-கவாதித்ரவ்யத்தில், இங்கும், தாஸ்ய ராஸி-என்றும், நிஷ்டிதேத த்வாதிய மநுஸந்தேயம், ஜயம் மண:-ஸ்வக்ஷ வபு: - ஸமயோமஹதி-என்றிறே ஆக்ருதிமதி வ்யவஹ்ருதிகள், தயா-அப்படியே, உக்ஷ-விவிதசித்ரமான, விஸ்வ-ஸமஸ்தமான, ஜமக- "யஸ்யாத்மாஸரீரம்யஸ்யப்ருதிவீஸரீரம்" இத்யாதி ஸ்ருதியாலே சரீரமாயும், "யதேதாவாஜகோநிஷ்வேதாநீத்யாதி" யாலே, விக்ருதியாயும் "ஸததஸ்வா ககுஸ்யேத த்யாதியாலே" ஜாதி குண கர்மங்களோடு, துல்யயோக க்ஷேமமாயுமான ப்ரபஞ்சமானது, ஷயி - சரீரியாயும், காரணமாயும் த்ரவ்யமாயுமிருக்கிற தேவரிடத்தில், ஸ்வஹிதஸ்யே - நிஷ்டிதரூப புத்திவசநமாம்படி ஸங்கல்பித்தது, தேந-அத்தாலே, ஸவிதீய:-ஸஜாதீய த்விதீய ரஹிதராக,ஜமஷிஷே - சொல்லப்பட்ட தேவர், தத: - ஆகையாலே, மாயா வாஷிஸவிகாரஸ்தேஷாஸம்ஸார:தஸ்யகயா- மாயையென்றும் உபாதியென்றும், பரிணமவிகார ஸம்பந்தமென்றும், சொல்லுகிற வார்த்தை, காநாம - ஏது? அஸங்கதையென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி. அத்விதீயஸ்ருதி நிர்வாஹமானாலும், "ஸவம்வஷிஜ்ஞம்ப்ரஹ்ம-ஸதஜாத்ம்யமிஷஸவம் - தஸ்வமஸி-ஸ்வேதகேதோ ஜத்யாதி" ஸ்ருதிகளிலும், "ஸகலமிஷ மஹம்சவாஸு தேவஜத்யாதி" களான வுபப்ரம்ஹணங்களிலும், ப்ரம்ஹத்துக்கும், ப்ரபஞ்சத்துக்கும். ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேஸங்களுக்கு நிர்வாஹமெப்படி யென்றுமபேக்ஷயிலே, ஸமஸ்தப்ரபஞ்சமும், ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களாலேதேவருக்குஸேஷமாய்க்கொண்டு ஸரீரமாய், சரீரவாசகஸப்தம், ஸரீரிபர்யந்த போதகம், லோகஸித்தமாகையாலே, நியந்தாவாய் வ்யாபித்து ஆத்மாவான தேவரைச் சொல்லுகிற, ஸப்ததோடு ப்ரபஞ்சவாசி ஸப்தத்துக்கு ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேசம், உபபந்நமென்று பூர்வர்கள் நிர்வஹித்தார்களென்கிறார்.

உச. ஷிதஸ்ருதிவ்யுத்பத்தி ரஸநியமநவ்யாவநேநாத்மநஸ்ஸெஷோஸெஷ:வ்யவஹ்ரவஸ்ரீதிஷவதஸ்வா ஷேஷவாஷா:| ஸவம்வஷிஜ்ஞதஜாத்ம்யம்ஸகலமிஷமஹம்தஸ்வமஸ்

வஶாஜ ஶ்ரவ ஶ்ரவ ஶ்ராதாரஂமயா௨ ஷ்ஷவணவிஜயிஷீவெஷுஜி வெக ஷாவஷுஹளவெஃ॥

(வ்-ம்.) ரஂமயா௨நிவ்ஷவண - கோயிலிலாதாரத்தையுடையவனே!, அன்றிக்கே, ரஂமயா௨ வ்ஷவணஂயஸ்ய - என்று பஹுவ்ரீஹியாய், ப்ரவணஶப்தம், "ஷ்ஷாவீநஷ்ஷவணெவெஶஜெவெநயஜெத" என்கிறவிடத்தில்போலே, அவாதஸ்த்தலவாசியாய், கோயிலைப்பள்ளமடையாகவுடையவரே! பள்ளத்திலேயிறே நீருக்கு ஸுலபப்ரவேஶமும், அந்யத்ர போக்கில்லாமையும், விஜய ஹஷாஉஷீதிவா விஜயஞ ஊதிவாவிஜயிநஃ வெஷஃ-பாஹ்யகுத்ரிஷ்டி நிரஸநத்தாலே வந்த வுத்கர்ஷத்தையுடையராய், ஷவஷுஷ்ஶ்ராஹ௭ ௨ ரிெஃவெதஃ - ஸகுணநிற்குண பேதாபேத கடககாரணஶ்ருதிகளான வெல்லாவிடத்துக்கும், வெணகுஶஸ்ய - ப்ராணயிகளான, வெஜாநு விஜஞிவெதெ வெஷுஜிவெகஃ-வேதார்த்தவித்துக்களாய் பகவத் வ்யாஸ பராஶராதி பரமர்ஷி ஹ்ருதயாநுஸாரிகளான,நாதயாமுந ராமாநுஜமுநிப்ரப்ருதிகளாலே, கவெஶஷஶ்ராஷளஷ்ஷவஞுஶஷஃ-கூதூநஃ கஜஃஷ்விஶ்ய-நியந்தாவான, தெ-தேவருக்கு ஷிதிஶஉதுதிஶவஷ்திஶ ஷநஂவ நியஉநஂவ வஶ்ரவநஂவவெதஃ - ரக்ஷணத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிக்கிறத்தாலும்,உசிதகார்யப்ரவர்த்தநத்தாலும்,லயிப்பிக்கிறத்தாலும், அநுப்ரவிஶ்ய நியமநத்தாலும, வ்யாப்தியாலும, ஶேஷஃ-பரார்த்தத்தை கவேஷமாய்க்கொண்டு, வவுஶிதி-ஆதேயமாய், நியாம்ய த்ரவ்யமாகிறதென்று, ஹவதஃ-தேவருக்கும், தஸ்ய்வ- அந்த ப்ரபஞ்சத்துக்கும், ஷவஷு ஶித்ஶ்ரா ஜெ ஶ்வஂ குஜ ஶ்ஂ யெஷாஜெ-ஸர்வம் கல்வித்யாதிகளான, கஹெதஸ்ஶ்வாஜாஃ - ஸாமாநாதி கரணத்திநுடைய நிர்தேஶங்கள்,வஶ்ரவஶ்ராதாஃ - நிர்வஹிக்கப்பட்டதுகள்.

(அ-கை) "ஷவஷுஂவஶிதுஶ்ராஜி" ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேஶம் ஶரீராத்மபாவ நிபந்தநமென்று சொல்லிகின்றது கீழ்; இதில், நையாயிகன்,ஜகத்து நிமித்தகாரணமாத்ரமான வீச்வரவிஷ்டமென்றும்,பூர்வமீமாம்ஸகன், அது நிரீஶ்வரமென்றும், த்ருமூர்த்திஸாம்ய வாதிப்ரம்ஹ விஷ்ணு ருத்ர ரூபர்களான வநேகேஶ்வரவிஶிஷ்டமென்றும், ஹைரண்யகர்ப்பபாசுபதர்தங்களுக் கபிமதரான ப்ரும்ஹ ருத்ரர்களாகிற வீச்வரனோடுகூடினதென்றும் சொல்லுகிறது,ச்ருதிஸ்வாரஸ்யாநபிஜ்ஞதையாலே 'ஹஹெகொஹவெநாராயணகுஶீஷஷஷ்ஹாவெநஶாநஃ" என்கிற ச்ருதி ஜகத்து ஸ்வதந்த்ரமாகில்; தேவமநுஷ்யாதி வைசித்ரயமும். ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி தாரதம்யமும்

கூடாதென்கிற தர்க்கத்தோடு கூடினதாய்க்கொண்டு சிதசித்ரூபமான ஜகத்து நித்யமாக தேவராகிறநல்லராஜாவை யுடையதென்று, ச்ரோதாக்களுக்கு செவிக்கினிதாகச் சொல்லுகிறதென்கிறார்.

உரு. ஸராஜகஜராஜகம்வா நர நெகராஜம் தயாயயாஹிதராஜகம்ஜமஷிஷம்ஜஜல்லுஜஃ்யாஃ | ஜமாவவஸவிதூதா தர தஜகூதகுாமிகாஸ்ரூதிஸ்திஷஷி தீக்ஷயாவரஷநிதஹிராஜநூதீ ||

(வ்-ம்.) ஹெ வரஷ! ஜஙாஃ-தெரியாதவர்கள், ஊஷம் ஜமகு-விசித்ரமாயும் நிம்நோந்நதமாயும் காணபபட்ட ஜகத்தை, ராஜூாவஹவதூத ஊதிவராஜகூ-ஈஸ்வரனோடுகூடினதாகவும், நவிஷஹிதெரா ஜாயவஹிதக-நிரீஸ்வரமாகவும், வா நஃ-பின்னும், கூநெகெராஜா நஃயவஹிதக - ஸ்ருஷ்ட்யாதிக்குக் கடவரான வநேகேஸ்வர விஸிஷ்டமாகவும், கீழிரண்டிடத்திலும் மேலும் வந்த, வைஹாவிூஹளக விவூதஹியூ-வெகுவூஹிக்கூ - ஆகையாலே யிங்கு வந்ததில்லை, தயா-அபயடியே, கஹிஜதஜநதிகூஜஹியயாஹிஜதூ-ராஜாயவஹிதக- அபிமாநாநுகுணமாக கல்பிக்கப்பட்ட வீஸ்வரனையுடைத்தாகவும், ஜஜலூஃ-அநந்வித பாஷணம் பண்ணினார்கள், நவஸஷூாயிநதா வஷாஞெ கவஸாஃ-விதூாணாம் ஹாவஷிதூதாதரஷூதஜஷூதளதயொஹூவஷூகூ-ஸாவதலூதெகவஸாநாஜவதெதயொஷூகூஃ கூமம் யவஹிராஷா-பாதந்த்ரங்களுக்கே யுண்டான, வைசித்ர்யமென்ன தாரதம்யமென்ன யிதுகளை விஷயீகரித்த, இது பரதந்த்ரமன்றாகில், விசித்ரமாகவும், நிம்நோந்நதமாகவும், கூடாதென்கிற தர்க்கத்தை பரிகரமாகவுடைய தரதஜகூ-என்கிறவிடத்தில் தாதமப்ரத்யயஸ்வரூபங்களானவிரண்டு ப்ராதிபதிகங்களுமுண்டாகையாலே, கூவூதுயம்,வந்ததென்றுகணடுகொள்வது) ஸ்ரூதிஃ-“ஞெகொஹவெ” இத்யாதியான ப்ரம்ஹருத்ரர்களுக்கு பரதத்வநிஷேத பூர்வகம், பகவத் பரத்வ ப்ரதிபாதக ஸ்ருதியானது, விஷூவிஷூவிஷவிதீ - சேதநாசேதநங்களை, ஷூகூதிமண்ங்களான, கஙூவமூாஷிமணவரம் கல்பநத்தாலே, வாநவாமஸககூம்வருமாகையாலே, இங்கு நபும்ஸகமாகவும்; உவாஷதெ என்கிற ஸ்லோகத்தில புல்லிங்கமாகவும் ப்ரயோகிக்கபபட்டது. கூயா - நாராயணஸப்த வாச்யரான தேவராகிற, வூகூதஹிாஷி கூாஙாநெஹிநயநவா - னென்றுமாப்போலே, கஹெஜதிதீயா-நிதஹிராஜாநயொரவஹிஷீதிநிதஹிரா

ஜநதீ - என்றும், நல்லராஜாவை யுடைத்தானது களாக, ஜமள - ஶ்ராவ்யமாகச் சொல்லிற்று.

(அ-கை.) "யஶாஹிஉதராஜகஃ" என்று கீழ்ச்சொன்ன ஹைரண்ய கர்ப்ப ஸைவர்க்கும், "ஹிரண்யமஹஸ்வதஸ்தாரெ வனகவனவ ரா" இத்யாதி ஶ்ருதிகளில்லையோவென்று மபேக்ஷையிலே ப்ரம்ஹாதி கள், "யொப்ரஹ்மாணம் விதயாதிவவம் - ப்ரஹ்மணஃவாத்ராய ஜெஷ்டாய" இத்யாதிகளில், ஸ்ருஜ்யகோடியில் பகவச்சாஸநாநுவர்த்தி களாக வெளியிடப்பட்டார்கள், அவதாரப்ரகரணங்களில், தேவரவதாரங்க ளாகவும் சொல்லப்படவில்லை, இப்படி தேவரவதாரங்க ளல்லாமையாலே, அவர்கள் தேவரன்று, ஸ்ருஜ்யராகையாலே,* தேவரோ டொத்தவர்களு மல்லர். "ஸஹஸ்ரஶீஷாவாஷ: வெதாஹமெதம்வாஷஜ ஹாநம் ஹ்ரீஶ்சதெலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ ஶ்ரீயாதெவொதெவகீநந்தந தெ-ஊதரம்வதஊரவீநம்-ராவவகெவஹவதீதாராக்ஷணீக்ருஷ்ணஜநநீ-கநெத்ஷவ்யவதாரெஷவிஷ்ணொரெஷா நவாயிநீ-கநந்ய ஹியாவீதா" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி வசநங்களாலே ஸ்ரீயஃபதியான தேவரோ ஸர்வேஶ்வரனென்று சொல்லி ஜிதர்களாய் ப்ரேதப்ராயரான வா திகளுக்கு உசிதமாக ஜலதர்ப்பணம் பண்ணுகிறோமென்கிறார்.

உகூ. ப்ரஹ்மாதய்ஸ்ஸுஜ்யமௌஹ்யாக்ஷிடதயொதாப்திதாநாவதாரவஸ்தா வெதநநகம் நவதவத்ஶாவிஶ்வெ காதவத்ரு | லக்ஷ்மீநெதாகவெதிஶ்ரீநிவவவெநஸ்த வெரவயாஉ: ஶ்ரீரங்கதாமொஹாயிவம்தெராதயஜய உவிதம்வா ஷிகளதஸ்வெதஹ்ய:||

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கதமௌவாம் பொயிஸ்ஸவம்ஜஸ்ஸவ்யஉதய - பெரியகோயிலுக்கு உத்வேல ஸம்ருத்தியைத்தருமவரோ! ப்ரஹ்மாத்யஃ வஷாஞெ - சதுர்முகாதிகள், ஸ்ருஜ்யாநாம்வமத்யெஸ்தஸ்மிந் - ஸ்ருஜ்யஸமுதாயத்தில், ஆக்ஷெஹ்யாஶெஷாம் ஹாவஸ்யா - நியாம்யராக, உதிதாஃ-திறந்து சொல்லப்பட்டார்கள், கவதாரா ணாம் வ்ராஸ்தாவஸ்மிந் - ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள் சொல்லுமி டத்தில், ந-ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்டார்களில்லை, தெந - அவதாரங்களி லெடாமையாலே, கவம் ந-ப்ரஹ்மாகிகள் தேவரன்று, தெந ஸ்ருஷ் டிக்கப்பட்டவர் கோடியிலெடுத்தபடியாலே, தவ - தேவருக்கு, ஸத்ருஶாஶ்ச ந - ஸமாநருமல்லர், லக்ஷ்மீநாதெந தெந - ஸ்ரீயஃபதி

யான, க்வயா -தேவராலே, விஶ்வம்-ஸமஸ்த ஜகத்தும், ஏகாதப த்ரம்-ஏகசத்ரத்தையுடையது, ஒரு நியாமகனையுடைய தென்றபடி, இதி இப்படி, ஸம்வாத: ஸாக்ஷாத்யை: - தேவரை ப்ர தாந ப்ரதிபாத்யராகவுடைய, ஶ்ருதீ ஸ்ம்ருதீ தர்மஶாஸ்த்ராதி வைத: - வேதவசநங்களாலும், பராஶராதி ரிஷிவசநங்களாலும், இந் த வசநங்களைச் சொல்லியென்றபடி, கூத: கூத இதி வ்யூஹதி களத் கூஹவ: - வாதிநஸ்தே - தேஷு: - ஶ்ருத்யுக்தங்களைப் பரித்யஜித்து யுக்திமாத்ரங்களைக்கொண்டு வாதம் பண்ணுகிறவர் பொருட்டு, உசிதம்-அவர்களுக்கநுகுணமாக, ஜலம்-தர்ப்பணஜல த்தை, கவஹயாம:-த்ருப்தியளவும் கொடுக்கிறோம்.

(அ-கை) இப்படி "ஹேதுஹத:" என்று துடங்கி, யிவ்வளவும், பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமத நிரஸநாநுகுணமாக ஸோபப்ரம்ஹண ஶ்ருதிப்ராமாண்யப்ர திபாதநபூர்வகம், ஸ்ரீமானை பெரியபெருமாளுக்கே சிதசிதாத்மகமான ஜக த்தைக்குறித்து காரணத்வத்தையும், ஈஶ்வரத்வத்தையும், ஸமர்த்தித்து "ஏகூ நே த்ரா" என்று த்வயோத்தரகண்ட ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தத்தையு மநுஸந்தித் தாராயநின்றது; இதில் காரணத்வ நிர்வாஹகத்வத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, நாராயணப்தார்த்தங்களாகையாலே, நிர்துஷ்டங்களாய் நிருபாதிகங்களாய் நிர வதிகங்களாய் நிஸ்ஸமாப்யதிகங்களாய் நிஸ்ஸங்க்யங்களாய் மங்களங்களா யிருக்கிற தயாதிகுணங்களுக்கு மூலங்களாய் பகவச்சப்தார்த்தங்களாக ப்ர ஸித்தங்களான ஜ்ஞாநாதிஷட் குணங்களும், ரத்நத்தைக்காந்திகள்போலே தேவரை யலங்கரிக்கிறதுக ளென்கிறார்.

உஎ. ஸொஷொவயாவயிஸஙாதிமயா நவஸ்ஜாநிவெஹவ ஐஜஉமஹணளவஷவாஷவெதா: | ஜ்ஞாநெஶ்வர்யஶக்தவீர்யஸ்வ ஶாவிஷஷஸாரம்மெஸஹாஸஉவாநநவஹயஹி ||

(வ்-ம்) ஹோரம்மெஶ-ஷொஷஶ்உவயாவாவயிஶ்வஸஶ்கதிஶ யாநஶ் ஸம்வந்ராவதாஹி: - நிமஹதெர்வெவொயெஸ்வெ - நி ஜெஹவாஉமஜாஶ் மஹணாவஷாம் ஓவம்ஷஹஸஹி தே - தோ ஷாதிகளோடு, ஸம்பந்தியாதே கல்யாணங்களான தயாதிகுணங்களு டைய ஸமூகத்தைக் கறவாநின்றுள்ள, ஷதா:-ப்ரஸித்தங்களான, ஷட்-ஆறுகளான, ஜ்ஞாநஞ் வெஶ்வர்ய ஶக்தவீர்யம்வவஜா ஷிஹஶ்தா: - ஜ்ஞாநாதி தேஜோந்தங்களானதுகள், ரத்நம் - ரத்நத் தை, ஸாவஸ இவ-ஒளிகள்போல், க்வாம்-தேவரை, அநவஹயஹி-பெ ருவிலையனுக்குகிறதுகள்.

(அ-கை.) "ஜ்ஞாநஶ்ரீ" என்று கீழருளிச்செய்த ஜ்ஞாநமாவதேதென்று மபேக்ஷையிலே, சக்ஷுராதீந்த்ரியத்வாராவாதல், தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலேயேயாதல், இந்த்ரியங்களிலும், தத்த திந்த்ரியங்களாலே, தத்தத் விஷயங்களையும், அந்யேந்த்ரியவிஷயங்களையும், இப்படி ஸர்வத்தையும் ஒருக்காலே, கரதலாமலகம்போலே நித்யமாக தேவர் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிற ஸாக்ஷாத்காரத்தை ஸ்வப்ரகாஶமாயும், ஆவரணரஹிதமாயும், யதார்த்தமாயுமிருந்துள்ள ஜ்ஞாநமென்று, உபநிஷத்துக்கள் சொல்லுகிறதுகளென்கிறார்.

உ அ. யுகபத்நிஶமக்ஷைஸ்ஸ்வைஸ்ஸ்வதோவாக்ஷகாணாம் ந்ருதி
யதிநியமம்வா வ்யாப்ய ஶம்மாயிராஜ! கரதலவதஶேஷம்பஶ்யஸி
ஸ்வப்ரகாஶம் தத்வாரணம் ஸோபவம் ஜ்ஞாநமாஹுஸ்ஸ்ருதிஷுதே

(வ்-ம.) ஹே ஶம்மாயிராஜ! ஸ்வை: - தேவருடையதுகளான, அக்ஷை: - சக்ஷுராதிகளாலேயாதல், ஸ்வதோவா - இந்த்ரியாபேக்ஷையின்றிக்கே தேவராலேயாதல், அக்ஷாணாம் காயஸ்ஸித்தௌ - சக்ஷுராதிஸாத்யமான ரூபாதி ஸாக்ஷாத்காரத்தில், நியதிம் - சக்ஷுஸ்ஸாலே ரூபத்தை, ஶ்ரோத்ரத்தால் ஶப்தத்தை, இத்யாதியான நியமநத்தை, அநியமம்வா - சக்ஷுஸ்ஸாலே சப்தத்தையும், ஶ்ரோத்ரத்தாலே ரூபத்தையு மிப்படி க்ராஹ்யக்ராஹக நியமமில்லாமையை, வ்யாப்ய - அடைந்து, அஶேஷம் - ஸமஸ்த வஸ்துவையும், யுகபத் - ஏககாலத்தில், கரதலவத் - கரதலத்தோடு துல்யமாக, அநிஶம் - நித்யமாக, பஶ்யஸி - தேவர் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறது, ஸ்வேநைவ ப்ரகாஶ்யமாநம் தத் - ஜ்ஞாநாந்தர நிரபேக்ஷமான ப்ரகாஶத்தையுடைத்தாயும், நவிஶத்தேவாரணம்பவத் தத் - ஆவரணரஹிதமாயும், ஸோபவமவதீதம் ஸோபவம் - யதார்த்தமாயு மிருந்துள்ள, தத் - அந்த ஸாக்ஷாத்காரத்தை, ஜ்ஞாநம் - ஷாட்குண்யத்தில் முந்தர சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநமாக அடுத்தடுத்துச் சொல்லித்துக்கள்.

(அ-கை.) "அநியமம்வா வ்யாப்ய" என்று சொன்னவநியமநந்தானெங்கனே? அது கடிக்கும்படி யெப்படியென்று மபேக்ஷையிலே, தேவர் திருச்செவியாலே பார்க்கிறது, திருக்கண்களாலே கேட்கிறது, இப்படி கரணங்களாலே யதேஷ்டகாரியான தேவர்க்கு " ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத் - விஶ்வதஶ்சக்ஷுருத விஶ்வதோமுக: விஶ்வதஸ்பாத் - ப்ரஸவ ஜஸ்வ புவிஸ - பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதைவ

ஶவமயதே-ஸ்வாஸாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச” இத்யாதிகளில், லோகவிலக்ஷணங்களானகரணஜ்ஞாந ஶக்த்யாதிகள, ப்ரதிபாதிதங்களாகையாலேபோனதெல்லாம் வழியான ஸாக்ஷாதகாரம், கடிக்கக்குறையென்னென்கிறார்,

உகூ. நயநஶ்ரவணோ த்ருஶா ஶ்ருணோஷி ஹ்யத ரங்கதேவ தேऽநீஶிது: । கரணைரபி காரகாரிணஸ் ஸர்வதோ தவ ஸர்வமயீக்ஷணம் ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கதேவ! நயநம் ஶ்ரவணம் யஸ்ய ஸ:-திருக்கண்மலராகா நின்றுள்ள திருச்செவியையுடையராய், த்ருஶா-திருக்கண்மலராலே, ஶ்ருணோஷி - கேளாநிற்கிறது, அத - பின்னையும். கரணைரபி - அநந்தகரணங்களாலேயும், காரகாரிண: - காரம் கரோதீதி தஸ்ய-யதேஷ்டமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறவராய், ஈஶம் ஸ்வஸ்ய ஈஶிதா ந தஸ்ய-ஈஶ்வராந்தரமின்றிக்கே, தாமேஈஶ்வரராய் லோகவிலக்ஷணரான, தே - தேவர்க்கு, ஸர்வேஷு விஷயேஷு ஸர்வம் ஸர்வாதிகம்-ஸர்வதோதிக்கமான, ஈக்ஷணம்-ஸாக்ஷாத்காரமானது கடகமாகிறது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் மூலமே ஜகத்தென்று ஸித்தித்தபடியாலே, அசேதநமான ப்ரதாந மூலீஜகத்தென்கிற ஸாங்க்யரும், நிர்விஶேஷமாகையாலே அஜ்ஞமான ப்ருஹ்மமூலமென்று சொல்லுகிற ஶாங்கராதிகளும் நிரஸ்தர், ஐஸ்வர்யமாகிறது ப்ரேரகாந்தரமின்றிக்கே ஸ்வதந்த்ரராய், ப்ரதிஹதியில்லாமல் புண்யபாபரூபகர்ம வைசித்ர்யத்தாலே விசித்ரமான ஸர்வஜகத்தையும், ஸங்கல்பலேஶத்தாலே யேககாலத்தில் ஒருசாக்காக வெண்ணாமல், தேவர் ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்கையாய், அந்த வைஶ்வர்யம் காரணபூதரான தேவரை, ஸாங்க்யஸித்தாந்தத்தில் ஸாக்ஷிமாத்ரனான புருஷனிடத்தில் நின்றும் வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறதெனகிறார்.

ஙo. ஸார்வஜ்ஞ்யேநாஜ்ஞமூலம் ஜகதிதி வதந்தோ நிரஸ்தாஸ் ஸாக்ஷிமாத்ரம் த்வைதம் ப்ரஹ்மைகாரணம் கரணமபி ந பவதி பகவந் ஶ்ரீரங்கஶாயிந் । ஸ்வாதந்த்ர்யேண ப்ரவ்ருத்தம் ஸ்வேஷ்டவ்ருத்திஹதிவஶ ஸக்தஸ்ருஷ்ட்யாதி வித்யம் த்வய்யைஶ்வர்யம் ஸதஸ்யம் ப்ரபவதி பவந யஸ்ய விஶ்வாவிஶ்வம் ॥

(வ்-ம்.) ஹே பகவந் - ரங்கஶாயிந்! ஸர்வஜ்ஞஸ்ய பாவஸ் ஸார்வஜ்ஞ்யம் - தேந-இதிரண்டு ஶ்லோகத்தால் சொன்ன ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே, ஜகத:-ஜகத்தை, அஜ்ஞம் மூலம் யஸ்ய தத்-அசேதநகாரணமாக, வதந்த:-சொல்லுகிறவர்கள், நிரஸ்தா: - நிரஸிக்கப்பட்டா

ர்கள், வைஶ்வரீ-வக்ஷ்யமான ஸ்வரூபமான வைஶ்வர்யமானது, கா
ரணம்-உபாதாநகாரணமான, ஸ்வாம்-தேவரை, ஸாங்க்யா:-
ஸாங்க்யராலே சொல்லப்பட்ட, ஸாக்ஷிவ - ஸாக்ஷிமாத்ரம், ஸா
க்ஷாத்ருஷ்டா ஸாக்ஷி தஸ்யா: - அப்ரம்ஹாத்மிகையான ப்ரக்ருதி
மஹதாதிகளை யுண்டாக்கும் போது ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே உபகாரக
னை புருஷனிடத்தில் நின்றும், வ்யதிரேசயதி - வேறு
படுத்துகிறது, (காரணாத்-என்று பாடமுண்டு அப்போது, ஸாக்ஷி
ஶாதாத்-என்றதுக்கு விஶேஷ்யமாகக்கடவது) யத்-யாதொரு ஐஶ்
வர்யமுண்டாயிருக்க, அந்யை:-வேறொருவராலே, நியம்யை-ரா
நியம்ய:-நியமிக்கப்படாதவராய், ஸ்வதந்த்ர:-ஸ்வாதீநரான, ஸ்வம்-
தேவர், ஶுபாஶுபகர்மணாம் தயோஶ்சித்ர ஸம்ஹாவஸ்யா - புண்யபாப
ரூபகர்மங்களுடைய விசித்ரதையாலே, விவிதம் - ததாவிதமான,
விஶ்வம்-ஸமஸ்தத்தையும், உபாயாமியஸஹஸாத்-ஸங்கல்ப லவத்தா
லே, ஏகமனு-ஒன்றாகவெண்ணாமல், யுகபத்-ஏககாலத்தில், நவி
க்ருதே ப்ரதிஹதி:யஸ்மிந்கர்மணி ததா- ப்ரதிபந்தகமில்லாமல், ஆ
விஷ்கரோ:-ஆவிஷ்கரித்தது, (ஸ்ருஷ்டிக்கதென்றபடி) ஸ்வதந்த்ரியா
த்ரயா - ஸ்வதந்த்ரனைவனுக்கு ஸர்வவிஷயத்திலும அப்ரதிஹத
ஸங்கல்பவத்வம் ஈஶ்வரத்வமென்று கருத்து.

(அ-கை.) கீழ்ச்சொன்ன ஶகஸப்தாதததமான ஶக்தியாவது, ஹேத்
வந்தர நிரபேக்ஷமான தேவருடைய ஸங்கல்பமானது, இது சக்யம், இது
அசக்யமென்கிற மர்யாதையைத்தாண்டி அவ்வளவு கார்யவிஷயமாக, எப்
போதும் ப்ரஸரிக்கிறதோ அவ்வளவான ஸமஸ்த கார்யத்திலும், தேவரை
சிதசிதாத்மகஸ்வசரீரத்வாரா உபாதாநமாக "ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம்
ப்ரஜாயேய-யதோர்ணநாபி:" ஶ்ருதிகள் சொல்லுகிறதுகள், அப்படி
யுபாதாந காரணமாம்படியாக, ஸ்வகரதுஷ்கர விபாகமற ஸங்கல்பவிஷயயா
வத்கார்ய நிர்வஹண ஸாமர்த்த்யம், அந்த சக்தியே ஈச்வரனில்காட்டில் ஜக
ந்நிர்மாண ரூபாதிஶயததைப் பண்ணத்தக்கது, அந்த சக்தி தன்சரீரத்தில்,
தந்து ஜாலத்தையுண்டாக்கி, திரும்பவும் க்ரஸிக்கிற ஊர்ணநாபி யென்கிற
சலந்தையில் காணப்படுமென்கிறார்.

௯௧. காரெந்த்ரஜோஷ்வஸ்து நதத்ருஷ்வஸ்தாவஸ்தாந்தரமஹா
ஸாதஶஸ்திவக்ரதாமரதேநிவேஷாம்விஶம்வந் | உபாயாவதீ
ஹரதிஸந்தாநமாபாஜா நபேக்ஷாஸெ வேஶாநாந்திரய ஸ்ரீ
வொர்ணநாபஸவிஹாவந்தா ||

(வ்-ம்.)ஹேரங்கராஜ! நகூவெகூாயஸ்ராஷா-ஹேத்வந்தரா பேக்ஷையில்லாத,ஊஷா-ஸங்கல்பமானது, ஷூவெநககதூங்ஶகூ்ம் தகூ-செய்யத்தகாதது,ஊதாகூ -செய்யத்தகாததுஊதி-என்கிற, வெ ஊாழ-கனையை,விஐஂவு்-நன்றாகவதிக்ரமித்து,ஸஊா-எப்போதும்,யா வகூ-எவ்வளவு, விஹாதி-விளையாடுகிறது, கூநஞெ-அவதியில்லாத, காயெ-அவ்வளவுகார்யத்திலும், கூாழ-தேவரை,ஷூஷ்தநூரெவ ஊுவழ தஷாகூ- தேவருடைய சரீரத்வாரா, உவஊாநழ - உபாதாந மாக, ஷூஹுஃ-சொல்லுகிறதுகள், ஸா-அப்படி யுபாதாநமாகும்படி யான, ஸாமர்த்யம், ஶக்திஃ-சக்தியென்று சொல்லப்படுகிறது, ஷெஸ வ-அந்தசக்தியே, (ஷெஸஷெவஶாநாகூ - என்று பாடமுண்டு, அ ப்போது, ஈஶாநஸம்பந்தியான வீச்ரத்வத்தில் காட்டில், ஶஂஶாநா கூ-என்று பாடமாம்போது, ஊாவவ்யாநழ) கூதிஶயஂகரொதீ தி-கூதிஶயகரீ-அதிசயாவஹை, ஸா-அந்தசக்தி, உளணநாஷள- ஒரு சலங்கையில் விஷாவ-காணத்தக்கது,“யஷொணநாஷிஸ ஜஷெதஶூஷெதவ” என்றிறே ஶ்ருதி.

(அ-கை.) ஜ்ஞாஶக்தி பலைஸ்வர்ய வென்கிறவிடத்தில், சக்திக்கு மேல் ச்சொன்ன பலமாவது, “ஷெஊஹிஷிவூதிஷ்டிதஃ” என்கிறபடியே, ஸ்வமா ஹாத்மயத்தாலேயே அநேகவ்யாபாரங்கள் பண்ணினலும் ச்ரமமுண்டாகா தே ஸர்வஜகத்தையும் தேவர் திருமேனியைப்போலே பரிக்கிறதென்கிறவி து, அதற்கு பலம் அந்யாதிஷ்ட்டிதமாய்க்கொண்டு காரணமாநத்தை வ்யாவ ர்த்திப்பிக்கிறதென்கிறார்.

௩௨. ஷூஊஹிஷூஷிதிரீஶஷூஶக்தியொவகூஷிதஶூஊவவ வீஷஷியகூ। வவுரிவஷூஊெஶஷிஊஂவஐஂதவவாஶிதகா ரணவாரணழ॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்க! ஷெஊஹிஷிஷூதியவஷஃ-தன் மாஹா ம்யத் திலிருப்பையுடைய தேவர், ஷூஶஂக்தியாயஸ் ஹொஷி-பெ ரிதான ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரம் பண்ணினாலும், நகூஷிதஶூஊ ய ஷூஷ வவ-அந்த வ்யாபாரஙகளாலே உண்டாக்கப்படாதவாயாஸ த்தையுடையவராய்க்கொண்டே,கூஶெஷழ - ஸமஸ்த ஜகத்தையும், ஷூழ - தேவருதான, வவுரிவ-திருமேனியைப்போலே, வீஷஷீ தியகூ-பரிக்கிறதென்கிற யாதொன்று, ஊஊழ - இது, வரெணாஶி தஂகாரணஂ தஷ் வாரணாழ- அந்யாதிஷ்ட்டிதகாரண வ்யாவர்த்

தகமான, தவ-தேவருடைய, வ஖஁-பலஶப்தார்த்தம், ஸகஷிகஷ்
தஸஂஷஂஷஂாதிகதஃ விதவிநிவஹவஹநெவஂஶஂகவம் ஬
ஐம் தத்ஐம் - தேவர்க்கு அந்யாதிஷ்டிதாத் வைலக்ஷண்யமென்று
கருத்து.

(அ-கை.) இதில் வீர்யமாகிறது, கஸ்தூரிசாகந்தமானது, ஸ்வஸந்நிதி மாத்ரத்தாலே, தான அவிக்ருதமாய்க்கொண்டு ஸந்நிஹிதருடைய மநஸ்ஸு க்களை விகரிப்பிக்குமாப்போலே தேவருமப்படியே, ஸகல பதார்த்தங்களையும், விகரிப்பிக்கிறதென்று சொல்லுவர்கள், அத்தால் ஸவிகாரமான காரணம் வ்யாவ்ருத்தமாகிறதென்கிறார்.

௩௩. ஶ஼ஂமநாஹிமஸஜவயஸகஸாய஼ாநிஜஸநியொரவிகஂ தொவிகஂணொஷி | விஂயாரஂமவீரஂதிதஸ்வதஜெஸவிகாரகாரணதொவிநிவாரஂ஁||

(வ்-ம்.) ஹெ விஂயாரஂம! கவ஁-தேவர், ஶ஼ஂமநாஹெம஼ய ஜ வ-கஸ்தூரிகாபரிமளமபோலே, நிஜஸநிபிஸஸாக-ஸ்வஸந்நிதாநத் தாலே, ஸகஸாக஼ாஸாநு-ஸகல பதார்த்தங்களையும், நவிகஂதஃ கவிகஂதஃ-விகாரியாகாதே, விகஂணொஷி-விகரிப்பிக்கிறீர், ஜதிய க-என்கிற யாதொன்று, தக-அத்தை, வீய஼திதி - வீர்யசபதார்த்த மென்று, வஜெ-ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிறார்கள், ஜதஃ-இந்த வீர்யத்தாலே, விகாரெண ஸஹவத஼த ஜதி ஸவிகாரஂதது தக காரண஁ - விகாரத்தை யுடையதாய்க்கொண்டு காரணமாகிற மிருத்தாத் வாதிவஸ்துவானது, விநிவாய஼஁- வ்யாவர்த்திப்பிக்கத் தக்கது.

(அ-கை.) இதில் தேஜஸ்ஸாவது, ஸஹகாரிஸாபேக்ஷகாரணவ்யாவ்ருத்த மான ஸஹகாரி நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வரூபமென்று சொல்லப்பட்டதாய் ஆஶ்ரி தருடைய தாபத்ரயத்தையும் தத்விரோதிகளையும் அபிபவியா நின்றுகொண் டு யிந்த குணங்களில் உத்க்ருஷ்டமாகிறதென்கிறார்.

௩௪ ஸஹகாரஂவெக்ஷவிஹாதஂஹதஜநவெக்ஷக தஂதா | ரஂமயநஜயதிதெஜஜதிவஂணதாதிஜிதஂதிஸஂாஹி ஹாவஂக஁||

(வ்-ம்.) ஹெரஂமய ந! ஸஹகாரிணாஂ கவெக்ஷாயஸஂத ஸஂதஜவி - ஸஹகாரிணஃ கவெக்ஷத ஜதிவா-ஸஹகாரி காரண ங்களுடைய அபேக்ஷையை யுடைத்தானதாயும், ஹாதஂ஁ - வ்யாவர்

திப்பிக்கைக்கி, தேஷா உபேக்ஷாயஸ்ய ஸநவதீதித்ர நபே க்ஷ: ஸ்வாஸள கத்ரா வத்ஸ்ரஹாவஸ்தா- ஸஹகாரிகளை யபே க்ஷியாத கர்தாவாயிருக்கையானது, வ்ருணதாநாஸதிஜய தீதி தக- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை அபிபவியாநின்றிருந்துள்ள, தேஜ உதி- தேஜஸ் ஸப்தார்த்தமென்று, உஹ-கீழ்ச்சொன்ன குணங்களில். ஜ யதி-உத்க்ருஷ்டமாகிறது, (ஸர்வமும் பகவச்சரீரமாகையாலே ஸ்வ தந்த்ரங்களான ஸஹகார்யந்தரங்களை அபேக்ஷியாத கர்த்ருத்வம் பக வானுக்கே ஸம்பவிக்குமென்று கருத்து.)

(அ-கை.) ஆக காரணத்வோபயுக்த ஜ்ஞாநாதி ஷட்குண ஸ்வரூபமும்- அத்தால் வாத்யந்தராப்யுபகத காரண வ்யாவ்ருத்தியும் அருளிச்செய்து நின் றது, இதில்ஆநந்தவல்லியானது அநுகூலவிஷயவிஷயக ஜ்ஞாநரூபமான வா நந்தமும் முதலான குணகணத்தை,மநுஷ்யன் துடங்கி,சதுர்முகபர்யந்தமாக வும், மேலும் "யதோவாசோ" இத்யாதியாக வுதப்ரேக்ஷித்து விசாரிக்க வி ழிந்து தனக்குத் தேஶ்யமான குணபரிச்சேத ஜ்ஞாநலாபத்தைப் பெறுதே, வழியிலேயே யிடறி மூகனைப்போலே, வாய்திறவாததாய்த்து, இப்படியிருக் க தேவருடைய திருக்கல்யாணகுணங்களுடைய, பரிச்சேதத்திலும், ஸங்க் யையிலும், அந்யருடைய மநோவாக்குகளுக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோ? இதென் ன வாச்சரியமென்கிறார்.

௩௫. உதேத்ய மாநுஷாதிஸப்தாவதி வேதோக்ஷ்ய நந்தமாநந்த்ரவல்லீ தவகுணநிவஹம் யஸ்ய நாநந்த வல்லீ | நவாநந்தோ ஷ்டிஷ்டஸ்ததி வியவாஸங்க்யாயம் நிவ்ருத்தம் தேவம் தேஜோணாநாபேக்ஷணமபோ: காகயா வித்ததாநவோ: ||

(வ்-ம்.) ஹேரங்கேந்த்ர! ஆநந்தவல்லீ - ஆநந்தவல்லியென்று பெயர்பெற்ற"ஸைஷாநந்தஸ்ய மீமாம் ஸா பவதி-யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" இத்யாதியான உபநிஷத் வாக்ய விசேஷமான து, தவ - தேவருடைய, யவநந்தாநந்த: வப்ரஸு: யஸ்ய தஸ்ய - யௌவநத்திலுண்டான ஆநந்தம் முதலான, குணாநாம் நிவஹ ஸ்ய-ஸ்த்தாலீபுலாக ந்யாயத்தாலே, ஆநந்தோபலக்ஷிதமான குணக ணத்தை,உதேத்ய மாநுஷாதி-மநுஷ்யன் துடங்கியெ ன்றபடி, விரிஞ்சாவதி-ப்ரஹ்மபர்யந்தமாகவும், உப ரிச சதுர்முகனுக்கு மேலும், உதேக்ஷ்ய-உபக்ரமத்தில்,யுவாஸ்யாதி

த்யாதியாலும, "வ்ரஜாவதெரா நநு:" என்கிறதுக்கு மேலே, "தெ பெஶதழ" எனகையாலும், அஸம்பாவிதார்த்தகதநத்தாலே அர்த் தாதுத்ப்ரேக்ஷித்து, ஶ்ரீமவஸா நா-விசாரிக்கவிழிந்ததாய்க்கொண்டு, ஸவஸ்ராகஸ-ஷ்ஸஂ-தனக்கு விசார்யதயோத்தேஶ்யமான குணகணங்க ளுடைய இயத்தையை, ஸஷ்டாழ-விஷயமாக்குகைக்கு, நெஷெ-ஸமர்த்தமாய்த்ததில்லை, வயிவாழ - மநுஷ்யாதிசதுர்முக பர்யந் ததிலேயே, ஸவெதி-"ஸவெஸஜுதெந" "உவாஸ்ாவாஜெவஹாவ:" இத்யாதிப்படியே உழலுகிறது,' "ஶ்ஶகஜாயநிமிவெ" என்றது, ஶ்ஶகவநிமிவெ-என்றாய், இங்கு ஸ்வார்த்தமென்றத்தை ஸம்யம் யந்தமாக்கி "ஸவணகொவ்ஷணசூநநு:" என்றதுக்கு மேலே, "யதொவாவொநியதஜெ. கவ்ரவ்ஶநஸாஸஹ-சூநநு:வ்ஷணொவிஷாநு" என்று மூகனைபபோலே, விசார்யதயாஸ்வோத் தேஶ்யமான வர்த்தவிஷயத்தில் பேசமாட்டாதே மறைந்துகொண்டு நின்றது; தெ-தேவருடைய, வணவஂ ஶாணா நாழ - இபபடி ஆநநத வல்லியாலும், கணகாணவொண்ணுத திருக்கல்யாண குணங்களுடை ய, கவயிஶமண நாவதயொ:-பரிச்சேதத்திலும் ஸங்க்யையிலும், விதஂவவாகுதயொ: - அந்யருடைய மநோவாக்குக்களுக்கு, காக யா-வார்த்தையேது? இல்லையென்றபடி, ஹங-ஆச்சரியம!

(அ-கை.) இப்படி வேதாந்தங்களாலும், பரிச்சேதிக்க வரிதாய், அதுக ளில் நிதிகள்போலே, பரமரஹஸ்யங்களான மார்தவாத்யாத்ம குணங்களும், ஸௌந்தர்யாதி விக்ரஹ குணங்களும், கோயிலிலே பண்டிதரோடு பாமர ரோடுவாசியற வெல்லார்க்கும்தாங்களும் ஸாக்ஷாதகரித்து பிறர்க்குமுபதேசி க்கும்படி ப்ரகாசிககிறதுகளென்றார்.

கஙசு. நஂயாயிஷதயெஶாணாநியிநியாயஶாணஂகெஷ-ஶ்ஶஷிஶவாதஶீவ்ரணதவாவஙக்ஷாஂதய: | ஓயாவிஜயஸளநு ஶீ வ்ரஹூதயொவிஶளவஜஶஞவ ஹூதிக்ஷஶவாஊஂஶாநா வணெ॥

(வ்-ம்.) ஹெவாஊ! ஶூமெணஂ வாஂஸ்ரவெஷ-அதிக்ருதாதி காரங்களான உபநிஷததுக்களிலே, யெ-யாதொரு, ஶாணா:-மார்த வாதிகுணங்கள், நியிநியாயஂநஂயாயிஷத-(நியிவஜஂயாஜஷத வென்றாய்) நிதிகள்போலே மறைத்துவைக்கப்பட்டதுகள், கஶீ-இந் த, ஶ்ஷிஶவவாதஶீவவ்ரணதெஷ வாவஙஂவ க்ஷாஂதிஶதா:-

ஆஸ்ரித விஸ்லேஷா ஸஹத்வரூபமான மார்தவமென்ன அகடிதகட நாஸாமர்த்யரூபமான சாதுர்யமென்ன ஆஸ்ரிததோஷத்தில் குணபுத்தியாகிற பரணத சாபலமென்ன அபராதஸஹிஷ்ணுத்வரூபக்ஷாந்தியென்ன யிதுகளும, உயாவவிஜயஶ்ருஸௌஹாரீவ‌தாः வ்யூஹ்யயொயெஷாஜெ - பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுத்வமாகிற தயையென்ன பராபிபவநமாகிற விஜயமென்ன அவயவசோபையாகிற ஸௌந்தர்யமென்ன யிதுமுதலான ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதிகளும், ரங்கஶேவார நாவணஸதூஷு - கோயிலாகிற ரத்நக்கடையிலே, ரத்நாநாமிவ ஸந்தாநம்ரஹ்ம-ரத்நஸமூகங்களோடொப்பாக, ஜநதः வ்யவஹாரதெः க்ஷமாः - எல்லாரும் வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறத்துக்கு அர்ஹங்களாகிறதுகள்.

(அ-கை.) எம்பெருமானுக்கு நித்யோதித தசையென்றும், ஶாந்தோதித தசையென்று மிரண்டு தசையுண்டு; இதிலொன்று பரத்வத்தில் ஒன்று வ்யூஹவாஸுதேவரிடத்தில், "ஸதிவதிதாவயிஸஹிமாநாஹவ்யூஹ வகஸௌவக்ருதநிஸரஜகயீயதநிதம்" என்றாழ்வா னருளிச்செய்கையாலே, இரண்டிலு மிரண்டு வ்யவஹாரமுண்டு, இதிலொன்று நிரவதிக கல்யாணகுண விஶிஷ்ட ஸ்வாநுபவத்தால் வந்த ஆநந்ததாலே நிஸ்தரங் கார்ணவத்தோ டொத்திருக்கை; மற்றையது விபூத்யநுபவததை இதில் பரத்வத்தில் நிஸ்தரங்கார்ணவ தஸையை ஶாந்தோதிததசையாக விவக்ஷித்து, கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள், எந்த ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி "யெமஹாணாஸதஜ்ஞாநவ்யூஹ்ய உதகஸ்ரதயாஶஹீஹமயம் யாதாः" என்கிறபடியே, வயிர்தாரிகள் உதாரனைப் பெற்றுப்போலே நிறம்பெற்று வருகிறதுகள, அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய தேவரோ நிரவதிகமாய் ஸ்வ ஸம்வேத்யமாய் நிரந்தரமான ஜ்ஞாநாதி விசிஷ்ட ஸ்வாநுபவரூப ஶாந்தோதிததசையை யுடையராய்க்கொண்டு ஸ்வாநுபவவிஷயமாய் விபுவான ஸ்வஸ்வரூபத்தளவாய் அபரிச்சிந்நமான வாநந்தத்தாலே நிறம்பி நிஸ்தரங்காணவம்போலிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கிறதென்கிறார்.

ருஎ. யாஶ்ரீநிதைவாதம்ஹரயஉவதஸஹணமணாः வ்யூஹ்யஜெவொநஜஸவஶவநஶாஜொரிதஉஶः । கவெஙவகாம் வெகஹஸிதவித ரங்கமாவாரஹொஸஸம் வெஹவஸாதயஸ வஹஸாநஹாரிதம்॥

(வ்-ம்.) ஹொவாரஹ! தெ-கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகளான, ஸஜ்ஜமணாஷெஷாம்மணாः-திருக்கல்யாணகுணகணங்கள், யம்-யா

தொரு ஸ்வரூபத்தை. ஆஶ்ரிதெ-ஆஶ்ரயித்தே, ஆதாநம்-வி ஹிதி ஆதம்ஸா உவ-ஸ்வப்ரயோஜநபரர்போலே, வபதெ-உத் க்ருஷ்டங்களாகிறதுகள், ஸ: - அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடை ய, தவெவ-தேவரோ, நிரவதிக ஜ்ஞாநாதிகுணாவஹ ஸ்ரவஸ:-நிரவதிகையாய் ஸ்வஸம்வேத்யையாய் நிரந்தரையான ஸாந் தோதித தஶையை யுடையராய்க்கொண்டு, ஸ்வ ஸ்வரூப - ஸ்வ மாத்ராநுபாவ்யமாய் ஸ்வஸத்ருஶ பரிமாணமாய் விபுலமானவானந்த த்தாலேபூர்ணமாய், நிஸ்தரங்கார்ணவ ஸத்ருஶரான, தவ-தேவரை, அநுபவிக்கி றது, இப்படி தேவருடைய வாநந்தகுணம், அதிவிலக்ஷணமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படிஜ்ஞாநாதி விஶிஷ்டரான தேவருடைய வீஶ்வரத்வ லேஶமுடைய விந்த்ராதிகள் தங்களை யீஶ்வரராக வபிமானித்துக் கலங்குகி ருர்கள், தேவர் நிரவதிகமான வதிஶயத்தையும் அநாதரித்துக் கலங்குகிறதில் லை; இந்த விஷயத்தில் நாங்க ளாச்சரியப்படுகிறேமில்லை; தேவரும் தேவர் மாஹாத்ம்யமும், பெருமையாலே, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶமாகையாலே தே வர்க் கெது தகாதென்கிருர்.

௯அ. [Grantha verse, illegible]

(வ்-ம்.) [Grantha] - தவ - தேவருடைய, [Grantha] - ஈஶ்வரத்வவாஸனை யை (லேஶத்தையென்றபடி) ஆஸாத்ய-முகந்து, (அடைந்தென்றபடி) [Grantha] - தங்களையீஶ்வரனேடொத்தவர்களாக நினைத்துக்கொண்டு, [Grantha] - கலங்குகிருர்கள், தவ - தேவர், நிரவதே: - நிரவ திகமான, மஹிம்ந: - பெருமையாலும், [Grantha] - ஶ்ரத்தைபண் ணுமல், "[Grantha]" யென்கிற, ஸூத்ர த்தாலே, கதிஸம்ஜ்ஞையாய், கதிஸமாஸனாய், [Grantha] - என்றுமுவீ வந்திருக்கிறது) [Grantha]

திநாவிஞ: - கலங்குகிறதில்லை, யகூ- என்கிறயாதொன்று, ஈத்ர-இந் தவிஷயத்தில், நவித்ரயெஜஹி- ஆச்சரியப்படக்கடவோமல்லோம், க்ஷூ - தேவர், விவுவலஸ்ரீஹாவொடுெவெவுஜூ - தஷாகஸ - விபுவாகையாலே, தவஜஹிரோதஷாகஸ - தேவருடைய ஈஸ்வரத்வாதியில்காட்டில், வாஸ - பெருமையுடையவரென்றத்தாலே,ஜஹிதவுஹா வொயவஸூஸ ஊதிவா - விலக்ஷணஸ்வபாவத்தையுடையரென்றத் தாலேதான், தெ - தேவர்க்கு, கிஞாஜ - எதுதான், ஞூதநாவஸஹ வதநுதஜதிவஸாதாதவஸஹாவஸாதஜூ - யஊா - ஞூதெநாநு ஸவெஂவஸாதூ - ஸம்பத்தியில் அவ்யயீபாவஸமாஸன்,"வஸாதூவெ வஸாதஂஸொவுஷ ஹீ" ஆத்மாநுரூபமென்றபடி, ந - ஸாத்மித்ததன்று, உசிதமென்றபடி, கலங்காமையுசிதமென்றுகருத்து.

(அ-கை.) இப்படி ஶாங்கோதி தஶாவிஶிஷ்டமான பரத்வத்தை அநுபவித்த வநந்தரம், "ஜாணெஷஹிஷெதெக: வயஜநாஜெதிநு ஸவவஹள தவஸூதெஷாஂ தியஜுஜ ஜெஹநுதி ஹிஹ:" என்கிறபடியே, தேவர் ஸாதுபரித்ராணார்த்தமாக வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூப சதுர்வித வ்யூஹரூபியாய் அவதரித்து அதில் வாஸுதேவரூபியான தேவர் பரத்வத்தோடொத்து ஷாட்குண்யபூர்ணராய், நித்யமுக்தாநுபாவ்யராய் நின்று, ஸங்கர்ஷணராய் ஜ்ஞாநபலங்களோடேகூடி ஶாஸ்த்ர ப்ரதாந ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணி, ப்ரத்யும்நராய், ஐஶ்வர்ய வீர்யங்களோடேகூடி ஸ்ருஷ்டியையும், தர்ம ப்ரவர்தநங்களையும்பண்ணி, அநிருத்தராய், ஶக்தி தேஜஸ்ஸுக்களோடேகூடி ரக்ஷணத்தையும் மோக்ஷஹேதுவான ஸத்வ ப்ரவர்த்தநத்தையும்பண்ணுகிறதென்கிறார்.

௩௯. ஷாஜூணூாஊாவஸுெஷவஃவாஊதிஸஹவாநுகஹொ ஜெஹாவஸாஜாஸொயாதஷஷுணஸஂஹாஹவிதிதநுஷெஶா ஸ்த்ர வெஶாஸவிஸாகஃவஉஹுஸவஜயஜுளநயவிஸஜஹவஂஶ கிதெஜொ நிஜுஸொவிஹாணஃ வாஸிவஸ்தூஂ ஜஜயவிவதயா வஹஜஹாஂஜாயிஹாஜ॥

(வ்-ம்.) ஹெஹஜவநு - ஹஂஜாயிஹாஜ! வஃ - அப்படிஶாங்கோதி தஶாவிஶிஷ்டரான, ஹவாநு - தேவர், வஹஜஹா - வாஸுதேவாதிவ்யூஹரூபேண அவதரித்து, ஷடிஜுணாயவஸதஸஹாவஸ்து ஷாகஸ-ஜ்ஞாநாதிகுண ஷட்கவிஶிஷ்டதையாலே,ஊெகெஹுாஜ ஸஃ - முக்தராலே அநுபவிக்கப்பட்டவராய், வாஸ - வாஸுதேவஜ

தி - பரவாஸுதேவரென்று சொல்லப்பட்டப் பரதமதர மூர்த்தியுடைத்தானவராய், (ஸவதி - என்றுமேஷமாய் ஆகிறது) ஸ: - தேவர், ஸங்கர்ஷணோ - பலத்தோடுகூடினதான, ஜ்ஞானத்தாலே, ஸம்ஹரிக்கிறது, ஶாஸ்த்ரத்தை, விதனுதே - நன்றாகவிஸ்தரிப்பிக்கிறது, ஸ: - ப்ரத்யும்நராய், ஐஸ்வர்யத்தாலும் வீர்யத்தாலும், ஸ்ருஷ்டியையும பண்ணுகிறது, தர்மத்தையும் ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கிறது, ஸ: - அப்படி, அநிருத்தராய், ஶக்தியையும் தேஜஸ்ஸையும், பரியாநின்றுகொண்டு, இரக்ஷிக்கிறது, ஸத்வகுணத்தை, உத்ரிக்தமாம்படி பண்ணுகிறதும, "..." என்றிறேயிவர்மேலே; இப்படி வ்யவஸ்த்தைபண்ணுகிறது; தத்தத்கார்யாநுகுணத்வயா விஷ்காரத்தைப்பற்றபகவானுக்கெல்லாவிடத்திலுமெல்லாகுணங்களுமுண்டு; ஆகையிறே, "..." என்றாழ்வானருளிச்செய்தது.

(அ-கை.) இப்படி, வாஸுதேவா திவ்யூஹசதுஷ்டயரூபேணவவதரித்த தேவர் ஜாக்ரதாதி துரியக்ரமசதுஷ்டய விசிஷ்ட தத்துதுபாஸகாநு குணமாக, தத்தந்மூர்த்யநுகுணபரிகரவிசிஷ்டராய்க்கொண்டுப்ரத்யேகம் நான்கு வ்யூஹமாகிற தென்கிறார்.

சுO. ... ||

(வ்-ம்.) ... - ஜாகரணம்போலும், ஸ்வப்நம்போலும், அத்யலஸபத வாச்யமான ஸுஷுப்திபோலும், துரீயமான மூர்ச்சைமரணங்கள்போலுமிருக்கிறஜ்ஞாந தாரதம்யாத்யதிகார ரூபங்களான உபாஸக க்ரமங்களையுடையவராலே உபாஸிக்கப்படுமவராய், (ஜாக்ரத்சப்நமும், அத்யலஸஸப்தமும, பாவப்ரதாநம) ...

வரிவஹ:- தெஷாஙெஷாஂஸஹவரிவஹ:-அதுகளுக்கநு கூணங்களான பரிகரங்களோடு கூடினவராய்க்கொண்டு, வகுாரொா வ்ரூஹாயஸ்ரஸ: தவஸ்ரூஹாவஸுக-நான்குவ்யூஹத்தையும், வதுா ஸா-நான்குவிதமாக, வஹஸி-தேவர்வஹிக்கிறது.

(அ-கை.) கீழ், ஸர்க தர்மௌ, என்று, ப்ரஸ்துதமான ஸர்கத்தினுடைய க்ரமமெங்ஙனேயென்றபேக்ஷையிலே தேவர்ப்ரளயகாலத்தில் அசேதந துல்யராய், போகமோக்ஷசூந்யரான சேதநரை அநுஸந்தித்தையோ? வென் றிரங்கி அவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கு அநந்யாதீந ராய் ஸங்கல்பித்து மூலப்க்ருதியை, மஹதஹங்காரதந்மாத்ரபூதபஞ்சக ஏகா தசேந்த்ரியங்களாக மொட்டுவிக்கிற தெனகிறார்.

சுக. சுவிஜவிசெஷிதாநுவு ஜயஸீஉநிஸஂஸாரகஃகரணக ஜைவரெவடிபயிதுஂஜயாஉநஉநாஃ | ஸாஜநிஜெஜுயெவவ ஸவாநகரொாஃவு க்ருதிஂஉஹஜஹிஉநஹாஉதகாணாவஷி கொாகி ணீஃ ||

(வ்-ம்.) ஹெவாஜ! வுஜயணவஸீஉதஸ்ராஃநு-ப்ரளயமா கிறவிடத்தில், (ப்ரளயகாலத்திலென்றபடி) சுவிஜீஷவிசெஷிதா ஷாநு - அசேதநங்களாலே வ்யாவர்த்திப்பிக்கப்படாததுகளான, ய ஆ - விசெஷணஷாஂஸஂஜாத ஜதிதெநஸஷீதரூ விசெஷி தாஃ - சுவிதெூாசுவிசெஷிதாஷாநு- அசித்தைப்பற்றவைலக்ஷ ண்யஶூந்யங்களான யென்றுமாம், ஆகையிறே, அஶிஷ்டர், எ ன்றது, ஸஂஸாரகஃ - ஸம்ஸரிக்கிற சேதநரை, ஜயாஉநஜநஃ யஸ்ரூ ஸஃ - இரங்கின நெஞ்ஜையுடையராய், கரணாநி கஜைவராணிவ தெஃ - ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்களோடும் தேவாதிசரீரங்களோடும், வடியிதுஂ-ஸம்பத்திப்பிக்கைக்கு, நிஜாஜுாதயெவ - ஸ்வஸங் கல்பத்தாலேயே, வாவாநு - பராதீநராய், வுகுதிஂ - மூலப்ராக்ரு தியை, உஹாஂஶாஹிஉநஶஹாதாநிவகாணாநிவ தெஷாஉவஷி ஷயாகொாகாணரூவஸ்ரூஸஷீதிதாஂ - மஹதஹங்கார பூதகரண பங்க்தியாகிறமொட்டுக்களை யுடைத்தானதாம்படி, சுகரொாஃ-தேவர் பண்ணியருளிற்று.

(அ-கை.) இதில் தயமாநமநாஃ, என்று, தயையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியெ ன்றது, அப்படியாகில், ஜகததைதேவமநுஷ்ய திர்யக்ஸ்த்தாவராத்மகமாக விஷமமாயும், வ்யாத்யாத்யுபத்ருதமாய் தயநீயமாகவும், ஸ்ருஷ்டிக்கை "ஸ

ஹ்ருதம்ஸவர்ஹேதா நாடி-ஸமோஹம்ஸவர்ஹேதேஷு" என்றருளிச்செய்தபக்ஷபாதித்வ வத்துக்கும்...ஸ்வாகாசீநாமேத வைஸமே நஷு நேஷு ப்ராணாம்ஹ்யஶம்ஸவதிஷு:விதி:" என்றுசொன்ன பரதுக்காஸ ஹிஷ்ணுதைக்கும் போருமோவென்ன? சேதநகர்மாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே அவையிரண்டும் வாராதென்று வைஷம்யநைர்க்ருண்யே நஸாபேக்ஷவாத் இத்யாதிசாரீரகந்யாயஸஹ க்ருதங்களான "ஸாதுகாரீ ஸாதுர்பவதி பாபகாரீ பாபோபவதி புண்ய: புண்யேந கர்மணா பவதி" இத்யாதி ஶ்ருதிகள் சொல்லுகிறதுகளென்கிறார்.

சஉ. நிம்நோந்நதம்வகரணம்வஜகம்விவிச்ரம் கர்மவ்யபேக்ஷ்ய ஸ்ருஜதஸ்தவரங்கஶேஷின் | வைஷம்யநிர்க்ருணதயோ நவ ப்ரஸக்திஸ் ஸஹகாரிஸ்ஸு த்ரஸ்தவிவாஶ்ருதயோ ம்ருணந்தி||

(வ்-ம்.) ஹேரங்கஶேஷின்! விசித்ரம்-எண்ணிமுடியாத வைஷம்யமுடைய, கர்ம-புண்யபாபரூபமான, சேதநவ்யாபாரத்தை வ்யபேக்ஷ்ய - ஒன்றுபத்தாகக்கணக்கிட்டு, ஜகத் - ப்ரபஞ்சத்தை, நிம்நோந்நதம் - மேடுபள்ளமாகவும், கரணம் - தயநீயமாகவும், ஸ்ருஜத: - ஸ்ருஷ்டிக்கிற, தவ-தேவர்க்கு, விஷமஸ்ருஷ்டிஹேதுவான வைஷம்ய-நிர்க்ருணதாவைஷம்யஸ்ய தஸ்ய ஹேது: தயோ: -வைஷம்யத்துக்கும் நிர்தயத்வத்துக்கும், ப்ரஸக்தி:-ப்ரஸங்கமானது, நவ - இல்லையன்றோ; ப்ரஹ்மணஸ்ஸூத்ராணிஸவிவாதாஸாஸ்ஸா:-ப்ரம்ஹ விசாரரூபங்களான ஸூத்ரவிஶேஷங்களை ஸஹகாரிகளாகவுடைய, ஶ்ருதய: - ஶ்ருதிவிஶேஷங்கள், தத்-கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தை, (ப்ரஸக்தியில்லாமையையென்றபடி) ம்ருணந்தி - சொல்லுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இப்படி,கர்மவ்யபேக்ஷயவென்று,கர்மாநுகுணமாகவிஷமஸ்ருஷ்டியென்றுகொள்ளில் நிரபேக்ஷகர்த்ருத்வம்ஜீவிக்கும்படியெங்கனே?யென்றுமபேக்ஷையிலேஸ்வாதீநமான ம்ருத்தந்த்வாதிஸஹகாரிஸமவதாநத்தில்கடபடாதிகளைப்பண்ணுகிறவனுக்குஅந்த ஸஹகாரிஸமவதாநம்போலவும்,ஸ்வஸ்தசரீரனுக்குவிஷயபோகத்தில் சரீரஸ்வாஸ்த்யம்போலவும்,நியாமகனானராஜாவுக்கு,ப்ருதயாதிக்ருதாபராதஸாபேக்ஷசிக்ஷாவிதாநங்கள் போலவும்,உதாரனுக்கு, அர்த்திஜநவிஷயத்தில் ப்ரார்த்தநாஸாபேக்ஷமாக கடாக்ஷிக்கிறது போலவும், தேவர் ஸ்வாதீநமான சேதநகர்மவிபாகஸாபேக்ஷமாகவிஷமஸ்ருஷ்டியும், ஸ்வாதந்த்ர்யபஞ்ஜகமின்றிக்கேதததநுகுணமாகக்குறையில்லையென்கிறார்.

௪௫. ஸாயீநெஸஹகாரிகாரணமனெகநு-ஶரீரெய வாஹொகூ-ஸா நு- வியாவராய வியயொராஜெக்ஞயயா ஶாஸி தா: | உாத-வு-ராயுஜெநகடாக்ஷணவஶ்ரீரங்கஸவஸெத ஸுஷ்டு-ஸ்ருஜ்யூஶாவ்யெவெக்ஷணவேிஸா தந்த்ர்யெவாவஹொஷ॥

(வ்-ம்.) ஹெஶ்ரீரங்கஸவஸ! ஸஸ்ராயீநஸஸிநு - யதேஷ்ட விநியோகார்ஹமான, ஸஹகாரீணி காரணாநிஹெதஷாம்மண ஸஸிநு - ஸஹகாரிகாரண கலாபமுண்டாயிருக்க, கதா: - கார்ய கர்தாவுக்கு, தஸ்ய- அதெஸஹகாரிகாரணகணத்தினுடைய, தஸ்ய வ்யெவெக்ஷணம்-யயா-என்றத்யாஹார்யம்- வ்யபேக்ஷணம்போலவும, கயவா-அன்றிக்கே, ஶரீரெ- ஸ்வாதீநெயென்றநுஷிங்கிக்கவும, ஸ்வாதீநமான சரீரமிருக்க, ஹொகூ: - விஷயாநுபவம் பண்ணுகிறவனுக்கு இங்கு முன்புபோலே அத்யாஹார்யம், அநத சரீரத்தினுடைய வ்யபேக்ஷணமபோலவும், ஶாஸித:-நியாமகனை, ராஜ:-ராஜாவுக்கு, ஸஸ்ரா நு-வியாஸ-யெகவராயாஷெஷாவியய: - யயா - தன்னை யநுவர்திக்குமளவில் வநதகுற்றங்களுக்குத் தக்கசிக்ஷாவிதிகள் போலவும், கஷீவாஸளஜநஶ்ஹதஸிநு- யாசகஜந விஷயத்தில், உாதா: - தாநம்பண்ணுகிறவனுக்கு, கடாக்ஷணவா- அர்த்தித்வஸாபேக்ஷமாகக் கடாக்ஷிக்கிறது போலவும், ஸஷ்ட: - ஸ்ருஷ்டிக்கிற, தெ-தேவாக்கு, ஸ்ருஜ்யாநாம்உஶாஸாம் வ்யெவெக்ஷணவேி - ஸ்ருஜ்யருடைய கர்மஸாஸாபேக்ஷதையும், ஸாதந்த்ர்யூவ - பாரதந்த்ர்யமில்லாத ஸ்வாதந்த்ரத்தை, ருவஹொஷ - பண்ணும். கர்மாநுகுணமாக பலம் தருகிறேனென்று தேவரீர ஸங்கல்பித்து ததநுகுணமாகச் செய்கைகைதேவருக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யவிரோதியன்றென்று நிஷ்கர்ஷம்.

(அ-கை.) கீழ். "நிஜெஷயெவவராவாநகரொ: வ்ருக்ஷ்திஜஹ உவிஶாநஹெதகாரணாவஹிகொாகிணி"என்றுசொன்னநிமித்தகாரணத்வமேயன்றிக்கே, 'தெஉெக்ஷதபஹஸ்ரம்வ்ருஜாயெயயதொ வாஜரநிவிஷெணாஸகாஶாஉஜ-தம் - ஜநாஉ்யஸ்யத:-வ்ருக்ஷ திஶ்வ்ருக்ருதிஜெகத்ராஜி'' ச்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ரங்களாலே, உபாதாநகாரணதவமுமுண்டாகையாலே ப்ரளயத்தில் நாமரூபவிபாக சூந்யமாய், சேதநாசேதநசபதவாச்யனை தேவருடைய சரீரைகதேசத்தை தேவர்ஸ்வேசசையாலேயே விஸ்திரிப்பியாநின்றுகொண்டு, மயிலானது தன்னுடைய தோகை

யைவிரித்துக்கொண்டு தன்பேடைமுன்னே க்ரீடிக்குமாப்போலே, தேவரும் பிராட்டிமுன்பே, அவள்முகமலர்த்திக்காக க்ரீடிக்கிறதென்கிறார்.

சச. வ்ருஜயஸஶயஸாஷ்டஸம்ஶரீரைகதேஶம்வரத விததவிதாவஹ்ரம்ஸ்வஸ்யாவிஷ்ட்யாநா: | வஹிதவிதவகலாவம்ஹிதாநாத த்யமுத்தஞாஷிவிநிஷிவீவக்ரீஷவிஸ்ரீஸஜக்ஷு||

(வ்-ம்.) ஹேவரத! வ்ருஜயஸ்தாவஸளஸஶயஸு தஸ்மிநு ஸாவஸ்து- பிரளயகாலத்தில் நிர்வ்யாபாரமாய், விஷ்வ விஷ்வதஹ்ரவ்ஹ்ராயஸ்த்து - சிதசித் ஶப்தவாச்யமான, ஸ்வம் - தேவருதான, ஶரீர ஸ்தாணகொதேஶஸ்து "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்யஸ்ய தஶரீரம்" என்றும், "கஸ்ராயாதாயாதஶதைக கலாம்ஶகாம்ஶே" என்றும், சொல்லப்பட்ட சரீரைகதேசத்தை, ஸ்வஸ்ஜஷ்டயா-பரேச்சையா லன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலேயே, விஷ்ட்யாநா:-ஜகத்ரூபேண பரி ணமிப்பியா நின்றுக்கொண்டு, ஷிவீ - மயிலானது, விது - நாநாவர்ணமான, கலாபம்-தோகையை, வெஹிதவிவ- ஆகாசத்தில் ப டுக்கப்பட்டதுபோல், விததி - விஸ்தரித்து, யுதுநு-சலிப்பி யாநின்றுக்கொண்டு, ஷிவிநஹ்ராஸ்ஜீவஶநாஷிவிநீவ - மயில்பே டின் ஸமீபத்தில்போலே, ஸ்ரீயஸ்ஜக்ஷு-பிராட்டி முன்பாக, க்ரீஷ விஸி - தேவர் விளையாடுகிறது, சித்திரமென்றத்தால்; தாஷ்டாந்தகத் தில் ஸத்வாதி குணபேதமும், கஜடுவெவியஹ்மும் ஸூசிதம.

(அ-கை.) இதில் "கரணகலேபரைவடிடதாம் தயஶாநஶநா:" என்றும், "ஶாநம்வருதீவஶிவகாரணிகொதஷாதி" என்று ம், பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே கரணகளேபரப்ரதானத்தையும் சேதன ருக்கு ஹிதமாகவடுத்தெடுத்துச் செய்யச்செய்தேயும், சேதனர் அதின்வழி யொழுகாதே சாஸ்திரநிஷித்தங்களாய் தங்களுக்கு ஹிதங்களான சயலைச் செய்து போரானிர்க்க; அவர்கள் நல்வழிவருவர்களோவென்றும் துராசை யாலே,தன்னுடையஸ்தனந்தயபிரஜை,ரோகபீடிதையாக தான் ஔஷதஸே வைபண்ணும் மாதாவைப்போலே, தேவர் ராமகிருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்ப ண்ணி அதுகளில், "யதஹ்தாவரதிரூஷ்டதத்தெவெதரோஜநா: - ஸயதஶாணம் காராதெ லொகஸ்தநாவத்துதெ - நஶவா ஸடுராஸ்விகதடுவஹ்ம்த்ரிஷாமெகெஷாகிஞநு- நாநவாஷ்ஶவாஷ்ட வஹ்ம்வதடு ஸவவகஜடுணி-விதாவடுவநநிதெடுஶாகஃ" இத்யாதிப் படியே அந்தவந்தவாணாஶ்ரமவிதிபரதந்திராய் கிலேசிக்கிறதென்கிறார்.

சசு. ஸர்கே ஸர்கே ஸ்திதிவிஹிதவைரவ்ருத்த்யா நாத நித்யம் ப்ராப்தைகாந்தாந் விபுதவிதிநயம் ஸ்வைராசாரவர்ஷேண | வ்யூடே தோகே ஸ்வஜநநீ க்லிஷ்டகஷாயம் விபஞ்சீ தத்தத்வர்ணாஶ்ரமோசிதவிதயஸ் க்லிஶ்யஸே ரங்கராஜ||

(வ்-ம.) ஹே ரங்கராஜ! த்வம்-தேவர், ஸர்கே ஸர்கே - அடுத்தடுத்து, ஸ்திதிவைரவ்ருத்த்யா-ஸ்திதிவைவரம்யவ்ருத்திநிதிவா-ஸ்திதத்தையே செய்து போரச்செய்தேயும், ப்ராப்தைகாந்தாந் நித்யநைமித்திகாநி காம்யநி ஸவஞ்சிதாநி ஸ்ருத்யாதிஶாஸ்த்ரஸ்தாநவி - ஶாஸ்த்ர நிஷித்தங்களாயும், தங்களுக்கு ஹிதமன்றிக்கே யிருக்கிற காமங்களாகிற ப்ரவாஹத்தில் முழுகினவரையும், ஸ்வைராசாரவர்ஷேண - அலப்யவிஷயத்திலுண்டான வாஸாபரவஶதையாலே, விதி-ஶாஸ்த்ரோக்தமான வழியில், நயந்-வருமபடி பண்ணப்புகுகிறவராய், த்வம்-தேவர், ஸ்வ - தன்னுடையதான, தோகே - சிசுவானது, வ்யூடே - வ்யாதிக்ரஸ்தமாக, கஷாயம் - அந்த வ்யாதிஶமநமான குடிநீரை, விபஞ்சீ-பாநம பண்ணுகின்றுள்ள, ஜநநீவ-மாதாவைப்போலே, தத்தத்வர்ணாஶ்ரமோசிததேஷாம்விதயஃ-தேஷாம்வஶஃ-அந்தவந்த வர்ணங்களுக்கு மாஶ்ரமங்களுக்கும் அநுகுணங்களான வாசார விதாயக ஶாஸ்த்ரபர தந்த்ரராய், க்லிஶ்யஸே-க்லேசிக்கிறது.

(அ-கை.) “ஸ்வைராசாரவர்ஷேண தத்தத்வர்ணாஶ்ரமோசிதவிதயஸ் க்லிஶ்யஸே” என்று அவதாரகாலத்தில் படும்க்லேசமேயன்றிக்கே, ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸகலவ்யாபாரமும் சேதநோஜ்ஜீவநத்தில் த்ராசையாலேயென்று மத்தையறிவிக்கைக்காக “ஸ்வதந்த்ரநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாதிகம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்” என்று, தேவர்ஸர்வஸ்வாமியாகையாலே தேவருடைய ஸர்வவ்யாபாரமும் யெப்போதும் த்ராஸையாலே யலவாகில நாஸ்திகப்ரசுரமான ஜகத்திநுடையஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களில் வஸந்தாதி ருதுக்களுக்கடுத்த புஷ்பபலாதிலிங்கங்கள் ப்ரவாஹ ரூபேண உண்டாமாப்போலே, “சோம்பாதிப்பல் லுருவையெல்லாம் படாவித்த” என்கிறபடியே, சோம்பாதேநின்று எப்போதும் நியமேநப்ரவ்ருத்திக் கைகடியாதென்கிறார்.

சகூ. ஸாவத்யத்வம் ஸகலவிதம் ரங்கராஜாத்ய ஜ்ஞாநஸ்ரஷ்ட்ருஷு ஜந்துஜாதம் ஜந்மவ்யாபாராணாம் | நித்யம் த்ராஸேஸ்வநியமே தா நதஸ்ஸம் ஸவ்யவாஹாஸம் ஹேதோ ஸ்ருதிஷூஸராஜா ரங்கராஜாவதீதி||

(வ்-ம்.) [illegible] - ஸர்வஸ்வாமிந். என்றபடி, [illegible] - தேவருடையதான, [illegible] - ஸர்வவ்யாபாரமும், [illegible] - எப்போதும், [illegible] - துராஶைகளாகிற கயிர்கள் நிமித்தமாக, [illegible] - ஆகாவிட்டால், [illegible] - நாஸ்திகர் மேலிட்ட [illegible] - லோகங்களுடைய, [illegible] - ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாராதிகளில், [illegible] - சோமபரில் வெளிப்பட்ட, [illegible] - தேவருடைய, [illegible] - நியதமாக, [illegible] - வஸந்தாதி ருதுக்களுடைய புஷ்பாதிலிங்கங்களுடைய ப்ரவாஹம்போலிருக்கிற ப்ரவாஹத்தையுடைத்தான, [illegible] - எப்போதுமுண்டான ஸங்கல்பம், [illegible] - எவ்வளவும் கடிக்கமாட்டாது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வவ்யாபாரமும் துராஶாகார்யமாகும்படி, ஸர்வஸுஹ்ருத்தாகில் சிலரைதண்டிக்கக் கூடுமோவென்று மபேக்ஷையிலே, லோகத்தில் ஸுஹ்ருத்தானவன், உன்மாதமபிடித்தவனை விலங்குமுதலானதுகளாலே நிர்பந்தித்து, அவனையும் பிறரையும்பாதையின்றிக்கே ரக்ஷிக்குமாப்போலே, தேவரும் பரஹிம்ஸைப்பண்ணித்திரியுமவனை, நரகஶத்ருஶஸ்த்ராதிகளாலேதண்டித்து அவனையும், ஹிம்ஸாருசியின்றிக்கே யிருக்குமவனையும், பிறராலும்காதுகளாலும்வரும் ஹிம்ஸையில்நின்றும் ரக்ஷிக்கிறது ஸுஹ்ருத்கார்யமாகாநிற்க; போகமோக்ஷப்ரதாநமும் ஸுஹ்ருத்கார்யமாகிறதென்கை; அபூபபாக ஸாதநமானதண்டத்தை மூஷிகைபக்ஷித்ததென்றால், அபூபபக்ஷணம்போலே கைமுத்திகந்யாயஸித்தமென்கிறார்.

சஎ. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - நல்ல மநஸ்ஸையுடையவன், [illegible] - விலங்குமுதலானதுகளாலே, [illegible] - சித்தவிப்ரமத்தையுடையவனைப்போல், [illegible] - தேவரும, [illegible] - நரகமுதலானதுகளாலே, [illegible] - காதுகனை, [illegible] - ஶிக்ஷி

யாநின்றுகொண்டு, அவனியும், ததாதிதாரஷவி - அந்த காதுக னில் வேறான ஸாதுவையும், வாயாக - (பிறராலும், காதுகனாலும் வரும) பாதையில் நின்றும், த்ராயஸே-ரக்ஷிக்கிறது, தவ - தேவரு டைய, ஸாமஸ்மோக்ஷ்ய - தயோ: ப்ரதிரவி -ஐஸ்வர்யத்தை யும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கையானதும, தண்டாபூபிகாத: - தண்டாபூபிகாந்யாயத்தாலே, (கைமுத்திக ந்யாயத்தாலேயென்ற படி,) ஸுஹ்ருத்கார்யம் - ஸுஹ்ருத் கார்யமாகக் குறையில்லை.

(அ-கை.) "தத்ஸதாம்யபிர்ஸ்பதே" என்கிறவிடத்தில் அப்ரஸக்தங்களான விபவாவதாரங்களினுடைய குணசேஷ்டிதங்களை பெரி யபெருமாளிடத்தில் அநுபவிக்கவிழிந்துயிதில் "ஸமயோஸமயஸம்ஹி தவேரவீத்யாதி" ப்படியே, தேவர்தாரண நியமநஸங்கல்பங்களாலும் ஸாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலும் திருந்தாத ஸம்ஸாரிகளைப்பார்த்து "ஸஜோவி ஸஹவர்யாதா" என்கிறபடியே, கர்மக்ருதமான பிறப்புமின்றிக்கே ப்ர காஸியாநிர்கக ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதியராயவதரிக் கிற தென்கிறார்.

சஅ. ப்ரதிநியமநரக்ஷாவீக்ஷணைஸ்ஸாஸ்த்ரதாநப்ரப்ருதி
பிரவிக்லுப்தாந்ப்ராணிந:ப்ரேக்ஷ்ய பூய: | ஸுரநரஜநிரஸ்மாம்ஸ்
யாதநாய்யபுர்ஷவதரவிதேவோஜாவிஸஹவர்யாதா ||

(வ-ம்.) ப்ரதிஸ்ருநியமநஶ்ரக்ஷாவதாஸாம்வீக்ஷணாதிபிஃ:- "ஸதஸ்யவாக்ஷரஸ்ய ப்ரஸாஸநேமார்கிஸூர்யா வந்த்ர ஸவியர்தவிஷ்டத:" என்று சொன்ன தாரணவிஷயத்திலும், "ஸுஷ:ப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தாஜநாநாம்" என்று சொன்ன நியமநவிஷ யத்திலும், "ஸநஜாதாநிஜீவந்தி" என்று சொன்ன ரக்ஷணவிஷ யத்திலுண்டான ஸங்கல்பங்களாலேயும், ஸாஸ்த்ராணாம் ப்ரப்ருதி யெஷாமெஹோவி - ப்ரம்ஹ மந்வாதி முகேந, ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி ப்ர வர்த்தநத்தாலும், மைத்ரேய பராஸரமுகேந ஸிஷ்யாசார்ய நிஷ்ட்டா ப்ரகாஸநாதிகளாலும், விக்லிப்தாந் அவிக்லுப்தாந் - திருந்தக்கூடாதவர்களான, ப்ராணிந:- ஸம்ஸாரிகளை, ப்ரேக்ஷ்ய - விஸேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, பூய:-திரும்பவும், ஸுர-தே வர், நஜாயத இதர:-கர்மத்தால் பிறவாதவராயும, நவ்யயோய ஸ்யஸ்து - மரணமுமின்றிக்கே யிருந்துகொண்டு, தேவோவி-"ஸஹிவாகஸீதி" என்கிறபடியே, விளங்காநிற்கச்செய்

தேயும், ஸ்ரீயா - இச்சையாலே, ஸுராஸுரநராஸுதியக்ஷு ஷெஷாடி - தேவமநுஷ்ய திர்யக்குகளுக்கு, ஸஶ்ரெய்யஸெஷாய ஸஹஸஜாயெஷா - ஸமாநமான தர்மத்தையுடையராய், "யஷா உநிசி கெவலாக" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே, ஸமாஸாந்தமான, அநி சி - ப்ரத்யயம் வந்தால், ஸஜாயெஷா-என்று நகாராந்தமாகிறது; விஷ்ணுபேந்த்ரரூபராயும் ராமக்ருஷ்ணரூபராயும், மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹ நரஸிம்ஹ ஹம்ஸ ஹயக்ரீவரூபராயுமென்றபடி, அவதரஸி- அவதரிக்கிறது, "அஜொவிஸநவ்யயாத்மா ஹுதாநாமீஸ்வரொவி ஸந் | வ்ரக்ருதிம்ஸ்வாமயிஷாயஸம்ஹவாமாத்மமாயயா" என்றநுஸ ந்தேயம்

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய வவதாரங்கள்தோறும், பெரிய பிராட்டியாரும் "தெவதெவெதெஹயம் நஷ்டெவநாஷி| விஷ்ணொஷா நரவாம் தெவொஷாதெஷா நஷநடி|| ராவவெவஸஷா ஷாரணிக்ருஷ்ணஜந்நி| அந்யெஷு வவஷாரெ ஷுவிஷ்ணொரெஷா நவாயிநீ" இத்யாதிப்படியே அந்தவந்தவவதாரா நுகுணமான விக்ரஹ வ்யாபாரங்களை யுடையவளாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷி யாவிடில் அந்தவவதாரலீலாரஸவத்தன்றிக்கே நிஶ்சிதமாக புருஷகாரமில்லா மையாலே ஆச்ரிதரக்ஷணஸித்தி ரூபாநிஷ்டஸாதிகையும்மென்கிறார்.

சகூ. அநுஜநு ஜநுரநுரூப ரூபவெஷா நயஜிஸுமம்ஶ்லிஂ ஷிராகரிஷ்ய| அஸரஸமஜாவவாஸ்யஂஹவிஷ்ணுப்ரஷாவகரிஷ்ய தரஂமராஜநஷீ||

(வ்-ம்.) உதிரா-பெரியபிராட்டியாரானவர், ஜநுஷிஜநுஷி அநுஜநு: - அவதாரம்தோறும், ரூவாணிவெஷாஸுஅநுரூப வாயஸாஸா - அநுரூபங்களான விக்ரஹவிலாஸங்களை யுடைய ளாய்க்கொண்டு, ஸமாமடி-ஸம்ஶ்லேஷத்தை, நாகரிஷ்யதி-செய் திலராகில், ரஂமராஜஸ்ய நஷீ-பெரியபெருமாளுடையவவதாரலீலை யானது, ரஸெநஸஹவதீத உதிதஸஹவதிதஸரஸடி - ரஸ வத்தன்றிக்கே, அயவா - அன்றிக்கே, வியஂநஹவதீதவியடி- தஸஹவதீதிதஸ-அநிஷ்டாவஹமாகவும், யூவடி - நிஶ்சிதமாக, அகரிஷ்யத-பண்ணப்படும்.

(அ-கை.) இப்படி தேவருடைய அவதாரசேஷ்டிதங்களுக்கு "ஸஉ ஶ்ரேயாந்ஹவதிஜாயமாந:" என்கிற ச்ருதிஸித்தமான பெருமையை

"தஸ்யீராஃவரிஜாநந்தியொநிம்" என்று "மயர்வறமதிநலம்" பெற்றபுத்திமதாக்ரேஸரர் அறிந்து ஈடுபடுகிறார்கள், ஸ்வகர்மத்தாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநமநுஷ்யத்வாதி லக்ஷணமான பரத்வஸ்வபாவத்தை யறியாமல்தேவருடைய ஸம்ஸாரநிவர்தகஙகளான அவதாரசேஷ்டிதங்களையிதரஸஜாதீயராக் குகிறுரென்கிறார்.

ரு௦. மஹீயஸ்ஸம்வரிஜாநந்தியீராஃவரம்ஸாவம்ஸங்கசிதஜ்ஞாநாதி, ஸம்ஷ்டம்|அஜாநந்தஸ்வஜாநந்தி௨ஜாஜநிஷ்ம்தெஸமவநுஜந்ககடு||

(வ்-ம்.) ஹெஸமவநு! யீராஃ - தீமதாமக்ரேஸரர், அதிசயெந மஹாமஹீயஸீதயொஸ்ரவஸ்கம் - நிரதிசயமானபெருமையை வரிஜாநந்தி-அறிந்தீடுபடுகிறார்கள், ௨ஜாஃ - ஜ்ஞாநஸங்கோசமுடையவர், ஸங்கசிதஜ்ஞாநாஷ்வநஸீமம்தக மநுஷ்யத்வதிர்யக்த்வாதிலக்ஷணமான, வரம் - மேலான, ஸாவம் - ஸ்வபாவத்தை, அஜாநஃ-அறியாதவராய்க்கொண்டு, தெ - தேவருடைய, ஜநிஸம்ஹதிக - ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான, ஜநு-பிறப்பையும், கமு - சேஷ்டிதத்தையும், அவஜாநந்தி - இதரஸஜாதீயமாக வெண்ணுகிறார்கள், இவ்விடத்தில, "அவஜாநந்திமாம்௨ஜாமாநநுஷீந்தநுமாஸ்ரிதம்| வரம்ஸாவமஜாநந்தொமமவூதமஹெஸ்வரம்|| ஜநுவகமுசதெதிவ்யமெவம்யொவெத்தித்வதஃ| த்யக்த்வாதெஹம்வுநஜநுநெநதிமாமெதிஸொஜுநு||" என்றநுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், இப்படி தேவரவதரிக்குமிடத்தில், முந்தரப்ரம்ஹருத்ரர்கள் நடுவே அவதரித்து, அவர்களோடு ஸாம்யாபத்தியாலே "த்ரீஷ்வாணாம்வரமெஸ்வரம் | நாராயணவரம்ப்ரஹ்மதஸ்வம்" இத்யாதியில்சொன்ன பரத்வஸ்வரூபத்தைமறைக்கைக்காகில் தேவருடையபரத்வத்தை கோழ்ச்சொல்லவத்தான, "யொவெவெதாம்ஸ்ரவ்ரஹிணொதிதஸ்மை" என்று சாஸ்திரோபதேசரூபமாயும் "ஜமம்விவஸ்தெயொமஹித்யாதியால்"சொன்னயோகோபதேசாதிரூபமாயுமுள்ள "ஹொநுவஸவெடுவுரஷ்வஸ்வயெஷ்வுவதடுகஃ"என்றுசொன்னஸத்வப்ரவர்தனத்தாலும்பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே "வெதாவஹாரெத்யாதியால்" சொன்ன ரக்ஷணாதியாலும் தேவர்க்கென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு, ப்ரத்யுதவிரோதமன்றோ வென்கிறார்.

ருக. ௨யெஷ்விரிம்வமிரிஸம்வுயஉாவதாரஸ்தாஸ்த்யஸம யிதாம்தவவெஷ்தாவம் | கிம்தெவரகவிஸமெநரவிரம்ம யாஉநுஸ்தவ்வதடுநகவாஷ்ஷ்ணெ நாதெ

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கமணே! தவ-தேவருடைய, விரிஞ்சகிரிஶயோ:-தயோர்மத்யே ஸத்வோத்ரேகாத் - ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே, உபேந்த்ராத்யவதாரஸ்ய-முதலான அவதாரமானது, தாப்யாம் ஸமத்வேந அவஸ்தாநாத் - பரம்ஹருத்ரர்களோடு, ஸத்ருசராயிருக்கையாலே, பரத்வம் - பரத்வஸ்ரூபத்தை, ஸமயிதும் ஏவ - மறைக்கைக்காகவில், தே - தேவருக்கு, பரஸ்யாவஸ்தாநாத் - ப்ரம்ஹருத்திராதிகளில் பரத்வஸூசகங்களான, ஸத்வஸ்ய ப்ரவர்த்தநம் க்ருபயா பரிபாலநம் ச அமாநுஷசேஷ்டிதாநி - ஸத்வகுணம் தலையெடுக்கப்பண்ணுகை கேவலகிருபையாலே ரக்ஷிக்கை அமானுஷசேஷ்டிதம் முதலானதுகளாலே, கிம் - என்ன? ப்ரஹ்மாதீநாம்-ப்ரம்ஹருத்திராதிகருடைய, ஆபத்விமோசநம் பண்ணுகிற தேவர்க்கு அவர்களோடு ஸாமயம் பெறுவதென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் தேவர்ஶாஸ்த்ரோபதேசரூபமான, கீழ்ச்சொன்னஸத்வப்ரவர்த்தநம்பண்ண, அந்த வேதசாஸ்த்ராபஹாரிகளான மதுகைடபர்களை தேவர் ஒருவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி நிரஸித்து ஹயக்ரீவராயவதரித்து ஸ்ருஷ்டிக்கப்புகுகிற ப்ரஹ்மாவுக்கு, ரிக்ய ஜுஸ்ஸாமரூபவேதங்களாகிற நல்லகண்ணைத்தந்து, ஸமஸ்தமான ஜகத்தையும் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே உஜ்ஜீவிப்பித்து ஸ்மரிக்கிறதோவென்கிறார்.

ருஉ. மதுகைடபஹ்ருதஶ்ருதிரோதம் விதூய த்ரய்யாக்யசக்ஷு-விதாதுர்விதாய | ஸ்மரஸி ரங்கம் துரங்கமாவதாரஸ்ஸமஸ்தம் ஜகஜ்ஜீவயிஷ்யஸ்யஹேதுகாத் ||

(வ்-ம்.) ரங்கமணே - ஹே ரங்கமணே! மதுகைடபஹ்ருதஶ்ருதி - மதுவென்றும் கைடபனென்றும் சொல்லப்பட்ட, ரோதம்-விரோதத்தை, விதூய-நிரஸித்து, துரங்கமாவதாரஸ: - ஹயக்ரீவராயவதரித்து, விதாது: - ப்ரம்ஹாவுக்கு, த்ரய்யாக்ய சக்ஷு:- "ருக்யஜுஸ்ஸாமரூபா த்ரயீ" என்று சொன்ன,வேதமாகிற விலக்ஷணமான கண்ணை, விதாய-பண்ணி, (உண்டாக்கியென்றபடி), ஸமஸ்தம்-ப்ரமஹாமுதலான, எல்லாமான, ஜகத்-ப்ரபஞ்சத்தை, அஹேதுகாத்-நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே, ஜீவயிஷ்யஸி-ரக்ஷித்தது, (...) ஸ்மரஸி-ஸ்மரிக்கிறதா? (ஸ்மரஸி என்றதால், நாம்நினைப்பூட்டும்படி உத்தரோ

த்தர முபகாரகரணத்தில் அய்யபரதையால் பூர்வோபகார விஸ்ம்ருதி யாகிற ஔதார்யம் ஸூசிதமாய்த்து.)

(அ-கை.) சிலபுராணங்களிலும், "வசையில்நான்மறை" என்கிறபாட்டிலும், ப்ரம்ஹாவுக்கு ஹயக்ரீவாவதாரம்பண்ணி வேதப்ரதானம்பண்ணின தாயிருக்கையாலே அத்தைக்கிழருளிச்செய்து, இதில் ஹம்ஸரூபியாய்ப்பண்ணினதாகச்சொன்னபுராணுநுகுணமாகவும் "முன்னிவ்வெழிலகுணா" என்கிற பாட்டில்படியேயும் தேவர் "ஜ்ஞாநமயஜ்ஞமயோவா ... " இதயாதியில்சொன்னஜ்ஞாநமயமானது, யஜ்ஞமாகிறவம்ருதத்தாலேயே அபிவ்ருத்தமாய்அந்தகார நிவர்த்தகமாய் குளிர்ந்து தெளிந்த ஹம்ஸரூபத்தையுடையராய் உதித்தசந்திரன்போலே, வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே வேதாபஹாரத்தாலார்தனுய் சேதந ஸமஷ்டிரூபனுன ப்ரம்ஹாவை அநுக்ரஹித்ததென்கிறுர்.

௫௩. ...

(வ-ம்.) ... கோயிலுக்கு ஸம்ருத்திகரரே! ... ஜ்ஞாநமய யஜ்ஞமாகிறவம்ருதத்தாலேயே, ... - ஸம்ருத்தரான, ... என்று. அந்தகார நிவர்த்தகமாய்,குளிர்ந்து தெளிந்தஹம்ஸரூபத்தையுடையரான தேவர், ... -உதித்த, ... - சந்த்ரன்போல், ... -ஆர்த்தசேதநனை, ... -வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே, ... -அநுக்ரஹித்தது.

(அ-கை.) ஸத்வப்ரவர்தநாநுகுணுவதாரத்வயத்தைக் கீழநுபவித்துக்ருபாபரிபாலநாநுகூலாவதாரங்களை யநுபவிக்கவிழிந்துமுதல்தேவர்,ஒருஸமுத்ரசிசுபள்ளிகொண்டாப்போலே ஆலந்தளிரிலேபள்ளிகொண்டு திருவடித்தாமரையை தேவர் திருவாயிலேவைத்தருளித்து, உள்ளுக்கிடக்கிறஜகத்துக்களையும், அளக்கைக்கோஅன்றிககே,ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குபோக்யமானவாகாரத்தாலே, அத்தை லபிக்கையிலுண்டான வம்பகைஷயாலேயோவென்கிறுர்.

௫௪. ...

(வ்-ம்.) ஹேரங்கநாத! ஶயிதஃ - பள்ளிகொண்ட, கணக வஸ்தணக உவ-ஸமுத்ரக்குட்டிபோலே, வடவஸ்தலே-ஆலந்த ளிரிலே, ஶயிதஃ-பள்ளிகொண்டு, கஞ்ஜவிவடீ - தாமரைபோ ன்ற திருவடியை, ஸ்வே ஆஸ்யே-திருவாயிலே, உதரே - திருவ யிற்றிலிருக்கிற, ஜகந்தி - லோகங்களை, மாதும் - அளக்கைக்கோ? வைஷ்ணவாநாம் போக்யஸ்ய ஸ்வாதுதாயா வா - ஸ்ரீவைஷ் ணவர்களுக்கு போக்யமானத்தை லபிக்கையாலுண்டான வாசையா லேயோ, நிதயய - வைத்தருளிற்று.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸமுத்ரமதநவேளையில் மந்தரபர்வதத்தை வேர் பிடுங்காலாகப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து அத்தை பந்தநத்துக்கு யோக்யமான வாஸுகியாலேசுற்றி பநதித்து அலையாநின்றுள்ள மாலைகளையுடைத்தான தி ருக்கைகளாலே மஹத்தத்வமான க்ஷீரஸமுத்ரத்தை தயிர்தாழியில் தயிரைக் கடையுமாப்போலே கடைந்து சந்த்ரனையும், கௌஸ்துபத்தையும், அம்ருத ம்முதலானதுகளையும்,க்ரஹித்து, இப்படிப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காகதேவர் வ்யாபரித்தத்தா ் பட்டாச்ரமமெல்லாம் "அகலகில்லேனிறையும்" என்றிரு க்கிற பிராட்டிஸ்வயம் வரத்தாலும், "வஶ்தாம்ஸவைதேவாநாம் யஊவக்ஷஸ்ஸம்ஹரேः" என்றும் விண்ணவரமுதுவைமுதில்வரும் பெண் ணமுதவர்களிருக்க தேவரையே யாச்ரயித்தத்தால் வந்து பரத்வத்தையறி ந்து அந்யப்ரயோஜநகீடுபடுகையாலும் ஸபலமாய்த்துதேன்கிறுர்.

ருரு. உத்ஸ்ருஷ்ட்ய ஹரேர்ம்ருத்ய ஹ்ருநாதம் ஸம்பத்யாநர்ஹ வாதோஸ்ஸ்யம் வஸாமி ஷெ ஶ்வயிநிர்வராயம் வியாநாம் பயிஸ் ||
ஸ்ரீரங்கேஶ்வர! க்ஷீரஸாகரயாவலோம் ம்ருத்ஹாணேதிதே காவர்ணஸ்யஹேம் ஹிஷ்ப்ரஷ்ஹாமேநமஸ்வஸ்ருஃ ||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கேஶ்வர! மந்தரஸ்தம் - மந்த்ர பர்வதத் தை, உத்ஸ்ருஷ்ட்ய-வேரோடே பிடுங்கி, ஆஹ்ருத - கொண்டுவருகையெ ன்ன, தந்நா-பந்தநத்துக்கு யோக்யமான,வாஸுகிநா-வாஸுகியாகிற ஸர்பத்தாலே, தம்-அந்த மந்தரத்தை, ஸம்பத்ய-நன்றாகக் கட்டு கையென்ன, வநமாலிகாயெஷாஸ்தைः - அலையாநின்றுள்ள மா லைகளையுடைத்தான,தோர்பிः-திருக்கைகளாலே,அம்பிதிம்-ஸமுத் ரத்தை, தயிநிர்மராயம்-தயிரைக் கடைகிறப்போலே, மதந-கடை கையென்ன,சந்த்ர கௌஸ்துப ஸுதா தாः-வப்ஸராயஸ்தக - சந்த்ர கௌஸ்துப அம்ருத பாரிஜாதாதியை, க்ரஹாண-க்ரஹீ க்கையென்ன, இதி ஹாண-இப்படிப்பட்ட வ்யாபாரங்களைப் பண்

ணுகின்றுள்ள, தே-தேவருடைய, ஸர்வச்ரமஸ்ய - எல்லா ச்ரமமும், கமலாலாபேந - பெரியபிராட்டியாருடைய லாபத்தாலே, ஸம்ருத்திம்-ஸபலமன்றோ? "ஸ்ரமஸ்ஸம்ருத்திமுபைதி ஸர்வ:" இத்யாதிகளில், ஸமுத்ரமதநவ்ருத்தாந்தம் மென்று தோற்ற வந்திருக்கிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "கஜகுலபதிக்ரந்தநாகர்ஷிதே" என்று துடங்கி, "உத்பதிதத்ருதோத்தரத்ருதிஸ்ஸ்வாஸநோத்தபாஹதம்ஷ்ட்ராதிரூட:" "ஸதாநந்தமயஸ்ரீமாந்" இத்யாதிப்படியே, எம்பெருமான் திருவடித்தாமரைகளி லிடத் தாமரைப்பூக்களைத் தேடித்திரிந்து, ஒரு தாமரைமடுவிலிழிந்து அங்கு பலவத்தான வொரு நீர்ப்புழுவாலே யிழுப்புண்டு, ஆயிரம்வர்ஷம் அத்தோடு யுத்தம்பண்ணி ஸ்ராந்தியாலே ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்தி பிறந்து கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோது, திருவடிகளைப் பிடியாநின்றுள்ள பிராட்டிமார் திருக்கைகள் நின்றும் அவைகளை பலாத்கரித்திழுத்தும் திருவநந்தாழ்வானுடைய திருமேனியாகிற படுக்கையை யப்போதே விட்டும் திருக்கண்களை மலரவிழித்தும், பெரியபிராட்டியார் திருமுலைத்தடத்தில் குங்குமக்குழம்பில் நின்றும் திருமார்வைப்பேர்த்தும், இப்படி வ்யாகுலரான பெரியபெருமாள், ஆபந்நரான வெங்களுடைய முன்னே நித்யமாக விருக்கக்கடவதென்கிறார்.

ருசு. தேவீஹஸ்தாம்புஜேப்ய: ப்ரணயிஸமயேபஸம்வாஹ்ய ப்ராதபாதௌ ஹ்ருத்வா பத்மஸ்ய போதம் ஸபதி ஸமயமுக்தோபதல்ய ப்ரக்ஷீவிஸ்தாரணாந:। ஸக்ஷ்மீவக்ஷோஜகுங்குமக்ஷோதநகரண்டக்ஷாந்ததீப்யாந் கஜபதிமதிகஷ்டம் தேவராகார்த்தாநாந:॥

(வ்-ம்.) கஜபதிகஜார்திகஷ்டம் - கஜேந்த்ராழ்வானுடைய கூப்பிடில், ஸம்வாஹகை: - பிடியாநின்றுள்ள, தேவீநாம் பாதாம்புஜஹஸ்தேப்ய: - பிராட்டிமாருடைய தாமரைபோன்ற திருக்கைகள் நின்றும், கிஸலயமருவசரணௌ - தளிர்போன்ற திருவடிகளை, அபஹ்ருத்ய அபஹரித்து, அநந்தபோகம் - திருவநந்தாழ்வானுடைய உடலை, ஸபதி - அப்போதே, ஹித்வா - விட்டு, ஸமயமுக்தபக்ஷ்மலே - சுழியாநின்றுள்ள மயிரொழுங்குகளையுடைத்தான, அக்ஷீ-திருக்கண்களை, விஸ்தாரணாந: - மலாத்தாநின்றவராய், லக்ஷ்ம்யா: - பெரியபிராட்டியாருடைய, கமலவிஸ்தாரணயோ: குசயோ: குங்குமாநாம் ஸ்தோகஸம்

ஷஷாக-பாணிகள்போலிருக்கிற திருமுலைத்தடங்களினுடைய குங்குமஸமூகத்தினுடைய சேற்றில் நின்றும், உரஃ - திருமார்பை, ஆ க்ஷிவ்ய-பேர்த்தும், வ்யாகுலஃ - இப்படி வ்யாகுலரான, ஸ்ரீரங்க மயாக்-தேவஃ-கோயிலிலே கண்வளர்ந்து ப்ரகாசியா நின்றுள்ள பெரியபெருமாளானவர், நஃ-எங்களுடைய, புரஃ-முன்னே, ஸாக்ஷ-நித்யஸந்நிஹிதராகக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில "நாராயணாவோ மணிவண்ணா நாகணையாய் வாராயென்னாரிடாநீக்காய்" என்று ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோது வ்யாகுலராய் எழுந்தருளும்போது, ஸ்ரீஸேனைமுதலியார் கைகொடுக்க அத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளாமலும், அநதஃபுரத்தி லந்தரங்கர் மணிமயமான திருவடிநிலைகளை ஸமர்ப்பிக்க அத்தை யங்கீகரியாமலும், அந்தஃபுரத்திலுள்ளார் இதென்ன வியாகுலதையென்று கைநெரிக்கி யிருந்தபடியே பெரிய திருவடி மேலேறி த்வரித்து எழுந்தருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய த்வரைக்குத் தோற்றோமெனகிறார்.

௫௭. [Grantha verse – best reading not possible with certainty] ...வாஹந வரிவஷ்யம் ... வேகாய நமஃ॥

(வ்-ம்.) [Grantha] - "ரோஹ..." என்கிறவிடத்தில்போலே, அதிகரண கால பரியந்தபரமாய்; ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோதென்றபடி, ... - அபரயோஜனமாகப் பண்ணப்பட்ட ஸேனை முதலியாராலே கொடுக்கப்பட்ட திருக்கையை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், ... - சாத்தப்படாத வைக்கபபட்டதிருவடிநிலைகளை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், கிமிதி - என்னவென்று? ... - வ்யாகுலரான வந்தஃபுரத்திலுள்ளாரை யுடைத்தாம்படியும், நவாஹநவரிவஸ்யாயஸ்ய ... - வாஹநத்துக்கு வேண்டிய வலங்கார ஶூன்னியரான, ... -பெரியதிருவடியை, ஆரோஹதஃ - ஏறாநின்றுள்ள, ... - பெரியபெருமாளுடைய, ... - வேகந்துக்கு, நமஃ - நமஸ்காரம்.

(அ-கை.) இதில் பெரிய திருவடிவேகத்தை நிரூபித்து தேவர் ஸமஸ்த ஜகந்நிர்வாஹகமானஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தையும் மந்தகதியாகஅடுத்தடுத்து நிச்சயித்திருக்கச் செய்தேயும், கஜேந்திராழ்வானுடைய கூப்பிடு உயர்வுயற அப்படிப்பட்ட பெரியதிருவடிவேகமும் போருதே அவனையும் ஹுங்காரத்தாலும்திருக்கைகளாலும் திருவடிகளாலும்ஆஸ்பாலநம் முதலானதுகளாலே யும்ப்ரேரிப்பித்து, பின்னையும் அவனையும் இடிக்கிக்கொண்டு தேவரெழுந்தருளிற்று; இப்படி ஆஸ்ரிதஜனவிஷயத்தில் தேவர்களுண்டான வவஸ்த்தை பயத்ருதன்படியாயன்றோ யிருக்கிறதென்கிறார்.

ருஅ. யம்வயம் நிரூபயா ரம்ஸங்கல்பமலக்ஷமநமயொாத்ருராம் ஒரு தொநாஹுங்காராஹூ நாம்ஹி வயஹதிஹிரவீகம் தாக்ஷ்யம்பூய க்ஷிவஷ | கிஞ்ஞாத்ஷுணுஷஹாஷமயஜவதேபஷ்ரூம்ஹிதே ஜீஹராணெஷெவ ஸ்ரீரங்கவெஸோவஹணதிஹிஜநேகாதிஸீ கீஷ மாதே॥

(வ்-ம்.) ஹெஸ்ரீரங்கவம்யொ! ஷெவ!யம்- "ஓடும்புள்" என்கிறபடியே, வேகத்வேன ப்ரமாணஸித்தரான பெரியதிருவடியை: வ மாநு - நிரூபியாநின்றுகொண்டு, கயொ - பின்பு, விஸ்வஷாம்யாரம்வஹதீகாம் - ஸமஸ்த ஜகத்தினுடையவும் பாரவாஹியான, யியம் - ஸங்கல்பத்துக்கூத்தான மனஸ்ஸை, கஸகூக - அடுத்தடுத்து, ஒஷராம்-மிருதுகதியாக, ஒநூரா நீ - நிச்சயித்தவராகிறது; தவீ - அப்படிப்பட்ட வேகத்தையுடைத்தானவராகச் செய்தேயும் தாக்ஷம்- பெரிய திருவடியை, மஜவதே: - கஜேந்த்ராழ்வானுடைய, வ்பூம்ஹிதே - கூப்பாடு, ஜ்ரூஹரணெ - உயர்ந்தகாலத்தில், கூய-தேவர், ஹுங்காரஸ்யஹூநஞாம்ஹி ஸ்ராம்வஹதிஷதா ஹி:-ஹுங்காரமென்ன திருக்கைகளால் தட்டுதலென்ன திருவடிகளாலே உறைக்க வுதைத்தலென்ன விதுகளாலே, கய க்ஷிவ:- அதிக்ஷேபித்தது, கய-மேலும், கிஞ - அதிக்ஷேபித்ததுமாத்திரமன்றிக்கே, தம் - அந்த பெரியதிருவடியை, உஷஞ - இரண்டு திருவடிகளாலே இடிக்கிக்கொண்டு, உஷஹா: - கிளம்பித்து, வஹணதி - அநந்யப்ரயோஜனமான, ஜநே - ஜனவிஷயத்தில, தே - தேவருடைய, உமா - அவஸ்த்தையானது, காதிஸீகிஹீ - காதிஸீகஸ்ய ஐயம்-பயத்தால் ஓடுமவனுடையதுபோலன்றோ? "காதிஸீகொஹய ஊதே:" காதிஸம்மஹாகீதிய சூஹவ: காதிஸீக: ஒயீஹவஷம் ஸகாஷிவாரத்தாலே, ரங்கன் ப்ரத்தியமும் ஷிதீயடா அனுக்குமவந்திருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்ட வனந்தரம் பெருங் காத்தில் தாமரைத் தடாகம்போலே திருமாலை திருவாபரணம் திருப்பரியட்டங்களை க்ரமமாக தரித்து பிரப்பாடனேனென்று கர்ஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளின தேவரே யெனக்கும் ரக்ஷகமாகிறதென்கிறார்.

ருகூ. ஶ்ரீரங்கேஶயஶரணம்மமாஸிவாதஸ்ராவஸ்ராவொருஹ ஸதடாகதாஜவெந | ஸ்ரக்பூஷாம்பரமயதாயம்அயாநெமாமி ஜ்யாமிதிஸ்நமஜமஜகூமாஜமாஸ ||

(வ்-ம்.) ஹேஶ்ரீரங்கேஶய! கநமஜமஜகூ - கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபின்பு, வாதாநாம்ஸகெஹாவாதஸ்ராதயாவஸ்ராவொருஹகமொநாம்தடாகஸஸ்ரதாஜவெஜெந - பெருங்காத்தாலே மிகவு மலையானின்றுள்ள தாமரைப்பூதடாகத்தினுடையபோலு ண்டான வலைத்தலோடு உபலக்ஷிதராய், ஸ்ரஜஸ்ரூஷாஸ்ராம்பர ணிவஷெஷாம் ஸமஹாரஸக - திருமாலைகள் திருவாபரணங்கள் திருப்பரியட்டங்கள் இவைகளுடைய ஸமூஹத்தை, நயதாயதாய ஸிநுகமஜணிதக - அக்ரமமாக, அயாநஃ- தரியானின்றுகொண்டும், மாம்- என்னை, யிமிதி - கிர்திக்கவேணுமென் றநுஸந்தித்துக்கொண்டு, ஊஜமம்ய-எழுந்தருளிற்று,ஸ்வ-என்று ஶேஷம் இப்படிப்பட்ட, தேவர், மம - எனக்கு, ஶரணம்-உபாயமாக, அஸி-ஆகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம் மீனவதாரவிஷயமான விரண்டுஶ்லோகத்தில், முதல் ஶலோகத்தாலே தேவர் மத்ஸ்யாவதாரராய் ஒருவோடத்தில் மநுவையும் அவன்ஸமீபத்தில்ஸ்த்தாவர ஜங்கமரூபமான பரிச்சதத்தையும் ஸ்தாபித்து வேதங்களொத்த லீலாவசநங்களாலே ப்ரளய பயலேசமுமின்றிக்கே இந்த ஸ்த்தாவர ஜங்கமத்தை வஹித்ததென்கிறார்.

கூ0. மீநதநுஸ்ஸம்நாவி நியாயஸ்திரவரவரிகரமநுமநுஹமவநு | வெதஸநாமிஸூக்திமிநா ஜொகரீதயஹயவமமவஹ: ||

(வ்-ம்.) ஹேஹமவநு! ஸ்வ-தேவர்,மீநஸ்ரதநுரிவதநுய ஸ்ரஸ்ரவநு - மீன்சரீரமாய்க்கொண்டு, நாவி-ஓடத்தில், மநோஸமீவெ கநுமநு - மநுவினுடைய ஸமீபத்தில், ஸ்திரஜவரஜுதயாவிய:வரிகரஸ் - ஸ்த்தாவரஜங்கமாத்மகமான பரிச்சதத்தை, நியாய - வைத்து, வெஷாநாம்ஸநாமிஸ்ஸ்ரஉக்திமெவிநொநொ: - வேதங்களுக்கு ஸத்ருசங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளாகிற போதப்ரோக்குக்களாலே, கமம் - இந்த பரிகரத்தை, நகரீதஃ ஐ

யெநஹயஸ்ரவஃயஸ்ரதழ - பண்ணப்படாத ப்ரளயபயலேசத்தையுடைத்தானதாக, அவஹ: - வஹித்தது, பகவான் மத்ஸ்யரூபியாய்பாவிஸ்ருஷ்டிபீஜபூதசராசரவர்கத்தோடேமநுவையும்ஓடத்தில் வைத்து தம்ஷ்ட்ராயாலே தரித்துக்கொண்டு வேதோபதேசம் பண்ணிருனென்று பாகவதாதிகளில் பிரஸித்தம்.

(அ-கை.) இதில் மத்ஸ்யாவதாரவிசேஷத்தில் பெரியபிராட்டியாருடைய திருக்கண்மலர்போலே காந்தியுடைத்தாய் நீண்டு விசாலமாய் ஸுந்தரமாய் ஸ்வச்சமாய் குளிர்ந்த திருமேனியுடைய தேவாச்சிறகாலே முழுங்கப்பட்ட ஸமுத்ரத்தில் ஸ்தலத்திலும் கக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தில ஜலத்திலும் விளையாடி லாஸக்தையான கதியையுடைத்தானவராய் ஸஞ்சரித்ததென்கிருர்.

௬௧. ஸ்ரீநயநாஹொஷ்ஈஸாஈவஹவ்ஜவிவாஷஸாவி ரஸாவிஸிஸிரவவா: | வக்ஷநிதீணெ்ரதீண்ஹாஷ்டுஜஷ விஹரணாரதமதிரவர: ||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீயொநயநஸ்ராஸயாஉஹ்ராஸாரஂதீவஹஂவஜகஷெண விவாஷஂஸாரவிரஂ ஸாவிஸிஸிரஷவவாயஸஸ: - கூழ - என்று ஸெஷழ - வக்ஷாஸராஂநிதீண: உதீண்ஸ்யொஹாந ஷ்டிவஸஷதஷஜஷஜ தயொவிஹாரணொதாமதி யஸ ஸநு அவார: - ஸஞ்சரித்தது, கீழ்ஸ்லோகத்தில் ஸமவநு - என்றத்தை இங்கு மநுஸந்திப்பது.

(அ-கை.) கூர்மாவதார விஷயமான விஸ்லோகத்தில்; தேவர் ஸகல ஜகத்துக்கு மாதாரமான கூர்மரூபியாய் தர்மங்களை யருளிச்செய்தது; பின்பு அம்ருதமதனத்தில் மந்தரபாவதத்தை தரித்த கூர்மரூபியாய் மரதகக்கலனுமயமான வோராஸநதேரொடொத்து ஸமுத்ரத்தில் அவதரித்த பெரியபிராட்டியாருடைய தளிர்போலிருக்கிற திருவடிஸ்பர்ஸத்தால் லபித்த வதிசயத்தையும் அடைந்ததென்கிருர்.

௬௨. வகயஸ்ரீரஂமிநு ஸகஜமஷாயாரகஒொஸவநுய உராநுகஉஃவாநாத்ரகஹூாவஷயார:| ஜமஙஷெ்ரயஷஂரதக ஸிஷாவீஂஷெஸொஜஷாஷாஷஷீவஷகிஸயநாஸவாஷஹழ||

(வ்-ம.) ஹெஸ்ரீரஂமிநு கூழ- தேவர், ஸகஷாநாஂஜமதாஉ யாரஃகஉஃ- ஸமஸ்த ஜகத்துக்களுக்கு மாதாரமான கூர்மரூபியாக, ஸவநு-ஆகாநின்றுகொண்டு, யஉராநு-தர்மங்களை, வகவ-அருளிச்செய்தது; வாநஃ - திரும்பவும், அதஹ்ரதவஸ்ரயொஉமஸஸொதாவஷ

ஸம்யாதீதிஸ: - அம்ருதங்கடைகைக்கு மத்தான மந்தராத்ரியை தரியாநின்ற, கூர்ம்ம: - கூர்மமாய்க்கொண்டு, ரோதகாரவாபாஷாணஸந்நிபவிம்ஷ்ட்ஷ: -பச்சைக்கல்லுக்களால் பண்ணப்பட்டவாஸநமபோலே மனோஜ்ஞராய், ஜலாத் - ஸமுத்ரஜலத்தில்நின்றும், உத்த்ருத்ய ஶுக்தீஷ்வஸ்ரா: கிஸலயே ஜலதே கயோநத்யுராஸந ஸாவெநஶ்ரீயோமர்த்ர- அவதரித்த பிராட்டியாருடைய தளிர்போன்ற திருவடிகளினுடையவைப்பாலே ஸுகமாகலபிக்கத்தக்கதான, ஶ்ரேய:-உத்கர்ஷத்தை,ஜமம்ய- அடைந்தது, வகஸ - என்றது, கயமெந - என்கிறதாதுவில், ஸீ்ஜஸ்ரேவாராஷந - ஜமகு மஸீமதளஸீஜஸ்ரேவாராஷந.

(அ-கை.) ஆதிவராசவிஷயமான விஶ்லோகத்தில, தேவர் ஆதிவராஹரூபியா யாஶ்ரித விரோதி பக்க லாக்கிரஹாதிக்யததாலே, கோரப்பல்லாலேபிளந்து பெரும்பள்ளமாகப்பண்ணப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷனென்று சொல்லப்பட்ட தேவசத்துருவினுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரளயார்ணவஜலத்தைப்பாச்சி;அவனுக்கு மஹாபயத்தை யுண்டாக்கி அவனுடைய ரக்தமாகிற குங்குமக்குழம்பாலே,வீரபத்நியாகைலே பூமிப்பிராட்டியுடைய திருமுலைத்தடத்தை யலங்கரியாநின்றுகொண்டு பிரம்ஹலோக பரியந்தமாக வளர்ந்த தேவருடைய பிடரிமயிருடைய வலைத்தலாலே பீதனான பிரம்ஹாவினுடைய ஸ்தோத்திரத்திற கபிமுகமாயநுநயரூபமான காஜனத்தைப்பண்ணி இப்படி விரோதிநிரஸனமுமாஶ்ரிதரக்ஷணமும் பண்ணும் தேவர்; வேறுபுகலற்றவெனக்கும் அநிஷ்டநிவிர்த்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்கும் கடவனென்கிறார்.

சுக. ஹ்ருதிவாராஸிவொஷ்டங்க்ஷ்ட்ராதாதெகஷிவநுவஜலயாணவம்க்ஷிதிகாவதபிவந் தெதர்ராஸ்காம்காவயா ஸாடியாதவஸ்பாஹ்ராஹ்ஷ்ஹஸவொநாவ ஷ்ரும்ஹிதஶ்ரணவிஶொரம்மிம்க்ஷுஜலகொலதநாஹவந॥

(வ்-ம்.) ஹெஹரம்ஹிந!-கொல ஸ்ருதநாஸிவதநாயர்ஸ்ஸு:-உலம்கொலதநா: - ஆதிவராகரூபியாக, ஸவந - ஆகாநிர்க்கிற, க்ஷ்ட - தேவர், ஸாராணாஸிவாஷ்ஸ் - தேவசத்ருவான ஹிரண்ணியாக்ஷனுடைய, ஓம்ஷ்யாஉத்தாதெ - கோரப்பல்லாலே பிளந்துபள்ளமாகபண்ணப்பட்ட, ஹ்ருதி-மார்விலே, வஜலயெகணவ ஸஷ்ட-ப்ரளயத்தில் ஸமுத்திரஜலத்தை, க்ஷிவநு-தள்ளாநின்றும் க்ஷிதெ: காவளதயொஸ்டீதாழ-பூமிப்பிராட்டியினுடைய திருமுலைத்

நடத்தை, தைத்யஸ்ய ஹேமகசிபோ: ரக்தபங்கலேபதயா-ஹிரண்யாக்ஷனுடைய ரக்தமாகிற குங்குமச்சேருப்பூச்சாலே, அலங்கரு - அலங்கரியானின்றும், ஸடாபடாதாஸடாதயா-ஸடைகளாலே பொருக்கப்பட்ட ஸ்ரீஹஸ்தாபவ்யஞ்ஜிதப்ரஸ்ரம:-வ்யக்தமாக உதரப்பட்ட பிடரிமயிராலே ப்ரமித்தப்ரம்ஹாவினுடைய ஸ்தோத்திராபிமுகமான கர்ஜனத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டும், மே-அடியேனுக்கும், ஶரணம்-உபாயமாக, அஸ்தி-ஆகிறது.

(அ-கை.) இனி அழகியசிங்கர்விஷயமான மூன்றுஶ்லோகத்தில்; முதல் ஶ்லோகத்தாலே, லோகத்தில் ஜனிதர்மாக்களெல்லாரும் நரஸிம்மாவதாரத்தில் நரத்வஸிம்ஹத்வாவஸ்தைகளுடையஉத்பத்திஸித்தமானவிசித்திரமான ஸௌகட்யத்தை யனுபவித்து பிரத்தியேக நரனையும் ஸிம்ஹத்தையும் பார்த்து பயப்படுகவென்றுபோல பாலும் கண்டசர்க்கரையும் கலந்தாப்போலே சேர்க்கப்பட்ட அவயவங்களை யுடையராய் ஸ்பஷ்டங்களான பிடரிமயிரையும் பெரிதான கோரப்பல்லையும் உடையரான பெரியபெருமாளாகிற ஸிம்ஹத்தை யந்த வழகுக்குத் தோற்று எப்போது மனுபவிக்கிறோமென்கிறார்.

௬௪. ந்ருஹரிதஶயோர்வஸ்துஜாதத்திகம் வடநாஶ்சர்யம் நாரம் ஹாரிம் த்ருஷ்ட்வைகைகம் பயம்பஜதாம் ஜந: | இதிகிலஸிதாக்ஷீரந்யாயேந ஸம்மிலிதாங்கம் ஸ்படபடஸடம் பேஹாதம்ஷ்ட்ரம் ஶ்ரேயம் ஸிம்ஹமுபாஸ்மஹே ||

(வ்-ம்.) நரஹரிஶ்ரீதயோர்தஶயோ: - நரனுடையவும ஸிம்ஹத்தினுடையவும் அவஸ்தைகளுடைய, உத்பத்தி ஸித்தம்-ஜந்மஸித்தமான, வடநாஶ்சர்யம்-சேர்ந்த வாச்சரியத்தை, வஸ்து-பாராநின்றுள்ள, ஜந:-ஜனமானது, ஏகைகம்-ஒரொன்றான, நாரம்-மனுஷியனையும், உத-அன்றிக்கே, ஹாரிம்-ஸிம்ஹத்தையும், த்ருஷ்ட்வா-பார்த்து, பயம்-பயத்தை யடையட்டும, இதிகில-என்றுபோல, ஸிதாக்ஷீரயோர்ந்யாயேந - கண்டசர்க்கரையும் சேர்ப்பாலும் சோநதாப்போலே, ஸம்மிலிதாங்கம் ஸ்ப்ருஷ்டம் - சேர்ப்பிக்கப்பட்ட வவயங்களையுடைத்தாயும், ஸ்படாஸடாயஸ்ய ஸ்பஷ்டதம்ஷ்ட்ராயஸ்ய ஸ்வாஸ்ஸாஸுதம் -விஶேஷணாஸயவஸ்ருஷ்யாயஸ: - நெரித்த பிடரிமயிரையுடைத்தானவராயும் பெரியதந்தத்தை யுடைத்தானவராயு மிருக்கிற, ஶ்ரேயம் ஶ்ரீஶ்ரீஸௌஸிம்ஹஸ்தம் - பெரியபெருமாளாகிற ஸிம்ஹத்தை

உவாஹுஸெஹ-அநுபவிக்கிறோம், ஸ்வாஜிஜதேஜந:-என்று பாடமா யிருக்கிறது அப்போது அர்தம ஸம்ப்ரதாயத்தாலறியவொணுடியது.

(அ-கை.) இதி லாஶ்ரிதஞன ப்ரஹ்லாதவிஷயத்தில் த்வேஷியான ஹி ரண்யனிடத்தில் த்வேஷத்தாலுண்டான மூன்று திருக்கண்மலரினுடைய வகஹியை சமிப்பிக்கையில் பறபறக்கையுடைத்தான பெரியபிராட்டியாரு டைய திருப்பவளத்தாலே கொப்பளித்ததென்னும்படியாயாதல்; மத்ய மென்றும்படியாயாதலான் கொப்பளித்தத்தினுடைய சிவந்த நிறத்தையுடை த்தான திருவுகிராலே பளக்கப்பட்ட சத்துருவான ஹிரண்யனுடைய ர க்தஸமூகங்களாலே சரித்தபிடரிமயிர்க்கத்தையை தோரிலுடைத்தான வழ கிய சிஙகர் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் என்விரோதியான பாபத்தை தகையக்கடவ ரென்கிறார்.

கூரு. ஷிஷாணெெஷொஊ்ரஞய நவநவஹிவ்ரஸுநஹ்ரு உ ஜ்ஜ்வக்ஷ வ்ரஹிதயுமணுஷவாஷஹெ: | நவக்ஷுணாராதி க்ஷதஜவடஃஷாரவஸ்ஷாஸ்ஸாஷஊவிதஹி வஸ்வுவஊநஃ॥

(வ்-ம்.) ஷிஷாணெெஷொஊ்ரநு நயநாநெ்ர வவந ஜஸ்ரஹிஸ்ர வ்ரஸுநெஹ்ரு்ரஜ்ஜ்ரவக்ஷ ணவ்ரஹி தாநா ஜயுமவாணாம் மம்ஷவாணாம் வஷஜெவஷோ யெஷாதெஷ - நவெநக்ஷுணஸ்ராரதெ: க்ஷதஜாநாம் வ டவாநிதெ: - ஸவ்ஸ்தாஸ்ஸ்நாம்ஸடாஃஸ்ஸயஸ்ரவ: - தா ஸாம்ஸ்ஸாவிஹாஹெயஸ்ரஸஜதிவா - வாஸும்ஸாவளவஷுவ ஊநஸ்வு:-ந்ருஸிம்ஹரானவர், ஸிம்ஹோஜ்ரெஹ்ர:வஜாவஸ்ர:-மெ ன்று கோஶம்; ஊஹ-ஊவிதழ- ஈஸெ இபபோதே தகையப்போகி ருர், வத்து-ஊநவாஜீவெ்ரவடி.

(அ-கை.) இதில் மஹனீயரான தேவர்விஷயத்தில் ப்ரீதஞன ப்ரஹ்லா தனிடத்தில் த்ரோஹித்து த்வேஷியான ஹிரண்யன் பிரஹ்லாதரக்ஷணை ரு பகாரிய பரதையாலே விருத்தங்களான நரத்வசிம்ஹத்வங்களை யோரிடத் திலபொருந்த சேர்ந்து தேவாதிருவுகிர் நுணியாலே பிளக்கப்பட்டாலும் ரோஷாதிசயத்தாலே வியாபகத்வ ரூபமான விஷ்ணுத்வத்தி விரெட்டித்த வைசால்ய முண்டாகும்படிவளர்நத ருதிமேனி யுடையராய்க்கொண்டு ஜ கத்தை நீரீஸ்வரமாகாமலும் ஸாரஜ்ஞயரீடுபெடும்படியாயும் நிர்வஹித்ததெ ன்கிருர்.

கூசு. நவாம்ரம்ரஹெஷவிஷிஷதிநிஜஹக்ஷஊ்ரஹிராஷ:வ்ர க்ஷஷஊாஷிஷ்ணுக்வஷிமாணவபிணாஹெக்ஷடதநா: | விராஸெ

வெயதி ஸாவடி தஸா நாயிகாணை ந்ரு ஸிம்ஹகேஸரி ஹர ரவிஹராஸிய ஜமசு॥

(வ்-ம.) ஹெவாரு!விரோஜ - வ்யதிகரணங்களான, யஹ்ர ஸ்ராவொவெயதி தயாஸாஷாவடிகம் ஸா ந உயிகாணம்ய யொஷே - ஐதம்பர்யத்தாலே பொருந்த கடிப்பிக்கப்பட்ட வோர திகரணத்தை யுடைத்தானதுகளான, நாவஸிம்ஹஸ்ரூதயொஹா வள-நரத்வஸிம்ஹத்வங்களை, உபாஜெயமாணமாகையாலே, கவ ஹ்ருதயு - கீழுமங்வயிக்கிறது; ஸிஹஸ - பரீயானின்றுகொண் டிருக்கிற தேவர், நிஜொஹக்ஷஸெஹோஹதீதிதஸிநு-தேவர் பக்தனுனவனுக்கு; ரோஹம்பண்ணுனின்ற, ஹிஷதி - அவ்வாகாரத் தாலே தேவர்க்கு த்வேஷியான ஹிரண்யனுனவன், நவஸ்ரா ஜெணஹஸ்தஸிஹவி - உகிர்நுகியாலே மருபாடுருவ வ்யாப் தனுனும், ரோஷ:-க்ரோதத்தினுடைய, ஹகஷஹாஸ - அதிசய த்தாலே, விஷெணாஹாவஸ்கம் தஸாஉஊணயவஹஸவஹி ணாஹொயஸிநுகஜஹணிதயாஉஸ கடாத நாயஹஸஹ்ஸஸநு-ந்ரு ஸிம்ஹாநுபவத்தில, விஷ்ணுஶப்தவாச்ய வ்யாப்தியில் த்விகுணமா ன வைசால்யமுண்டாம்படி வளர்ந்த திருமேனியுடையராய், ஜமசு - ஜகத்தை, ஸிஹராஸிய-நிர்வஹித்தது.

(அ-கை.)ஸ்ரீவாமனவிஷயமான விஶ்லோகத்தில் மஹாபலிஇந்திரனுடை யராஜ்யத்தை அபகரித்து அஸ்வேஸ்வபுத்தி பண்ணினவனுனும் ஔதாரி யமென்ருரு குணமுண்டாகையாலே; அத்தையும் இந்திரனுடையவிரப்பை யும்பார்த்து அதுகளையழிக்க ஒண்ணுதென்று அவிகாரியான தேவனாயேய ழியமாறி அலம்புரிந்த நடுந்தடக்கையைக்கொண்டு மஹாபலிபக்கலிரப்பாள ஞய்; அவனும்நீர்வார்த்துக்கொடுத்தவாறே; அந்தஹர்ஷத்தாலே இந்திரனிர ந்தராஜ்யத்தளவில் பர்யவஸியாதே ப்ரம்ஹலோகத்தளவும் வளர்ந்ததிருவடி யிலேகதேஶத்திலே மூன்றுலோகமும் பரமாணுஸமமாய், அந்த திருவடியை தூளீதூஸரிதமாக்கி லயித்தவிட; திருநாபீகமலமானது அளக்கைக்குயோ க்யமான வேறுலோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கநினைத்தாப்போலிருக்கிறது; இப்படி த்ருவிக்ரமாபதாநத்தில் "ஜெதாஹெவாசவஹொநா யஹெதாவிஷ்ண விஹவக்ரமெ" இத்யாதி வேதமானது, ஜய,ஜய,வென்று கோஷிக்கிற வாத் யவிஶேஷமென்கிருர்.

சுஎ. ஜெதஜ்ஹாரெஹ்ஹ்ருயாஹாவிஹதிஉவெ நயநுவாஉநா கஹிகவாஸீவிக்ராஜெவாஉவஜெதிஜமதணாஸஉம்வாம்ஸாஸ்ரீ க்ருதஹ்ஸ்ரீஜெஹ் நாஸீவஉஶஉ நகூஉஜிவஹாவநம ராஉஉநும்ஸிஸ்ர ஷுஹஸஸளரம்ஜெஜெவஹ்தெதவஜயஉவரொஹிணிஉஸதஹவெ:॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேந்த்ர! - ரங்க-தேவர், ப்ரதிஷ்டாஸ்ய ஔதார்ய ... - திதிவம்ஶஜனான மஹாபலியினுடைய ஔதார்யத்துக்கு மிந்திரனுடைய யாசனைக்கும ரோதத்தை, ... - பரிஹரியாநின்றுகொண்டு, வாமந-கோடியைக் காணியாக்கினுப்போலே, குறளுருவான, ... - இரப்பாளனாக, ... - பத்தும் பந்தாகவாய்த்தது, விக்ராந்தே - விஶேஷித்து தாண்டின, ... - தாமரைபோன்ற திருவடியில், த்ரயாணாம் ஜகதாம் ... - மூன்றுஜகத்தும், ... - பரமாணுஸத்ருஶமாக, ... - தூளியுடைத்தானதாகப்பண்ணி, ... - லீனமாய்த்தது; நாபீகமலம் ... - திருநாபீகமலமானதோ, ... - அளக்குகைக்கு வேண்டிய, ... - வேறான, ... - லோகங்களினுடைய ஸமூஹத்தை, ஸ்ருஷ்டி ... - ஸ்ருஷ்டிக்கை விச்சையுடைத்தாக, ... - இருந்தது, ... - அந்த விலக்ஷணமான, ... - தேவருடைய, த்ரிவிக்ரமாபதாநவிஷயத்தில், வேத - வேதமானது, ஜய ... - ஜயசப்தத்தாலே சப்தாயமானமான ... - வாத்தியவிஶேஷமாகிறது.

(அ-கை.) ஸ்ரீபரசுராமவிஷயமான விஸ்லோகத்தில்; மாத்ருவதம்பண்ணியும்; அனேகராஜாக்களைக்கொன்ற தோஷமும், ஆச்ரிதர்குத்தமும்பார்க்கையாகிறதோஷமும்; தட்டாததேவர் ப்ருகுவம்சத்தில், வடிவாய்மழுவேயடையாகவென்றபடியே, மழுவாகிறவாயுதத்தாலே பரிஷ்க்ருதரான ஸ்ரீராமனயவதரித்துஆஸுரப்ரகருதிகளானராஜாக்களைமூவேழுகாற்படியா ரஸுக்களைக்கட்டவென்கிறபடியே, இருபத்தொருதலமுறைநிரஸித்துஅவர்களுடைய ரத்தத்தாலே,தேவவாய்மரமன்னர் குருதிகொண்டு திருக்குலத்திலிருந்தோர்க்குத்திருத்திசெயது,என்கிறபடியே,பித்ருகுலத்துக்கு தர்பணம்செய்து பூபாரநிரஸனம்பண்ணி யிப்படி சதநருக்களுக்கு பயங்கரனுனும் ஆச்ரிதனனவென்னுடைய குற்றத்தை எண்ணுதிருக்கவேண்டிய தென்கிருர்.

௬அ. ... ||

(வ்-ம்.) ... - தேவர், ... - ப்ரகுவினுடைய வம்சத்தில்நின்றும, ... - மழுவை பரிஷ்காரமாகவுடைய, ராம: - ஸ்ரீராமனய், ...

க்ருத்வா - அவதரித்து, ஸம்யதி - யுத்தத்தில், ராஜ்ஞ: - ராஜாக்களை, ப்ரதாப்ய - சேதித்தது, தேஷாம் அஸ்ருக்பி: - அவர்களுடைய ரக்தத்தாலே, பித்ரூணாம் தர்ப்பணம் - பித்ருவம்சத்தை, ப்ரதாய - த்ருப்தமாக்கிற்று; இங்கு, ஸ்வபித்ருவதாமர்ஷாத் - ஸாப்திகோக்தியாலும், பித்ருதர்ப்பண - ப்ரயோகத்தாலும் ஸகர்மகமுமுண்டு, ஸாரேண - பாரத்தாலே யாக்கரிமிக்கப்பட, பூதலம் - பூதலத்தை, லகு - லேசாக, ஸுகரோத் - நன்றாகப்பண்ணிற்று, இதி - இப்படி, த்விஷாம் - சத்ருக்களுக்கு, பயங்கர: - பயங்கரரானாலும், மம - என்னுடைய, அகம் - குற்றத்தை, ஹர - எண்ணாதிருக்கவேணும், ராமம் ராமம் - ராமா ராம.

(அ-கை.) ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித்திருமகன் விஷயமான விஸ்லோகத்தில் "ஜாதோ மானுஷவேஷேண" என்கிறபடியே மநுஷ்யஸஜாதீயராயவதரிப்போமென்று ஸங்கல்பித்து பிராட்டியோடவதரித்தவிடத்திலவள் அசோகவநிகையிலே அந்தர்த்தாநலீலை கொண்டாடினாளாகில்; தேவர்யேதுக்காக மாநுஷபாவாபிநயவிரோதியாக அமாநுஷவ்யாபாரமான ஸேதுபந்தநத்தைச் செய்து ப்ரம்ஹாவினிடத்தில் ஒருவராலும் சாவாமையும், ருத்திரனிடத்தில் அத்ததலை முளைக்கும்படியாயும் வரம்பெற்றத்தாலேகர்வித்து "ராவணோ லோக ராவண:" என்றத்தாலே விரோதியான ராவணனைகாக போஜனமாம்படியாவழியச்செய்தது; அது அருளிச்செய்யவேணு மென்கிறார்.

கக௯. மாநுஷ்யம் ப்ரதிஜ்ஞாய ஸீதயாவதீர்ணோ வநே ஸாபி சேத் அந்தர்தாநக்ரீடாம் ததாந: கிம் பிந்த்யாம் ஜலதிம் ப்ரஹ்மேசதத்தவர தர்ப்பிதம் ராக்ஷஸம் காகபோஜ்யம் கிமகரோ: ||

(வ்-ம்.) ஹே நாத ரங்கநாத! என்றபடி, மாநுஷ்யம் - மநுஷ்யனாக வவதரிப்போமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞாரூப ஸங்கல்பத்தை, க்ருத்வா - பண்ணி, ஸீதயா - பிராட்டியோடு, அவதீர்ண - தேவரவதரித்தது, ஸா - அந்த பிராட்டி, வநே - ஓரிடமான, வனே - காட்டிலே, அந்தர்தாந - அந்தர்த்தாநரூபமான விளையாட்டை, ததாதி சேத் - பத்தும் பற்றாக வநுஷ்டித்தாளாகில், கிம் - ப்ரஸ்நம் பண்ணுகிறேன், ஜலதிம் - ஸமுத்ரத்தை, பத்வா - அடைத்து ப்ரஹ்மேசதத்தவரதர்ப்பிதம் - ப்ரம்ஹருத்ரர்களுடைய வரத்தாலே கர்விதரான, ரிபும் - ஶத்ருவான, ரக்ஷ: - ராக்ஷஸனை ராவணனை, பலிம் தேயேஷாம் காகாநாம் ...

ஷ்டீ-பஸிபுக்குக்களான காகஸமூஹத்தினுடைய போஜனமேஷபா க, கிந்நாவத்யஃ - எதழிசெய்தது, நிமஜ்தம்வத்ம்யஸாத்பக ஶோதிநிஷ்த்யதி - இங்கு பத்ரமாவது சரம். தஸ்யஞ்ஜேயஶ் வாஸூஷ:- ஸ்யோஶ்வயாவார காருஸிஞாஜஸம்விஃஜத்ரேஃ.

(அ-கை) ஸ்ரீநம்பிமூத்தபிரான் விஷயமானவிச்லோகத்தில யாதொத்தர் களிங்கதேசாதிபதியோடனேகமாவர்தி த்யூதமாடி ஜயித்தபின்பு ஓராவர்த் திபிலவன் சகத்தாலேதான் ஜயிததாகச்சொலல,கபோலதாடனத்தாலே அ வன் தந்தங்களையுதிர்த்துதிரத்து தந்தஸங்கையாலே, தாமவனை ஜயித்ததைக ணக்கிட்டார் யாதொருத்தருடைய விலசேஷ லேசத்திலே "க்ருஷ்ணன் கடுவிடமுடிய" இத்யாதிப்படியே காளியன் பொய்கையிலேகுதிக்க,அபிமுகா கதனை காளியின்தலையிலே அவனிளைக்கும்படியாக விசித்ரநர்த்தனத்தால் களகளசப்தமுண்டாய்த்து, யாதொருத்தருடைய ஸாமவசனங்களாலே கோ பஸ்த்ரீகள கிருஷ்ணபராதங்களை மறந்தார்கள், அப்படியெல்லாருடையக்ஷே மத்துக்கு கருஷிபண்ணுநின்றுகொண்டு, ஒதத்தக்குழையும் நாஞ்சிலு, மித்தியா திப்படியே, கலபையை தரியாநின்றதேவனை ப்ரீதி ரூபாபந்ந ஜ்ஞானவி ஷயமாக்கப்புகுகிறேமென்கிறார்.

எ௦. யதக்ஷக்ரீடாவிஜயாவதாநகணநாகாலிங்கராஜதந்தாஶ்ச யத்விஶ்லேஷலவோபி காளியதவே கோலாஹலாயாபவத் | யத்ஸாந்த்வவசோபி கோபவநிதா: க்ருஷ்ணாகஸாம் விஸ்மரா: ஸம்ஸாரக்ஷேமக்ருஷீவலம் ஹலதரம் தம் தேவமஸ்மோ ஹ்ருதா ||

(வ்-ம்) ஹே ஹ்ருதா! யஸ்ய அக்ஷக்ரீடாஸு-யாதொரு தே வருடைய அக்ஷக்ரீடையில், விஜயாவதாநகணநா-விஜயரூபமான பூர்வவ்ருத்தத்தினுடைய எண்ணிக்கையானது, காலிங்கராஜதந்தா:-களிங்கதேசா திபதியினுடைய முளைபோலிருக்கிற பற்களாலே, யஸ்யவிஶ்லேஷலவோபி-யாதொரு தேவருடைய விஶ்லேஷலேசமும். காளியதவே - காளியன்நிமித்தமாகவுண்டான, கோலாஹலாய-களகளசப்தத்தின்பொருட்டு, அபவத்-ஆய்த்து, யஸ்ய - யாதொரு தேவருடைய, ஸாந்த்வவசோபி - த்யூதவ்யா பாரமான, சடுக்தயாதியாலேயும், கோபவநிதா: - கோப ஸ்திரீகள், க்ருஷ்ணாகஸாம்-ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய ப்ரண யாபராதங்களை, விஸ்மரா:-மரந்தார்கள், தம்-அப்படிப்பட்ட, ஸம்ஸாரக்ஷேமக்ருஷீவலம்-க்ஷேமார்த்தமாக க்ருஷிபண்ணுனின்றுள்ள, ஹலதரம்

ஸாவஹேளம்யாசதீதிஶேஷ: - கலப்பையை தரியாநின்ற நம்பிமூத்தபிரானை, காஸி-தேவகி, ஸுதாஸ்ஸோ- பஜிக்கப்புக்குறேம், "ஸஜ ஸோவாயாஸி ஸவிஷ்யதி."

(அ-கை.) அநந்தரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணவிஷயமான இரண்டுஸ்லோகத்தில் முதல் ச்லோகத்தாலே, கழுத்தேகட்டளையாக நீருண்டமேகஸ்வபாவமாய் பரபாகமான பீதாம்பரத்தையும், குளிரநோக்குகைக்கு தாமரைபோன்றகடாக்ஷத்தையும் அநுபவவிரோதி நிரஸநபரிகரமான வாழ்வாங்கையுமுடைத்தாய்ஸ்ருபகுணங்களால்நிரதிசய ப்ருஹத்தானதேவனை ஸ்ரீதேவகியாநதனக்கு, தேவகி சிறுவனென்றும்படி, புதரனுகவிருந்தாள்; இப்படி ஸர்வரக்ஷகனுனபிள்ளையை ப்ரார்த்திப்பார் வேறொருவருமில்லையென்கிறர்.

௭௧. ஜலகணாவனீஸாஸநஸாஸமேவமெஸஸ்ய்யஸ்ஸோதாம்யாம்க்கஸ்ய ரொவநவகுஸெஜஸ் | ஸுஹஸஷநஸ்யயாவதமெவகீகாம்ஸ்ரீரங்க மகாஸஷஸதகாஸெரேதிகாவஸெரஸ்வ||

(வ்-ம்.) ஹேஸ்ரீரங்கமகாஸ! மெவகீ - "ஜலகணாஹாஸீணாம் ஹொணஸெஸிஹாணமேவேநதாஸ்ய" கழுத்தளவான ஜலபாரத்தால் மந்தகதியான மேகத்தோடு துல்யமாயும், வீதஸம்வாஸம்யஸ்ய தஸ் - சிவந்த வாடையுடையதாயும், கஸெ ஐவரொவநெயஸ்ய தஸ் வகுஸெஜயொயஸ்ய தஸ் - தவுதஜிதிவிஸேஷணஸஸஃ - தாமரைகள்போன்ற திருக்கண்களையுடைத்தாயும், பஞ்சாயுதங்களையுடைத்தாயுமாய், ஸுஹஸ - நிரதிஶய ப்ருஹத்தான, காஸீம் தேவனை, ஸுநம்யஸ் - முலைப்பால் குடிக்கிறதான பிள்ளையாகவென்றபடி, ஆயாவத - ப்ரார்த்தித்தாள், அவரா - வேறான, கா- எவள், ஸாவஸ் - எப்படி, ஸாதஸோஸுநஜஹதி - தனக்குப் பிள்ளையாசைப்பட்டாள், "ஸம்ஷஉவஸோவுளமெஸஸவஸுதஸயமும், ஐஸா ஸெஜகாஸெச் ப்ரத்யமும் வந்திருக்கிறது"

(அ-கை.) இதில் தேவர் வேணுகாநம்பண்ணி, சிததவிப்ரமத்தையுண்டாக்கும்காலத்தில் கடினமான மலைத்ரவித்தது, உஷ்ணமான வக்னி குளிர்ந்து, பகவத்விஷயத்திலே காகரசித்தரானரிஷிகள் அந்த வேகாக்ரத்தை தவிர்ந்தார்கள், ஜ்ஞானசூன்யங்களான மரங்களும் தத்ப்ராயரானவிடையரும் ப்ராஜ்ஞரென்றுமபடியானுர்; த்ருஷ்டிவிஷங்களான ஸர்பங்களும்,அம்ருதமயசந்திரன்போலே தர்சநீயங்களாய்த்துதுகள், பரஸ்பரவிருத்தங்களான கோவ்யாகராதிகள் விரோதமற்று உடன்பிறந்தறுகளபோலே யாய்த்தது "கிம்பஹுநா" சொல்லிச் சொல்லாததுகளும் வேணுகான ரஸக்ரஹணத்துக்கு விரோதியான வாகாரத்தைப் பரித்யஜித்ததுகள், 'பிமுத' தேவருமவர்களிலே ஒருவராய்த்தென்கிறா.

எஉ. ஶைலா ஹ்ருஷ்ஜலாம்பவத்வே நயோரௌகாம்பவத்வ வாஜகாஃ வ்யாஜ்ஞாரௌஷாமாஷ்லைஷாவௌ்ரதாரௌஷாஉஹாஶீ விஷாஃ| ஸாவுராவ்யாஷ்ஷஜாம்பவத்வாஸவுஸகூந்ராம்பவத்வ வாஃவ்யஸாகும் தேஷ்நுதரோம் பவத்விமஷவதேனாகூணா நாகுதெ||

(வ்-ம்.) ஹேவ்யஹோ! ஸமவதஃ-வெணோஃ கூணேந உதா உநஞேஷு - தேவருடைய குழலோசையாலே சித்தவிப்ரமோத்பா தநஸமயத்தில், ஶைலஃ-மலையும், ஹ்ருஷ்-நெருப்பும், ஜலவதாவவா ர - ஜலாம்பவத்வ-இப்படி மேலும், விக்ரஹங் கண்டுகொள்வது; ஜலம்போலே யாசரித்தது, நயஃ - இவர்கள், ஔகாம்பவத்வாஃ- மூடனைப்போலே யாசரித்தார்கள், ஜலாஃ - அறிவிலிகளான, கமாஃ- மரங்களும், ஸஹஸாவாயஷு கூணிதயா - இடையரோடே கூடினதாக, வ்யாஜ்ஞாரௌஷாஃ - அறிவுடையர்போலே யாசரித்தது கள், ஊஹாஶுதே ஶுஶீவிஷாஶுதே - பெரும்பாம்புகள், அம்ருதா ரௌஷாஃ - அமருதம்போலே யாசரித்ததுகள், மாவஶுவுரா வ்யாஶு தே - பசுக்களும் புலிகளும் இங்கு விரோதமில்லாமையாலே, வை ஷாம்ஶுவிரோயஃ-என்று, வைகவஹாவமில்லை, யதா-ஸோஷஹித வ்ராவ்யாஃ-என்று, உஸவேஷாவிஸரோஸமாதல், ஸஹஜாம்ப வ-ஏவாஃ-வாஷ்ஷாம்ஸஹ்யாத்தைத் யடைந்ததுகள், ஈவரே-வே றும், கநுராம்பவத்வாஃ - வேறுய்த்துதகள், கூவ - தேவரும், தே ஷா-கீழ்சொன்னதுகளிலே, கநுதரோம்பவத்விம-ஒன்றுபோலே யாசரித்தது.

(அ-கை.) அநந்தரம், கல்க்யவதாரவிஷயமான விஶ்லோகத்தில் தேவர் யினிமேல் துஷ்டஜனங் ஸஹங்களை ஸஹிக்க க்ஷமயன்றிக்கே யிருக்கிற பூமி யை பாரமின்றிக்கே லகுவாகப்பண்ணத் திருவுள்ளமாய் கல்க்யவதாரம் செ ய்துகலிதோஷ கலுஷிதரைபக்க வேறேடே களையப்போகிறது; இப்போது மப்படிபராங்குஶாதி ஸம்பிரதாயவிருத்திகளைநிஶ்ஶேஷபாகச்சேதித்தருள வேணுமென்கிறார்.

எங. கல்கீதநாயகுரணிமவயிஷ்ரு கல்கமாஷாநிவாநா ஸிவாராகூவ | ரம்மதிகேதவாநிஹிவாநீஹீத்விஶோநா உஷேத்ரவாநீஹி||

(வ்-ம்.) ஹேரம்மநிகேத!-கல்கீநஷநாயுத்ஸஃ-கல்கிவி க்ரஹத்தையுடைத்தான, கூவ-தேவர், யரணிம-பூமியை, வ்வீம்கரி

ஷ்நுவயிஷ்நு - லகுவாகப் பண்ணப்புகுகிறவராய்க்கொண்டு, கலிதோஷாகுலாநு - கலிதோஷத்தாலே கலங்கினவரை, விமாநாவிபோ-விஶேஷேண சேதிக்கப்புகுகிறது. "வாமாஶவயொகத்தாலே ஹவிஷ்யுகலீஸூத்" கூர்ம்-இப்போதும், கவிஷு-ஸமஸ்தமான காஞஷு - மாமஸ்பர்ஶியான விரோதியை, காஞஞஉத்ஸூஷிதம்ஃ-உநிஹவு-நீஹீதிவு-நீஹி - அடிக்கடி நன்றாக சேதித்தருளவேணும், இங்கு க்ரியாவஸஹியெனவொட், இத்யாதியாலே, வொட்டயயா விஷநவ்யொமஃ-என்று அநுப்ரயோகமும் கண்டுகொள்வது, ஊநவ்யொமத்துக்கு வ்யவதாநமுமுண்டு.

(அ-கை.) அர்ச்சாவதாரபரமான விஸ்லோகத்தில், தேவருடைய ஜ்ஞாநஶக்தியாதி கல்யாணகுணங்கள்போலே அதுகளுக்கு ப்ரகாஶகங்களான வ்யூஹ விபவாவதாரங்களும், அஸங்க்யாதங்களாகையாலே பேசி முடியாது, அதிருக்கட்டும், தேவர் பூமியில் உண்டான கோயில்களிலும் மாளிகைகளிலும் ஆஶ்ரமங்களிலும் அஜ்ஞாபிஜ்ஞ வர்ணாஶ்ரம விபாகமற வெல்லாராலும் "வெதிகஞ்திகவைநவதயா வெதிகதாந்திகந்தியங்கல் ஷவ்யாகூவானாதாநாணெவ" என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர விதிப்படியே ஆராதநீயனாய், மத்யே ஸம்பாவிதங்களான வபராதங்களையும் பொருத்து, ஆஸநபோஜன ஶயநாதிகள் அவர்களிட்ட வழக்காய் அவர்களிட்டதுகொண்டு த்ருப்தராகிறது, இப்படிக்கொத்த வங்யாத்ருஶமான தேவர் சில குணத்தாலே ஸஹ்ருதயரெல்லாரு மீடுபடும்படியாய்த்தென்கிறார்.

எச. குணகணஶவிஷணவைஹாத்தநாஜநநாஸவஹளநிகேதநேஷவிகூடீகஜேஷஞஶைஶா| கவஷ்யவஸஹிஷ்ஞவகவாா யீநாவிஶாதஷ்டிஃ வீணீ ஷெஹுயாஜஹிவதாதஸ்ராஜவீஷயதெ||

(வ்-ம்.) ஹேரஙைஶா! தெ-தேவருடைய, மணீநாமா ஶிஷநதஶ்வு - குணகணத்தோடு ஸரியாக, மணாநாவஶீவாஹெபெஷாஷெஷாடு-குணங்களுடைய, ப்ரபாவரூபங்களான, ஜநநாடு-அவதாரங்களை, கஸவு - பரிச்சேதித்தனுபவிக்கையானது, குஷாடு-இருக்கட்டும், துஶ்ஶகமென்றபடி, ஹஊஹவாநி நிகேதநநிதெஷ - பூமியிலுண்டான வாலயங்களிலே, காடுஶு காஜாஶுதெஷவி-க்ரஹிகளுடைய க்ரஹங்களிலும் ருஷிகளுடைய உடஜங்களிலும், கவஃ - ஆராதிக்கத்தக்கப்படுமவராய், ஸ

வெ_ஷாஂஸஹிஷ்ணுஃ - ஸர்வாபராதங்களையும் பொருக்குமவராய், கவ_கா_நாஂவராயீ_நா கவிஜாஞூத_நஷூிதிய_ஹ்ரூஸஹ்ரூஸஃ-ஆராத காதீனமான தமமுடைய ஸ்திதியையுடையராய், ஸ்ரீணீஷெ-தேவர் ப்ரீதராகிறது, ஹ்ருதயாலுவாஹிஃ - ஸஹ்ருதயராலே, தவ-தேவருடைய, த_தஃ-அப்படிப்பட்ட, ஶீலாக - பெரியவராய் தாழ்ந்தாரோடு பொறையறக்கலக்கையாலே, ஜஃ - ஜடராக, ஸீயதெ - ஆருகை, மற்றுறுகடவண்ணே யெத்திரமென்று விபவத்தி லீடுபட்டவர் இது லீடுபடச் சொல்லவேணுமோவென்று கறுத்து.

(அ-கை.) இப்படி, அர்சாவதார ஸாமாந்யமான ஸௌஶீல்யத்தைப் பெரியபெருமாளிடத்தில் உபஸம்ஹரியாநின்றுகொண்டு தேவர்-"தஷுக்ஷுவெ பாலெவெ ஹ்ராஉநு" என்று சொல்லப்பட்ட பரமாகாசமானது வாங்மநஸாபரிச்சேத்யமாய் தேஶவிப்ர க்ருஷ்டமாகையாலும், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரஙகள் காதாசித்கமாகையாலும் இது ஸர்வர்க்கும் ஹிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி கோயிலிலே ஸம்ஸாரதாபார்தராய் வந்தவரை நல்லவரவா? என்று கேழ்க்கிறப்போலிருக்கிறதுகளாய், நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே குணாகுண நிருபணம் பண்ணாததுகளான கடாக்ஷங்களாலே குளிரப்பண்ணா நின்றுகொண்டு, நித்ராவ்யாஜேன யெல்லாருடையவும் ரக்ஷணோபாயசிந்தை பண்ணுகிறதெனகிறார்.

எஙு. ஶ்ரீமெவெ்ஹ்ராஉ_நவஸீஉவாஜூ_ந ஸயொஸவெ_வ_தாராஃ க்ஷவிக்தாரெவிஶ்வஜ_நீ_நஉெ_தஹிதியீஶ்ரீரஂமயாஉ_ந்ஹ்ய| ஞூத_ஸாமதிஙெகஃ க்ருவாகஊஷிஙெதாராஜாகிஙெதாராஉ_யதிஸ்த்ராணவிஉஶ_நஸ்யிதயாநிஉ்ராவிஜாமரா ஹ்யா||

(வ்-ம.) ஶ்ரீமஹ்ராஷூிதக - பூதாகாஶத்தில் நிரதிசயமான வதிசயத்தையுடைத்தான, வெ்ஹ்ராஉ - ஆகாசமான பரமபதமானது, வாக்உ_நஸ்தயொஃ - அதுகளுக்கு, _நவஸீஉாயஸ்ஹ்தக - தத்புருஷமாகில் தீர்க்காந்தமாகவேணும், வீஉஶஞூஂஹாவ ஞ்யா_நோய் வரிஷூத்தையுடைத்தாகாதது, ஸவெ_-ஸமஸ்தங்களான, கவதாராஃ-அவதாரங்கள், க்ஷிகாஜெ-ஒவ்வொருகாலத்திலே யுண்டானதுகள், வாதக-ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீயதயா ப்ரஸ்துதமானவர் சாவதாரமானது, விஶ்வஹெஹ்ராஜஙெ_நஹெஹ்ராஹிதஃ - எல்லா ஜனங்களுக்கு ஹிதம், ஊதி யீய_ஹ்ஸஹ்ஸஃ - என்கிற திருவுள்ளத்தையுடைத்தானவராய், கய-பின்பு, ஶ்ரீரஂமயாஉநீ-கோயிலிலே, ஞூத_ா_நாஂஸாமதஂவஜ்ஞிதிஙெதஃ-ஞூத_ரெ-ஸுகமே வந்தீர்களா? என்று

கேழ்க்கிறதுகளாய், க்ருபயாகலுஷிதாநிசை: - அநுக்ரஹத்தா லேகலங்கினதுகளான, ஆலோகிதை:-கடாக்ஷங்களாலே, அநுக்ருஹ்ய நு-கனேந்தவர்களாகப் பண்ணிகின்றுகொண்டு, விஶ்வேஷாம் த்ராண ஸம்விதம் ஸந்தத்யா-எல்லாருடையவும ரக்ஷணசிந்தை யோடுகூடின, ஜாகர்யயா - ஜாகரணரூபமாக, நித்ராஸி-தேவர் நித்திரைபண்ணுகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், மூன்றுஶ்லோகத்தாலே பெரியபெருமாளுடைய ஸௌஶீல்யாதிஶயத்தை பிரகாசிப்பிக்கக்கோறி, முதலஶ்லோகத்தால் ஸத்யலோகத்தில் ப்ரம்ஹா தன்னுடைய குண்டிகையில நின்றும் பெருகின கங்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணி அடுத்தடுத்து ஸ்ருஷ்டிக்கையால் வந்தவிகாஸத்தையுடைத்தான புத்தியாலே திருவனந்தாழ்வான்மேல் சாய்ந்தருளின தேவரை அனேககல்பங்களிலே உபாஸியாநின்றுகொண்டு; ஸஹதர்மசாரிணியான ஸரஸ்வதீபலயாலே ஸ்வாதீநமான புருஷஸூக்தாதிகளாலே ஸங்கீர்த்தனம்பண்ணி தேடிஸம்பாதித்த தாமரைகளாலேபோல தன்னுடைய முகங்களாலும், அஞ்ஜலிகளாலும், கண்களாலும் ப்ரணமித்தும் கும்பிட்டும் அநுபவித்தும் தேவரை உகப்பித்தானென்கிறார்.

எசு. ஸமாதிஸ்ரோதஸ்விந்யா நிஜயியாஜா நந்த நஶயம் ஸாரஸ்வத்யா ஸஹசாரிண்யா ஸ்வாயத்தைஸ்ஸங்கீர்த்தைஃ । கல்பாநந்தாநேகாம் ஸக்ஷ்ம ஸூக்தைஃ ப்ரஹ்மா பத்ம ஸந்தோஷயந் ஸூக்தாங்குலீ முகாஞ்ஜலி நேத்ரைஃ பத்மைரிவாவர்ஜிதைஃ॥

(வ்-ம்.) கமண்டலுஜலமஜ்ஜநாஸஞ்ஜாதமதயா ஸ்நாத: - கமண்டலுவில் நின்றும் பெருகாநின்ற கங்கையாலே ஸ்நானம்பண்ணின, ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனானவன், அநந்தஶேஶயம் - திருவனந்தாழ்வான்மேல் பள்ளிகொண்டிருக்கிற, த்வாம் - தேவரை, பஹூந் - அனேகங்களாயேயிருக்கிற, கல்பாந் கல்பங்களிலே, ஸமாதி ஸ்ரோதஸ்விந்யா ஸ்நாநவிஶாலதயா-ஸ்ருஷ்டியை- ஸ்ருஷ்டி-ப பண்ணுகையாலே விகஸிதையான, நிஜயீஸயா-தன்னுடைய புத்தியாலே, ஜாநந் - த்யாநியாநின்றும், ஸஹசாரிண்யா ஸ்வாபாவிகதயா-கூடவே தர்மாசரணத்தி லாஸக்தையான, ஸாரஸ்வத்யா-ஸரஸ்வதியாலே, ஸ்வாயத்தை ஸங்கீர்த்தைஃ ஸூக்தை: - தன்னதீநமான குணகதனங்களை யுடையனுமாய, ஆவர்ஜிதை: - ஸமபாதிக்கப்பட்டதுகளான, பத்மைரிவ - தாமரைப்பூக்களாலேபோல, அதுகள்போ

விருக்கிற வென்றுதல்; ஊவாதி ஜொவநாதி கஜூஷி வாடாதிவ
ெ◌ஜெக:-ம்ருகங்களாலும் கன்களாலும் அஞ்ஜலிபுடங்களாலும், கவடு
ஜபகஃபூஜித்தான், இங்கு த்யான ஸங்கீர்த்தன ப்ரணாமாதிகள் சொல்
லுகையாலே, காணத்ருயவஸ்ராவணஃ, சொல்லிற்று.

(அ-கை) இதில், ஸத்யலோகத்தில் னிறும் இக்ஷ்வாகு ப்ரார்த்தனையா
லே திருவயோத்திக்கு எழுந்தருளி அங்கு தேவர்; மநுவம்சத்தில் ராஜாக்க
ளாலே ஸேவயமான சரணயுகளராய் பின்பு சக்கரவர்த்தித் திருமகனாய்
தேவரே யவதரித்து "ஸஹவத்ர்ாவிஶாலாக்ஷ்ா" என்கிறபடியே அ
வராலே ஸாக்ஷாத்தாக கோயிலாழ்வாரிலே தேவர்க்குசிதமான வாராதநங்
களை அர்ச்சக பராதீநதையின்றிக்கே வேண்டின கண்டருளித்தென்கிறார்.

எஎ. ஊநாக்ஷூஊஷீவாவ்ராநஊஷஸிவாவாணிீஊக
ரிகாரொவிநீஜிராஜிதா-ஷிஸரொா-ஹ:| ஷயஃயவிஹொஷெ
நஶ்ரீஙமயாஊநிஜெயிீஊணவ வாஷாஷாஹஜாணஃா ராய
நாநஃவிஒஷிதஃ||

(வ்-ம்.) ஹெவிஹெ! ஸ-தேவர், ஊநாஃ-காஷஷிநு-ஊஷீவா
ஷாநாவ்ராநஊயாஊஷீநாவாவாயாயாஊணிஊயெ்ராஊக
ரிகாஷாஷாஷொவிஹி:-நீராஜிதெ ஸரொா-ஹெ ஜவாஷீய
ஸ்ஸ:-மநுவம்ஶத்து ராஜாக்களுடைய வணங்கின வபிஷேகங்களி
லுடைய பரம்பரையிலிருக்கிற மணிமயங்களான மத்ஸ்ய ஸ்திரீரூ
பாபரண காந்திகளாலே ஆலத்திவிழிக்கப்பட்டு தாமரைபோன்ற தி
ருவடிகளையுடைத்தானவராய், ஊய - பின்பு, ஜெயிஷ்ராாஊணஷ
ஷவவாவிவவாஷெ ந-சக்கரவர்த்திருமகன் ஸ்வரூபரான, ஷெ
ந-தேவராலே, ஶ்ரீமயாஊநி - கோயிலாழ்வாரில், ஷஸ்ாஹஜா
ணி - தேவர்க்கநுரூபங்களான, ஆராயநாமி - திருவாராதநங்களை,
ஷபழ் - ஸாக்ஷாத்தாகவே, ஒஷிதாஷி-ப்ராபிக்கப்படாநிற்கிறது,
(அதவென்கிறத்தை முதலிலே யநுஸந்தித்து ஸத்யலோகத்தில் தி
ருவாராதநங் கண்டருளினபின்புயென்று மர்த்தம்கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதிலிப்படி ஜ்ஞாநாதிகனான ப்ரம்ஹாவும், அப்படிப்பட்ட ம
நுவம்சத்து ராஜாக்களும், தேவர் ப்ரத்யாஸக்தியாலே, தங்யரானபின்பு அந்
த ப்ரம்ஹாவுக்கு ப்ரபௌத்ரனும், பெருமாளை சரணம் புகுந்தும், அவரா
லே "ஆவ்ராஹிஊமெகெவநராக்ஷஸாநாவெஷாவஷழ்" என் றிக்ஷ்வா
குவம்ச்யனாக வபிமானிக்கப்பட்டு மிநக்கையாலே தேவர் புரஸ்காரம்பெற்ற

ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்படியாக விரண்டாற்றிற்க்கும் நடுவே கண்வளர்ந்தருளி, "ஜ்ஞாநவா ஹ்ருஷ்ய" இத்யாதியில் சொன்ன குணங்களிலொன்றுமின்றிக் கேயிருக்கிற வென்போல்வாரையும் ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தத்தாலே திவ்யமங்களவிக்ரஹ ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுபவிப்பித்து, தேவர் தநயராக்குகிற தென்கிறார்.

எஅ. ஜ்ஞாநவாயெஉ ஹிணெவயடெநு விஸீஷணெடெந வவாரஹூுதெந। மாணெஉ ஸிஉாணஜ்ஜநஜூ்யெஷரி ஹாயுஷவாகரொஷி॥

(வ்-ம்.) ஹெநாய! உ ஹிணெ-ப்ரம்ஹாவும், ஜ்ஞாநவாயஷஷிம்ஹு - மநுவம்ஸமும், யநு - கிருதார்த்ததையை யடைந்தவளவில், வவாரஹூுதெந-அபிமானித்து, த்வாரமாகப்பண்ணப் பட்ட, விஸீஷணெடெநவ-விபீஷணாழ்வானாலேயே, ஸரிதாஜஸ்யெஸ்யஸரிக-திருக்காவேரிமத்யத்தில், மாணெ:-குணங்களாலே, உரிஉாணஜ-சூன்யமான, ஜஜ-இந்த, ஜநஜூ - ஜகத்தையும், (என்போல்வாரையுமென்றபடி) ஹவாகரொஷி-தேவர் நந்திப்பிக்கிறது. (இங்கு, ஞாயவித்தாநவுத்நாவாநொஜும் உாஸ்யெஷயஉவாதெந, "ராஜாராஜ்யஉவாஷிகா" என்று பகவதபிப்ராயத்தாலே உண்டாகையாலே, "ஹவயாஉா நொஜு" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே ஹவஹாவாவுதமயம் வந்ததென்று கண்டுகொள்வது.)

(யோகிவர் யாக்ரகண்யரான ப்ரம்ஹாதிகளாலும் தேவரவதாரமான சக்கரவர்த்தித்திருமகனாலும் ஆராதிதரான தேவர்க்கு யிங்கு ஸம்ஸார்யக்ரகண்யரான வென்போல்வாராலே ஸேவ்யராகுகையும் அர்சநீயராகுகையும், ஸௌஸீல்யாதி ஸயப்ரயுக்தமென்றுகருத்து.)

(அ-கை.) அநந்தரம், காயத்ர்யாதி ஸ்ருதி ப்ரதிபாத்யர் பெரியபெருமாளாக அத்யவஸித்து, பெரியபெருமாள் விஷயத்தில் அந்தவந்த ஸ்ருதிவிஹிதாநுஷ்டாநங்களைக்காட்டுகிற நான்கு ஸ்லோகங்களில் முதல் ஸ்லோகத்தால் "நாராயணவரொஜ்ஹாதி:" இத்யாதி ஸ்ருதியாலும், "ஸ்யஹஉாஸவிதுஜஸ்யவதீநாராயண:"என்று உபப்ரம்ஹணத்தாலும், நிரவதிகதேஜோரூபத்வ ஸவித்ருமண்டலாந்தர்வர்தித்வத்யே யத்வங்கள்தேவர்க்கு ஸித்திக்கையாலே காயத்ரியில் "ஹஉஸுவ" தேஜோவாசியாய், வரேண்யபத முபாஸ்யவாசியாயாக காயத்ரீபதங்கள், தேவரை ஸ்ருதிப்ரஸித்தமான தேஜோரூபமாயும் ஸவித்ருமண்டலாந்தர்வர்தியாயும் உபாஸ்யராயும்

சொல்லுகிறதுகள், அப்படி "யஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு: ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ தஸ்யோதிதி நாம" வசநங்களும் தேவரையே நிரதிஶய தேஜஸ்ஸாலே, ஆபாத சூடம் ஸுவர்ணமய விக்ரஹராகவும், புண்டரீகாக்ஷராகவும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள், இப்படி காயத்ர்யாதி ப்ரதிபாத்யதயாபரபூதராயிருக்கவும், ஆஶ்ரித ஸுலபத்வாய கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேவரை யநந்யஸாதநதையாலே, காயத்ரியில் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்யமாக வுபாஸிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

எகூ. தேஜ: பரம் தத் ஸவிது: வரேண்யம் யாந்தி வரேண ஆப்ரணகாத் ஸுவர்ணம் | ஸாம்புஜஶ்ரீக்ஷணமாஹுரந்தர் ஶ்ரீரங்கநாயம் தமுபாஸிஷீய ||

(வ்-ம்.) ஸாம்-தேவரை, தத்-ஶ்ருதிப்ரஸித்தமாயும், பரம்-உத்க்ருஷ்டமாயும், ஸவிது: - ஸூர்யஸம்பந்தியாயும், வரேண்யம்-உபாஸ்யமுமான, தேஜ:-தேஜஸ்ஸாக, அந்தர் - காயத்ரீபதங்கள், ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள், ஸாம்வரேண - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, யாந்தா-தேஜஸ்ஸாலே, ஆப்ரணகாத்-விரல்நுணிபர்யந்தமாக, (இங்கு "ஆப்ரணகாத்" என்கிற ஶ்ருதியில்போலே, நாகாக்ராரூடமான, ப்ரணகஶப்தத்தில்,பூர்வபதார்த்தம், ஸம்ஜ்ஞாயாம் என்று வந்ததென்று கண்டுகொள்வது,)ஸுவர்ணம் - ஸ்வர்ணமாகவும், அம்புஜஶ்ரீக்ஷணம்-தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையராகவும், ஆஹுரந்தர்-அந்தராதித்ய வித்யாவசநங்கள் சொல்லுகிறதுகள், தம்-அப்படி காயத்ரியாதியில் சொல்லப்பட்ட, ஶ்ரீரங்கநாயம்-பெரியபெருமாளை, உபாஸிஷீய - உபாஸிக்கக்கடவேன்.

(அ-கை.) இதில் "ஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்துஷஶ்ச" என்றும், "சக்ஷோ: ஸூர்யோ அஜாயத" என்றும், "யமாதித்யோ ந வேத" மென்றும், ஓதுகிற ஶ்ருதிப்படியே, பரித்ருஶ்யமான ஸ்த்தாவரஜங்கமங்களுக் கந்தர்யாமியாயும், ஸூர்யாதிகளுக்குக் கண்ணாகவும் தேவராகிறது, ஆகையால் பெரியபிராட்டியாரோடு நித்ய ஸம்ஸ்லிஷ்டரான தேவரை நூருண்டு கோயிலிலே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

அ௦. ஸூர்யாத்மஜங்கமஸ்திரஸ்ய ஸ்த்திதஸ்ய சக்ஷுஷ: ஸூர்யஸ்யாபி ந வேத | லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஸஹித: ஸம்பரிஷ்வங்க: ஸம்வஸிஷ்யே ரங்கேஶம் ப்ரத்யக்ஷம் தம் ஸ்வாமி |

(வ்-ம்.) சித்ரஸ்ய-விசித்ரமான, ஜங்கமஸ்ய-ஜங்கமத்துக்கும், ஸ்தாவரஸ்ய-ஸ்தாவரத்துக்கும், ஆத்மா-ஆத்மாவாகவும், மித்ரஸ்ய-ஸூர்யனுக்கும், வருணஸ்ய-வருணனுக்கும், அக்நே:-அக்நிக்கும், "சக்ஷுர்மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்நே:" என்று சொல்லுகையாலே, எல்லாருக்கு மென்றபடி, சக்ஷு:-கணணாகவும், அஸி-தேவராகிறது. லக்ஷ்ம்யா ஸஹ - பெரியபிராட்டியாரோடு, உத்தமஸம்பந்தமேவ ஸந்ததம் - ஸ்வாபாவிகமான த்ருடா லிங்கநத்தையுடைத்தான, த்வாம்-தேவரை, தாம்நி-கோயிலிலே, பஹூந்-அநேகங்களான, வர்ஷா:- வர்ஷங்களிலே, சக்ஷுஷா-கண்ணாலே யநுபவிக்கக் கடவோம்.

(அ-கை.) இதில், "யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி யோஹமஸ்மி ஸ ஸந் யஜே" என்கிற ஶ்ருதிப்படியே, யாதொரு ஸ்வாமிக்கு நான் ஸ்வமாகிறேன், அப்படிப்பட்ட பெரிபெருமானைத்தவிர வேறொருவரைப் பற்றுகிறேனல்லேன், யாதொத்தருக்கு நான் ஸ்வாபாவிக தாஸ்யமுடையன், அந்த பெரியபெருமானையே ஜ்ஞாநயஜ்ஞங்களாலே யஜித்து அதிசயத்தை விளைவிக்கிறேனென்கிறார்.

௮௧. யஸ்யாஸ்மி நாதஸ்ய ந தமந்தரேமி ஸ்ரீரங்கதாமநி ஶயாநம் | ஸ்வாபாவதாஸ்யேந ச யோஹமஸ்மி ஸ்வஸ்மை தம் ஜ்ஞாநமயைர் யஜேஹம் ||

(வ்-ம்.) யஸ்ய-யாதொரு, நாதஸ்ய-ஸ்வாமிக்கு, அஸ்மி-ஸ்வமாகிறேன், ஸ்ரீரங்கதாமநி ஶயாநம் - ஸ்ரீரங்கமாகிற பெரியகோயிலிலே, ஶயாநம்-பள்ளிகொண்டிருக்கிற, தம்-அந்த ஸ்வாமியை, அந்தரா-விட்டு, ந ஏமி-வேறொருவரைப் பற்றுகிறேனல்லேன், யஸ்ய-யாதொரு சேஷிக்கு, ய:-யாதொரு, அஹம்-நான், ஸ்வாபாவதாஸ்யேந-ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தோடுகூடினவனாக, அஸ்மி-ஆகிறேன், ஸ்வஸ்மை - "தாஸபூதா: ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபமான தாஸ்யமுடையனைக்கொண்டு, தம்-அப்படிப்பட்ட சேஷிபூதரான பெரியபெருமாளை, ஜ்ஞாநமயை:-ஜ்ஞாநஸ்வரூபங்களான, ஏதை: - (ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தில், "அமலஜ்ஞாநதீப்தஸ்ய நிர்மலஜ்ஞாநவஹ்நிநா" வருளிச்செய்த யஜ்ஞங்களாலே, யஜே-ஆராதிக்கிறேன். (பூர்வார்த்தமும் உபாயபரம, உத்தரார்த்தம் உபேயபரம்.)

(அ-கை.) இதில் "ஸூர்யம் தேவா நமாப்ய: ப்ரஜாநா"மித்யாதி ஶ்ருதிப்படியேயும், "ப்ரஹ்மணே த்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீத" என்கிற ஶ்ருதிப்படியேயும், ஜநிதர்மாக்களான ஸம்ஸாரிகளுக்கு முக்த்யுபாயபூதராயும், நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராக்கும் தத்பராயர்க்கும் நிரதிஶயபோக்யபூதராயும், ஸௌலப்யராய் கோயிலுக்கு நியாமகராயுமிருக்கிற தேவரை ஶரணம்புகுகிறேன்; "நாராயணம் பரம் ப்ரஹ்ம நாராயண பரோ ஜ்யோதி:" என்று பரப்ரம்ஹஸ்வரூபதவாச்யராயும், ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபதவாச்யராயுமிருந்து கைங்கர்யோத்தேஶ்யத்வராய் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரியபெருமாள்பொருட்டு, நானுனவிந்த ப்ரத்யகாத்மாவை கிங்கரனாய் விநியோகிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

அஅ. ஆப்ய: ப்ரஜாநாமாஸ்வாத்ய: ஸூரீணாம் ரங்கேஶ்வரம் நாதம்
ஶரணம் ப்ரபத்யே | மாம் ப்ரஹ்மணே மஹஸே ஓம் தத்ப்ரத்
யஞ்சமேநம் யுஞ்ஜீய ப்ரஹ்மணே||

(வ்-ம்) ப்ரஜாநாம் - அவர்களுக்கு, ஆப்ய: - ஆபஸ்ஸுபோலே உபாயபூதனையும், ஸூரீணாம் - நித்யஸூரிகள்போல்வார்க்கு, ஆஸ்வாத்ய: - போக்யபூதராயும், ரங்கேஶ்வரம் - நாதம் - கோயிலுக்கு ஸ்வாமியான தேவரை, ஶரணம் ப்ரபத்யே - வரிஷ்டம் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டராயும், ப்ரஹ்மணே - ஸ்வரூபகுணங்களால் அபரிச்சேத்யராயும், மஹஸே - நிரவதிக தேஜோரூபராயுமிருக்கிற, ஸ்வஸ்மை - பெரியபெருமாள்பொருட்டு, ப்ரதீசீம் ப்ரத்யஞ்சம் - ஸ்வஸ்மை பாஸமானமான, ஏநம் - இந்த, மாம் - என்னை, தத்ப்ரயோஜநாய - அவர் ப்ரயோஜநமே ப்ரயோஜநமாம்படியாக, யுஞ்ஜீய - விநியோகிக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம் பெரியபெருமாளுக்கு யேதேனும் ப்ரயோஜநயைத் தம்மைப் பற்றிக்கொள்ளுகை யத்யந்தாபிமதமென்கைக்காக, "சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநா: ஸுக்ருதிநோர்ஜுந | ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப" என்கிற கீதாவசநத்தில, ஐஶ்வர்ய ப்ரம்ஸத்தால் வந்தவார்த்தி தீரவேணுமென்று வாசையுடையவனும், தனக்கு தநம் வேணுமென்று மாசையுடைய வபூர்வைஶ்வர்யகாமனும், ப்ரக்ருதி வியுக்தாத்ம ஸ்வரூபாவாப்தியி விச்சையுடைய கேவலனும், ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமுடைய பகவச்சரணார்த்தியுமான விவரை அந்த வந்த ப்ரயோஜநத்துக்காகத தம்மை யாஶ்ரியிக்கையே உபகாரமாக வநுஸந்தித்து, நிதிகொடுப்பாரை ப்ரதிக்ரஹீதாக்கள்போலே அத்யுதாரராக வநுஸந்தித்ததென்கிறார்.

அ௬. ...

(வ்-ம்.) ... நிஜஸம்ஶ்ரயணஏவ உபகாரோயேஷாம்தாநு-தம்மையாஸ்ரயித்ததேஉபகாரமாகவுடையரான, ...-பீடையை, ...-தாண்ட வேண்டுமென்றிச்சையுடையவனும், ...-பின்னையும், ...-தனக்கு ஐஸ்வர்யத்தை யிச்சிக்கிறவனும், ... - ஜ்ஞாநாகாரனை வாத்மாவை தனக்கு வேணுமென் றிச்சிக்கிற, ... - தன் வயிற்றை நிறைத்துக்கொள்ளுகிற கேவலனும், ... - ஸ்வஸ்ரூபமான ஶேஷவ்ருத்தியைதனக்கிச்சிக்கிற, ...-ஜ்ஞாநத்தையுடையவனுமான, ... - இவர்களை, ...-கீதையில் (பஹுவசநம் பூஜையில்) ...-மிகவு முதாரராக, ...-தேவர் திருவுள்ளம் பற்றிற்று, இப்படி திருவுள்ளமாயவர்களுக்கு யதாமனோரதம் ப்ரதயுபகாரம் பண்ணுகிறதென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் கீழ், "நிஜதாஸ்யகாங்க்ஷாந்" என்று சொன்ன பகவத்சரணார்த்திகள் "... ..." என்று சொல்லுகிறபடியே பகவதீந ஸ்வகர்த்ருத் வாத்யத்யவஸாயங்களாலே நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களை ஸ்வதந்த்ர கர்த்தாவும் போக்தாவுமான தேவரிடத்தில் ஸமர்ப்பித்து, ஸ்வாதீந க்ர்த்ருதவ புத்திரஹிதராயும், பலாபிஸந்திரஹிதராயும், "..." என்கிறபடியே, விஹிதமென றநுஷ்டிக்கிறார்கள்; அவர்கள், "..." என்கிறபடியே, கர்மங்களை விட்டவர்களு மாகிறாரென்கிறார்.

அ௪. ... ||

(வ்-ம்.) ஹேஸ்ரீரங்கேந்த்ர! ...-கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிகளில் சிலரான முமுக்ஷுக்கள், ...

யஜ்ஞாஹி:-ஆத்மவிஷயங்களான தம ஜ்ஞாநங்களாலே, நித்யை-அகர ணே ப்ரத்யவாயகரமாயும், காம்யை-நிஷித்தமன்றிக்கே அநுமதமாயு ம், வஸிஷ்டி-இதுகளில் வேறான, நைமித்திகமாயுமான கர்மத்தை, த்வயி-தேவரிடத்தில், ந்யஸ்ய - வைத்து, நிர்மமநிரஹங்காரா: - மமகர்த்ருத்வமென்கிற புத்திரஹிதராயும், நபலாநுஷங்கிண:- பலத்தில் ஸங்கமில்லாதவராயும் கொண்டு, விதயந்தி-அநுஷ்டிக்கி ருர்கள், தே-அந்த வநுஷ்டாதாக்கள், விஹிதம்-விஹிதத்தை, நவி தயந்தி-அநுஷ்டிக்கவுமில்லை.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்னவிவிதிஷுவானகேவலனுக்கும்; ஜ்ஞாநி க்கும் ப்ரக்ருதி விவிக்தாத்ம ஸ்வரூபஜ்ஞாந மாவச்யகமென்கைக்காக ஸ்வ ஸ்மைபாஸமான தன்னை ப்ரக்ருதி மஹதஹங்கார தந்மாத்ரபூதேந்த்ரியரூப ங்களான விருபத்துநான்கு தத்வங்களுக்கு மேலே “ வஞ்சவிம்ஸோயமாத்மா” எனறிருபத்தைந்தாம் தத்வமாகச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, பரஸ் மைபாஸமாநங்களானவந்த தத்வங்களைக்காட்டில் விலக்ஷணனாக வத்யவஸி த்து அப்படியே உபாஸிச்கிற கேவலர் அந்த வாத்மாவை லபிககிருர்கள்; இப்படி ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் பிறந்து ததந்தர்யாமியான தேவரை யுபா ஸிககிற ஜ்ஞாநிகள் தேவரை லபிக்கிருர்களென்கிருர்; அன்றிக்கே பரக்ருதி விலக்ஷணரான வாத்மாவை பகவதாதமகமாக வுபாஸிப்பார், பகவதாதமக மான வாத்மாவை லபிக்கிருர்கள்; ஆதமஸரீரகமாக தேவரை வுபாஸிப்பார அப்படி தேவரை லபிப்பரென்ருகவுமாம்.

அரு. ஸ்வாத்மாநம் பஞ்சவிம்ஸம் பரமபுருஷம் பக்ஷாணாமஸங்க்யம் ஸாரமேவம் விவிச்ய | யோஜ்ஞாநாத்மா ஸ்வயம் ஸாக்ஷாத்பஜந்த்ஸஸத்வம் ஸாக்ஷாத்ஸாரம் மநோஜாவம் வஜதி||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநாத! ஸ்வாத்மாநம்-ஸ்வஸ்மைபாஸமானமான, ஸ்வம்-தன்னை, பஞ்சவிம்ஸம்-இருபத்தைந்தாவனாக, ஸங்க்ஷணா:-எல லாரும் ஸம்மதிக்கும்படி சொல்லாநிற்பராய், பரமா:-பரமஜ்ஞா னுதீதிவராகதஸ்மாத்-தத்வாநாம்ராஸிஸ்தாத்-மஹதாதிதத்வஸ மூஹத்தில் காடடில், விவிச்ய-விலக்ஷணனாக வறிநது, ஐதம்ஸாத்யம் ஜிஜ்ஞாஸுவிவேகாதஸ்யாத்-ஸம்ஸய விபர்யயமன்றிக்கேயிருக்கிறவெ ன்றபடி, ஐதம்ஸாரஸ்வம் ஸ்வஜ்ஞாவிஸேஷத்தில் ரூடமாகையாலே, “ஸம்ஜ்ஞாயாம்ஸ்ருத” இத்யாதி ஸுத்ரத்தாலே, ஐதஸ்வேதவவ தே ஹ்யாதோ:-வஸிமுமாகமமென்று கண்டுகொள்வது. “ஐதம்ஹ ராம்வரோம்ஸ்ராஹ: ” என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரபர்யோகமுமுண்டு, ஸ்வ ஸ்வபுஜிஸ்வஸ்யாம்-தன்னுடைய த்யாநரூபமான புத்தியில், ஸ்வம்- தன்னுத்மாவை பகவதாத்மகமான தன்னை என்றுமாம். யஜ்ஞா

நாஃ-விஷயமாக்காநிற்கிற கேவலர், ஷுழ - வசுவதுவகூ-ஆஹுவஷி- அநுபவிக்கிறார்கள், கூாஂவா - தேவரையாவது, யாஂஜாநாஃ-விஷய மாக்காநிற்கிற ஜ்ஞாநிகள், கூாஂ-ஆஹுவஷி - வசுவதுவகூ.

(அ-கை.) அநந்தரம் ஜ்ஞாநிகளிடத்தில் பெரியபெருமாளுக்குண்டான வாதரத்தையறிவிக்கைக்காக கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிசதுஷ்டயததில், சிலரான ஜ்ஞாநிகள் ஸாத்விகத்யாக யுக்தகர்மாநுஷ்டாநத்தாலே "யஜெதுணவா வவெநாஷி" "கூவிஷயாதுகூஂதீகூதுரவிஷயா-கஷாயெ கூதுஷிஃவகெ" என்கிறபடியே பக்த்யுத் பத்திவிரோதி பாபம் நிவ்ருத்த மானவாறே "ஷாஸஹுதாஸஃ" என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தில் த்வரையுண்டா யப்போதே ப்ரமையாலே ஸிதிலாந்தஃகரணராய் "ஸததஂகீதயஷஃ நஊஸ்ஷுஹுஃ ஸக்ஷுராநித்ராயக்ஷாஉவாஸி தெ" என்கிறபடியே கீர்தநத்யாந பரணமங்களைப் பண்ணுகிர்ப்பரா யப்படி பக்திபரவஸராய்க்கொண்டு "வெஸாயுநஃவாரஊவொதி" என்கிறபடியே ஸம்ஸாராதவபாரபூதரர்ப் பரமப்ராப்யரான தேவரை லபிக்கிறார்களன்றோ? அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநிகள், "ஐயிதெ" என்கிறபடியே, தேவரதீநமான ஸ்வரூப ஸ்ததித்யாதிகளை யுடையராகையன்றோ "யாக்ஷுஂதஷாவாஹுஂ- ஜாநீகூாதெூவஐதழ" என்று ஸ்வாதீநரான தேவர் தததீந ஸ்வரூபாதிகராகை; ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்ய கார்யமாய் அத்யாஸ்சர்யமென்கிறார்.

அகூ. கூயதுஷிதகஷாயாஃகெவிஷாஜாநஷாஸ்ஷுகூரிதஸி யிஞவிதாஃகீதிதுவிஷாநஊஸ்ஷுாஃ। விஷயதிநநாவாரஂஹுக்ஷிநிஷா ஞஹஂதெகூயிகிஞததஐகூஂதஷாரஂமெநூகிஂதகூ॥

(வ்-ம்.) கூய ஸப்தம் வாக்யாரம் பத்யோதகமாகிறது; ஹொரஂமெநூ! கெவிகூ- சிலர், ஜ்ஞாநிகளென்றபடி, துஷிதஃகஷாயொயெஷாஷெ - நசிப்பிக்கப்பட்ட பாபத்தையுடையராய், ஆஜாநஂஷாஸஂத ஷுநுகூரிதஂஸியிஞஂவிதஂயெஷாஂதெ-உத்பத்திஸித்தமான தாஸ்யத்தில் த்வரையையுடைத்தாய் ஸிதிலமான மநதை யுடையராய்க் கொண்டு, கீதிதுஸுவிஷாவநஊஸஷாவதாஃ - கீர்தநத்யாந ப்ரணமங்களை, விஷயதி-பண்ணுகிறார்கள், ஹுக்ஷநிஷாஃதெ - இப்படி பக்திவஸரான ஜ்ஞாநிகள், வாரஷ - கரையாய் பரமப்ராப்யரான தேவரை, ஞஹெநநா-"ஸக்ஷுாகூநநயாஸகூ" இத்யாதி ப்ரமாணபலத்தாலே அடைகிறார்களன்றோ? தஐதெ-என்றபடியாய் ஜ்ஞாநிகளென்றபடி, கூயிகிஞ-ஸர்வாந்தர்யாமித்வமன்றிக்கே உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாக விக்ரஹ விஸிஷ்டராய் எழுந்தருளியிருக்கிற தேவரிடத்திலேயன்றோ, கூழ - தேவர், தெஷா - அவர்களிடத்தில், தகூ-

அது, கிழ-எப்படிப்பட்டது, தேஷு என்கிறதுக்குமேல், ஊதியக-என்று ஶேஷம்.

(அ-கை.) இதில், பக்த்யாதிரூப ஸாதநாந்தரநதி விழியுமவர்களு பராப்யபூதராகுகைமாத்ரமன்றிக்கே "கஙிகூ ெநா நநு மதி:" என்றிருக்கு மநந்யஸாதநர்க்கும் பெரியபெருமாள் உபாயோபேய மிரண்டுந் தாமேயாகிறபடியையும், தாமநந்யஸாதநனென்று மவைத்தையும் அறிவிக்கைக்காக "ஶ்ரீஶ்ரெதவக்ஷீஶ்ரவதூ" என்கிறபடியே ஸ்ரியःபதியானவன் சேதநாசேதநங்களை "யதொவாஜஊநிஹூதாநிஜாயஷெ - களஷுவு, விஷ்ஶ்ரா வஸாஜநாநா" மித்யாதிப்படியே ஸத்தாஸ்த்திதி நியமந ஸம்ஹார மோக்ஷப்ரதாநாதிகளாலே "வதிஂவிஶ்ரவஸ்" என்று ஸர்வஶேஷியான தன்னை யுததேஶித்து உபாதாநம் பண்ணுகிறுனென்று கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ருதிவாக்யம் சொல்லாநிற்கிறது; ஆகையால் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் தேவர்க்கு ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகள்போலே, ஸ்வரூபநிரூபகம், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளபோலே, நிரூபிதஸ்வரூப வ்ருத்திகுண மல்லவாகையாலே கோயிலிலே கண்வளர்நதுக்கொண்டு ஸுலபரான தேவரை யநந்ய ஸாதநப்ரயோஜநனாய் ஶரணம் புகுந்தேனென்கிறுர்.

அஎ. உவாஊதெ தஸதாஶ்திநியஊநாதெஶ்ரீஊவி தளவஊஜிஶ்ரீஊநிதிவஊதிவாமளவநிஷஊ | உவாயொவெயதேவதஹதவதக்ஷஂநதுமுணாவதக்ஷாஂஶ்ரீஶஂமெஶயஶாணவ்ரஜஊஜஜழ ॥

(வ்-ம்.) ஹெ ஶ்ரீஶஂமெஶய! ஶ்ரீஶஸ்வாஶ்திஶ்ரீஊநு ஶ்ரியதெ - என்றெல்லார்க்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமான பெரியபிராட்டியாரை தனக்கென்னுவுடையவன், விதுவிது தள- ஸதாவஶ்திஶ்ரநியஊநஂவ ஊஊவுஂயெஷாஂதெ:-ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி நியமங்களை முதலாகவுடைய வ்யாபாரங்களாலே, ஶ்ரழ-ஸர்வஶேஷியான தன்னை, ஊஜிஶ-பலபாக்காக வெண்ணி, உவாஊதெ-ஸ்வீகரிக்கிருன், ஊதி-என்று, உவநிஷஊ: ஜயஂ ஒளவநிஷஊ - உபநிஷத்திலிருக்கிற, வாகு - "யதொவாஜஊநீ" த்யாதி வாக்யமானது, வஊதி - சொல்லுகிறது, தக-ஆகையால், ஊஹ - இந்த வகிஞ்சநவிஷயத்தில், உவாயஶ்ராவெயஶ்ரதயொஹூாவளதெ- உபாயத்வோபேயத்வங்கள், தவ-தேவர்க்கு, தக்ஷழ-ஸ்வரூபம், நதுமுணள - குணங்களன்றவேயன்று ஆகையால், க்ஷாழ-தேவரை, நவுாஜஃயஶ்ரீநு கஊஜணிதயா-நிர்வ்யாஜமாக, ஶரணழ- உபாயமாக, கஊஜழ-அடைந்தேன்.

(அ-கை.) இதில், எம்பெருமானுக்கு உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாகில ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கமாய்; லீலாவிபூதி யுச்சேதம்வாராதோ? என்கிற ஶங்கையிலே

நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே வாராதென்று பரிஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி ஸமர்த்தனாய் ஸ்வதந்த்ரனானவொரு ராஜா தன் ராஜ்யத்தில் ஒரு பலகாறைஎ்ய ஸ்வல்பபரிமாண மானஸுவர்ண ஸ்த்தாநத்திலேயாக்கி யத்தாலே சிலநாள் க்ரயவிக்ரிய ரூபகார்யம்செல்லாநிற்க;பின்பொருகாலத்தில் அத்தையே ஸுவர்ணகோடி ஸ்த்தாநத்திலே யாக்கிச்செலுத்துமாப்போலே யொரு சேதனனை தேவரும் ஸ்வதந்த்ரராய் "ஏஷஏவஸாயுகமூ காரயதி தம்யமேயோநிநீஷதி" என்கிறபடியே சிலநாள் ஸம்ஸரிப்பித்து பின்பொருக்கால் "ஏஷஏவஸாயுகமூகாரயதி-தம் யமூந்நிநீஷதி" என்கிறபடியே கர்ம ஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்யாசார்ய மாநங்களாகிற வ்யாஜத்தையுண்டாக்கி முக்தனாம்படி பண்ணுகிறது, ஆகையால் அடியேனையும் தேவரோ ப்ரபத்திவ்யாஜத்தை யுண்டாக்கி "ப்ருஹஷயிஷ்ராமியெ" அன்விதனாம்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

அஅ. ஹநெநகவராடிகெவக்ருதிவாஷயொ:காகணிகாஸுவணகொடெரா: | ஸவமோக்ஷணயொஷ்யெவஜநு:க்ரியதெரஙமநியெகவேவவாஹி॥

(வ-ம்.) ரங்கமநியெ! ஏகவராடிகா-ஒருபலகாணையானது, ஹநா-ஸமர்த்தனனராஜாவாலே, காகணிகாஸுவணநாம் கொடிஷூதயொ:-ஸ்வல்பபரிமாணமான ஸுவர்ணமென்ன ஸுவர்ணங்களுடைய கோடியென்ன யிதுகளுடைய, ஷயொ:-ஸ்த்தாநங்களிலே, க்ருதெவ - பண்ணப்பட்டதுபோல், ஜநு:-சேதநனானவன், கவெவ - ஸ்வதந்த்ரரான தேவராலேயே, ஸவஷூமோக்ஷணதயொ:-ஸம்ஸாரத்திலும் முக்திஸ்த்தாநமான பரமபதத்திலும், க்ரியதெ-பண்ணப்படுகிறான், கவேவ - தேவரோ, வாஹி - ரக்ஷித்தருளவேணும்.

(அ-கை) அநந்தரம் "கவெயெவக்ரியதெ" என்று ஸ்வதந்த்ரனாகச் சொன்னீராகிலும் "கத்ராஶாஸ்த்ராயுவகவாக" ஶாஸ்த்ரபலம்ப்ரயோக்தரியன்றோ? நீரும், இதம்குரு, என்றத்தைச்செய்து "ஶாகாஷீஃ" என்றத்தைத்தவிரவேணும்காணும்; அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷணமோக்ஷத்தைப் பெறும்போதைக்கென்று பெரியபெருமாளுக்கு திருவுள்ளமாக ".ஸவமகஉராவிஶவாயஜ்ஞாநெ" என்றும், "கமூணெவஹிஸஸிமி" என்றும், "ஸக்த்ராகநநயா" என்றும் தேவர் காட்டிக்கொடுத்த கர்மயோகாதிகளி லந்வயமில்லாமையே யன்றிக்கேமேலந்வயமுண்டாகைக்குவேண்டியதான முமுக்ஷுத்வம், குளித்தித்யாதியில், சொன்ன ப்ராம்ஹண்யாதிகள அநுஷ்ட்டாநௌபயிக ஜ்ஞாநஶக்திகள் அநுதாபம் இவை யொன்றுண்டென்று முதலிலே எனகது வ்யுத்பத்தியுமில்லை; இப்படி விஹிதஙகளில் ஒன்றுமிலலாதாப்போலே நிஷித்தங்களி லெனக்கில்லாத தொன்றுமில்லை; இப்படி முமுக்ஷுத்வாதிகளுமின்றிக்கே அபாயபஹுளனாய் நெஞ்சம விஷய

ப்ரவணமாயிருக்க, ஸ்வாதிகாரம் தெரியாதே "கடல்வண்ணா கதறுகின்றேன்" னென்றுமாப்போலே "ஶரணம்பவ" என்றுப்ரஸித்தமாக விடாதே சொல்லி யிவ்வளவானுகூல்யமுடையாரை ரக்ஷித்திலனென்று தேவர்க்கும் வத்ய கரனாய் கோயில் ஸந்நிதியையும் அகிஞ்சித்கரமாக்கினேனென்கிறார்.

அக. ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ꞉ । ரங்கேஶ பூர்ணவ்ருஜிந꞉ ஶரணம் பவேதி ஶைஶவாத் ப்ரவீமி மநஸா விஷயாகுலேந ॥

(வ-ம்.) ஹே ரங்கேஶ!-ஜ்ஞாநக்ரியா பஜந ஸம்பதகிஞ்சந꞉-ஜ்ஞானயோக கர்மயோக பக்தி யோகங்களி லொன்றுமில்லாதவனாயும், இச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ꞉-மோக்ஷத்தி லிச்சையும் ப்ராஹ்மண்யாத்யதிகாரமும ஶக்தியும் அநுதாபமுமான யிவையி லறிவில்லாதவனாயும, பூர்ணவ்ருஜிந꞉-குறைவற்ற பாபத்தை யுடையவனாயுமிருக்கிற, அஹம் - நான், விஷயாகுலேந-சதுர்விஷயாஸக்தமான, மநஸா-நெஞ்சோடே, ஶைஶவாத் - தெரியாமையாலே, "ஶரணம்பவேதி" தேவருபாயமாக வேணுமென்று, ப்ரவீமி-வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிறேன், ப்ருந்தவநஸ்தாயாம்வாஸி.

(அ-கை.) இதில் "மநஸா விஷயாகுலேந" என்று உம்முடைய மநஸ்ஸுக்கு விஷயப்ராவண்யம் விலக்ஷணமானஉபாயோபேய தௌர்லப்ய த்தால் வந்தது; அதுவும் ஶிஷ்டரறியில் அவர்கள் கர்ஹித்து அச்சத்தை விளைத்தாதல உபதேஶித்தாதல் நிவ்ருத்தமாய் விடுகிறதென்று பெரியபெருமாளுக்குத் திருவுள்ளமாக அதுவோ, "ஆதரம்பெருகவைத்த வழக" னென்றும் "அபாயப்பாடறுத்துத்தோன்று" மழகனென்றெனக்கு உபாயோபேயபூதரான தேவர் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதராயிருக்கவன்றோ வநாதரித்து விழுக்காட்டி லாத்மநாஶமாய் "யத்தத்ரே ஸ்ரோததிவ" என்று முகப்பிலொன்றுபோலிருக்கிற துர்விஷயங்களை விரும்பினது, அதுவும் ப்ரச்சந்நமாகையாலே "ஶரணம்பவ" என்கிற முக்தியைக்கொண்டு பாமரரோபாதி ஶிஷ்டரும் அஹங்காரியானவென்னை "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ" அநந்யா꞉ என்று தேவராத்மாவோடு துல்யனாகவும், அபிநநனாகவும் சொன்ன ஜ்ஞாநியாகவும் தன்னுபதேஶத்தாலே பிறரையும் ஜ்ஞாநியாக்கவல்லனாகவும் ப்ரமிசகும்படி யிருக்கையே யாத்ரையா யிருக்கையாலே நானுபதேஶாதிகளுக்குமவிஷயனென்கிறார்.

கூ௦. க்ஷயிஸதிவாராஷாயுஷ்மத்வராஹதோத்கக்ஷயகா காஹநாயஸ்ரநுஶ்ரூஷயத்ரஸமவாத்ர । ஜநமேவிருமோஹம்யாவமாயா த்வக்ஷாத்தவத்மேஹவர்நத்ருஜ்ஞாநிவஷ்டேஶிக்ஷஸ்து ॥

(வ்-ம்.) ஹொஙமவஉ! வாஙாஜெஷியம்ருத ஐகிலஅ ஷிநூ - ஸகல சேதநர்க்கும் ப்ரார்த்தநீயராயும், சஹம்விரொயஸ தஷிம்ஹு-ரக்ஷ்யகோடியில் என்னையே முக்யமாக உடையராயுமான, ஷியிஸதி - தேவர் ஸந்நிஹிதராய் எழுந்தருளி இருக்க, கூடுநக்ஷ யங்காவஹ்தீதிதெவகாஹநயாமஜாஹூதாநு-தோல்புரையே போ மதன்றிக்கே ஸ்வரூபநாசஹேதுக்களான க்ருத்ரிம புருஷார்த்தங்க ளை, ஹஷயக-விரும்பாநின்றும், சஹம்யாஃ-அதுக்கடியான தேஹா த்மப்ரமத்தை யுடையனான, சஹஷ்-நான், தவாஜநாவ்ஜதிரொயஸ ஸஙஸவதாநசந்ஃஸவஜ்ஞாநீதெநதாஷஜ்-தேவராத்மாவோடு ஸாம்யமுடையனாய் தேவரோடு அபிந்நனான ஜ்ஞாநியோடு துல்யனு யும், தெஶிகஸூநு - ஸதாசார்யனையும்கொண்டு, சவிஷஜநஜ் - ஸம ஸ்த ஜநத்தையும், -வஞ்சயாமி-ப்ரமிப்பிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில் ஸமர்த்தனான பிஷக்கின்பக்கல் ரோகியானவன்தன் னபத்யத்தை வெளியிடுமாப்போலே, இவரும்மருத்துவனாய்நின்ற மாமணிவ ண்ணனான, பெரியபெருமாள்பக்கல் கீழ் 'வமிணஹ்வஜிநஃ"என்றத்தைவி வரிக்கக்கோலி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபரமாய் "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா"என்று தேவராஜ்ஞாரூபமான 'ஸதம்வத நகஷஞ்ஜஹக்ஷயெக' இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதியை லஜ்ஜாபயங்களோடே பரித்யஜித்து ஸர்வ பூதஸுஹ்ருத்தான தேவர்பொருட்டும் மத்பக்தஜன வாத்ஸல்யமித்யாதயஷ் டவிதபக்தி யுக்தனாய் ஸதாதர்சநத்துக்கு அவருக்கு போகவேண்டாதே "ஸதாஷ்டவஸவதெஹிஹி:" என்று ஸதாதர்சநாதி யோக்யனான பாகவதன் பொருட்டும் கரணத்ரயத்தாலும் புத்திபூர்வகமாயும் அபுத்தி பூர்வகமாயும் காதாசித்கமன்றிக்கே ஸம்பந்தஸம்பந்திகளளவும் பயமில்லாம லும் த்ரோஹித்து ஸர்வஸஹிஷ்ணுவானதேவர்க்கும் அஸஹநீயமான வபரா தத்திலும் ஸந்தோஷிக்கிறேன், இப்படி அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவ தபசார பாகவதாபசாரா ஸஹ்யாபசாரங்களைப் பண்ணிப் போருகிறநானும் "ஸஹிஷ்ணு:" என்ற ஸஹிஷ்ணுவத்தாலும் நிர்தோஷரக்ஷணமாகில் பரம பதத்திலிருந்து செய்யலாயிருக்கஸந்தோஷரக்ஷணார்த்தமாக கோயில் ப்ராவ ண்யத்தாலும் தேவர்கசு துர்ப்பரனாகவொண்ணாதென்கிறார்.

கூக. சதிக்ரமஞாஜ்ஞாம்தவவியிநிஷெயெஷாஹவதெவ விஷ்ராஹநாநீக்ரதிஸிரவிஹக்காயஸதத் | சஜாநநுஜாநநா ஹவஷஸஹநீயாமஸிரதஸஹிஷ்ணுகாஷ்ம வ வணதவரொஹ வஹொ॥

(வ்-ம்.) ஹொஙமவவண! தவ-விதியஹநிஷெயாஹதெஷா- ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி விஷயையான, ஆஜ்ஞாம் - க்ஷூத்ர ராஜாஜ்ஞை போலன்றிக்கே தேவர் ஶாஸநத்தை, சதிக்ரமநு-உல்லங்கியாநின்

றும், ஸவெதவ-தேவர்பொருட்டும், ஸக்தாயாவ - பாகவதன்பொ ருட்டும் (இங்கு " ஸவஜ்ஞம் ஸக்தம்வகவுஷயிதா ஶிதவ்யெக்ரியா யெரவவஜவெஸ்த்யாஜிநாவதாயீ கநவ்யாகாயஜா ஹொர ரவஸ்ஷயொ:கஜ" என்கிற ஸூத்திரத்தாலே கர்மத்வாத்வி தீயை வரவேண்டிவரும். கஃஶவா-நவிஜவெதஸீரவஸிநிதிக்ரியாவி ஶெஷணமாகவுமாம்) வாக்யீஶக்யதயஶ சாஸி:- வாசிகமாநஸிககா யிகஸதத்ழ-எப்பொழுதும், கஜாநநா-தெரியாமலும், ஜாநநா-தெ ரிந்தும், கஸிஜாஹவநு-நன்றாக த்ரோஹியாகின்றும், ஸவதாகஸ ஹநீயாஶஸவிநு-தேவராலும் பொருக்கப்போகாத வபராதத்தில், ரக: - ஸதோஷிக்கிற நானும், தவ-தேவர்க்கு, ஸஹிஷ்ணஸரா வஸஸாக - பொருக்கிற ஸ்வாபாவத்தாலே, ஸரொநஸவதீதவஸ ர:-பரணீயனன்றிக்கே, ஶாஸவழ - ஆகக்கடவேனல்லேன், ஸமவஜ வவாராஜிஸ்ரவமிருக்கும்படி ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தத்தில் அநுஸந்தி க்கத்தக்கது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "கஷயிஸதிவாராஷாயெ" என்கிறஶ்லோ கத்தில்சொன்ன புருஷார்த்தத்தையும் குஹநார்த்தங்களையும் ஸத்ருஷ்டாந்த மாகவிவரிக்கக்கோலி ப்ராப்தஶேஷியான தேவருடைய "கர்ப்பகக்காவெனக நபலதோளென்றும் "வாஸஜெவதாரஹாயா-வாஹாஹாயாஶஷ யொயஸவொாக:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரயிதரக்ஷயவர்க த்தளவன்றிக்கே விஞ்சினதாயும்; தாபார்தருக்கு தாபமாரும்படியாகவும் நிவ் ருத்ததாபாக்கு நிரந்தராநுபாவ்யமாயும் பலவன்றிக்கேயேகமாயுமிருக்கிற இ ருக்கையாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய நிழலானது நாம்தேடிப்போகவேண் டாதே நாம் தாரகமாயும், நமக்குதாரகமாயும் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதமாயிரு க்கவததையநாதரித்து, மிகவும் குபிதமான ஸர்பததின்படத்தின்நிழல்போலே அகவாய்மயிர்க்கத்தியாயிருகக ஆபாதரமணீயதையாலே ஆகர்ஷகமாயும் உ த்தரக்ஷணத்திலநர்தகரமாயும் ஒன்றன்றிக்கே பலவாயும் புறம்புபோகவொ ட்டாதே பந்தகமாயுமிருக்கிற விஷயாந்தரங்களினுடைய நிழலை அஸேவ்ய மென்று பார்க்கவொட்டாத வாபத்தையுடைய நான் நிரந்தரம்ஸேவிக்கிறே னென்கிறார்.

கூஉ. வ்ருகாவிதஸாஜமஹணாநாஶிவவிஷயாணாஶஹம்ஷா யாழ | ஸதிதவஸாஜஸாரவிடவிவ்ருஹாயெரம்மஜீவிதஸஜாஶி॥

(வ்-ம்.) ரம்மம்ஜீவிதம்யஸவ ரம்மஸவஜீவீதம்வாஹெரம்மஜீ வித! கோயிலை தாரகமாகவுடையராயும் கோயிலுக்கு தாரகராயுமிரு க்கிற பெரியபெருமாளே! தவ-தேவருடைய, ஸாஜாவஸவஸாரவி டவிந: தெஷாம்வ்ருக்ஷாஹாயாவிடவிவ்ருஹாயம்தஸிநு "வ்ரு ஜெமம்வஸிஶிவதி" என்கிறவிடத்தில் வஸிஶாயஶிவதி என்கிறுப்

போலே ஊஜஹ-ராவிதக்ரியாகமாய் உபஸர்க ப்ரதிரூபகமான அவ்ய யமென்று கண்டுகொள்வது, ஊயவாவ்ருக்ஷாஹாயாயஸெ்ந்தி வஹா வ்ரீஹியாதல், அப்போது, தயெ-என்று விஶேஷ்யம் அத்யா ஹரித்துக்கொள்ளவும், திருக்கையாகிற கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய ப்ரக்ருஷ்டமான நிழலானது, ஸதி-உண்டாயிருக்க, ஊஹ - நான், வ்ருகஷெ-ணகவிதாஃஹஜஹாஷெஷாஂஹணாநாவெ- மிகவும் குபிதங்களான ஸர்பங்களினுடையபடங்களினுடைய, விஷயாணாம்- விஷயங்களினுடைய, "ஷிஜெஂய்நெ"-ஹாயா-நிழலெ, ஹஜாமி- ஸே விக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில், என்தாள்ளுன ஸர்வஶக்தனன்றோ உம்விஷயப்ராவண்யதைத்தவிர்க்க வெனக்குப்ராப்திதானில்லையோவென்ன, நான்ஶக்தியில்லைஎன்றேனே, நான்முதலான க்ஷுத்ரஜந்துவினுடைய சக்திதேவருடைய ஸர்வஶக்திக்கும் மேலானது எப்படியெனனில்? தயைவந்தவிடத்திலன்றோ தேவர்சக்தி; அந்ததயைஸ்வவிஷயத்தில் வரவொட்டாமல் ஸம்ஸாரிகள்துக்கத்தில் ஸுகத்வப்ராந்திபண்ணி கோசகாரமென்கிற ஒருக்ரமி தன்வாயிலுண்டான நூல்களாலே தனக்குக் கூண்டுகட்டிவழியுமடைத்து நிர்கமிக்கமாட்டாதே உள்ளேகிடந்து நசிக்குமாப்போலே ஜீவித்துக்கொண்டேயிருநசிக்கிறதாகையாலே இதென்ன படுகுலைஎன்கிறார்.

கூ௬. க்ஷுத்ரஶக்திராயிகாஹஉாஜெஃகீடஸ்யஶக்திஷ்தாஂ ஹஸெோ । யக்ஷூயாஷெ்ந்திகொஶகாரந்யாஉஸஉநஶ்ந்திஜீவநாஶ॥

(வ்-ம்.) ஹெஶஂஹஸஂயொ! வயஊிஶ்ஸ்தஸ்- நாங்கள் முதலான, கீடஸ்-புழுவினுடைய, ஶக்திஃ - ஸாமர்த்யமானது, தவஸஶக்திஸஸ்ஃ-தேவர்க்குண்டான வகடிதங்களையும் கடிப்பிக்கும்படியான ஸாமர்த்யத்தில் காட்டில், ஊயிகா - விஞ்சினது, யஸ்யாதொரு ஹேதுவாலே, ஊஸஉ-இந்த புழுவானது, தவஉயாதாஉவி-குணுகுண நிரூபணம் பண்ணாத தேவருடைய க்ருபையையும் ஊதி - அதிக்ரமித்து, கொஶகாரஸ்நந்யஸ்ஸாஜ அந்த புழுவின்படியே, ஜீவநாஶஂ நஶ்யதி ஜீவந்நேவநஶ்யதி-தன்னாலேயே நசிக்கிறதென்றபடி.

(அ-கை.) இதில்; தயாமாத்ரத்தையன்றோநீரதிக்ரமித்தது, எனக்கு வேறு க்ஷமாவாதஸல்யாத்யநந்த குணங்களுண்டேயென்ன? தேவருடையகுணங்கள அநந்தங்களாகிறாப்போலே எனனுடைய தோஷங்களும் தேவராலும் பரிச்சோதிக்க வொண்ணாது, ஆகையாலே யிறேப்ரவாஹத்தில் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் ஸுமுதலானது தன்தாஹஶாந்திபண்ணிக்கொள்ளமாட்டாதாப்போலே, அடியேனும் மநோரதித்தார் மநோரதத்தளவும் வர்ஷிக்கிறதேவர் க்ஷமாதிகுணங்களுக்கு விஷயனாகுறேனல்லேனென்கிறார்.

கூச. ஸ்ரீரங்கேச த்வத்குணாநாமிவாஸ்மத்தோஷாணாம் கஃ பாரத்ருச்வா யதோஹம் । ஸ்வப்நேப்யேவாஸ்மி த்வத்குணாநாம் த்ருஷ்ணாவர்ஷம் வர்ஷதாம் நாஸ்மி பாத்ரம் ॥

(வ்-ம.) ஹே ரங்கேச!-த்வத்குணாநாமிவ-தேவருடைய குணங்களுக்குப்போல. அஸ்மத்தோஷாணாம்ச-ஆத்மகுண பஹு வசநமா யடியேனுடைய தோஷங்களுக்கும், பாரத்ருச்வா-கரையறிந் தவன், கஃ-எவன்? யதஃ-யாதொன்றாலே, அஹம்-நான், ஸ்வப்நே - பர வாஹத்தில், ஸாவதாநஸ்வப்நஸ்தேவஸ-வ்யர்த்தையான பிபாஸை யுடைத்தானதுபோல, த்ருஷ்ணாயாஃ வர்ஷஃ வர்ஷணம்யஸ்மிந்கர்மணி தயா-த்ருஷ்ணாவர்ஷயிதவா-இத்தால் வர்ஷமஹத்தை தொத் துகிறபடியால்,"வஷட்காரேணவா ஸ்வாஹாகாரேணவா" என்கிற ஸூத்திரத்தாலே ணமுல் என்று கண்டுகொள்வது. மனோ ரதம் பூர்ணமாமபடி, வர்ஷதாம்-வர்ஷிக்கிற, த்வத்குணாநாம்-தே வர் குணஙகளுக்கு, பாத்ரம்-பாத்ரமாக, நாஸ்மி-ஆகிறேனல்லேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம்,"த்ருஷ்ணாவர்ஷம் வர்ஷதாம் நாஸ்மி பாத்ரம்" என்றுநீர்சொல்லும்படிஎன் னுடையதயாதிகுணங்களஎங்கேப்ரஸரித்ததுஎன் னில்!ராமக்ருஷ்ணதிருபேணவும்கோயில்களிலும்அவதரித்துகோஸலகோகுல சராசரத்தையும் ஆழ்வார்களமுதலானாயும்புண்யபாபங்களாலபிபவமன்றி க்கே'.ஸர்வேநக்ஷத்ரஸாநஃ ஸ்வர்க்காயுஷ்மந்தோநக்ஷத்ராஃ' இத்யாதிப்ப டியே த்வத்ஸம்ச்லேஷவிஶ்லேஷஸுகதுக்காரம்படிபண்ணவில்லையோ?அப் போதுநான்பாத்ரனாகாதபடியனறேயென்தோஷபூயஸ்தை யிருப்பதென்று திருவுள்ளம்பற்றி; தேவர்மநுஷ்யாதிஜந்மங்களிலேஅவதரித்து,அநதவந்தஜன் மதுக்கடுத்த காமபலத்தையும்ஸாதுக்கள்பக்கல்அநுக்ரஹத்தாலேயனுபவித்த தாகில் நாங்கள் புண்யபாபஙகளாலே திரும்பவும்எததாலே பரிபவிக்கப்படுகி றேமென்கிறார்.

கூரு. த்வம் தேவநரதிர்யக்ஷ்வஜாயதாஃ நயஸ்தகர்மாணி வாகம் க்ருபயோபபுங்க்ஷே । ஸ்ரீரங்கசாயிந்தேஷாம் தேவாநாம் க்ருபயோபி பிபர்ஷி ஹந்த ॥

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கசாயிந்! த்வம்-அஜாயமானரானதேவர், தே வநரதிர்யக்ஷு தேஷு - மநுஷ்யாதிகளில், க்ருபயா-அநு க்ரஹத்தால், ஜாயதே - "ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்கிறபடி யே, அடுத்தடுத்தவதரித்தவராய், தேஷாம் கர்மணாம் பலம்-அ ந்தஜநமாநுரூபமான கர்மபலத்தை, உபபுங்க்ஷே ச - அநுபவி க்கிறதினுல், ஹந்த - பின்பும அதிகமாகவென்றுமாம்; கர்மஸு

தாவுதாஹ்ராழ - ஸூகதுக்கங்களாலே, கஸ்ய-ஹெதோ:-எந்த, ஹேதுவாலே, ஈஹிஹூமெஹீ - அபிபவிக்கப்படுவோம், பாபப்ராசுர்யத்தாலேயன்றோ அபிபவிக்கப்படுகிறதென்றுகருத்து.

(அ-கை.) இப்படி, பாபப்ராசுர்யமுண்டாய், "ஈநுஶயா நஹிஜு:" என்று அநுதாபமுமின்றிக்கே யொழிந்தால் நாம்க்ஷமிக்கும்படி யெஙகனே? அநுதாபமபிறந்தவிடத்திலேக்ஷமை யென்றொருவரம்பை நீர்தோன்றி யழிக்கப்போமோவென்று திருவுள்ளமாக, அப்படிவரமபழியாமல் க்ஷமிக்குமிடத்தில் பரமபதத்திலிருக்கவமையாதோ? வரம்பழிந்துக்ஷமிக்கவன்றோகோயில்ஸந்நிதி; ஆகையாலே யெந்நநுதாபஶூந்யதையும் க்ஷமித்தருளவேணுமென்கிறார்.

கூகூ. க்ஷாஸாபராயெநூதாபிந ப்ரவெயாகஃஸாபராயெபிஈநுவெயிஸராக | தயாபர்தாஸ்மாயிநாயாநூதாபவ்யாயஂக்ஷஹெதாதிவெலாக்ஷாெத ||

(வ்-ம்.) க்ஷா - க்ஷாந்தியானது, ஈபராயெநஸஹவதூதஜதிஸதஹிநு- அபராதத்தோடுகூடினவனையும, ஈநூதாவொஹீதிஸதஹிநு- அநுதாபத்தையுடையவனுயுமிருக்குமவனிடத்தில், உவெயா - லபிக்கத்தக்கதாய், ஸாபராயெபி - அபராதத்தோடுகூடினவனுயும், ஈநுவெ - அநுதாபமில்லாதவனுன, மயி - என்னிடத்தில், கஃஷ - எத்தாலே, ஸராக-ப்ரஸரிக்கும், தயாபி - ஆனுலும், ஹேஸ்மாயிநாய! வெலாதிக்ராஸா - கரையையதிக்ரமித்த, தெ-க்ஷா-தேவர், க்ஷமையானது, ஈநூதாபஸ்யவ்யாயஸ்ஷ- அநுதாபமில்லாமையை, க்ஷஹெத - க்ஷமிக்கக்கடவது, விஷயமாக்கக்கடவது, பாகஂவெவதீதிவக.

(அ-கை.) இப்போது, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் குணமில்லாமையே நிரவதிகமஹிமாவான வெம்பெருமானுடைய க்ஷமைக்கு அஸங்குசிதப்ரவ்ருத்திஹேதுவென்று திருவுள்ளம்பற்றி "சிறுகாக்கைமுலைதீண்ட" என்றும், "கேழ்ப்பார் செவிசுடுகீழ்மை வசவுகளேவையும்" என்றும், அந்தப்புரவிஷயத்திலும் ஸ்வவிஷயத்திலும், வாசாமகோசரமான அபராதத்தைப்பண்ணின காகவிஷயத்திலும்; ஶிஶுபாலவிஷயத்திலும், "த்ருணொகாநுஸஂபரிக்ஷ்தஹெவஂஶரணஂமத:" என்று பித்ராதிபரித்யாகத்தால் வேறுபுகலற்றுவிழுகையும், வசவுதோறும்க்ருஷ்ணநாமோச்சாரணமுமாகிறகுணலேசமுண்டாகையாலேசங்குசிதப்ரவ்ருத்தையான ஸ்வதஸ்ஸஹிஷ்ணுவானதேவர்க்ஷமை குணலேஶவ்ருத்தாந்த விசாரமின்றிக்கேயிருக்கிற வடியேனிடத்திலெப்போதும் நிரங்குஶமாகக்ரீடிக்கக்கடவதென்கிறார்.

கூஎ. வமிஹாஜிஶிஶுபாலெதாஷ்யமாஹஸ்ரவாமாண ஒவ்ஸஹவாஸாக்ஷதக்ஷஸஂமாவத்ரீ | மயிமாணவராணஶுஜஹிஞாநஹிஜெ விஹாரதாவராஷாவஸளஸவஷாஸாவஷஹளதி ||

(வ்-ம்.) ஹேவராஜ! தாஜ்ரஶிசுமாஂஸீகரோதீதிதஹீநு-அப்படிப்பட்ட வபராதத்தைப்பண்ணின, வமிஹாஜி-சிசுபாலேவா,காகனிடத்தில்சிசுபாலனிடத்தில்தான், மாணவஸ்ய ஹவஹெநஸஹஊாஸ ஸஹா - குணலேசத்தோடு ஸஹவாஸத்தாலே, ஸாகாவதீ-ஸய கோசியாநிர்க்கிற, கஸள-தவ-க்ஷமா - இந்த தேவர் க்ஷமையானது' "க்ஷயாஸளவாராஷஷ்ஹஃ" என்றுமாப்போலே, புத்திஸந்நிதானத்தாலே, கஸள - என்றது, மாணவஸ்ய வரோணா தஸ்ய உஜ ஹூஸ்யவிஜ்ஞாயா கஹிஜ்ஞாநஹவதீதிதஹீநு - குணலேசவார்த்தா விசாரமும் தெரியாத, மயி-அடியேனிடத்தில், ஸவஷ்யாஹரேர யிவாஸா - ஸர்வபரதேசத்தையுமாஞகிறதாய்க்கொண்டு, ஸவஷூர - எப்போதும், விஹரீதா - க்ரீடிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடையக்ஷமைபோலேதயையும்,உத்வேலேயாய்க்கொண்டு, குணலேசமில்லாதவிஷயத்தில்;அஸங்குசிதப்ரவருததிகையென்றுதிருவுள்ளம்பற்றி,(தயையாவது:—பரனுடைய ப்ரதிகூல ஜ்ஞாநரூபதுக்கத்தைப்போக்குமது) எனக்குஸம்ஸாராநுபவம் ப்ரதிகூலஜ்ஞாநமாயிராதே அநுகூலஜ்ஞாநமாயிராநின்றது; ஆகையால அடியேன்தேவர்தயையை அதிக்ரமித்தவன், ஆகையாலே துக்கமென்று திருவுள்ளம்பற்றிஅடியேனையும் க்ருபைபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

கூஅ. உயாவரவ்யஸநஹராஹவவ்யாஸாவாயதெ தமெக உஹாஂஉயாதிமஃ | தயாவஸ்ஸவாவயதிஉாஃவதிதஹநாஉய ஸமாஂமாணமயாஂமஇிர ||

(வ்-ம.) உயா - உயாவஉாஸஷ்ஹ - வரவஸ்யவ்ஸநஂஹரதீதி ஸா - பரனுடையதுக்கத்தைப் போக்குகிறதாயிருக்குமது, ஹவஸ்யவ்யா - ஸம்ஸார துக்கமானது' மெ - எனக்கு, ஸாவவஉாவா தீதி ஸாவாயதெ - ஸுகம்போலே யாசரிக்கிறது, தகு - ஆகையாலே, கஹஂ - நான், உயாமதிமவதீதிஃ - தயையைதாண்டினவன், உயாகுதிமாயதிதிவஹாவிஹிவஷ்ா - தயையென்னைத்தாண்டித்தென்றபடி, தயாவி-ஆகிலும், ஹொஂமஇிர! மாணய! கோயில்ஸந்நிதியாலே தயாப்ரசுரமானவரே! கஸள-இவன், உாஃவஷ்-ஸாவயதிஉதிகதஃ - துக்கத்தை ஸுகமாகப்ரமிக்கிறானென்கிறவநுஸந்தாநத்தாலே, மாஂ - என்னை, உயஸ-க்ருபைபண்ணியருளவேணும்.

(அ-கை) இதில், "ஹவவ்யா" என்றத்தையும், துணமயவென்றத்தையுமவிவரித்தநுஸந்திக்குமிடத்தில் தாம்தயஸ்வயென்றதுஅபசாரகோடிப்ரவிஷ்டமென்று திருவுள்ளம்பற்றிகர்ம்ஜநம்ஜராமரணம் அவித்யாஸ்மிதாராகத்வேஷாபிநிவேஶாக்களான பஞ்சக்லேசம், புண்யபாபரூபகர்மம், இதுக

ளாகிறவாறலைகளைபராப்தனுன நான "ராகவெவாஹ-திவெஷைஹீ" என்றுபெரியபிராட்டியாருககாஹரானதேவரை, தேவாகளுககென்றுமநதர பூதமானபுரோடாசததைநாய ஆசைபபடுமாபபோலே ஆசைபபட்டேனெ னகிருா

கூக ம்ஹ-ஜநஜாராதிஜெஸகஉஷவ-ஹி-ம:| ஸ்ரவஷெ வவஷட்க்ருதம்ஸ்ரீ-யொஹ-காஉயெ||

(வ-ம) உஎி-ம: - என்றனுக்குமேலே, அஹமயென்றுசேஷ ம, ஸ்ரீயொஹம்ஸ்ஜ - ஸ்ரா-ஷவவஷட்-கருதமிவாகாமயென்ற ன்வயம், இநதராதிதேவதோத தேஸயகமாய, வஷட்-என்கிறமந்த் த்தால ஸமஸ்கருதமான வென்றபடி, ஸபஷடோாததஃ.

(அ-கை) அநநதரம்,'ஸ்ரீ-யொஹ-காஉயெ' என்று உததுங்க விஷயததையாசைபபடுகையேயன்றிககே,"நீசனே"னிதயாதிருபைகளானபூ ரவபுருஷாகளுடைய விநயோகதிகளை,"ஜ்ஞாநகரியே"தயாதிருபேணஅநுகரி ககையுமஅபராதமென்று திருவுள்ளமபறறி,பராஙகுஸாதிகளானபூரவபுருஷ ாகளை யநுகரிததது ஆநதரமானவினையமன்றிககே யிருகக,ஸாவஜ்ஞானதேவ ரையும பகட்டுமபடியாகவிநதவிநயபாஷணஙகளடியாக நலகன்றுககிரஙகுவ துபோல தோலகனறுககுயிரஙகுமாபபோலே, தேவா-"தமமையேயொககவ ருளசெயவா"ரெனகிறபடியே தருகிறபரமஸாமயாபததியைபபறற அதயநத ஹேயனுனவெனககு காமாநுருபமாக தேவாதநதஸமருதயநுபவமேயமைநத தெனகிருா.

க00. ஜநாக்ருத்வஷெவ்வாஷஹொரஙமநியெவிநயஷஙஹ தொஉஷாஸ| ஸநஜவஉவாருஜெஸவஹொமஷவிதீண-ா யா:||

(வ-ம) ஹொரஙமநியெ! வஷெவ்வாஸஹாநு-முறபட்ட புருஷனை, ஜநாக்ருத்-அநுஸரிதது, உஷாஸ - கீழசசொன்ன படியான, விநயஸஙஹஸாஸ - விநயமின்றிககே யிருகக தத ஸூசகமான வுகதியாலவநத பலோபபோகததில காட்டில், ஸநஜவ-அதுபோலே, வளத்தவனுககும, அஸபருஸயமாய, அதிஹேய னுன,உஉ-என்ககு, ஸயாவிதீணாதஸ்ஃ- தேவராலேகொடுககப் பட்ட,ஜஷஃ - காமாநுகுணமான ஸமருததியுடைய, உவஹொமஃ- அநுபவமானது, வாஜ-ஸரேஷ்ட்டம்.

(அ-கை) இபபடிஅபராதபூயெனககுணடென்றீர,இதுகளுக்குபயப்பட வேணடாதபடியனறேநீா"ஸாணஉஹஉவ்ராஜஉஹஜ"என்றுசரணமபுகுந தது, நாம "ஸக்ருதெவெத்ரா"இபபடியே ஒருககால உனககுநானடிமை யெனகாயததுககு நீகட்வையென்றுதுணிநதிருநதவனுககுஸகலபயாபரஹா ரததில தீக்ஷிதன ஆயிருககககுறைியனறென்று பெரியபெருமாளுககுததிருவு

ள்ளமாக, அழகிது தேவரிடத்திலுபாயத்வாத்யவஸாயமும் ஶேஷித்வஜ்ஞாநமுமெனக்குண்டாகில் அதிலலாமையாலே ஸ்வரூபோபாயங்களில்ஸ்வதந்த்ரனாய்ப்படுகிறேனென்கிறார்.

கoக. ஸக்ருத் த்வ ஞாய தவாஹஸ்மீதி ப்ராயாவதே தவாஹமபீதீக்ஷாணம் । கவாவெ ப்ராஸ ப்ராஹஹம் ஸ்வாதிஶம் ரெஶ விஸ்ரும் ஷவெகரோகாக ॥

(வ்-ம்.) ஹெரங்ரெஶ ! கஹம்-கீழ்ச்சொன்னபடி அபராதபூயிஷ்ட்டனானான், ஸக்ருக-ஒருக்கால், வ்ரு வஞாய-உபாயத்வாத்யவஸாயயுக்தன்பொருட்டு, கஹம்-தேறாதிரிக்தனானான், தவ-ஸர்வஶேஷியான தேவர்க்கும், கஷ்மி-சேஷபூதனுகிறேன், ஊதி-என்றறிந்து, ஶ்யாவதெ தவ-கைங்கர்யப்ப்ரார்த்தனை பண்ணுகிறவன்பொருட்டும், ஸயா நாஹமவஷ்வஷிநு-தீக்ஷாணஷம் - அபயபரதாநத்தில்தீக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற, கவாவி - இத்தலையில நேத்தியையபேக்ஷியாததேவரையும், விஸ்ரும்ஷு-விவெகஷு தயொரேகஃ தஷாக-அத்யவஸாயமும் அறிவுமிலலாமையிலே, கவாஸ்ரு - ஆஶ்ரயியாமல் கஹம்ஸ்வாதி-ஸ்வதந்த்ரனுகிறேன்.

(அ-கை.) இதிலிப்படியெனக்கத்யவஸாய ஜ்ஞாநமில்லையாகிலும் ஸ்வஸம்பந்திபர்யந்தோஜ்ஜீவநகாமரா யபரதாமிகனுன நம்மாசாயர்களாலே தம்ப்ரபத்திபலத்தாலேஅகிஞ்சநனுய அநந்யகதியுமானவடியேன் ஸர்வசரண்யரான தேவர்க்குபரணீயனுகப்பண்ணப்பட்டு அடியேனுமவர்கள் பாசுரமானசரணமென்றத்தை அநுகரிக்கையாலும், இதனைப்ரமாணமாகக்கொண்டுஇப்போதுதேவரடியேனையும், பரணீயனுகவங்கீகரிக்கவேணுமென்கிறார்.

கoஉ. தவஹரொஹகாஷீஹி யாமிநெகெஶரணமிதி விவாவகொஜெஶயம் । ஊதிஸஸாக்ஷிகயநிதரேது ப்ரோமகாரஹரம் தவாரமயாரஸுர ॥

(வ்-ம்.) ஹெரமஜாரமயார! யாமிநெகெஃ - பரோஜ்ஜீவநகாமதையாகிற பரமதர்மத்தில் நிஷ்ட்டரான பூர்வாசார்யர்களாலே, கஹம்-நான், தவ - தேவர்க்கு, ஹரஃ-பரணீயனுக, ககாஷிஹி - பண்ணப்பட்டேனன்றோ? (காஷீஹி- என்கிறவிடத்தில், ஊஷாஹாவம்-ஆகமசாஸ்த்ரமநித்யமாகையால், ககாரிஷி-என்றும் சிலர்படிக்கிறார்கள்) ஶரணமென்கிற வுக்தியை, உஜெஶயமவி-சொல்லவும் சொன்னேன், ஊதம் - இந்தவிரண்டையும்,ஸாக்ஷிணாஸஹவதநுதஊதிஸஸாக்ஷிகம் - தயாகாவநு - ப்ரமாணமாகக்கொண்டு, மாம் என்னை, கஜ்ய-இப்போதே, தவ - தேவர்க்கு, ஹரம் - பரணீயனுக, காரு-பண்ணவேணும்.

(அ-கை.) கீழ், "[illegible]" என்று தாம்ப்ரார்த்தித்த ஸ்வரக்ஷகத்வோபயோகிகளான தயாக்ஷாந்தியௌதார்யங்கள் "[illegible]" என்று ப்ரமாணப்ரதிபந்நமான சரீரிதவத்தோடும் "[illegible]" இத்யாதிப்ரமாணஸித்தமானவபராதாதர்சநஹேதுஸ்நேஹவிசேஷரூப வாத்ஸல்யத்தோடு "[illegible]" இத்யாதிஸித்தமானதம்முடைமை ஆர்த்திகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்தஸங்கல்பத்தோடும் கூடினதயாப்ரதிதவிஷயத்திலநிஸ்வரஸ வாஹிகளாகையாலெ ளகிகருக்குண்டான தயாதிகள்போலன்றிக்கே அதிவிலக்ஷணங்களென்று வெளியிடத்திருவுளம்பற்றி அநந்யராகையாலே தயையிலலை தோஷாதாஸநதாலே க்ஷமையில்லை; ஆஸ்ரிதஸ்வத்தாகையாலே ஔதார்யமில்லையென்று புண்யவான்களோடு பாபிஷ்டரோடு வாசியறதன்னில ஸ்நாநம்பண்ணும அவரைஸ்வாகமேற்றிவைக்கிறகங்கையுடைய மாஹாத்ம்யத்தை வாணிக்கவிழிந்து "[illegible]" என்றநிந்திக்குமாப்போலே நிந்தாஸ்துதிபண்ணுகிறார்.

௧0௧. [illegible] ॥

(வ்-ம்.) [illegible]! [illegible] - தயாபதார்த்தமானது, [illegible] - தன்னையொழிந்தவர்களுடைய, [illegible] - துக்கத்தைப்பொறுக்க மாட்டாமையாகிறது, [illegible] - தேவர், [illegible] - ஸகலபதார்த்தங்களோடும், இங்கு, "[illegible]" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே வைஸிஷ்டியார்த்தத்தில் த்ரிதீயை, "[illegible]" வரவேண்டிவரும், இப்படியே, "[illegible]" என்கிறவிடத்திலுமறியவும், [illegible] - பேதமில்லாதவராக, [illegible] - ஆகிறது, [illegible] - ஆகையால், [illegible] - தயாவானன்றுசரீரசரீரிபாவத்தாலே அபேதமுண்டானாலும், "[illegible]" இத்யாதியாலே ஸ்வரூபபேதமுண்டாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து, [illegible] - ஸாதநாந்தரஸம்பந்தாதிபரித்யாகபூர்வகம்தேவரைஉபாயோபேயதயா பற்றினவர்களுடைய குற்றங்களைப்பாராததே - தேவருக்கு [illegible] - பொறுமையானது, [illegible] - ஸத்தாமில்லை, அறிந்தன்றோ பொருத்தோமென்பதென்றுகருத்து; குற்றங்கா

ஞானமைஜலத்துக்குசைத்யம்போலே ஸ்வாபாவிகமாகையால்ஜலத்துக்குஔஷ்ண்யம்போலே கர்மசித்காண்கையுண்டாய் சிற்றம பிறந்தாலும்சிக்ரமதநிவ்ருத்திக்கைகயுடலாகையாலே, க்ஷமோத்தம்பகமென்று நிகூடாபிப்ராயம், ஹேநாத ! தவ - தேவரீர்க்கு, ஔதார்ய-தாத்ருகவமானது, நகளாது-ஸம்பவிக்குமதல்ல,யஸ்மாத் - யாதொரு காரணத்தால், தவ-தேவருடைய, விபவம்-விபூதியை, அஸ்மை-நாம்-ஸ்வம்-இரந்தவர் ஸ்வம்ஆக, அர்ப்பயஸி - தேவரெண்ணிற்று, பரஸ்வரூபத்தை தாம கொடுக்கக்கூடாதென்று விரோதம், வஸ்துதஸ்வஸ்வாமிகமானத்தை இரந்தவனுக்குக் கொடுபபோமென்று ஸங்கல்பித்து இரந்தபோது கொடுக்கைஔதார்யத்துக்கேற்ற மாகையாலேவிரோதமில்லை;இவ்வர்த்தத்தைநிருபாதிகஸ்வாமித்வபோதகமானநாதவென்கிறத்தாலே ஸூசிப்பித்தருளுகிறார்,கடயபிறந்தவிடத்தில் க்ஷமையாய்,அதுபிறந்தவிடத்தில் ஔதார்யமாகையாலேதயையுமுன்னாகவும க்ஷாந்திரண்டாவதாகவும், ஔதார்யமீமூன்றாகவுமருளிச்செய்ததுநதராம்மென்றதுகீழ்ச்சொன்னதயையில்லாமையும் தோஷதர்ஶநமில்லாமையுமாகிறஹேதுத்வயத்தாலேந்தமாமென்றதுக்ஷாந்தியில்லாமையும்சேர்த்துஹேதுத்ரயத்தாலேயென்று கண்டுகொள்வது.

(அ-கை.) இதிலிப்படி தயாதிகுணபூர்த்திக்கும்ஈஶ்வரதைக்கும் தேவருக்குமேலெல்லை யில்லாதாபபோலே குணஹீநதைக்கும் தயநயதைக்குமெனக்குமேலில்லாமையாலே யிந்தவிதிநிமித்தமான அநவயத்தைவிட்டுக் கொடாதே அடியேனைரக்ஷித்துப்பரிபாலநம்பண்ணியருளவேணும்;லோகத்தில்தயாவானான ஈஶ்வரனுக்கு ஈஶ்வரத்வமாகிறது தயநீயனுடைய வபேக்ஷித பூரணமபண்ணியன்றோவென்கிறார்.

கoச. ஶரணாகதஸம்ரக்ஷணதயாலவஸம்பவே ஸெஹஸ்ரநிம்நம் ஜநம் ... ஊநய | யதபேக்ஷ்யமபேக்ஷிதஸ்ய ஸம்பூர்த்திரிவ ... ஶ்ரீஶதா ||

(வ்-ம்) ஹேஸம்பவே ! தவ-தேவர்,ஶரணாகதஸம்ரக்ஷணஸ்வபாவஸ்தாதயா - தயாநிகுணோநதராகையாலே, ஸ்ரம்ஶ - நிம்நம்-மிகவும் பள்ளமான, இமம்-இந்த, ஜநம்-ஜநமாத்ரமனறிக்கே வேறுகுணத்தையிட்டு நிரூபிக்கவொண்ணாதவென்னை, உந்நய - உயரவேடுத்தருளவேண்டும, அபேக்ஷிதஸ்ய-அபேக்ஷிதாவுக்கு, யத்- யாதொன்று, அபேக்ஷ்யம்-அபேக்ஷிக்கத்தக்கது, அஸ்ய - இந்த அபேக்ஷிதாவுக்கு; அஸ்யஸம்பூரணம் - அந்த அபேக்ஷிதபதார்த்தத்தைப்பூர்ணமாகக் கொடுக்கை, ஶம்ஶிதஸ்ய-தயாவானான ஈஶ்வரனுக்கு, ஶம்ஸ்வஸ்ய ஸ்வபாவஸ்தாஸி-ஈஶ்வரத்வகார்யமன்றோ?

(அ-கை.) அநந்தரம், தயாதிகுணபூர்ணரான தேவர் நித்ய ஸம்ஸாரியில் தலைவனாய் தயநீயனான வென்னை நிர்தயஸுரிகளோடொருகோர்வையாக்கி தனக்கேயாக வென்னைக்கொள்ளும்வனு மென்றீர்! நாமதுசெய்யும்போது, ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கபரிகாரார்த்தமாக கர்மஜ்ஞானபக்தி ப்ரபத்திகளிலேதேனு மொன்றுண்டாகவேண்டும், அதொழியச்செய்யில்குற்றமாகாதோவென்று, பெரியபெருமாளுக்குத்திருவுள்ளமாக, ஒன்றைவ்யாஜீகரித்துச்செய்யில்குற்றமாமொழியநிர்வ்யாஜமாக வுபகரிக்கைகுற்றமாகாதேகுணமேயாமென்றுமத்தை தேவர்கர்மஜ்ஞாநபக்திப்ரபத்திநிஷ்டரை, மீனுக்குத்தண்ணீர் வார்க்குமாப்போலே, ரக்ஷித்தருளுகிறது, கோயிலிலேநித்யஸந்நிதிபண்ணிகைமுதலில்லாதவடியேனை ரக்ஷித்தருளுமது, ஜலமில்லாத ப்ரதேசத்தில் தண்ணீர்ச்சாலை வைக்குமோபாதியென்றருளிச்செய்து, த்வயார்த்தமானவிபரபந்தத்தைத்தலைக்கட்டுகிறார்.

௧௦௫. க்ஷம்ஜீநவாநீயநயெநகஸ்ஷூயீஹக்திவொராமஜ்ஞஷொஷிஹஷி | ரம்மெஶஸாம்வாஷிஜிதம்வவம்யதாநீயஶாஸம்ஜ ராஹஷோத்ஸ்ரக॥

(வ்-ம்.) ஹெரம்மெஶ! க்ஷவ-ஏதேனுமொருவ்யாஜத்தையபேக்ஷிக்கிற தேவர், கஸ்ஷுவயீஶ்ஹக்திஶ்விராமஹ ஹாவொவொராமஹ்ம்வதாநிஜாஷஜீதாநு- கர்மஜ்ஞாநபக்திகளையாவது ப்ரபத்தியையாவது ஸேவித்தவர்களை, "ஜாஷிவீதிஸெவநயொஃ" இறே, இங்கு வைராக்யஸப்தம்ஆகிஞ்சந்யைகவேஷமான ப்ரபத்தியைச்சொல்லுகிறது, ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே, ஜீநஸ்யவாநீயஜஸ்யநயஸெந மீனுக்குத்தண்ணீர்வார்க்கிற ந்யாயத்தாலே, ஷிஹஷி- பரிக்கிறது ரக்ஷிக்கிறதென்றபடி, ஜிதம்வதீதி ஜிதம்வவ - கர்மாத்யுபாயங்களாலே தரித்ரனை, "கஷயெ க்ஷவணக்ஷாஷ: கிம்வாநஜிதம் வாஜதரஃ" ஜா-என்னை, வாஷீதியக-ரக்ஷிக்கிறதென்கிறயாதொன்று, தக-அந்தரக்ஷணமானது, ராஹாஷா-ஜலமில்லாதப்ரதேசங்களிலே, வாநீயஸ்யஶாலாவாநீயஶால-தண்ணீர்ச்சாலைவைக்கிறதாக, ஸ்ரக-விஹாஷாவெநாவஸாராஹாயாஶாலாநிஶாநா- என்று சாலாநதமான தத்புருஷன், விகல்பேநபும்ஸ கலிங்கமாகிறது.

இதிஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ ஷிவரணவாஸவ்ராஸ்யாயா
உத்தரஶதகம் வரிஸமாப்தம்.

───────oooooo───────